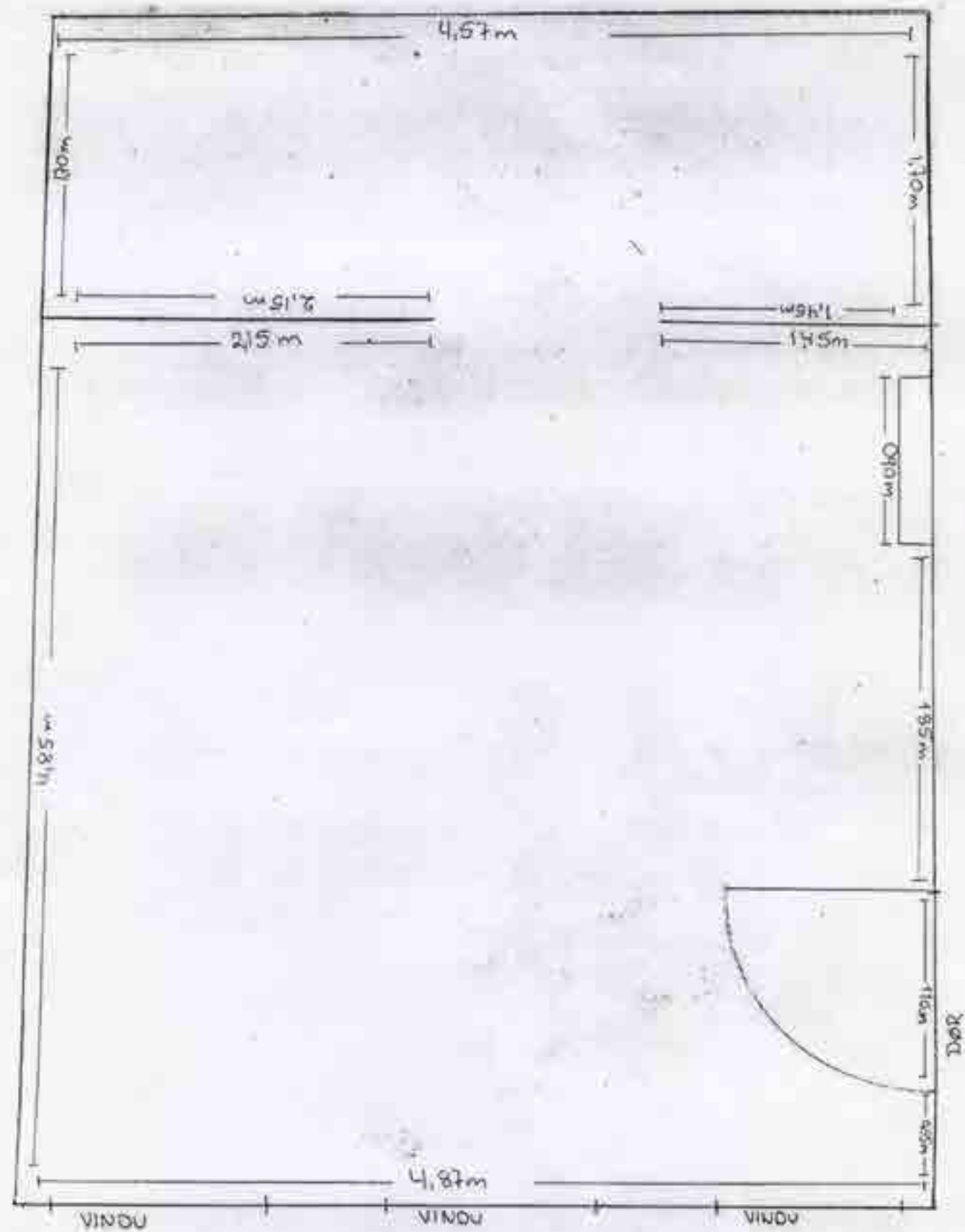

Takhøyde 3,37 m.

Grunnplan 69
Grünerløkka Lufthavn
Toftesgt.69

Galleri 69

2004–2018

Galleri 69 2004–2018
Utgitt av
2019
Uten tittel

Redaktør: Cathrine Constanse Gjelsnes
Tekster: Lars Elton, Tommy Olsson, Marianne Heier,
Hanne Ekkeren, Kristin Bergaust, Cathrine Constanse
Gjelsnes, Gidsken Braadlie
Design: Ulf Carlsson
Trykk: Livonia Print
Repro: John Nelander
© Uten Tittel © Galleri 69 © Kunstnerne © BONO 2019

ISBN: 978-82-93502-06-7

Fotografer:

Hanne Ekkeren: Billedserie fra Galleri 69,
side 1, 13, 16, 19, 20, 24, 30, 418–438, 440
og Hanne Lydia Opøyen Figenschou
Anna Lerheim Ask: Crispin Gurholt
Alette Schei Rørvik: Elin Aasheim og Ingrid Askeland
Rasmus Hildonen: Jan Skomakerstuen
Øystein Thorvaldsen: Nina Torp
Åsa Maria Mikkelsen: Hanna Høyenes
Frode Sten Jacobsen: Jubileumsutstillingen
Jens Hamran: Ingvild Fagerli
Anders Bergersen: Astrid Runde Saxegaard
Kristin von Hirsch: Galleri 69

Alle andre bilder er tatt av kunstnerne eller Galleri 69.

Takk til Astrid Runde Saxegaard for lån av original til bokomslaget.

Introduksjon	<i>Gidsken Braadlie</i>	13
Tryllekunst	<i>Marianne Heier</i>	17
Galleriet etter emansipasjonen; i anledning en ti år lang 69	<i>Tommy Olsson</i>	21
Galleri 69 og det vennlige mellomrommet	<i>Kristin Bergaust</i>	25
Alternativgalleri i limbo	<i>Lars Elton</i>	31
Med en laptop i en trillebag og 5000 spenn i måneden	<i>C.C. Gjelsnes</i>	39

Utstillinger

2018		
Stein Koksvik	<i>JaJaJa!</i>	42
Sara Christensen	<i>Hvem sagde Det!</i>	46
Jannicke Schønning	<i>Vinter i atelieret</i>	50
Ingvild Fagerlid	<i>Empowerment</i>	54
Astrid Runde Saxegaard	<i>Gje meg ein dag til</i>	46

2017		
Jan Skomakerstuen	<i>Havmannen</i>	64
Mor&Jerry (Kjersti Vetterstad og Monica Winter)		
Fox’N Wolf (Mirejam og Magnus Engseth)		
K-Y-M (Kim Jacobsen to) Nina Martine (fra martine&mirejam)		
dj:whOremOre (MortenMagnus)	<i>The Menopause Collection</i>	68
Hanne Lydia Opøien Figenschou	<i>The Menopause Collection</i>	72
Crispin Gurholt	<i>Ekko</i>	76
Gisle Harr	<i>Scener fra et lokalmiljø del II</i>	80
Merete Dille	<i>Nips og Demoner</i>	84
Roghieh Asgari Torvund, Galina Manikova; Charlotte Thiis-Evensen.		
<i>Lay A Flower on Aphra Behn’s Womb:</i>	Kuratert av Aina Bexell, Hanna Christine Johansen, Karen Fosse Rosness, and Minjin Chung at the master program	
<i>Art in Society</i>	from Høgskolen i Oslo og Akershus.	88
Klara Sofie Ingebjørg Loe Bjørnstad	<i>Flokje</i>	90
Ann Iren Buan, Johan Øvergård, Jørn H.Sværen og Magnus Dahlstrøm		
<i>Så i asken slik at ingenting går tapt</i>	Kurator: Eivind Hofstad Evjemo	92
Norwegian World Artists: Eva Jingsue, Mamta B. Helland, Wendelmoed Van der Ven, Grete Marstein, Setsuko Kurioka, Timur Bjerknæs, Jinxin Geng,		
Irene Christensen og Kari Glomsaas	<i>Migrating Identities</i>	94

2016		
Cecilie Lind	<i>Nimbu</i>	98
Päivi Laakso	<i>Frie fabuleringer uten kontekst</i>	102
Marthe Karen Kampen	<i>ALT SKAL BLI BRUNT</i>	104
Sanna Hedvig Hajnos	<i>Once in a lifetime</i>	108
Lars Paalgard	<i>Umbra Penumbra – Antumbra</i>	110
Helle Storvik	<i>I våre hender</i>	114
Johan Söderström	<i>A Crack In Everything</i>	116
Astrid Runde Saxegaard	<i>REST</i>	118
Yngvild Anette Nergaard	<i>Midlertidig ordning</i>	122

2015	
Kristin von Hirsch <i>Semaphore</i>	128
Cathrine Constanse Gjelsnes <i>Fru. Felgenutstillingen 2015</i>	132
Ingrid Askeland og Elin Aasheim <i>Partners in crime</i>	136
Jubileumsutstilling Galleri 69 10 år!	
Med 76 av våre tidligere utstillere: Guttorm Nordø, May Irene Aasen, Jannicke Schønning, Anita Hillestad, Kathleen Morley, Rachel Dagnall, Runa Sandnes, Vilde von Krogh, Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie, Frode Sten Jacobsen, Alexis Parra Pucho, Kristin Bergaust, Liv Reidun Brakstad, Åsa Maria Mikkelsen, Nina Meyer Jacobsen, Hanne Blæsterdalen, Janne Gill Johannesen, Hanna Høiness, Marte Hodne Haugen, Chris Reddy, Cathrine Constanse, Hjørdis Kurås, Johanna Zwaig, Nina Torp, Bjørn Tore Stavang, Samuel Olou, Marianne Brekke, Øivin Horvei, Ingebjørg Torgersen, Kari Glomsaas, Lise Bottolfs, Cristian Rieloff og Árni Guðmundsson, Stina Pehrsgöter og Niclas Hallberg, Ann Kristin Aas, Kristin Bergaust, Wendelmoed van der Veen, Roghieh Asgari Torvund, Trond Arne Vangen, Gunhild Bakke, Hanne Lydia Kristoffersen,Paul Brand, Kari Stenseth, Hanne Ekkeren, Siri Hjorth, Constanse Tenvik, Sebastian Makonnen Kjølås, Anja Skjulstad og Gry Moen, Linda Karin Larsen, Marianne Bredeesen, Feminist Pencil: Nadia Plungian og Vika Lomasko, Astrid Runde Saxegaard, Kristin Aarnes, Michael O'Donnell, Gidsken Braadlie, Kjetil Skøien, Annicken Thrane- Steen, Kristin von Hirsch, Tobias Dirti, Åslaug Krokann Berg,Tona Gulpinar, Anneke von der Fehr, Lisa Pacini, Oslo funk, Tanja Thorjussen, Thale Fastvold, Elin Aasheim, Ingrid Askeland, Ann Christin Billing, Yngvill Anett Nergaard, Marianne Heier og Fru. Felgen.	
Gentrifiseringsvideoprogram i kjelleren hvor du kunne se stedene som forsvant i Oslo Øst siden vi startet for 10 år siden.	140
Åslaug Krokan Berg <i>Blindefangeren</i>	152
Roghieh Askari Torvund <i>Sakrament</i>	154
Annicken Thrane Steen <i>Tvilens ensomhet</i>	156
Kjetil Skøien <i>Maleri 1987–2014</i>	158
 2014	
Paul Brandt, Kari Stenseth og Elkarim Ibrahi <i>INTERMEZZO</i>	162
Gidsken Braadlie <i>Gjenkalling og erindring</i>	164
Michael O'Donnel <i>VICTIMS</i>	168
Astrid Runde Saxegaard <i>Simsilisme</i>	172
Nadia Plungian og Vika Lomasko <i>Den feministiske blyant</i>	176
Signe Johannessen <i>Bestiarium work in progress</i>	180
Hanna A. Høines <i>ditt/mitt</i>	182
Marianne Bredeesen <i>Corvus Cornix Conversation</i>	186
 2013	
Marit Morell <i>It's like framing a motion of naturally occuring substances, part two</i>	
<i>Kuratert av Merethe Mortensen</i>	190
Samuel Olou <i>Territoire</i> Kurater av Merethe Mortensen	192
Art as agency: Grete Johanne Skibnes, Mari Østby Kjøll, Johanne Bøckmann og Signe Arnborg Løvaas <i>Oslo apartment II</i> Kurater av Merethe Mortensen	196

Eirik Lyster, Linda Karin Larsen og Cathrine Bjerga Dalglish	
<i>Erik Lyster med venner på Galleri 69</i>	198
Donald Woodman <i>Gay Rodeo</i> og <i>The Therapist</i> Kuratert av Gidsken Braadlie	200
Siri Hjorth, Sebastian Makkonnen Kjølås, Minni Katinna Mertnes, Jan Mayen, Rubin Wilse og Constance Tennvik <i>SMØRR</i>	202
Hanna A. Høiness <i>ditt/mitt</i>	204

2012	
Hanne Ekkeren/Arash Nejad <i>Et annet sted Bispelokket</i>	208
Belgrade Artfair. Morten M.L. Hansen, Ivan Johansson, Trond Arne Vangen, Cathrine Constanse	212
Hanne Lydia Kristoffesen <i>The Other</i>	216
Lufthavna Performance laboratorium	
Kuratert av Gudrun Flatebø og Tanja Thorjussen	220
What A MESS! Fredrikstad Gunhild Bakke og Trond-Arne Vangen	222
Alexis Parra Pucho <i>Unrestricted free agent</i>	224
1.MAI-TOG	226
Trond-Arne Vangen <i>Tøys</i>	228
Elin Drougge <i>En slags uro</i>	230
Roghieh Asgari Torvund <i>abstrakt/absurd</i>	232

2011	
Urban Kvæ Festival: Alexandra Jegersettedt, Ask Vatne Brean, Ingrid Aarvik Berge Oda Egjar Starheim, Lilja Björk Haldorsdóttir, Verity Birt, Elisabeth Færøy Lund, Beth Ka-Man Lau, Gisla Pantel, Franzisca Siegrist & Susanne Fjærtøft, Jason Ramannah, Lotte Scott, Mariko Thakashi, MariaLothe & Ann Kristin Holten, Kristin Holten, Miguel Guzman, Monica Fosser, Paul Mackilling, Rosie Holman, Ross Robertson, Sindre Braathen og Tal Regev.	
Kuratert av Oda Egjar Starheim	236
Jonathan Brewer	240
Wendelmoed van Der Veen <i>Outsider</i>	244
Kristin Berggaust <i>Empire</i> og <i>Recruits</i>	246
Ann Kristin Aas og Ingunn Oddny Myrland <i>The intersection</i>	248
Stina Pehrsgöter og Niclas Hallberg <i>Inner Departure</i>	252
Joanna Pawlik <i>Balance</i> og <i>Economy of loss</i>	254
Øivind Eriksen <i>Milde Mongolia!</i>	256

2010	
Paul Brand og Kari Stenseth <i>No beginning no end</i>	260
Cristian Rieloff og Árni Guðmundsson <i>A portrait of masculinity</i>	262
Galleri 69 på Alt_Cph -in Space København	266
Juan Andres Milanes B <i>Speed is directly proportional to forgetfulness</i>	270
Galleri 69 på «Art Happens» Formverket (art zone) Eskilstuna	272
Lise Bottolfs <i>Splatter</i>	274
Kari Glomsaas <i>Baobab</i>	278
Crymo Galleri Reykjavik: Þorgerður Ólafsdóttir, Una Björk Sigurðardóttir, Kristín Rúnarsdóttir og Arna Óttarsdóttir. <i>Savage Iceland</i>	280

Galleri 69 på Supermarket art fair i Stockholm	284
LOCUS presenterer: <i>Liminal Chiasma</i> Thale Fastvold og Tanja Thorjussen	288
2009	
Paul Brand <i>The border of paradise</i>	294
Hanna Høiness <i>kom</i>	296
Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie, Askild Vik Edvardsen, Christian Glaeser og Matteo Peretti <i>The Super Fantastic Happy Hour</i>	298
Kids with Cameras <i>House Parties for Hope</i> Kuratert av Helle Bakke	300
Ingebjørg Torgersen <i>Jeg en fredsnasjon?</i>	302
Martin Slaatto <i>Skavank</i>	306
Anneke von der Fehr <i>God bedring</i>	
Janne Talstad <i>I Radovan Karadžićs fotspor</i>	
Kuratert av Jonas Eggen	308
Nina Torp <i>An agreeable kind of horror</i> Kuratert av Lita Ellingsen	310
Gard Frantzsen, Øivin Horvei og Jeanette Goodwin <i>Other Works</i>	312
2008	
Kristin Bergaust og Alexis Parra <i>Coded Campaigns – Kodede kampanjer</i>	318
Marianne Brekke <i>Direkte lys, stille stunder</i>	320
Anitra Haendel, Yuka Kinoshita Samuel Olou, Seldo Yuan <i>Yonder</i>	
Kuratert av LOCUS/ Thale Fastvold og Tanja Thorjussen	322
Bjørn Tore Stavang <i>Malerinstallasjon</i>	324
Lise Holm <i>Fotografiutsilling</i>	328
Inger Lise Hansen, Paddy Jolley, Rebecca, Hjørdis Kurås, Johanna Zwaig <i>Blackening</i>	
Kuratert av LOCUS/Thale Fastvold og Tanja Thorjussen	332
Marte Hodne Haugen, Siri Berqvam, Chris Reddy og kunstnergruppen Text Fukkers <i>Transformers</i> Kuratert av Kubetriks	334
2007	
Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie <i>Vanlagnad</i>	340
Kristin Aarnes <i>Maleri-installasjon</i>	344
Hanna Høiness <i>Gull av glimmer</i>	346
Hanne Blæsterdalen, Rachel Dagnall, Nina Meyer Jacobsen, Kristin Bergaust, Thomas Alexis Parra, Gry Moen, Tona Gulpinar, Øivin Horvei, May-Irene Aasen, Cathrine Constanse, Anja Skjulstad, Guttorm Nordø, Gidsken Braadlie, Liv Reidun Brakstad, Gard Andreas Frantzsen <i>Et hjerte av tull</i> Gruppeutstilling under Oslo Open.	350
2006	
Christian Hoel Skjønhaug <i>Vinnerutkast</i>	356
Åsa Maria Mikkelsen <i>Freudian Slips</i>	358
Sigbjørn Bratlie og Arne Langleite <i>Dannelse</i>	362
Jon Wang <i>Kontoret</i>	363
Ida Nove <i>TRANS FORM</i>	364
Liv Reidun Brakstad <i>ALT i bilder</i>	366

Gard Frantzsen <i>The most magical sense is seeing</i>	370
Vibeke Sjøvoll og Eli Kjønsberg <i>Found objects, found feelings</i>	372
Mr. Mucho <i>Sad Bird</i>	373
Kristin Bergaust og Alexis Parra <i>Revolucion Energetica</i>	374
Tona Gulpinar <i>Celledeling</i>	378
Janne Gill Johannessen <i>Light White</i>	380
Frode Sten Jacobsen <i>Urban natur</i>	382

2005	
Lasse Eriksson	386
Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie <i>I've been killing spiders since I was thirty</i>	388
Janicke Schønning <i>Drivhusfortellingen</i>	392
Eskild Johansen <i>Breaking waves</i>	394
Vilde von Krogh <i>Deep trout</i>	396
Cathrine Constanse og Kasper Søyland <i>Business and pleasure</i>	398
Yngvild Anette Nergård <i>Et furuhjem</i>	400
Overlevelsestrategene: Kathleen Morley, Rachel Dagnall, Anita Hillestad, Ann Cristin Billing, Mari Sandnes og Siri Skjærveland <i>About Claiming Some Space</i>	402

2004	
Fatcap Magazine , release	411
May Irene Aasen, Guttorm Nordø, Maria Bjørkheim, Jonas Eggen, Rene Hammel, Cathrine Constanse, Ivan Setek, Gidsken Braadlie, Tona Gulpinar og Øivin Horvei, Oslo Art Festival II <i>or vic versa?</i>	412

Hanne Ekkern Fotodokumentasjon etter siste utstilling på Galleri 69.....	418

Introduksjon

Gidsken Braadlie

Galleri 69 er et lykkelig tiltak på kulturstiftelsen Grünerløkka Lufthavn. Galleriet ble stiftet i 2004 og har vokst fra å være et sted for husets kunstnere å stille ut, til å bli et anerkjent visningssted med viktige lokale kunstnere. Galleriet er et av de eldste kunstnerdrevne galleriene i Oslo, med 18 års fartstid og over hundre utstillinger på meritlisten. Det er den lange rekken av kunstnere fra den lokale kunstscenen som blir dokumentert i boka.

Boken var tenkt å bli utgitt til tiårsjubileet i 2014 og vise utstillingene frem til da. Det har vært mange hindre underveis, men nå som boka er her er vanskene glemt. Boken beskriver en epoke som har tatt slutt. Byrådet 2017–18 har bevilget store midler til oppussing av bygningsmassene i Toftes gate 69 og det betyr at alle leietakere må ut. Heldigvis har Kulturretaten klart å skaffe oss erstatningslokaler i Markveien 63 til 65 og galleriet har fått sentrale og lett tilgjengelige rom. Der starter en ny epoke med nye kunstnere og ny tematikk inspirert av det gamle sykehjemmet.

God dokumentasjon av utstillingene er i dag en selvfølge, men materialet fra de tidligste årene har ikke alltid tålt tidens tann så godt. Det er gjort en stor jobb med å innhente, sortere og bearbeide bildene for at resultatet skulle bli best mulig. Tilstanden i listene over kunstnere og utstillinger blir dessverre også blitt dårligere jo lenger bak i tiden vi kommer. Derfor beklager vi dersom noen mot formodning har falt ut.

Selve Grünerløkka Lufthavn, eller Lufthavna som den kalles til daglig, startet som Kampen verksted i 1993. Dette var et legendarisk bygning der det meste kunne skje og skjedde, men få husker mye av. Øl på brusautomaten kan ha noe med det å gjøre. I 1994 flyttet husets innbyggere til Toftes gate 69. Kulturstiftelsen har vært et billig alternativ for undergrunnskultur i Oslo. Kommunen kunne tilby arbeidsledige lønn på KAJA-plasser (Kompetanse, Arbeidstrening, og Jobbskaping for Arbeidsledige). Resultatet ble en salig blanding av billedkunstnere, musikere, scenearbeidere, forfattere, filmfolk, men også et plateselskap, en tømrer, en frisør, en matematiker, en i casting, en som importerte kaker og mye mer. Allmøter i kafeen spilte en viktig rolle ved siden av scenen der undergrunnsbandene boltret seg.

Etterhvert ble eiendommen Toftes gate 69 overført fra Eiendoms- og byfornyelsesetaten til Kulturretaten (KUL) og ble en rendyrket arbeidsplass for Oslo-kunstnere. KUL bruker kulturhusleie som åpnet for at stiftelsens styre kunne vedta at vi måtte ha et galleri. Det ble økonomisk forsvarlig og bruke et rom til dette for å styrke kulturprofilen. Vi hadde allerede en kurator med kunsthaglig bakgrunn på huset som fikk tildelt oppgaven. Vegger ble malt, gulvbelegg ble møysommelig fjernet og kjelleren gjort om til kontor og lager. Kuratorarbeidet var mangfoldig. Leietakerne ble invitert til åpningsmøte og utstilling. Stemningen var entusiastisk.

Motto for galleriet ble tidlig formulert og styrende for kuratorvirksomheten.

Formålsparagraf: Galleri 69 viser et bredt utvalg kunstneriske uttrykk av høy kvalitet, utført av geniale og sympatiske kunstnere i alle aldre fra ulike miljøer, som beriker og begeistrer 69s gallerister og publikum.

Økonomisk var det smalt de første årene, det er som dessverre virkeligheten for et kunstnerdrevet galleri, men det gir også full kuratorisk frihet. Det blir likevel snaut å overleve i lengden når entusiasmen og selvoppofrelsen nødvendigvis må minke. Derfor søkte stiftelsen driftsstøtte for galleriet og scenen fra Kulturstaten i 2009. Den ble innvilget og kurator fikk endelig en liten lønn for alt arbeidet. I 2017 ble Galleri 69 innvilget treårig arrangørstøtte fra Norsk Kulturfond. Dette er en stor anerkjennelse fra en jury bestående av billedkunstnere og det ble en gledens dag. I denne tidsperioden har kunstnerne fått vederlag for utstillingene og kurator har kunnet planlegge et langsiktig utstillingsprogram.

Et annet og positivt resultat av arrangørstøtten var at galleriets kontor i 2017 kunne flyttes vekk fra kjellersopp og mugg til ledige lokaler ved siden av galleriet. Kuratoren kom endelig opp i lyset. Kort tid senere vi fikk beskjed fra KUL om at vi skulle forberede oss på å flytte til Markveien. Flyttedatoen var 1. januar 2018. Denne har blitt utsatt gang på gang og ny flyttedato per i dag er våren 2019.

Dette fikk selvfølgelig enorme konsekvenser for galleriet. Utstillingsprogrammet fortsatte hele våren 2018, en satsning som kunne ha hatt store konsekvenser dersom flytteplanene hadde blitt satt ut i livet. Den dristige satsningen gikk heldigvis godt. Derimot har hele høstsesongen gått med til å på å vente på kommunens samlede planlegging. Det ble søkt om bruksendring altfor sent, anbudsrunde på anbudsrunde ble arrangert sammen med problemer som generell kunnskapsløshet om galleridrift og arbeidsplasser for kunstnere har ført til. Vi ble lovet brukermedvirkning under hele prosessen, noe som tidvis har fungert bra og tidvis ikke. Dette er det største prosjektet KUL har hatt der leietakerne også skal få si sitt og noe av årsaken til problemene er at de ikke helt visste hvordan de skulle gripe dette an.

Likevel er vi glad for at kommunen har skaffet oss erstatningslokaler og vi brenner etter å komme i gang der.

Kuratorarbeidet er mangfoldig og utfordrende. Billedkunstner Marianne Heier skriver i sin performance tekst til tiårsjubileet: ”Det [Kuratorarbeidet] er liksom ikke noe i seg selv, men bare en usynlig ramme rundt noe strålende.” Med det fremhever hun betydningen av kuratorens innsats og betydning for resultatet.

Kunstkritiker Lars Elton Har utført et stort dybdeintervju med kurator der bl. a. kuratorrollen og de fysiske forholdene beskrives og gjennomgås.

Kunstkritiker Tommy Olsson gratulerer Galleri 69 med tiårsjubileet i 2014 og den lange fartstiden som er beundringsverdig for et kunstnerdrevet visningssted.

Professor Kristin Bergaust fremhever at galleriet i 2018 ikke representerer en motkultur, men tvert i mot er en viktig del av kunstscenen i Oslo.

Galleri 69 er også en del av den alternative kunstscenen og har deltatt på messer som Supermarket i Stockholm, AICtrl i København, Eskiltuna, Beograd, Berlin, for å nevne noen. Boken tar med rapportene fra de to første fordi de er viktige tidsbilder som sier mye om galleriets praksis og fruktbare møter med andre kunstnere. Dessuten er de morsom lesning.

Billedkunstner Hanne Ekkeren avslutter boka med dokumentasjon av huset, gallerirommet, kontoret og lageret. Hun har produsert en poetisk tekst der hun er med på sette punktumet for denne epoken i kunstverden.

Grafisk deksinger Ulf Carlsson har gjort et imponerende stykke arbeide i å navigere i vårt noe kaotiske og enorme arkiv og fortjener en stor takk.

En stor takk fortjener også alle som har vært med på at Galleri 69 ikke bare har overlevd, men har blitt til en viktig arena for kunsten. Takk også til de som har jobbet for at boka skulle virkeliggjøres på alle plan. Det være seg skribenter, administrasjonen, fotografer, designere, moralsk støtte, glade givere, bærehjelp, og ikke minst alle kunstnerne!

Tryllekunst

LITEN?
JEG?
LANGT IFRA.
JEG ER AKKURAT STOR NOK.
FYLLER MEG SELV HELT
PÅ LANGS OG PÅ TVERS
FRA ØVERST TIL NEDERST
ER DU STØRRE ENN DEG SELV
KANSKJE?

Mauren, Inger Hagerup

I anledning Galleri 69s 10-årsjubileum vil jeg si noe om PRAKSIS. Om praksis som noe annet, og noe mer, enn produksjon. Nå, når resultatene av underfinansiering og underprioritering av kunst- og kulturfeltet forventes løst på magisk vis gjennom bruken av ordet ENTREPRENØR, når kunstnerne forventes å overta politikernes, byråkratenes og institusjonenes ansvar og bygge det inn i kunstnervirket, når vi kommanderes til å legitimere vår motparts manglende innsikt og interesse, kjennes det presserende.

Vi er ikke entreprenører. Vi er ikke produsenter eller prosjektledere. Vi skaper ikke arbeidsplasser. Vi bidrar ikke til vekst. Vi begrenser ikke tap. Vi reduserer ikke kriminalitet. Vi skaper ikke ny teknologi. Det vi gjør kan ikke bevises, er ikke riktig, kan ofte ikke brukes. Vi gir ikke svar, bekrefter ikke.

Jeg ble kunstner for:

Det vi lager, det vi gjør. Det vi er, der vi nøler, der vi presser, tester, feiler, prøver igjen. Alt vi risikerer, alt vi taper, alt vi vinner. Der vi går utenfor, utover, lenger. Det vi ikke vet. Jeg ble kunstner for selve gesten, erfaringen, det som slår luften ut av oss, blander oss, vrenger oss ut og inn. Det som aldri kan fortelles fullt og helt. Man eier det først når man selv har fylt inn de åpne feltene, har gjort det til sitt, har vokst sammen med det. Det handler ikke om ting. Verden er full av ting. Det handler om det som bor i tingene, det som beveger dem, det som løfter én ting frem, ut av sammenhengen, det som bryter lyset og får den til å fremstå som noe annet, noe mer. Et lerret med pigmenter på strukket over en treramme, er ikke kunst. Det blir først kunst når det går ut over sine fysiske, kjemiske, organiske bestanddeler, når det blir noe mer, når det finner opp sitt eget navn. Det blir kunst når det viser at alt hele tiden skapes på nytt, og at verdens grenser i virkeligheten er ukjente.

Det handler om livet som form. Om liv levd som verk, eller i hvert fall at de skarpe grensene mellom verk og alt annet viskes ut. Det handler om å være i kunsten, leve i den. Om kunst som mer enn objekter for kjøp og salg, mer enn gunstige beholdere for

pengesummer i vekst. Det handler om oss. En eksistens beskrevet som veksling mellom produksjon og forbruk er rett og slett ikke nok. Alle ting er ikke varer, alle handlinger og gester er ikke tjenester, livet er mer enn tid.

Alt er ikke til salgs.

Å vaske gulvene før og etter en åpning. Skaffe vinen, plastglassene, saltstengene, huske at noen bare drikker brus, sende inn søknadene, holde styr på kvitteringene, sende inn rapport og regnskap. Høre på den usikre og stressede kunstneren, som er for sent ute og har for lite budsjett. Berolige, trøste, tvinge akkurat nok. Det blir jo helt sikkert kjempefint! Om igjen og om igjen og om igjen. Å male en vegg, skifte et vindu, få lettveggen til å se rett ut selv om hele rommet egentlig er skjevt, vite at smører man et vindu med kefir, kan man projisere på det som en (nesten gratis) skjerm mot en mørk gate. Låne en bil for å hente et verk det ikke fins budsjett til å frakte. Holde vakt i tomme rom. Alltid by på noe. Være et sted man kommer til. Gjestfrihet. Det er noe å kunne.

Dette arbeidet er lett å overse, og det blir det også ofte. Det er liksom ikke noe i seg selv, men bare en usynlig ramme *rundt* noe strålende. Det er sekundært, i beste fall.

Tenk på det engelske ordet SUPPORT. Å understøtte, oppmuntre, hjelpe, bidra, forsvare, ramme, bære, løfte, holde, foretrekke. Det brukes om alt fra lerretet til utstillingsarkitektur og støtteordninger.

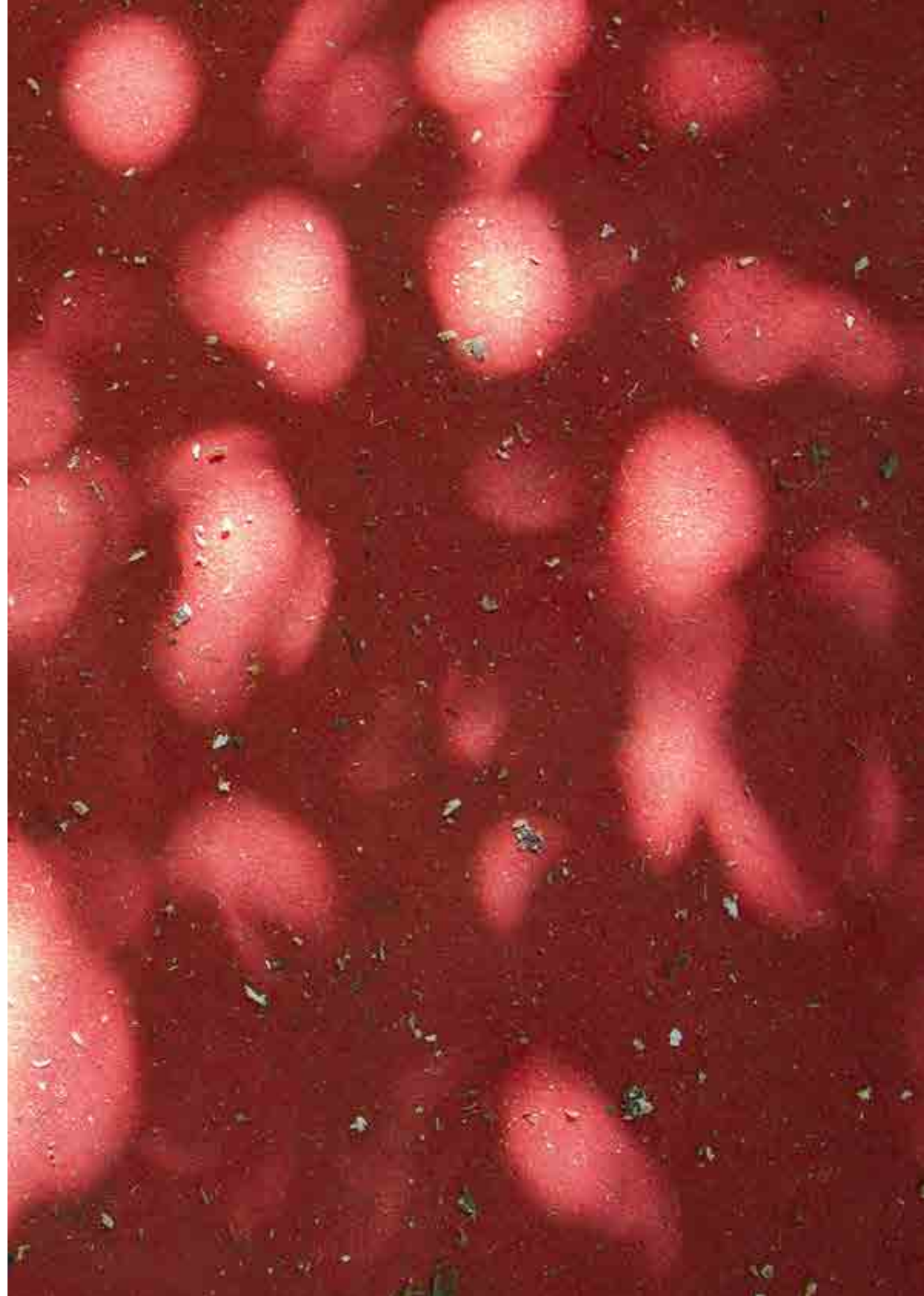
Jeg mener det av og til burde oversettes med «å trylle».

Men hva er suksess da? Hvis det ikke skal måles i vekst, i inntjening, i konkurransedyktighet? Hvor skal vi hen hvis vi ikke skal opp og frem, hvis hurtighet, effektivitet og volum ikke er målet?

I alt det internasjonale, globale, biennale, triennale, alle seminarer, e-flux, art forum, flash art, artifacts, Tate, Whitney, MoMA, Documenta, Manifesta... Er kanskje det mest radikale man kan gjøre å ikke vokse? Å BLI HER. Ikke skulle noe sted. Som bly, granitt. Sement. Armert betong, boltet fast. Insistere. Bevegelser kan bare måles ut fra faste punkter. Vi trenger å kunne feste blikket.

For vi HAR en kropp, vi kommer fra et sted. Vi spiser ekte mat, sover i virkelige senger. *Sannheten er konkret*, sa Marx. Det er fortsatt akkurat like sant. For det er *her* vi er.

Marianne Heier

Galleriet etter emansipasjonen; i anledning en ti år lang 69

Helt først; gratulerer! Det er saktens heller få kunstnerdrevne visningssteder som oppnår en så høy alder, så når det nå skjer er vi i grunn ute på tynn is og bevitner noe sjeldent. Jeg er ikke sikker på hva, men jeg tror prognosen er god, som den jo ofte er når man begynner bli voksen og får være oppe lenge og gjøre som man vil. Det blir dønn umulig å ikke benytte denne anledningen til en aldri så liten refleksjon over *den tid som flytt*, og konteksten dette stedet har eksistert i. Det kunstnerdrevne visningsstedet er, som alt annet, en størrelse i konstant forandring. Etter hvert er det også blitt en tradisjonell størrelse. Det er i hovedsak to intense bølger kollektiv aktivitet som finner sted under slike former i Oslo i den nære kunsthistorien. Den første begynner 1992 og avsluttes i 1998. Den andre begynner i 2006 og vi kan krangle over hvorvidt den er avsluttet eller ikke – teknisk sett er den ikke det, men det *er* ganske mange som har lagt ned virksomheten på denne siden tiårsskiftet. Galleri 69 åpner i 2004, mellom disse bølgene, som i begge tilfeller grovt sett ble definert av generasjoner med nylig uteksaminerte og energiske masterstudenter. Galleri 69 er, på godt og vondt, ikke drevet av nylig uteksaminerte masterstudenter, og blir en helt egen satellitt - aldri så intenst forbrennende som Galuzin Gallery, samlende midtpunkt som Galleri Struts, eller hyperaktivt som Dortmund Bodega, men ganske enkelt noe annet. Litt av alt det ovenstående, hvis vi ser på det i ettertid – slik det jo fort blir over noen år. Å lese utstillingsprogrammet for denne perioden ser herfra ut som det faktisk har pendlet mellom flere ekstremer, og mer dertil, men samtidig har det geografiske utgangspunktet på Grünerløkka Lufthavn unektelig ført til en delvis obskur tilværelse – selv jeg visste ikke helt sikkert hvor det var inntil nylig, og jeg er dokumentert glad i hemmeligheter. Eller kanskje jeg bare er sløv? Det er egentlig et mysterium hvordan jeg har klart å unngå det i alle disse årene, men så er jo det med fast adresse og lange nok opphold ikke mitt sterkeste kort heller. Dog, når jeg sier prognosen er god er det på bakgrunn av flere ting. (”Jeg kommer med gode nyheter”, som en fyr som viftet med en bibel en gang sa til meg etter å ha sugd seg fast i meg på gata) Det er en logisk konklusjon utfra det faktum, at når den livlige 90-tallsscenen av forskjellige grunner tok kvelden og stengte byen i 1998, rett før halve Oslos kunstliv kollektivt relokerte til Berlin, (det er en sammenheng), oppsto et særdeles merkelig atmosfærisk press. Veldig lite av det som hadde skjedd hadde fått noe særlig oppmerksomhet i media, og når en utstilling på Galleri Struts endelig fikk en anmeldelse (av Harald Flor i Dagbladet) var det grunn til å mistenke at den utløsende faktoren lå i at Victor Lind var en av utstillerne. Som jeg husker det catchet Aftenposten opp på hva som foregikk i 1998, i det øyeblikket det basically var over.

I 2006 var noen representanter for denne generasjonen blitt utplassert i formidlene posisjoner, (jeg er vel en av disse), så når neste bølge kom ble disse utstillingene øyeblikkelig tatt like alvorlig som alt annet, og fikk demonstrativt mye oppmerksomhet. Hvis vi tenker oss en logisk progresjon her er det ikke rakettvitenskap å trekke konklusjonen at det kommer en bølge til om ikke for lenge, fordi det å starte eget på denne måten er og blir en god strategi som a) gir erfaringer som på sikt kan vise seg uvurderlige og b) lokker til seg folk, og i noen tilfeller c) gir medial oppmerksomhet til

prosjektet, som fører til et større publikum, som fører til flere erfaringer, etc. (Når jeg skriver dette dropper det inn en mail fra en ukjent leser av Klassekampen som presser meg for et svar på hva kunst ”er”. Det er ikke første, og sikkert ikke siste, gang jeg får spørsmålet, og jeg kjemper mot en impuls å stille ham spørsmålet hva han selv ”er”, for det eneste vi kan si sikkert er at hva det nå enn er, så er det blitt til noe annet i det øyeblikket vi blir enige om noe, og at det uansett gir mer mening å konsentrere seg om hva kunsten gjør. En ting kunsten avgjort gjør, er å samle grupper av mennesker rundt pappkartonger med vin. Og jeg vil si det er en god start. Veldig mye fint i den her verden har sin opprinnelse i nettopp det. Og, jeg vil tro nettopp dette med å ha en åpning, der det kommer så eller så mange mennesker, utgjør selve episenteret i samtidskunsten, uavhengig om lokalet ligger i Gamlebyen eller på Tjuvholmen. Eller i den litt skjulte marginal der 69 har virket og fortsetter å virke – utenfor de gitte gallerirunder og søndagsturer. Men, som alt annet som byr motstand vil nødvendigvis også dette på et eller annet punkt bli snudd til en fordel, og jeg tror ærlig talt ikke det nødvendigvis ligger så langt unna. Det har med alderen å gjøre, dette; for hvis du er så sta at du holder det gående så lang tid uten å sakke ned på farten er det faktisk en kosmisk lov at det oppstår en attraksjon, et spesielt sug som bare kan oppstå når man har en bare delvis fortalt historie i ryggen. Og den kan bare fortelles delvis – sånn er det med alle historier. Fordi det er også sånn, at det å drive et visningssted for kunst på like deler dugnad, trass, entusiasme og sporadisk offentlig støtte, er en veldig fin ting. Det er noe som bidrar til det felles beste. Det gjør verden til et litt kulere sted, og det er sjenerøst å gi av sin egen tid til noe slikt og ergo er det en karmisk lov at det også vil gi mye tilbake. Og det å gjøre det utenfor, eller ved siden av, generasjonsbetingede massebevegelser, og som konsekvens derav ikke få noe særlig spalteplass i avisen, er, i slutten av et tiår, å stå igjen med en kredibilitet så solid at skjegget løsner på alle hipstere som overhodet ikke var i nærheten av noen skjeggvekst den mørke kvelden i 2004 da galleriet ble lansert. (Nå, det vet jeg jo strengt tatt lite om – kanskje det var en solfylt ettermiddag? Men poenget blir jo uansett det samme – hvorvidt det var natt eller dag er da ikke viktig, nå som vi allerede er i fremtiden).

Det er et sterkt kort. Om ti år til vil det være så sterkt at du kan knuse etablerte formidlingsstrukturer med det – men la oss for guds skyld ikke gå hendelsene i forvei! La oss heller oppsummere litt; Den første utstillingen, og så vidt jeg kan se av listen: den eneste det året, er åpenbart kandidat til et mytisk skimmer; ”Åpningsutstilling” står det. Det er det hele. Jeg er ikke sikker på om det gjør meg så irritert at jeg blir nysgjerrig, eller om det er omvendt, men det er all info. Jeg kan selvsagt grave dypere, ta en telefon, men det er midt på natta og jeg har lovt å levere den teksten før det blir lyst ute. Dessuten er jeg så kinky at jeg faktisk *liker* å ikke ha oversikt over dette forløsende øyeblikket, som tilfeldigvis fant sted i forbindelse med et annet tiårsjubileum; feiringen av Grünerløkka Lufthavn per se. Skal si tiden går. Jeg husker ting som de skjedde i forrige uke. Fotodokumentasjonen vitner om en gruppeutstilling – jeg ser noen jeg kjenner igjen, som jeg ikke har sett på lenge (hvor ble hun egentlig av?) – med den arketyriske miksen av video, maleri og skulptur. Øyeblikkelig så likner det faktisk ikke lite på den første utstillingen på Galuzin Gallery, som åpnet 15 måneder senere og startet dominoeffekten på ny.

Den foreløpig siste utstillingen er Kjetil Skøien’s *Maleri 1987 – 2014* (Nå, det var jo og et signifikativt tidsrom å skulle forholde seg til – i 1987 malte selv jeg, og i 2014 var jeg blitt mye yngre, men nå vet jeg ikke lenger hvordan det henger sammen, ettersom

larmen rundt meg har vært konstant helt siden 1963 og jeg har for lengst gitt opp å holde noen form for oversikt når det kommer til årsak og virkning). Disse utstillingene markerer den tilbakelagte strekning i tid som er galleriets legacy; det skjer så mye mellom disse nevnte utstillingene at jeg vil bli nødt til å ty til sentralstimulerende midler hvis jeg skal gjøre rede for alt her og nå, særlig siden jeg ikke har sett en eneste av dem på ordentlig. Men det er helt klart et veldig eklektisk program med til dels veldig kjente navn, og til dels navn jeg ikke har vært borti noensinne. Noen av de er kjente for helt andre ting, andre finnes det grunn til å mistenke er veldig kjente et annet sted på planeten. Et mysterium til utkrystalliserer seg i listen, og det kan man jo gruble seg blå over; Hvem er egentlig ”Mr Mucho” som stilte ut installasjonen *Sad Bird* i april 2006? Fantes det en sånn mann, eller er det et så åpenbart pseudonym som det kan se ut som? Er det tilfeldig at det sammenfaller med den eskalerende identitetskollaps som oppstår i det alle forlater det lokale nettstedet underskog.no for det globale facebook.com og alle mannlige samtidskunstnere under 30 blir til troll med opp til 50 forskjellige profiler? Jeg sier ikke at det er en sammenheng, men det er avgjort et sammentreff. Hvis jeg tenker tilbake til perioden midt i forrige tiår er det noe som stikker seg ut som typisk; spillet med identiteter online, i motsetning til 90-tallets identitetsoppløsning IRL. Jeg skal ikke tviholde på det, for det er det eneste kryptiske eksemplet i listen over utstillinger, sammen med åpningsutstillingen. Men et galleri skriver bare delvis sin egen historie ved markeringer av dette slaget. Galleriets historie er også alle andres historie, og det er en historie som kontinuerlig avføder flere mindre historier og digresjoner. Det skal være sånn. Galleri 69 har altså i ti år, til trass for denne aktiviteten, vært en godt bevart hemmelighet innenfor den større sammenhengen. En skjebne galleriet deler med flere andre steder som er eller er blitt drevet på de samme premisser; Atopia (enda lenger unna sentrum, høyt over Grünerløkka), Galleri Apu Apu (aldri åpent), Galleri Z (et veldig sparsommelig utstillingsprogram, byttet senere navn til Galleri m3 og stengte dørene mer eller mindre permanent – vi vet ikke hva de driver med der inne; jeg var der sist gang i 1997). I could go on. Det betyr ikke at de ikke er relevante – det betyr bare at noen ting tar lenger tid, men i tilfellet 69 har på den andre siden andre ting gått særdeles fort, og – etter hva jeg kan forstå – relativt friksjonsfritt; galleriet har jo fungert kontinuerlig, med mindre opphold, og disse tingene betyr noe. Og det vil bare bety mer – nå er det ikke hemmelig lenger. Det er mange konklusjoner å trekke fra ti år, uavhengig av galleri eller gallera, men det er minst like morsomt å sette agendaen for de neste ti år.

Det kommer til å bli så bra. Og jeg gleder meg noe så voldsomt – gjør ikke du?

Nesoddtangen i april 2015

Tommy Olsson

Galleri 69 og det vennlige mellomrommet.

En åpning på nedre Grünerløkka, en bilfri snarvei fra Thorvald Meyers gate til Toftes gate, på skrå fra bensinstasjonen til et avslappet mellomrom av brostein, et kastanjetre. En rosa glitrende svane står på plassen, kanskje det henger lykter i trærne eller papirblomster i buskene. Ikke rart kunstkritikeren ikke finner fram hit. Murhuset i bakgården på Toftes gate 69 som nesten kamufleres i buskas om sommeren og flasher det runde skiltet med rød kant og tallet 69 i sort på hvit bunn.

Hva slags sted skaper Galleri 69? Ikke en publikumsattraksjon med skulpturpark eller galleri med kafé for søndagsturen, ikke et sted begrunnet i kunstsyn eller som arrangerer seminarer, ikke et initiativ fra en bestemt gruppe eller generasjon av kunstnere som demonstrerer sine innflytelser eller følger sine trender. Ikke så alternativt og subkulturelt heller, selv om lokalene er nedslitte og patinerte nok, rammet inn av Grünerløkka Lufthavn (kommunalt finansiert kulturhus¹) og musikkscenen og baren MIR. Dette er ikke Blitzhuset eller Hausmania. Kan vi komme nærmere en karakteristikk av Galleri 69 gjennom andre beskrivelser? Er det verdt å forsøke å forstå hva som driver en sånn virksomhet gjennom tolv år uten stabil økonomi, uten ideologisk ramme eller eierskap fra noen gruppe eller organisert fellesskap?

I sin analyse av det norske kunstfeltet, har kunstsosiologene Dag Solhjell og Jon Øien beskrevet tre kretsløp som de kaller det eksklusive, det inklusive og det kommersielle.² Dette bygger på premisser om tildeling av kunstnerisk anerkjennelse, politisk og samfunnsmessig begrunnelse og økonomi som de viktigste strukturerende drivkreftene innen kunstfeltet og har hatt stor innflytelse på hvordan kunstfeltet vurderes og diskuteres. Det eksklusive kretsløpet omfatter museer og institusjoner som i kraft av sin posisjon har stor definisjonsmakt og dermed evner å gi anerkjennelse til utvalgte kunstnere. Samtidig kan kommersielle gallerier slik Standard Oslo har gjort, bygge renommé som gjør at de oppnår stor innflytelse. Slik er det eksklusive kretsløpet et spill og et samspill innenfor et system som forener øverste sjikt av markedet og institusjonene for samtidskunst og som tradisjonelt har forvaltet et autonomt kunstsyn: kunst for kunstens skyld. Det inklusive betegner et felt som er styrt av samfunnets behov, motivert og delvis offentlig finansiert utfra politiske føringer og begrunnelser for kunst: kunsten ut til folket. De såkalte kunstnerstyrte institusjonene som har vært en del av den norske organiseringen av kunstnere siden 1970-tallet, regnes gjerne hit. Da kjempet kunstnerne for økonomiske rettigheter, særlig Kunstneraksjonen av 1974 er legendarisk³. Vi kan knapt forestille oss hvilke omveltninger det må ha vært i datidens kunstliv da det elitistiske Bildende Kunstneres Styre måtte åpne opp for distriktsorganisasjoner og unge radikaler. Kunstneraksjonen ga oppsiktsvekkende resultater for kunstnerøkonomien som for eksempel ordningen med garantert minsteinntekt (som nå fases ut) og etableringen av Utsmykkingsfondet for offentlige bygg (nå KORO). Dessuten førte det politiske gjennomslaget for kunstnerne også til opprettelsen av regionale kunstsentre rundt om i Norge.

¹ Lufthavna er atelier- og studioplass for kunstnere og er i ferd med å bli renovert for kommunens regning.

² Se f.eks s. 171 i Solhjell, D. (2015). *Dette er kunst*. Oslo: Universitetsforlaget.

³ <https://tv.nrk.no/program/ffil00002574/kunstnere-i-aksjon>

Disse kunstnerstyrte sentrene oppnår ifølge den sosiologiske kretsløpsteorien mindre definisjonsmakt i kunstfeltet, eller kanskje slutter de opp om andre verdier og vurderinger enn portvokterne i det eksklusive kretsløpets institusjoner. Denne versjonen av det kunstnerstyrte har vært ledd i kunstnerpolitikken og kunstnerøkonomien. Slik er de annerledes enn de initiativene vi kan kalle selvorganiserte som i stor grad springer ut av behovet for å jobbe med kunst, vise og produsere det man er interessert i, ofte som nyutdannede eller tidlig i karrieren. Idéen om det kunstnerinitierte visningsstedet har forflyttet seg fra en mer prinsipiell overordnet tanke om utviklingen av kunstnerøkonomien til at overlevelsen er en mer individuell, kunstnerisk innsats. Oppfatninger av utstillingsstedenes status og omdømme er med på å bestemme hva som verdsettes både av markedet og andre finansieringskilder, hva som når ut internasjonalt og ikke minst hvordan ulike deler av kunstfeltet ser på og vurderer seg selv og hverandre. Solhjell påpeker at man finner både konflikt og samarbeid på tvers av kretsløpene. Hvis vi ser for oss Oslos kunstliv som et kart over de tre ulike, men kryssende kretsløpene, hvor plasserer vi Galleri 69 da? Neppe i det kommersielle, selv om galleriet av og til selger arbeider fra utstillinger, til og med til Nasjonalmuseet. Det burde gi poeng både i det eksklusive og det kommersielle kretsløpet. For et kunstnerinitiativ som mottar kommunal og annen offentlig støtte, er det inklusive kretsløpet det mest nærliggende. Likevel glipper det, Galleri 69 har ikke formulert noe om sin samfunnsmessige betydning eller definert et ståsted som helt passer inn i dette. Mangler det kanskje noen mellomrom, noen områder i kunstfeltet som unndrar seg disse beskrivelsene? Den franske skribenten og kuratoren Nicolas Bourriaud⁴ som lanserte begrepet relasjonell estetikk i 1995 med stor gjennomslagskraft i samtidskunsten på 1990-tallet, lånte et begrep fra Karl Marx når han beskrev det han kalte *interstice*, en form for mellomrom som kan oppstå i kapitalismens byer, mellomrom som er unndratt konsum. Dette beskrives som «utvekslingssamfunn som unnslipper den kapitalistiske økonomien fordi de er fritatt fra loven om profitt: byttehandel, tapssalg, selvforsyningsproduksjon, osv.» (s. 20) Kunstproduksjonen i det selvorganiserte kan ofte beskrives nettopp med slike ord som viser til en minusproduksjon av penger, men som gir noe til andre og utveksler noe som ikke er produkter eller tjenester. Bourriaud mente samtidskunsten utgjorde slike mellomrom for sosiale møter i en tid da menneskelige relasjoner ble byttes med automatiserte transaksjoner og tilrettelagte kommunikasjonssfærer. 20 år seinere er det ikke mindre aktuelt å se etter mellomrom når utviklingen av Fjordbyen endrer det fysiske kartet over Oslos kunst- og kulturinstitusjoner der de blir til signalbygg omgitt av forretningsbygg, dyre boliger med og uten fjordutsikt i nye bydeler med et gateplan som preges av iskalde vinder og overprisede restauranter.⁵

Galleri 69 er kanskje også et mellomrom? Det unndrar seg antakelig kapitalismens konsum i Bourriauds mening – cavakonsum på åpningene blir liksom noe annet. Mer påfallende er det at Galleri 69 er et mellomrom som ikke nås av kunstfeltets symbolske spill av verdier som anerkjennelse, politikk og økonomi. Når Tommy Olsson insisterer på at Galleri 69 har gått under radaren hans som kunstkritiker i ti år, peker det mot noe som unndrar seg kunstfeltets konvensjoner og medias hype. Kan det bety at Galleri 69

stiller seg utenfor kunstnerisk? Er det så obskurt at det ikke betyr noe? Er mellomrommet et hull å synke ned i? Utstillingslistene, dokumentasjonen og aktivitetsnivået tyder ikke på det. De fleste kunstnerne kjenner man igjen fra andre sammenhenger i diverse kretsløp. Kan et sted for visning av kunst ha funksjoner utenfor kunstsistemets bekräftelsessystem? Vi vet at kunstinstitusjoner er viktige for stedsutvikling, enten det er som signalbygg eller som noe som tilfører kvaliteter i et nærmiljø. Når Marianne Heier sier i sin jubileumstale at det mest radikale kanskje er å ikke vokse, men å bli der man er, å holde ut og være varig, er dette også kvaliteter som ikke vanligvis fremmes i kunstfeltet. Den kortreiste og kontinuerlig tilstedeværende kunstproduksjonen som skjer her og nå oppfyller andre behov enn globaliserte, nettverksdistribuerte opplevelsesøkonomier. Byutvikling og gentrifisering presser ofte kunstnere videre, ut av lokaler, over i nye lokaler, gjerne i en bydel lenger fra sentrum. At kunstproduksjon, kunstnerisk arbeid og miljøet involvert i dette finnes stabilt i en del av byen i så rask endring som nedre Grünerløkka representerer noe kvalitativt annerledes enn ad hoc initiativer og kortlevde stunt. Når alt endres så raskt, er det viktig at noe kan vare. Deichmanfilialen på Schous plass, Lufthavna med MIR og Galleri 69 er en sånn klynge av tid som får vare.

I antologien *Self-Organised*⁶, får vi interessante innblikk i ulike selvorganiserte prosjekter flere steder i Europa og Nord-Afrika. Linus Elmén's *Ersta konsthall på 3,7 m²* lokalisert i korridoren foran toalettet i kroen på Söder i Stockholm, kan karakteriseres som en konseptuell tilnærming til kunstinstitusjonen og egen posisjonering (s. 83). Vector Association i Romania på sin side, tok på seg å bygge en institusjon for å fylle behov i en post-sovjet situasjon der ingen organisering av samtidskunst ennå var etablert (s. 75). Det selvorganiserte blir i *Self-Organised* antologien også diskutert som begrep, definert bort fra entreprenørskap eller et hvilket som helst eget initiativ. Det selvorganiserte anses å romme potensial for kritikk, demokrati og selvbestemmelse. Det står i motsetning til stadig mer merkevareorienterte kunstinstitusjoner og til en populistisk representasjon og legitimering av kunst. I spennet mellom den konseptuelle og reelle institusjonen, kan Galleri 69 representere noe tredje. Kanskje kan det kalles en livspraksis: Det vedvarende, ikke-spektakulære, med gjentakende små gester, vedlikehold og omsorg. Slett ikke bare beskjedent eller ydmykt, det kan også være høyrøstet og heidundrende til tider. Her er det på tide å trekke fram Cathrine Constanse Gjelsnes, galleristen, kuratoren og drivkraften bak Galleri 69. Hun deltok i G.U.N Galleri Uten Navn gjennom mesteparten av galleriets eksistens, fra 1994 til 2003. G.U.N var en del av 90-tallsbølgen av selvorganiserte kunstnerinitiativer og holdt til i Leirfallsgata på Grünerløkka, ikke langt fra Galleri 69. Constanse var aktiv og iderik i G.U.N, som var et løst kollektiv med noen faste medlemmer som ble med lenge, mens andre gikk til og fra. Constanse var antakelig den som var med lengst og som utviklet en omsorg for helheten som av og til manglet hos andre. Det er verdt å legge merke til at hun drev et galleriprosjekt *Jans Constanseri* (med Jan Skomakerstuen) i sin loftsleilighet i Mandalsgata 1 på Grønland allerede i 1994–95. Constanse forteller at dette var inspirert av Liv-Reidun Brakstads *Brakstad Konsept*, som også var et leilighetsgalleri, før hun kortvarig flyttet til Leirfallsgata som en forløper til G.U.N.

Da Constanse fikk mulighet til å starte Galleri 69, ikke lenge etter at G.U.N. ble nedlagt, valgte hun en annen måte å drive visningsstedet på, med å ta mest ansvar selv sammen med utstillende kunstnerne. I perioder har hun hatt opp til 30% lønnsmidler for arbeidet. Konsekvensen av knappe ressurser har vært at utstillere må delta

4 Bourriaud, N. (2007): Relasjonell estetikk. Oslo: Pax Forlag.

5 Se mer om kunstnere og byutvikling i mitt essay i Mulighetsstudier.

6 Hebert, S. & Szefer Karlsen, A. (Eds.)(2013): *Self-Organised*. London/Bergen: Open Editions/Hordaland Arts Center.

i driften av utstillingen også, til gjengjeld får de lang monteringstid, egne nøkler og tilpasningene de ønsker. Å bidra med mer enn å skape, levere og montere arbeider gir eierskap, har Constanse erfart. Det fristende å se Galleri 69 som en videreføring av noe ikke-hierarkisk og lekent som var en kjerne i G.U.N. Dessuten er det nærliggende å se på Constanses virksomhet både som kunstner og kurator i lys av eksempler fra feministiske kunstnere som har tatt hverdagens estetikk og gjentakende gjøremål med seg inn i kunstnerisk praksis, som for eksempel Mierle Laderman Ukeles *Maintenance Art Manifesto*⁷ fra 1969. Å starte selvorganisert visningssted som godt voksen kvinne med ansvar for familie gir andre perspektiver enn å starte som ung og nyutdannet.

Verdien av å være annerledes har en tradisjon, også i tilbakeblikk på bølger av selvorganisering blant kunstnere i Oslo slik Tommy Olsson viser til i sin tekst. I Jorunn Veitebergs bok *Kunstnardrivne visningssteder*. Årestadar for ny kunst⁸ får vi en rikholdig gjennomgang av fem selvorganiserte visningssteder som viser hvor nært forbundet de selvorganiserte visningsstedene er med kunstnerne som subjekter, faglig og personlig. Kontrasten fra rølpete hangout på Dortmund Bodega med røtter i graffiti-miljø i Oslo til Entrée på vei mot et etablert galleri i hvitmalt, bergensk trehus er talende. Veiteberg konkluderer sin evaluering med at den overordnede funksjonen for disse fem stedene er at de skaper en form for produktiv uorden i kunstlivet. Hun beskriver denne funksjonene til visningsstedene nærmere slik:

Ikkje har dei som mål å vara evig, ikkje skal dei tena pengar eller tekkjast nokon (andre enn eventuelt sitt eige miljø og rådande trender). Dei kan difor eksperimentera og ta sjansar og utfordra konvensjonar. Ikkje minst kan dei forstyrre og destabilisera dei hierarkia som kultureliten opererer med, eller reglane som somme sosiologar hevdar gjeld for kunstfeltet. (s. 181).⁹

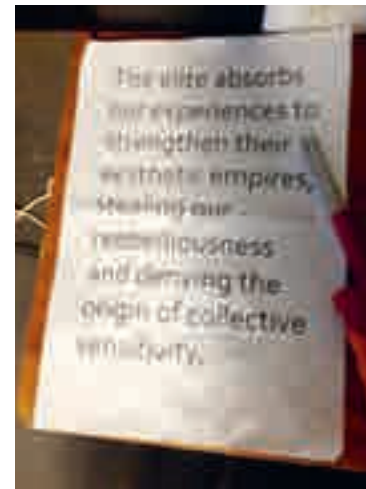
Dette beskriver en situasjon der kunsten og kunstproduksjonen er i fokus uten å måtte legitimeres på andre premisser enn dem man ønsker å sette selv. Det innebærer frihet til å undersøke hva kunsten gjør med oss og omgivelsene, framfor hvordan den kan rangeres og kategoriseres i et hierarkisk verdisystem. I mange tilfeller er dette lommet av frihet som oppstår i korte tidsrom og så forsvinner igjen, men den korte varigheten er ikke alltid en nødvendig betingelse.

I utstillingen *Alternative Histories* (2010) og senere i boka med samme tittel, dokumenterte *Exit Art* (1982–2012)¹⁰ 140 selvorganiserte initiativer i New York i tiden 1960 til 2010.¹¹ utstillingen som hadde en intensitet og livlig energi som var overveldende da jeg besøkte den i 2010 og møtte Jeanette Ingberman, Papo Colo og Herb Tam som sammen med Lauren Rosati hadde undersøkt de selvorganisertes historie som de selv var en del av gjennom tre år.

Kuratoreteamet var opptatt av at disse aktørene har fungert på flere måter: de løftet fram stemmer og grupper fra minoriteter som ikke ble sett eller hørt, sto for radikale politiske holdninger, utviklet og praktiserte eksperimentelle arbeidsformer innen performance, film, media og publikasjoner, publikumsdeltakelse og teknologi. I utstillingen ble hvert av stedene representert med selvvalgt dokumentasjon tilgjengelig for publikum,

Eksempel på illustrasjon fra Exit Art.¹²

intervjuer i lydopptak, plakater og publikasjoner. Mange av disse praksisene fra 60-tallet og framover, er senere overtatt og modifisert av de etablerte institusjonene. Hva er det da som gjør at det fortsatt er interessant med selvorganiserte kunstinitiativer spør Exit Art seg selv i 2010, allerede i en tid hvor kulturen globaliseres gjennom internett og digitalisering. Svarene de gir og finner hos de andre aktørene er mangfoldige, men en tendens er å peke på egenverdien i kunstnerne og andres fysiske liv og arbeid som utspiller seg på slike arenaer. Som Marianne Heier også sier, vi har alle fortsatt en kropp og en fysisk tilstedeværelse. Papo Colo, kunstnerisk leder og en av grunnleggerne av Exit Art skriver:

Alternative spaces are alternative societies, constructing parallel histories. Alternatives have been associated with the young, new or unusual, but as the concept have grown older, they have also grown

wise and prophetic. Art is the action of consuming the self and the supreme manifestation of humans. Agitate the arts and powers shake. Alter your life and the world will change. (p. 15)

Kanskje litt for mye patos til å kle Galleri 69 som heller mot et mer hverdagslig og humoristisk skjevblick på sin tilværelse. Likevel er Papo Colos erfaring noe å få med seg fra en av verdens mest dynamiske kunstbyer. Selvorganisering og parallelle historier leves og vedlikeholdes av kunstnere og andre som investerer livene sine i dette, ikke bare som kortvarige prosjekter tidlig i karrieren, ikke bare som konsepter eller alternativer til noe annet og etablert, men som livslang praksis.

Constanse står for en slik varighet, et pågående arbeid som utføres gjestfritt og vennlig. Du møtes med vennskap, i det ligger også en forventning om gjensidighet og krav om at du bidrar med tilstedeværelse og oppmerksomhet som tar vare på omgivelsene, både mennesker, dyr, hus og ting. Galleri 69 har noe hjemlig ved seg. Du kommer inn i et felles inngangsparti gjennom et lite bislag, rett fram er trappa opp til annen etasje, til venstre har du galleriet som en stue med to vinduer mot gården og et kammers i den andre enden. Til høyre er det kjøkken med blomstrete voksdruk på bordet, inngangen til den oftest rene doen er på bakveggen. Det nedslitte murhuset har nedskrevne statutter med krav om rene vinglass, blomster og cava på åpningene. Det skal også holdes tale. Kunstneren(e) kan være i alderen 24 til 85 år, utstillingene kan bestå av arbeider i et hvilket som helst medium eller materiale fra tegning på papir til gamle bygningsrester, tekstiler eller en polyesteravstøpning av en Caterpillar gravemaskingrabb. Det kunstneriske arbeidet kan være en første utprøving av noe, oppsummeringer av lengre prosesser, noe spontant eller lenge planlagt og tvilt over, for så å pines eller helst lekes fram på stedet. Konsert, filmvisning, performance, opplesning, servering av noe spiselig og opptog gjennom nærområdet og inn til sentrum er andre formater som har vært gjennomført uten noen spesiell oppmerksomhet omkring det eksperimentelle, ikke noe uttalt opprør mot tradisjon eller institusjon. Hvert utstillingsprosjekt får skape sin egen måte å bli sett og forstått på. Kunsten er livspraksis, det kan være som en metode for å leve og la annet leve.

Kristin Bergaust

⁷ https://queensmuseum.org/wp-content/uploads/2016/04/Ukeles_MANIFESTO.pdf

⁸ Veiteberg, J. (2017). *Kunstnardrivne visningssteder*. Årestadar for ny kunst. Oslo: Norsk kulturråd.

⁹ Dette var en evaluering av prøveordningen med tildeling av driftsstøtte fra Norsk Kulturråd 2010–2014,

¹⁰ <https://steidl.de/Books/Unfinished-Memories-30-Years-of-Exit-Art-1318445358.html>

¹¹ Rosati, L. & Staniszewski, M.A. (eds) (2012) *Alternative Histories*. New York Art Spaces 1960 to 2010. Cambridge and New York: MIT Press and Exit Art.

¹² Se f.eks reportasje <https://www.youtube.com/watch?v=uqHNF0KFVzo>

Alternativgalleri i limbo

Hva skal vi med et alternativt og kunstnerdrevet visningssted som Galleri 69 i 2019? Det er det store spørsmålet etter 15 års drift med oppturer og nedturer. Når dette skrives i november 2018 er galleriet inne i en vanskelig periode, uten utstillingslokale på ubestemt tid og med kunstnere på vent. Fremtiden er forhåpentligvis lysere, men akkurat nå, i skrivende stund, er galleriet i limbo. Jeg skal komme tilbake til denne opplevelsen av retningsløs frihet, men situasjonen gjør at svaret på det innledende spørsmålet blir ganske komplisert – selv om det burde være opplagt:

I en tid der ord som sentralisering, gentrifisering og abortering er sentrale, føles det befriende deilig å vite at det finnes i hvert fall ett galleri som er bevisst på at det representerer et alternativ. Galleri 69 har tett kontakt med kunstnerne og lav terskel for publikum. Galleriet har en fleksibel utstillingspraksis og en åpen og inkluderende utstillingspolitikk. I en tid der museer og andre tunge kunstinstitusjoner, kommersielle gallerier og kjendiskunstnere stjeler det meste som finnes av oppmerksomhet rundt kunsten, er et ildsjelgalleri som halsstarrig står på sitt, verdt å ta vare på.

Rart navn

Galleri 69 drives av Stiftelsen Grünerløkka Lufthavn med Cathrine Constanse Gjelsnes som kurator. Navnet har galleriet fått etter adressen i Toftes gate 69. Her, i en bakgård på Grünerløkka, grensende mot Sofienberg, har Cathrine Constanse Gjelsnes bygd opp et miljø som inkluderer de fleste. Galleristens utholdenhet og konsekvent åpne utstillingspolitikk har sørget for at Galleri 69 i dag nyter bred anerkjennelse. I hvert fall i kunstmiljøet og blant interesserte publikummere. Hvordan det er med anerkjennelsen i kommunens kulturetat er vanskeligere å svare på. Det siste spørsmålet er (selvfølgelig) et sleivspark som vil bli forklart senere.

Galleriet drives med (begrenset) offentlig støtte og er resultatet av én ildsjels utrettelige innsats. Riktig nok har Cathrine Constanse Gjelsnes hatt mange gode medhjelpere, men uten henne ville Galleri 69 vært historie for lenge siden.

Populært galleri

I dag er Galleri 69 et populært sted. Det er «stinn brakke» på åpningene, utstillingene er rimelig godt besøkt, og Cathrine Constanse kan velge kunstnere på øverste hylle. Hun har ingen problemer med å finne utstillere, og hun har et nettverk som tillater henne å organisere utstillinger på kort varsel. For eksempel slik det skjedde i fjor da hun fikk beskjed om at flyttingen til det nedlagte sykehjemmet i Markveien 61 måtte utsettes i tre måneder. Kommunen hadde glemt å søke tillatelse om bruksendring i sitt eget bygg. Da organiserte Cathrine Constanse tre utstillinger på noen ukers varsel i Galleri 69.

Mangfoldet og den gode atmosfæren

Så hva er Galleri 69? Det har Cathrine Constanse og jeg snakket om lenge. I hvert fall er det – mot alle odds – blitt et galleri som nyter anseelse. For kunstnere er det positivt å ha Galleri 69 på CV-en. Mange vil nok karakterisere det som et undergrunns-galleri. For publikum er det et sted de kan møte kunst de ikke ser andre steder. Cathrine Constanse oppsummerer det slik:

– Hos Galleri 69 skal det være plass for ulike kunstneriske uttrykk, for eksperimenter

og utforskning av forskjellige, kunstneriske praksiser, ting som kanskje ikke er helt ferdige. Dette dreier seg om en innstilling, en holdning til kunsten og det å være kunstner. Denne holdningen har manifestert seg i et utstillingsprogram som er variabelt, åpent og inkluderende. Utstillingene er en transaksjon av tillit. Blant annet gjennom den praktiske ordningen at kunstnerne også er gallerivakt selv. Etter hvert har vi riktig nok fått penger til å lønne gallerivakt, men flere kunstnere velger å ta den jobben selv.

Sosial arena

– Jeg ønsker at galleriet skal være en sosial arena. Når kunstnerne er gallerivakt får publikum en unik mulighet til å komme inn i kunsten. Noen inviterer venner, andre steker vafler og de fleste er gallerivakt fordi de synes det er hyggelig å møte sitt publikum. Slik er galleriet blitt en kollegial møteplass med betydning for kunst(ner)miljøet.

I et intervju i boken ”Kurator?” (redigert av Thale Fastvold og Tanja Thorjussen, Locus forlag 2009) sier Cathrine Constanse blant annet dette:

– Jeg er en slags antiakademisk, antiteoretisk type som ikke behøver å støtte meg til “de store ord”. Kunstspråket er jo et stammespråk, og jeg er opptatt av at utenforstående også skal kunne forstå kunsten, selv om de ikke snakker kunstspråket. Når jeg selv velger kunst er det mer kroppen og følelsene jeg lytter til, jeg kjenner etter om det treffer meg eller utfordrer meg fysisk eller intellektuelt. Samtidig har jeg også valgt en kunstner på det grunnlag at jeg rett og slett ikke forsto henne og kunsten hennes. På 69 ønsker vi også alltid at de sympatiske og geniale kunstnerne vi jobber med skal produsere kunst spesifikt til galleriet og jobbe aktivt med rommet. Når det er et utgangspunkt så fungerer det stort sett veldig bra.

Utstillingspolitikken

Den som går gjennom denne bokens viktigste innhold, som er listen over alle utstillingene siden høsten 2004, vil se at det er et stort spenn av kunstnere. De fleste er valgt ut og invitert av Cathrine Constanse. Hva har hun hatt som kriterium for valgene?

– Hvis du spør meg om galleriets utstillingspolitikk må jeg si at virkeligheten til tider overgår fantasien. Noen ganger kommer utstillingene rekende på ei fjøl. Alt kan ikke og burde ikke planlegges for detaljert, da kan det fort bli både tørt og forutsigbart. Utstillingspolitikken representerer forskjellige miljøer gjennom galleriets levetid. Det er ikke så enkelt som å si at alle kunstnerne våre er født etter 1991 med minoritetsbakgrunn, eller født før 1970 med majoritetsbakgrunn – for den saks skyld. Ting er langt mer sammensatt og komplisert enn det, og jeg er ikke blant dem som tror at ting skjer tilfeldig. Enkelte utstillinger har kommet veldig fort i stand. Andre er resultater av lange prosesser. For noen kan det ha tatt over ti år fra de ble spurt til det ble noe av utstillingen. – Ett av mine hovedprinsipper er at det er viktig å gi folk nok monterings tid slik at utstillingen ikke blir en ansamling sammenrasket løskunst. For enkelte blir monteringen en del av prosessen. Andre har ting fiks ferdig og rykker rett inn. Hvordan dette blir ser jeg gjennom samarbeidet med kunstnerne. Når jeg setter programmet gir disse tingene seg selv. Dessuten synes jeg det er hyggelig når kunstnerne jobber i galleriet. Da er jeg ekstra nøye med å banke på før jeg går inn. Det blir en ekstra ladning i rommet. Mange sier de synes det er godt å jobbe der, at det er en atmosfære i rommene som gjør at de liker å være der og jobbe. Jeg synes jo også at det er en fordel at utstillingen lages på stedet. Da blir hele utstillingen ett verk, ting henger sammen og det blir en helhetlig opplevelse, sier Cathrine Constanse.

– Det å lage en utstilling er en kreativ prosess, men også en enorm utladning av energi,

engasjement, lykke. – Og så kommer tvilen. Folk spør jo gjerne om dette holder? Når man er kunstner selv kjenner man igjen mer av denne prosessen. Det er ingen tvil om at den felles erfaringen påvirker meg som gallerist fordi jeg har kjennskap til og forståelse for prosessen kunstnerne er i. Det gjør at jeg kanskje jobber litt annerledes med kunstnerne i prosessen enn mange andre gallerister. Noen kunstnere har ting fiks ferdig. De vil bare ha nøkkelen og har ingen tvil. Andre har mer tvil, krever hyppige atelierbesøk, drodding av ideer i forhold til titler og utførelse. Der tror jeg kanskje jeg har en fordel.

Flyttingens utfordringer

Cathrine Constanse er reelt redd for at den gode atmosfæren kan forsvinne. Det blir en utfordring å flytte galleriet til det nedlagte sykehjemmet i Markveien. Men det kan fort bli en like stor utfordring å flytte tilbake når Galleri 69 og resten av Grünerløkka Lufthavn er ferdig pusset opp.

Flyttingen til Markveien skyldes at hele Grünerløkka Lufthavn i Toftes gate skal pusses opp. Anlegget er kommunalt eid og består av Café MIR, Galleri 69 og kunstneratelierer og øvingslokaler for musikere. Siden år 2000 har Constanse vært leietager med atelier. Hun disponerte et helt klasserom i det som tidligere var Svend Foyns tekniske skole. Bygningene har forfalt, og det har ligget presenning på taket i 15 år. Alle må ut under oppussingen fordi det skal plasseres brakkerigg i bakgården så det blir for «farlig» å være der.

Flytteprosessen ligner en farse. Først fikk de beskjed om at alle på Grünerløkka Lufthavn måtte ut 1. januar 2018. 1. november 2017 kom det kontrabeskjed, og flyttingen ble skjøvet til 1. april. Det var da Cathrine Constanse måtte booke tre utstillinger på kort varsel. Det gikk. I mars kom det ny beskjed om at utflytting var utsatt til sommeren. Så da måtte hun ordne to utstillinger til. Det gikk det også.

Tankespinn og planlegging

Sommeren 2018 flyttet mange fra Lufthavna inn i det nedlagte sykehjemmet nederst i Markveien. Problemet er at her har det stått stille fordi kommunen hadde glemt å søke om bruksendring. Kunstnerne og musikerne har tatt tidligere beboelsesrom i bruk som studioer, men Café MIR og Galleri 69 har fortsatt ikke kommet i gang når dette skrives i november 2018. Lokalene må, naturlig nok, bygges om en smule for å huse kafé og galleri, men kombinasjonen av manglende bruksendringstillatelse og byråkrati rundt beslutninger om ombygging har sørget for stillstand i månedsvis.

– Bygget har prima beliggenhet, men det tidligere sykehjemmet har en tung atmosfære og det er lavt under taket. Og det er likrom og kapell i kjelleren. Vi ble truet med dagsbøter hvis vi ikke flyttet ut av Grünerløkka Lufthavn i tide. Så kom kontrabeskjeden fordi de hadde glemt å søke bruksendringstillatelse. Hadde dagbøtene gjeldt andre veien hadde vi vært rike nå. Men det vesentlige her er ikke bygget og rommenes høyde under taket. Det er folkene jeg jobber med, kunstnerne som stiller ut og alle dem som har øvingslokaler og studioer pluss baren og konsertscenen, – det er dem som er viktige.

Vel ansett

Cathrine Constanse er flink til å improvisere. På slutten av tiden før flyttingen fra Toftes gate var et faktum, ble ting virkelig tatt på sparket. Plutselig måtte hun fylle tre måneder til. Det var da hun spurte Sara Christensen om hun ville stille ut i galleriet. – Jeg visste jo ikke hva jeg spurte om, men jeg kjente jo til henne. Så da hun kom trekende med kataloger fra Galleri K og diverse ble jeg jo litt starstruck, sier galleristen.

Jeg husker selv at jeg ble litt overrasket da Sara Christensen stilte ut i Galleri 69. Hun er jo en veldig merittert og respektert kunstner som har stilt ut fire ganger hos Galleri K, som regnes blant Oslos absolutt beste kommersielle gallerier. Det ble en veldig fin utstilling. Det at hun sa ja til Galleri 69 sier sitt om kunstverdenen, om hvor vanskelig det er å få utstillingsplass. De kommersielle galleriene er få, og de kunstnerstyrte og organisasjonsdrevne galleriene har søkerlister lange som et vondt år. Det sier også sitt om Cathrine Constances arbeidsmetode og improvisasjonsvilje at forslaget ble fremsatt til Sara Christensen da de traff hverandre på en fest etter en utstillingsåpning. En annen gang fikk multikunstneren Gisle Harr utstillingsplass i 50-års gave da galleristen ble ”sjanghaiet” til å bli med i hans selskap etter en utstillingsåpning.

Sympatiske kunstnere

Generelt sier galleristen at et typisk handlingsmønster er at hun møter og kommer i snakk med kunstnere i ulike sammenhenger. De fleste forespørslene om de vil stille ut i galleriet blir gitt på normal måte, ved direkte kontakt etter et atelierbesøk eller at Cathrine Constanse har sett en utstilling. Men én kunstner, Crispin Gurholt, traff hun for eksempel ”oppe i Ekebergskauen”. I parentes bemerket er ikke ordbruken tilfeldig. Cathrine Constanse har et langvarig forhold til Ekebergskogen, og hun var blant motstanderne da forslaget om å anlegge skulpturpark ble lansert. Hennes alter ego, kunstnerpseudonymet Fru Felgen, en godmodig og passe gal kunstnerfigur som gjør ulike performance og kunstneraksjoner, har laget en performance med en skulpturell bearbeidelse av en stein i Ekebergskogen. Steinen ble flyttet da skulpturparken ble anlagt, antagelig fordi skulpturparken ikke hadde kjennskap til hva akkurat denne stenen betød for skogens opprinnelige publikum, og for å få mer plass rundt en skulptur de ville plassere samme sted.

I det nevnte intervjuet i boken ”Kurator?” sa Cathrine Constanse dette om hva slags kunstnere hun ønsker å jobbe med:

Målet mitt er å ikke jobbe med de usympatiske kunstnerne. Kuratoren kan påta seg en jobb med å oppdra kunstnere til å skjønne at dette er en jobb, en avtale gjelder, og en kontrakt er en sikkerhet og en nødvendighet for begge parter. Om bare sympatiske kunstnere kunne stille ut så hadde det vært det beste for verden.

Det er nok av sympatiske, profesjonelle kunstnere som ikke bare har spisse albuer og kun lager lite interessant kunst om sitt ego, til å velge å samarbeide med dem. Jeg ønsker å få mer humanisme, høflighet og profesjonalitet inn i kunstverdenen.

Egen praksis

Hendelsen med Cathrine Constances alter ego, Fru Felgen, penser samtalen inn på hennes egen praksis. Hun har ikke vært redd for å stille ut i galleriet selv, og hun forklarer det med at dette er normalt i de kretser Galleri 69 definerer seg innenfor. Internasjonalt er det vanlig at de som driver alternative, kunstnerdrevne (undergrunns-) gallerier stiller ut selv.

– Jeg hadde en utstilling da galleriet var nesten nytt. Jeg forsket på huleboerlivet: Kan man leve det gode liv i en hule? Jeg tilbrakte helgene i en hule på Verdens Ende sammen med Kasper Søyland gjennom tre fullmåner på rad.

– Jeg stilte også ut Fru Felgen i 2015. Nå har hun funnet kjærligheten på Mallorca og jeg regner med at hun blir der. Jeg vil gjerne frigjøre meg fra henne og komme meg videre.

Normalt å stille ut selv

Cathrine Constanse forteller at da hun begynte med Galleri 69 i 2004 var det normalen å stille ut egne arbeider. På galleriene hun sammenlignet seg med, som Struts, Herslebsgate 10 og G.U.N. i Oslo, La Xina i Barcelona og ID:I i Stockholm var det regelen at kunstnerne stilte ut selv. Det var jo de som hadde startet stedet, uavhengig av gallerister, kuratorer og museumsfolk. Det er det som er vanlig i dette miljøet. Hun forteller at da hun deltok på en alternativmesse i Beograd var det flere gallerister som stilte ut egne arbeider. G.U.N. inngikk i et internasjonalt nettverk der de plasserte køyesenger i galleriet som generator for lignende prosjekter andre steder i verden. I bytte fikk de kunstnere på besøk.

– Så er det blitt et paradoks at det etter hvert er så mange drivende dyktige kunstnere at kravene du stiller til deg selv for å gi deg selv utstillingsplass blir tilsvarende høye: Er jeg god nok til å stille ut i Galleri 69? (Hun går og henter en bunke hatter og demonstrerer. Hun tar på ”kuratorhatten”:) – Det er den jeg har på når jeg snakker med deg. Jeg skifter til alpelue når jeg skal jobbe med egne ting. Skyggeluen er arbeidshatten; skaut – vaskehatten; blårus slue – kontrakt hatten; parykk – Fru Felgen-hatten. Du må jo være bevisst hvilken rolle du bekler til enhver tid. Så nei, jeg synes ikke det er problematisk å stille ut egne arbeider. Men det skal ikke være så ofte.

Ett sitat til fra det nevnte intervjuet i boken ”Kurator?” er på sin plass:

Jeg har vært på mange kunstnerdrevne gallerier rundt i verden, og det er noen likhetstrekk mellom de alle. Uansett om det er i Hong Kong, New York, Rotterdam eller Oslo, er galleriet et lite tiltalende gammelt butikklokale, det lukter kjeller, en kasse øl er forfriskningen og en gjeng 20-åringer uten blikk-kontakt står spredt rundt i rommet. Selv om man er et kunstnerdrevet galleri koster det ikke noe mer å heve standaren litt. På Galleri 69 jobber vi for å komme oss vekk fra den stereotypen, blant annet ved at vi har det skinnende rent, vi vasker alltid gulvet med duftende grønnsåpe og kjøper inn blomster før utstillingsåpningene, og vi har musserende vin servert i ekte glass til de første gjestene. Man skal jo gjøre stas på kunstneren og kunsten, en utstillingsåpning er en lykkelig anledning, som bør feires og respekteres, det handler om respekten for kunsten, kunstneren og galleriet.

Kunsten og søppelbøtten

Jeg må også få lov til å ta med en anekdotisk historie. Cathrine Constanse forteller:

– Jeg laget et prosjekt til den alternative gallerimessen Belgrade Art Fair høsten 2012. Da Astrup Fearnley-museet åpnet i september hadde de fått Damien Hirst til å dekorere Vipp-søppelbøtten i et begrenset opplag og solgte den for 12 000 kroner. Dronning Sonja skal ha kjøpt en. Jeg hadde en original Vipp-bøtte som jeg fant i en container i Kirkegårdsgaten etter at kunstneren Vilde von Krogh måtte flytte til noe mindre. Vipp er jo fra 30-tallet, da den ble brukt i langt mer prosaiske omgivelser, for eksempel på damedo. Jeg dekorerte den på samme måte som Damien Hirst, men med røde prikker, slike som brukes i gallerier for å markere at kunsten er solgt. Jeg laget en hel kolleksjon med gammelt kjøkkenutstyr i emalje, alt dekorert med røde prikker. Dette var en kunstnerisk tolkning av kolleksjonene i mang en museumsbutikk. Nå registrerer jeg at museumsbutikkene har tatt inn emaljert servise med mønstre fra en annen leverandør.

– Det jeg tenker er hva en søppelbøtte har i et museum å gjøre? I dag er butikken og kafeen det første som planlegges når man skal bygge nytt museum. Jeg synes det er problematisk. Jeg husker da jeg som ganske ung var gjennom mausoleet i Beijing der Formann Mao lå utstoppet i kunstig lys. Alt var veldig hysj, hysj, – og så kom jeg ut på

den andre siden og der var det fullt markert med dukker, suvenirer og masse støy. Det jeg liker godt med museer er at det ikke er en butikk: Du kan få se på det, beundre det, begjære det, men du kan ikke kjøpe det. Hvorfor skal butikken og det kommersielle aspektet få så stor plass?

Galleri uten pistol

Der ble det noen meningsyttringer til. Det er bare bra, spør du meg. Men jeg vil gjerne rette oppmerksomheten mot det miljøet Cathrine Constanse var en del av da Galleri 69 startet opp i 2004. Hun nevnte så vidt at forløperen het G.U.N. Galleriets korte navn pekte ikke på behovet for pistol, men det var en forkortelse for Galleri Uten Navn. Det er ikke vanskelig å bringe frem minnene der vi sitter i resepsjonen i det gamle sykehjemmet nederst i Markveien på Grünerløkka. Vi ser rett ut på gatestumpen der galleriet lå. – G.U.N. Det er der det startet for min del. Galleriet lå tyve meter inn i Leirfallsgata, adressen var Markveien 58. Vi var «Galleri Uten Navn», og vi var anonyme gallerister. Det var kunsten, ikke navnet, som var viktig. Galleriet skulle ikke være et karriere-springbrett. Forteller jeg det til unge mennesker i dag forstår de ingen ting. HE? sier de. Riktig nok finnes det anonymitet i gatekunstmiljøet, men i all hovedsak er ”hva og ikke hvem” en veldig fjern tanke i dag.

Jeg som skriver frekventerte selv det navnløse galleriet, og i 2003 skrev jeg anmeldelse i VG av Liv Reidun Brakstads utstilling «Mum is home»:

Liv Reidun Brakstad kan umulig ha ant hva hun satte i gang da hun i 1993 startet galleri nederst i Markveien på Grünerløkka i Oslo. At bydelen skulle bli kuul og at husleien skulle tredobles på ti år er én ting – at hun skulle bli mor til minst 50 kunstnersjeler som har hatt Galleri Uten Navn som base er langt mer betydningsfullt. Jeg kunne sagt det samme om Cathrine Constanse Gjelsnes og Galleri 69 i dag. Situasjonen var den at rundt 1993 kom en veritabel babyboom av uavhengige, kunstnerstyrte gallerier på banen. Et fenomen kalt «Kaja-midler» sørget for at kunstnere på sysselsettingstiltak fikk jobb som gallerister. G.U.N.-erne var unntaket. De greide seg uten støtte, og klarte også å overleve alle de andre.»

Starten i Toftes gate 69

Cathrine Constanse kom raskt inn i miljøet, og dette var en fantastisk skole. Da hun flyttet inn på Grünerløkka Lufthavn tok hun med seg entusiasmen og den selvoppofrende viljen til å jobbe uten nevneverdig betaling. Så det at Galleri 69 er kommet inn i ordnede former ser hun som himmelsk.

Det hele startet da Cathrine Constanse satt i styret for Grünerløkka Lufthavn. Hun argumenterte for å få et eget galleri. Ideen ble levert som motforslag til argumentene om å stille ut i kafeen, som ifølge henne ikke hadde vegger til å stille ut på. Hun foreslo å opprette galleri i bakgårdsbygningen, som både var vanskelig å leie ut og hadde korte kontrakter. Dette var tidlig i 2004, og hun hadde akkurat gått ut av G.U.N. etter nesten ti års drift. Galleri 69 startet med en utstilling med alle kunstnerne som hadde atelier på Lufthavna og som var interessert. Det viste seg at det ikke var spesielt stor kollektiv vilje til å drive det videre. Så da tok Cathrine Constanse ansvaret. Hun peker gjerne på dem som har vært med hele tiden, som Giske Braadlie, som ble styreleder og Anja Skjulstad som ble daglig leder på Stiftelsen Grünerløkka Lufthavn. Cathrine Constanse holdt på i noen år, uten noen form for lønn: – Det skulle jeg aldri gjort, men ... sier hun om den saken. I 2009 søkte galleriet kommunen om lønnstilskudd. De fikk en bevilgning tilsvarende cirka en 25 prosent stilling.

Pengene eller livet?

– Det var jo ikke mye, men jeg holdt hodet over vannet. Det er ikke blitt bedre, men vi har fortsatt denne brøken. Og så har vi fått treårig arrangørstøtte fra kulturrådet, og så har vi fått vakthold betalt til tre dagers åpningstid . Ett eksempel er at jeg har fått vridd oss ut av kulturrådets honoreringsregler, som vi kom med på fra og med 2017. Der sier regelverket at det skal betales honorar pr verk og et begrenset antall verk pr år. Det blir helt galt når enkelte kommer med 50 verk i motsetning til andre som viser en video de har jobbet med i ett år. Vi har i stedet fått en avtale om ett, fast honorar (på 5000 kroner) i utstillingsvederlag pr utstilling. Det måtte jeg gå mange runder med kulturrådet for å få til. – Vi har bare ettårige kontrakter for hele stedet. Det gjelder galleriet, kafeen, kunstnerne og musikerne også. Resultatet er at vi ikke kan stole på det offentlige lenger. Vi må stole på private som har gangsyn for annet enn kroner og øre. Vi trenger noen rikinger som vil ha det gøy.

Eventuelle rikinger kan bidra med mye:

– Dette har jo vært et evig dugnadsprosjekt. Når kunstnerne har utstilling har avtalen vært at de må sitte vakt selv. Men vi har ikke spart på vernissagene, vi deler ut raust og så fortsetter vi festen på MIR. Tydelig at mange profesjonelle liker konseptet og stedet, fordi det minner dem om ting og steder de gjorde før. Etablerte kunstnere trenger også å vise at de har kontakt med høyt og lavt.

Fra kollektiv til én enkelt

– Hva skjedde etter den første, kollektive utstillingen?

– I starten kom det innspill fra kunstnere på huset, men etter hvert ble det mer og mer mine avgjørelser. På GUN betalte vi husleie, strøm og telefon selv, og det ble jo dyrt når vi etter hvert kontaktet utenlandske kunstnere. Her var det himmelsk, husleie og strøm var betalt, – jeg slapp å betale for å gå på jobben! Etter noen år fikk jeg også betalt for å jobbe, riktig nok ganske lite, men det var en fantastisk utvikling. Så det er definitivt ikke penger som har vært drivkraften min.

– Hadde du en plan for hva og hvem du ønsket å vise?

– Nei, ikke annet enn at jeg ikke ville ha kjedelige tørrpinner som var vanskelige å ha med å gjøre. Jeg ville ha noen jeg skjønte meg på, som ville gå med på forutsetningene, som var et galleri uten historikk. Nå er det ikke vanskelig å finne kunstnere, nå er vi kjent, men da var det bare mitt gode navn og rykte som garanterte for at dette ville bli bra. Jeg husker jeg måtte spørre venner om de visste om noen som kunne tenke seg å stille ut. Mange av dem som stilte ut i begynnelsen har vært tilbake flere ganger. Måtte hente inn ulike kunstnere, samtidig som galleriets to rom ble brukt til andre ting innimellom.

Kuratorens rolle

Det er grunn til å hente enda et sitat fra intervjuet i boken ”Kurator?”. Der sier Cathrine Constanse blant annet dette om kuratorens rolle:

Nå skjønner heldigvis flere at kuratorens rolle handler om å heve kunsten og kunstneren. Det er jo ikke alle kunstnere som kan formidle seg selv på en bra måte. Noen kan gjøre alt selv, men de er i fåtall. For å tydeliggjøre kunsten og prosjektet er det ofte fint med en opprydding. Og presentasjonen ikke minst, man ser et tydelig skille mellom de kunstnerne som har lært om presentasjon og konseptutvikling fra a til å og de som bare har lært å utvikle sitt medium. Hun tar opp tråden i vår samtale:

– Å kuratere på Galleri 69 er egentlig ikke vanskeligere enn å gi nøkkelen til riktig person. Og da sier intervjuer Lars at det er jo bare tullball. Cathrine Constanse svarer:

– Det kan se veldig enkelt ut, men i realiteten er det ikke det. Alt det praktiske arbeidet er krevende. Jeg er opptatt av å se utenfor min egen krets, se etter nye talenter og utvide nettverket. Forleden fikk jeg en melding på Facebook fra en østeuropeisk kunstnerkollega som har laget fem utstillinger med meg tidligere, et direkte spørsmål: Hvorfor stil-ler du ikke ut meg? Svaret er at jeg i det siste har forsøkt å jobbe lokalt. Hva er det som rører seg her? Har vi nok i nærmiljøet? som betyr folk som er basert i Oslo-området.

Politikken og ateliersituasjonen

– Det interessante med Oslos kunstnere er at kunsten får små formater fordi ateliersi-tuasjonen er så begrenset. En kollega, Marthe Karen Kampen, flyttet ut av byen til sin bestemors gamle hus. Der har hun kjempeatelier i låven, og da hun kom med utstilling her høsten 2016 var alt kjempestort. Galleriet ble for lite, det ble trangt og overfylt. På den annen side står Sanna Hannos’ svane plassert i bakgården fordi hun ikke har plass til å oppbevare den. Det blir jo politisk det og, å peke på hvor vanskelig det er å være kunstner i Oslo. Kunsten og plassmangelen. Se for eksempel på Lars Paalgard og Oddvar I.N. Darens ”Humus line” fra 1984, som ble vist på utstillingen ”Stille revolt” i Museet for Samtidskunst våren 2016. Det ble lagret i 100 søppelsekker. Noen har plass til å lagre det i 34 år, også kjøpte museet verket... Det er et interessant aspekt ved kunsten og kunstens vilkår. Med internasjonale kunstnere blir det gjerne mye video og elektronisk kunst som er lett flyttbart. Med lokale kunstnere blir det noe helt annet. – Dette er et stort dilemma, at gentrifiseringen presser kunstnere og andre fattige ut av sentrumsnære strøk. Inn flytter de nyrike som – i motsetning til de fattiges glede over ting – tømmer leilighetene for rekvisitter og omgir seg med hvite vegger og nakne inte-riører. Så spørsmålet blir: Trenger vi flere ting? Er det produsert nok? Eller kan kunsten ha en betydning?

Så, helt til slutt, har jeg, som har hatt privilegiet av å føre denne historien i pennen, bare en ting å si om den helt spesielle jobben Cathrine Constanse Gjelsnes har gjort med Galleri 69: I idrettsverdenen, som sjakkspiller eller hvis du spiller et musikkinstrument sies det at man ikke er god før man har øvd i ti tusen timer. Det har galleristen Cathrine Constanse Gjelsnes gjort. Hun er god. Mer enn god nok.

Lars Elton

Med en laptop i en trillebag og 5000 spenn i måneden

Æææ du, jeg liker arbeidene dine veldig godt. Så jeg lurar på om du har lyst til å lage utstilling på Galleri 69. Du får ikke honorar og må sitte vakt sjøl, altså, men det er et jævla fint rom, da, og så er det ganske hyggelig der. Jeg skulle så gjerne se dine arbei-der i det rommet. Ikke no stress altså, vi tar de på langan, jeg har tid, jeg. Bare si ifra en gang det passer. Kanskje du har et prosjekt i ermet du gjerne skulle prøve ut? Det er best om du lager det til rommet, da. Jeg har forresten en luke i programmet om to måne-der. Her er kortet mitt, tenk litt på det da, det kan bli jækla fint, det er jeg sikker på.

Omtrent på denne måten har jeg klart å lokke til meg utstillere i nesten 15 år. Premissene har vært de som står i overskriften – og beløpet er etter skatt.

Så får jeg et «JA!», «tja» eller «skal tenke på det». Videre skrives kontrakt med hva gal-leriet tilbyr, som vernissagekostnader, monteringshjelp og utsendelse av pressemelding, renhold og datoer for når montering starter, når vi åpner, åpningstider og ikke minst frist for å sende meg pressemeldingsutkast med relevant bilde i 72.jpeg.

Så er det å få ut den j... pressemeldinga, da, selge skinnet før bjørnen er skutt, liksom. Det er alltid en stor lettelse når den er ute. Det er min kjære kollega Anja Skjulstad, daglig leder på Grunerløkka Lufthavn, som tar seg av dette til tider enerverende arbei-det. I mellomtiden sparkler og maler jeg over spor fra forrige utstilling, før det er nøk-keloverrekkelse og monteringsstart. Åpne opp og vente på transport, lete frem verktøy, sette over kaffen, eller kanskje ta en kopp kaffe på MIR, servert av min kjære venninne Maria Bjørkheim, som er daglig leder der.

Kanskje vil kunstneren være for seg selv, og har med seg ekstra hjelp, eller hen vil ha min mening om litt eller absolutt alt. Så er tiden kommet til cavagaloppen: trillebagen fylles med cava, vin, blomster, snacks og Mozell. Samtidig tenker jeg på talen som skal holdes – innpunkt, utpunkt, facts, fun-facts, anekdoter og andre knagger som utstillin-gen kan hektes på.

Noen dager senere, kommer galleriets uvurderlige potet, skjønn Hanna Høiness. Hun har kledd seg opp med generøs kløft, full av energi – som en tornado spinner hun rundt og får flasker og glass på plass. Så kommer kunstnernes foreldre som alltid er for tidlig ute, og vil ha all oppmerksomhet. Hanna spretter en cava, vi tar en gruppeklem med kunstneren, hever glasset, åpner døra og sier ”Velkommen skal du være!”

Deretter kommer publikum og styrets leder og galleriets grå eminense, Gidsken Braadlie, som godkjenner utstillingen. De ser på kunst, hører på tale, trakteres og kon-verserer. Vakthold blir avklart, vi lukker og slukker og noen dager senere går jeg på vernissage et annet sted, tar et par glass vin og sier: «Æææ du, jeg liker arbeidene dine veldig godt – har du lyst til å lage utstilling på Galleri 69?»

*Cathrine Constanse Gjelsnes
kunstfaglig sparringspartner, høyre hånd og muntrasjonsråd.*

Stein Koksvik: *Ja, Ja, Ja 1*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 25. mai kl. 19.00

Utstillingen er også åpen 26., 27. og 31. mai og 2. og 3. juni kl. 12–16
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

“Mine arbeider, utstillingsinstallasjoner, tegninger, animasjon med mere refererer direkte til SKISSEN.

Skissene, tegningene og de romlige arbeidene alternerer mellom å være forarbeider og ferdige eller uferdige arbeider.

Flyktigheten i prosessen er et poeng i seg selv”.

– *Det første rommet*

Denne utstillingen er med nye arbeider. De er åpne, kontante og relaterer seg til rommenes utstrekning med Malerier og Plastarbeider på veggene og på gulvet.

Denne alterneringen mellom plastikk og maling på lerret kan vel også leses som maleriet i det utvidete felt.

De tredimensjonale Plastarbeidene og Plastbannermaleriene er laget av tykk, blank og myk PVC. PVC-duken er i sterke primær- eller sekundærfarger eller, om man vil, fikserte plastfarger som en slags maleriske readymades.

Maleriene som forholder seg til tradisjonen med olje/ akryl - - og eller brukket, blandet og behandlet med pigmenter og farger på lerret refererer til, likner på og aviker fra Plastikkarbeidene.

Med andre ord så kan forholdet mellom Maleriene og Plastikkarbeidene leses som et **arrangement** mellom det som minner om poetiske meta-readymades i Plastarbeidene og i de tradisjonelt malte og valør-brukkede lerretsoverflatene.

Dette kan spissformuleres som en alternering mellom de to alternativene: Plastarbeider og Malerier etter- likner hverandre og Plastarbeider og Malerier tenderer mot visuell og uttryksmessig diversitet som også kan inkludere andre arbeider.,

– *Det andre rommet*

Det er en tegneinstallasjon som består hovedsakelig av tegninger på papir. De organiseres på veggene.

Tegningene arrangeres etter kryssordprinsippet. Tegningene monteres helt regelmessig med to nåler i de øverste hjørnene.

Antall tegninger og strukturen forholder seg konkret til rommet.

Tegningene er utført med blyant på A3-papirformater. Alle er like store og tar like stor plass i strukturen. Om det mangler noen så blir det åpne felt som i et kryssord.

Projeksjonen av animasjonen som også har tittelen *Ja, Ja, Ja* er sentralt plassert mellom de konkrete tegningene som den refererer til.

Han har hatt separatutstillinger ved blant annet: UKS - Unge Kunstneres Samfunn, Galleri Heer, Stenersen Museet, Tegnerforbundet, Drammens Museum, LNM – Landsforeningen Norske Malere, Vigeland-museet, Tegnerforbundet, Kunstnerforbundet og Trafo Kunsthall.

Koksvik har deltatt en rekke ganger på Høstutstillingen og er kjøp inn av Norsk Kulturråd, Yvonne Stenersens samling av samtidskunst, Nordeas samling av samtidskunst, Rolf Hoff's samling av samtidskunst, Nasjonalmuseet, Manege Kunsthalls samling, St. Petersburg, Russland og Oslo kommunes Kunstsamlinger.

Velkommen!

Sara Christensen: *Hvem sagde Det!*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 27. april 2018 kl. 19.00

Utstillingen er også åpen 28 og 29. april og 3, 4, 5 og 6 mai kl. 12-16

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn Toftes gate 69 Oslo

Hvem sagde Det!

Man må stå for at falde og falde for at lære at gå. Mangt og meget kan og skal være skævt, hvad der opfattes ret eller rigtigt beror oftest på omstændighederne. Flertallet har ofte ret men det mindste og det meste kan let misforstås. Sund fornuft er relativt og det meste er rigtigt kompliceret. Man behøver ikke nødvendigvis at kunne se for at orientere sig. Nu og da bliver det eneste rigtige, at gamble på at man har sat sig på rigtig pind og håbe på at den ikke knækker. Perspektiver forandres i takt med og måske under forudsætning af, at vi trækker vejret. I nogen situationer kan det dog være hensigtsmæssigt at holde det.

Sara Christensen præsenterer værk i variable medier og Ellen Christensen som bl.a. er: Kunstner, kurator, producent, skribent, publisher, kritiker, samler, gallerist og fashion- og graphic designer. Bidrager med en sprit ny serie videoer; DET i samarbejde med OCG. Et lettere moderniseret TED talk koncept. Christensen har siden 2006 har været fungerende Direktør for Office for Contemporary Grounding.

Velbekomme

Mere informasjon om Sara Christensen: sarachristensen.net

Janicke Schønning: *Vinter i atelieret*

Utstillingsåpning 16. mars kl. 19
Galleriet er også åpent 17, 18, 22, 23, 24. og 25. mars kl. 12-16
Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn Toftes gate 69 Oslo

I painted last night. When I closed my eyes before falling asleep I saw colors washing and blending together. Painting was everything and I hurt with longing.

Notater, udatert (2005 – 2007)

Da jeg flyttet med familien fra Torshov-atelieret til en hytte i skogen i Sørkedalen i 2010 ble det å arbeide i skogen løsningen på utfordringene med å drive en kunstnerisk praksis når man bor trangt, atelierene er dyre og ligger langt unna. Skogen åpnet et nytt rom for meg, ikke bare som en uendelighet av inntrykk og betydninger, et visuelt virvar å gå seg vill i, men i verdien av å utsette meg for utfordringer min praksis.

Det er mye bæring og rigging i arbeidet, mye som blir ødelagt underveis av været. Når et arbeid endelig begynner å løsne er det plutselig en ny årstid og jeg må lære meg landskapet på nytt. Men krevende omgivelser gir også en nødvendig motstand. Plutselige regnskyll, frost eller snegler har tatt seg til rette i mine bilder og tvunget meg til å skape ting jeg før ikke har tenkt på.

Sist jeg stilte ut ved Galleri 69 var i 2005. Når jeg nå kommer tilbake er det umulig å ikke kaste et blikk i bakspeilet. Med enorm gulvplass på Nidar Bergenes nedlagte sjokoladefabrikk på Rodeløkka lagde jeg monumentale papirinstallasjoner. I mitt leilighetsatelier på Torshov ble motivene fortrolige og formatene

håndterlige. I bunnen av min praksis ligger ønsket om at det virkelige livet og kunsten skal ha en utveksling i hverdagen. Derfor bringer jeg mine omgivelser inn i kunsten og inn i galleriet. Denne utstillingen er ikke en retrospektiv, men et øyeblikksbilde av min ateliersituasjon vinteren 2018, og en feiring av at jeg har levd med kunsten siden min debut på Galleri 69 i 2005.

Janicke Schønnings arbeider befinner seg mellom tegning og maleri, ofte steds spesifikke og performative. Med blekk og gouache på papir og lerret arbeider hun utendørs i Nordmarka gjennom alle årstider. Den sam-lende tittelen for utendørsprosjektet i Nordmarka er MOTHERLAND.

Schønning er utdannet ved Central St Martins i London (BA) og Kunsthøyskolen i Oslo (MA). Hun har tidligere stilt ut ved blant annet Akershus Kunstnersenter, Trafo Kunsthall, Tegnerforbundet, Galleri BoA og Lautom Contemporary. Hun er innkjøpt av blant annet KORO og Kunst på Arbeidsplassen.

det nye 1. Trosten som blev
Bude sig og opleve og vane
Trøsten bliver jeg ikke
i denne verden? Og
bortfor sig selv og sig selv
som det ikke et stærkt
naturlig og arvelig
anden side det som om det
mine dage i det hvide land
der jeg har været og vilde
være i det hvide land er det
et vi er begyndt alle sammen
og det virker om kom det
om sig selv både i sig selv
hvor man man fortæller
Forestillingen og virkeligheden

Ingvild Fagerli: *Empowerment*

Utstillingsåpning 2. februar kl. 19

Galleriet er også åpent 3, 4, 8, 9, 10. og 11. februar kl. 12-16

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn Toftes gate 69 Oslo

”Jeg er styrt av et ønske om å forstå skjønnhet, sorg og skyld.
Opplevd fra kanten av stupet i verdens rikeste land.”

Empowerment blir gjerne oversatt til myndiggjøring. Kan vi si ”om-makt-het”? Om å ta noe tilbake, og om å finne noe som er inni oss fra før. En drift etter å bruke det sterkeste som finnes både i naturen og i oss, noe som bobler ut.

I den kristne kulturarven er det en ide om at mennesket er gitt fullmakt til å forvalte naturen. Og at vi har en hjerne som står over naturen. Som om vi ikke er natur. Jeg syns det er absurd. Det vi gjør mot oss selv og mot naturen vil slå tilbake på oss. Det er en naturlov. Med dette som utgangspunkt jobber jeg med redselen og livsgleden som rettesnor. Ingen bakenforliggende plan, bare repetisjoner og reaksjoner i sirkel. Det er en spenning mellom naturstudier og reaksjonsbaserte impulser. Kaos og opprydding. En maksimalisme som nuller ut seg selv.

I *Empowerment*-prosjektet dveler jeg ved min opplevelse av en naturkraft som er umulig å stoppe. Som at kondisen blir bedre ved løping og lek, og at et lite spedbarn vil prøve å reise seg når tiden er inne, finnes det en drift til bevegelse og forandring i alt vi har rundt oss. Det pipler frem en kraft vi ikke kan stanse.

Jeg bruker vannfarger på papir fordi jeg liker at fargen trekker inn i papiret. Når jeg passerer grensen for hva papiret, fargen og estetikken tåler, kan jeg velge å fortsette med akryl, kull, ull og gummi.

– Ingvild Fagerli

Ingvild Fagerli har master i tekstil ved Kunsthøyskolen i Oslo i 2000 og master i psykologi ved Universitetet i Oslo fra 2010. Hun har blant annet stilt ut ved: Varmbadet Drøbak, Vestfold kunstnersenter, Ålesund kunstforening, Rådhusgalleriet i Oslo, Galleri Vartai i Vilnius og Artists Space i Berlin. Hun har vært medlem i styret og kunstnerisk råd ved Kunstnersenteret i Møre og Romsdal og styremedlem i Stiftelsen Ålesund Kunsthøyskole.

Fann att søppelet sitt i Afrika og hørde gløymde salmar

Astrid Runde Saxegaard: *Gje meg ein dag til*

Utstillingsåpning fredag 12. januar kl. 19

Galleriet er også åpent 13., 14., 18., 19., 20. og 21. januar kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

Astrid Runde Saxegaard sin tekstilinstallasjon *Demonstration* var med på Høstutstillingen 2017.

I november hadde ho eit tre vekers opphald på Artist Residence i Togo i Afrika. No er ho tilbake i Oslo, på Galleri 69.

“I Afrika såg eg søpla mi, eller er det ressursar på avveie? Eg fann og dei gamle teflonsteikepannene eg har kasta. Dei svarte posane vi her heime brukar til hundebæsj, vart det seld varm mat i på gata i Togo. Før i tida fortalde dei om hendingane i Afrika på Bedehuset. No kunne eg gå ut å synge gløymde salmar med dei nyfrelste ungdomane like utanfor. For eg har forlatt trua mi, trur eg. Litt vemodig, litt fint og litt ubehagelig å treffe den igjen i Afrika. Eg trudde eg skulle høyre trommer og danse rundt bålet. Alt og alle flyttar seg og finn nye former”.

“På studio er det mykje greier. Kassene er sprengfulle og innhaldet velter ut over golvet. Utstillinga eg no skal ha, er ikkje ferdig enda. Gje meg ein dag til, sa eg til Constanse. Er det tittelen? Det vart tittelen. For hos Constanse på Galleri 69 kan ein leike, og arbeidsprosessen kan halde fram heilt til ho låser opp døra og seier velkommen! Her er det plass for angst, tårer og latter. Og det er det som blir vist. Utstillinga vil bestå av 6–7 tekstilarbeider”.

– Astrid Runde Saxegaard

Astrid Runde Saxegaard (f. 1968 i Volda) er utdanna ved Statens håndverks- og kunstindustriskole, og har hovedfag frå Institutt for Tekstil (1990–1995). Saxegaard har deltatt på fleire utstillingar dei siste åra, mellom anna på SOFT Galleri, Kunstnerforbundet, Kunstmuseet KUBE, Haugar Vestfold Kunstmuseum, Gustavsbergs Konsthall i Stockholm og på ei rekke juryerte utstillingar. Saxegaard er kjøpt inn av Kunstmuseet Kube i Ålesund, Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim, Collection of Linda Deocariza-Fredly i Ålesund og Nasjonalmuseet i Oslo. I slutten av januar 2018 deltek Astrid Runde Saxegaard på den store utstillinga HEN-FLYTENDE KJØNN på Kunstmuseet Haugar i Tønsberg.

Saxegaard si heimeside; www.arsart.no

Jan Skomakerstuen: *Havmannen*

Utstillingsåpning fredag 1. desember kl. 19

Galleriet er også åpent 2, 3, 7, 8, 9 og 10. desember kl. 12-16
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn Tofte gate 69 Oslo

Jan Skomakerstuen iscenesetter seg selv som lillebroren til Den lille havfruen i sitt nye kunstprosjekt. Gjennom fire årstider har han blitt fotografert sittende naken på en stein i Alnaelva i Svartdalen i Oslo. Prosjektet *Havmannen* oppsto helt tilfeldig på et besøk for et par år siden. – Jeg var ved Tyrifjorden. Det var fint vær. Jeg prøvde vannet og fikk øye på en flat stein som jeg vasset til, sier Jan Skomakerstuen. På steinen dukket idéen opp om å sitte som Den lille havfruen og få tatt et bilde av dette. Ut i fra dette spontane stundet vokste det etter hvert fram et kunstprosjekt med mange idéer. Kalenderen med Havmannen i Svartdalen slippes 1. desember, og bildene stilles ut på Galleri 69 på Grünerløkka.

Navnet Svartdalen kommer av de svarte fjellveggene langs sørsida av dalen. – Jeg er veldig fascinert over at det finnes en urskog i Oslo, sier Jan, og jeg vil gjerne gi den en liten hyllest. Samtidig vil jeg gjøre folk oppmerksom på hvordan vi i Oslo behandler naturen vår. Dessverre er de fleste av Oslos elver lagt i rør, og mange er påvirket av utslipp med miljøgifter fra industri og gamle fyllinger. Alnaelva er i dag Oslos mest forurensete elv. Svartdalen er et unikt område som det er veldig viktig at vi tar godt vare på.

Jan Skomakerstuen, født 1966 i Oslo er utdannet ved Statens Kunstakademi, Oslo og Skilt- og dekor malerlinjen ved Elvebakken vgs.

Han arbeider nå som verksmester i silketrykk ved KHIO og har tidligere vært styremedlem i Norske Grafikere og UKS. Han har laget en rekke utstillinger og arbeider også som lysdesigner for teatre i inn- og utland.

dj:whOremOre&galleri69 presenterer: */Love Will Wear Us Apart / The PARTy of the 1st pART.*

dj:whOremOre drar med seg en god håndfull grunner undenifra og opp i en annen virkelighet når hun belyser sine idoler og inspirasjonskilder ifra utelivet sett innenifra en døende epoke.

Ildsjeler i fra Oslo's kjellerkultur, karakterer fra byens kunstkatakomber/det siste kvarte århundere som har glødet for det de har skapt og hverandre. WhoreMore fyller 25 i disse dager; og som foruten seg selv, har funnet fram døde og levende karakterer i diverse former noe som utformer seg mer som et kapittel historie, enn påtenkt kunst.

Deadswan
Mor&Jerry (memerobilia...kjersti&monica)
Fox'N Wolf (mirejam/magnus)
K-Y-M (kim jacobsen to)
Nina Martine (fra martine&mirejam)
dj:whOremOre (Mo.Magnus) & fellow Boy groupie Fru Felgen.

freaks of nature
streaks of art

Echo Me Echo You

Arbeider: vil vise en diversity...men som allikevel blir et teppe som vever seg inn i hverandre. samhold, felleskap, galskap (ja skulle faen meg gjenskap det skapet som sto på Blitz som etterhvert var nedtægga med så mange .....skap, at man ville ikke tro det) arbeider vil inkludere: musikk, foto, tegning, skulptur & video.
Som gjennom nærværet av de nevnte personer og publikum gjenspeile et ekko av installasjon og performance også.

åpning: søndag 12. november
det vil så (tenkte fra !8/19:00)
begynne å spille dj'er på Mir
(mange av de medvirkende kommer til å spille på rundgang)

MOR & JERRY

Den danske duoen Mor & Jerry så seg selv som levende, nomadiske kunstverk. Gjennom sin karriere som kunstnere jobbet de seg opp fra livet som gatekunstnere til toppen av den internasjonale samtidskunstscenen.

Den mangefasetterte Mor og hennes skitne sønn Jerry så sine omgivelser, hvor enn de befant seg som en scene for sin evinnelige protest mot etablerte verdier, politisk korrekthet og snobberi. Som selverklærte outsiders og provokatører kritiserte og latterliggjorde de kunstscenens ekskluderende og hierarkiske strukturer. Ved å utagere overklassens uttalte og uttalte fordommer mot massens forestillinger om kunst, satte de spørsmålsteget ved etablissementets moralske verdier, og deres definisjon av god og dårlig smak.

I det sen-kapitalistiske samfunnet, der de økonomiske, abstrakte kreftene gjør hverdagen uvirkelig, og hvor individet selv fungerer som verktøyet for markedsføringskreftene, kan kunstnere som Mor og Jerry – med sin DIY trash estetikk og med sine hybride piratkopierte merker og produkter – sees som gjenvinningsmaskiner på den monstrose, virtuelle søppeldynga, der de har tatt del i den pågående produksjonen av kunnskap, og av rom, hvor mellom-menneskelige relasjoner kan formes og oppstå på nye måter.

Natt til 1.desember 2016 ble Mor & Jerry funnet døde i et portrom i Oslo, bare timer før de skulle lansere boken Western Problems and Provocation på Kunstnernes Hus. Dødsårsaken er fortsatt ukjent.

R.I.P. Mor & Jerry

Hanne Lydia Opøien Figenschou: *The Menopause Collection*

Utstillingsåpning fredag 27. oktober kl. 19

Utstillingen er også åpen 28. og 29. oktober samt 2., 4., 5., november kl. 12–16 og 3. november kl. 12–21.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Tegninger.

Lansering av boken *Etterskjelv / Aftershocks*.

Hvor var DU

når Brå brakk staven

når tvillingtårnene falt

når det første varselet slo inn

ditt første heatflash den første googlingen

av hetetokter og topptreffene var nattesvettende menn

Noe skjedde. Fargene forsvant. For å beholde noen nyanser ble fargene oversatt til gråskala, varme og kalde. For å gi et hint om farge, en påminnelse. Som for å si at bak dette finnes alt slikt det var. I farger.

Utstillingens tittel refererer til en fase i livet som ofte forbigås i stillhet. Dette på tross av den omveltende karakter og varighet den har for både kvinner og menn. Som man i tenårene får økt hormonproduksjon, reduseres denne i overgangsalderen. Symptomene er ofte like for begge kjønn, men arter seg på forskjellige måter. For kvinner, kalt Menopause, fremstår dette som en overgang med tap av attraktivitet i et samfunn som fokuserer på yngre mennesker. For menn, kalt Andropause, oppleves ikke fasen som samfunnsfenomen like belastende. I refleksjoner rundt temaet, gjennom tegning og tekst, vil Figenschou på ulike måter kommentere stillheten og det tilnærmedesvis skambelagte som overgangsalderen er belastet med.

I tidligere tegninger har det tildekkede selvportrettet vært tema med referanser til ulike kulturers strategier for å uttrykke identitet gjennom tildekking og avdekking av kroppen. Grepet kan tolkes som et behov

for å danne et eierskap til selvportrettet som har vært menns domene gjennom kunsthistorien. I kontrast til tidligere billedspråk er uttrykket i nyere arbeider tonet ned for å skape en kjøligere distanse. Uttrykket representerer en forlengelse av portrettet/selvportrettet der fraværet av personene forteller historier gjennom motivenes karakteristika og uteblivelsen skaper rom for tolkninger. Motivene springer ut fra snapshots tatt med smarttelefon, det umiddelbare løftes frem gjennom tidkrevende tegneteknikker og oppskaleringer som effektivt skaper distanse til det digitale utgangspunktet.

Tekstene som følger utstillingen er skrevet og samlet i løpet av de to siste årene. De utgjør en forlengelse av de visuelle verkene og flytter inn i private rom og speiler noe ytterligere intimt og tilsynelatende ubetydelig. Tekstene er oversatt fra norsk til engelsk slik at de utgjør en publikasjon som kan leses på to språk. Publikasjonen vil være kostnadsfri for publikum og fremstå lik et objekt man kan ta med seg når man forlater utstillingen. Dette kan oppleves inkluderende, men også påtrengende. Grepet er gjort ved flere utstillinger der bøkene fremstår som skulpturelle objekter i utstillingsrommet, sist ved Høstutstillingen 2015. Tekstene vil også bli siste del av en trilogi: De foregående publikasjonene har titlene *Labile dokumenter / Volatile Documents* (2013) og *Beretningen om et varslet brudd / An Account of Predicted Estrangement* (2015). *Etterskjelv / Aftershocks* (2017) er oversatt til engelsk av Svein Svarverud. Publikasjonene var og blir utgitt på eget forlag.

Hanne Lydia Opøien Figenschou er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim og Konstfack i Stockholm. Arbeidene omhandler tema som kjønn og identitet, gjennom medier som tegning og tekst. Gjennomgående er interessen for det tydelige og offentlige satt i sammenheng med det intime. Tekst benyttes i installasjoner med historie som tema, som prosa i videoverk kalt Videoprosa, og som dikt i bokform. I sitt arbeid fokuserer hun på aspekter ved kommunikasjon eller fravær av dialog. Hun har fokusert på vold i nære relasjoner, og da særlig ettervirkningene av vold. Hun har tematisert selvportrettet gjennom en årrekke, noe som kulminerte i soloutstillingen SELFIES ved Bomuldsfabriken Kunsthall i 2013. Figenschou har en hel rekke utstillinger bak seg, og har mottatt flere priser for sine arbeider, blant annet Weidemannprisen, Håkon Blekens pris og Juryens pris ved Nordnorsken 2015. Hun er innkjøpt av Nasjonalmuseet for kunst, arkitektur og design, Nordnorsk Kunstmuseum, Sparebank 1 stiftelsen Nord-Norge, Trondheim kommune, Oslo kommune og Trondheim Kunstmuseum, blant flere. Figenschou viste i 2015 utstillingene My Mother Was a Feminist ved Tegnerforbundet og The Key, Kunstplass 10, begge i Oslo. Hun var representert på Østlandsutstillingen 2016, der hun fikk hederlig omtale av prisjuryen. I september 2017 var hun representert med et arbeid ved The Fourth Silk Road International Festival and Art Exhibition i Xi'an, Kina.

***Ekko* – et samarbeid mellom kunstner Crispin Gurholt og elever ved Nyskolen**

Utstillingsåpning fredag 29. september kl. 19

Utstillingen er også åpen 30. september samt 1., 5., 6., 7., og 8. oktober kl. 12–16
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Live Photo #14 Ekko. Foto: Anna Lerheim Ask

Igjen og igjen som leser, formidler eller betrakter får jeg bekreftet øyeblikkets tvilsomhet, mangfold og muligheter

(Sitat fra mitt etterord i boken *Live Photo Dikt*)

Cathrine Constanse inviterte meg til å ha utstilling i Galleri 69. Den kan gjerne være ”lokal og kortreist”, sa hun. Under en samtale kom det frem at lokalene i og rundt galleriet tidligere hadde huset en skole. Det satte meg på ideen om å jobbe med en skoleklasse. Cathrine foreslo Nyskolen, siden hun selv hadde hatt barn her. Nyskolen er en friskole i Gamlebyen med både barne- og ungdomstrinn, som fokuserer på elevdemokrati og egen-initiert læring. Skolen takket ja til å være med i prosjektet og sammen lagde vi en workshop i Galleri 69.

Mitt utgangspunkt for å samarbeide med elevene var ikke å lage et eksplisitt kunstprosjekt for barn og ungdom, men heller å søke en resonans, et ekko i møtet mellom kunst og betrakter, mellom barn og voksen. Jeg har alltid vært fascinert og nysgjerrig på de utallige lesningene som ligger som en mulighet i et kunstverk, et bilde, et øyeblikk - så nysgjerrig at det på mange måter utgjør drivkraften i kunstnerskapet mitt. Våren 2017 gav jeg ut en samling poetiske tekster – *Live Photo Dikt*. Diktene er inspirert av mine egne *Live Photo*-installasjoner som er ”levende” stillbilder, hvor jeg iscenesetter mennesker i ulike situasjoner. I tillegg

til å være live performance, er iscenesettelsene motiv for fotografi, film og maleri, og i boken min *Live Photo Dikt* er iscenesettelsene utgangspunkt for tekst. Gjennom denne prosessen utforsker jeg hvordan et øyeblikk eller et motiv kan utfolde seg i utallige retninger i forhold til hvem som betrakter eller opplever det, og hvilke medier det uttrykkes gjennom. Jeg ønsker her å sette fokus på at det ikke finnes en absolutt sannhet i et bilde, men at det alltid finnes muligheter for ny forståelse og andre synsvinkler, noe som kan ligge skjult og som vi må bruke tid på for å se eller forstå.

Alle mennesker ser ut til å ha et lite rom i seg hvor man er alene og litt ensom. Det er godt skjult og gjemt for de fleste. Rommet er tidløst og kunnskapstungt, med en uendelig visdom i seg. I dette rommet finnes ingen aldersforskjell. Språket har en tendens til å forme dette rommet, ta kontroll over det – begrense og beskytte rommet etter behov. Det ender ofte lukket.

I workshopen jobbet vi med å åpne dette rommet.

Hva tillater et voksent menneske seg å se?
Hva ser et barn?
Hva ser følelsene våre i bildet?
Hva ser intellektet?

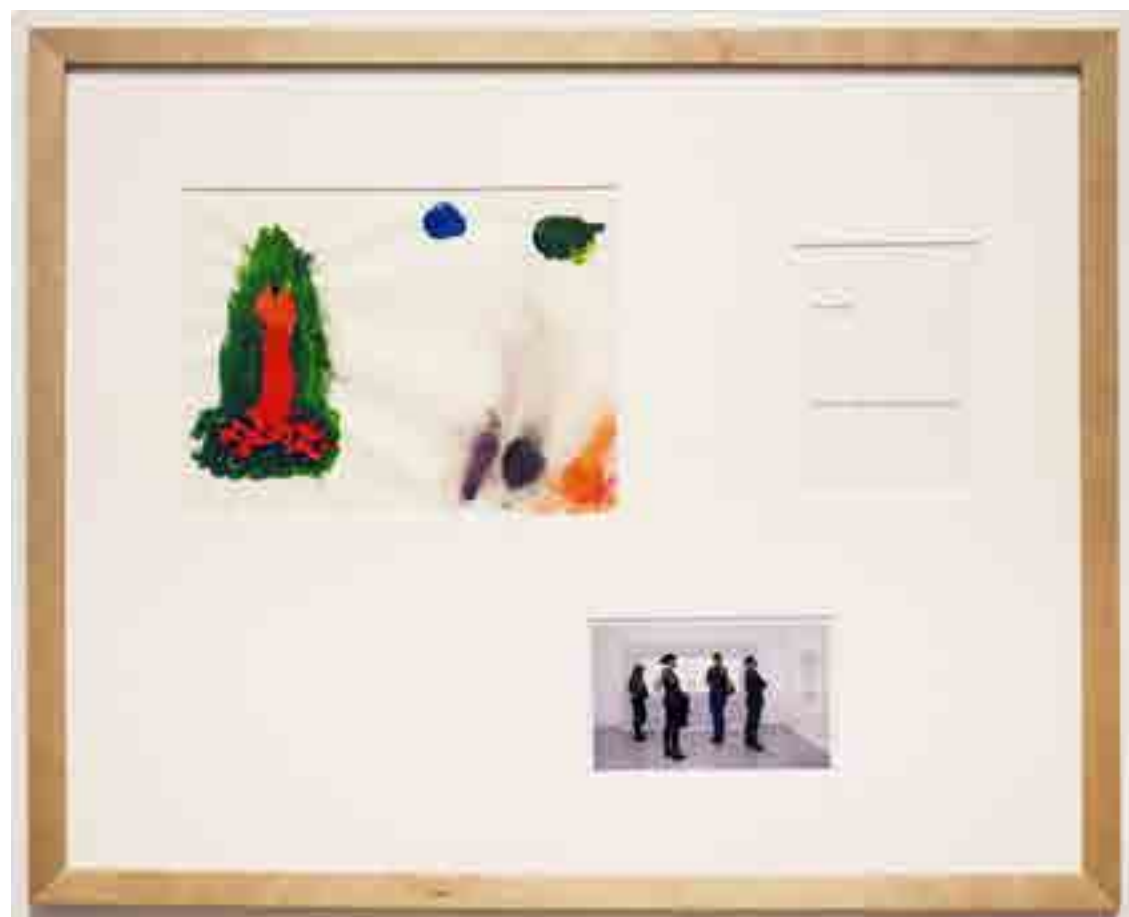
Vi utforsket disse ekkoene, ikke i møte med bildet denne gangen, men i møte med diktene.

Det er i denne litt ”upresise” lesningen at en sjarm, en personlighet trer frem. Noe utvider seg mellom deg og meg, det gir plass til oss begge – et ekko.

www.Livephoto.no

Gisle Harr: *Scener fra et lokalmiljø del I*

Utstillingsåpning fredag 15. september kl. 19 under Oslo Kulturnatt

Galleriet er også åpent 16., 17., 21., 22., 23. og 24. september kl.12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

Scener fra et lokalmiljø del II

Utstillingen vil i hovedsak inneholde nye arbeider; skulptur i miniatyrformat, i tillegg skisser i form av tegninger, malerier, fotografier og tekst. Utgangspunktet er kunstnerens opplevelse av hjembyen Oslo med sine steder, mennesker og miljøer som enten eksisterer, forandrer seg eller forsvinner.

Byen blir sånn sett et fysisk utgangspunkt for kunstnerens betraktninger og refleksjoner knyttet til det å eksistere her. Hvordan påvirkes og preges dette livet av at byen er i kontinuerlig forandring? Er byens scenario først og fremst et resultat av eiendomsspekulasjon og kommunale vedtak eller er den, når alt kommer til alt et speilbilde på menneskenes sinnstilstand?

– Gisle Harr

Gisle Harr er utdannet ved bla: Statens kunstakademi, Oslo (1994–98), Statens Håndverks- og Kunstindustriskole (91/93), the Hungarian Academy of Arts, Budapest (1990–91).

Han har hatt en rekke offentlige utsmykningsoppdrag og stilt ut i inn- og utland bla. ved:

Haugesund Billedgalleri, Kunstmuseet KUBE, Ålesund, NOo Sphere Arts, New York, Trøndelag Senter for Samtidskunst, Vindafjordmuseet, Haugar Vestfold museum, Vestfossen Kunstlaboratorium, Galleri F-15, Trafo kunsthall, Kunstnerforbundet, Oslo Kunstforening, Tenthaus, Galleri 27, Sound of Mu, G.U.N, prosjektrum Carl Berner, Galleri White Tube på Tøyen t-banestasjon, Jernbanetorget t-banestasjon, Høstutstillingen på Oslo S, Kunsthall Oslo, Hva slags by ønsker vi oss, Galleri Lyskassa, Galleri BOA / Oslo Museum.

Velkommen!

Merete Dille: *Nips og Demoner*

Utstillingsåpning fredag 5. mai kl. 19

Galleriet er også åpent 6., 7., 11., 12., 13. og 14. mai kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

Flowers are essentially tarts. Prostitutes for the bees.

Jeg bor i en skoeske full av tegninger, konservert mat, planter og nips. På den blå himmelen står sola og horer seg til som en forbanna luremus og sprer falske forhåpninger om umiddelbar lykke. Jeg går ikke ut engang. Ut i den overfylte, grillosbefengte parken hvor lekre lykkelige par elger seg på flekkete fleecepledd. Snart kommer mørket og forteller oss sannheten.

På Galleri 69 viser jeg tegninger og skulpturer fra det siste året. Trivielle objekter fra hverdagslivet er satt sammen med fantasivekster i tegning og keramikk. Jeg lar meg inspirere av det vakre, estetiske i hele plantens livssyklus. Fra spiren til blomstring, og den uunngåelige forråtnelsen.

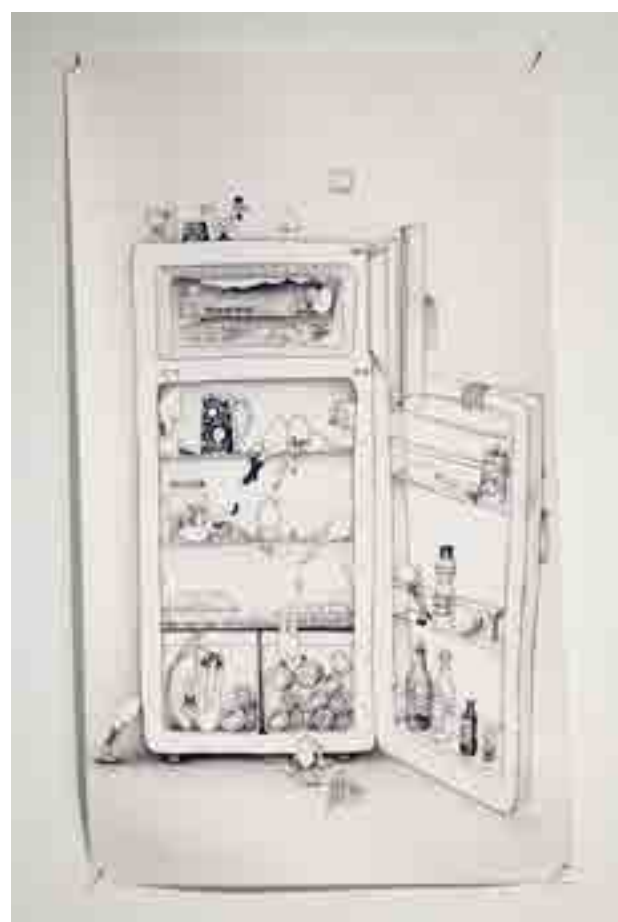
Du våkner så langsomt
at du tror du lever
og du dør så langsomt
at du tror du sover
og du dør så langsomt
at du tror du lever

(Bertrand Besigye)

Velkommen!

Lay A Flower on Aphra Behn's Womb

Opening Friday 24.03, 19:00

Saturday 25.03 and Sunday 26.03 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Tofte's gate 69 Oslo

Galleri 69 will hold the exhibition [Lay A Flower on Aphra Behn's Womb] from 24th of March to 26th of March. It will show five video art works found in Videokunstarkivet;

Carolina by Roghieh Asgari Torvund;

Circles and Spirals by Galina Manikova;

Falling Trees – Blomsterkvast, *Falling Trees – Rokkering 1* and *Falling Trees – Rokkering 2* by Charlotte Thiis-Evensen.

The exhibition explores the power relation between the camera lens and its subjects through showing different positions of characters. It is organized by four students, Aina Bexell, Hanna Christine Johansen, Karen Fosse Rosness, and Minjin Chung at the master program “Art in Society” from Høgskolen i Oslo og Akershus. This project is in collaboration with the curator at Galleri 69, Cathrine Constanse, and consulted by the professor and artist, Kristin Bergaust, with the support from Videokunstarkivet.

On Sunday 26th at 14.00 there will be an open screening of *Circles and Spirals* by Galina Manikova, followed by an open discussion.

Klara Sofie: *Flokje*

Fredag 10. mars kl. 19.00 (framsyninga varer ca. 25 minutt)
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo.

Lag stor nok manesje.
Ver raus
med mat og drikke og kroppsvarme.
Legg til rette for allsong.

I *Flokje* arbeider Klara Sofie med kombinasjon av måleri og fotografi. Ho målar på transparent plast som ho legg lagvis på bileta, og ho målar og teiknar også rett på bileta sine. I vidareføringa av dette målar ho på transparent film som ho framkallar saman med negativ og positiv film i mørkerommet.

Ingebjørg arbeider med lyden av dialekta si. Ho leitar etter korleis desse lydane kan blandast med kvar-dagslege stemmelydar og absurd og meiningsberande tekst.

I framsyninga av *Flokje* vil publikum få oppleve bilete, video, tekst og lyd.

Klara Sofie har utdanninga si frå Kent Institute of Art and Design i England.
Tallerkenverk var utstilt på Agatunet i 2016, og hausten 2017 stiller ho ut *Å blåsa kvitt* i Nordic House i Reykjavik.

Klara Sofie har motteke arbeidsstipend frå Billedkunstnernes Vederlagsfond.
Ingebjørg studerer no til master på Norges musikkhøgskole.
Ho er medlem i Eplemøya songlag, og i vår turnerer ho med ensemblet Små Grå og forestillinga Kjemi.

<http://klarasofie.com>

Så i asken, slik at ingenting går tapt

Ann Iren Buan, Johan Øvergård, Jørn H. Sværen og Magnus Dahlström

Kurator Eivind Hofstad Evjemo

Velkommen til utstillingsåpning fredag 10.2.2017 kl. 19:00

Utstillingen holder også åpent 11. og 12.2 kl 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, 0552 Oslo

Utstillingen *Så i asken, slik at ingenting går tapt* sirkler rundt skjebnen til fotografen Robert Landsburg som ble drept mens han sto og fotograferte et vulkanutbrudd på Mount St. Helens i 1980. Mange har spekulert i hvorfor han ikke flyktet, men ble stående med kameraet rettet mot den raskt ekspanderende askeskyen. To uker etter utbruddet ble han funnet begravd sammen med filmene som han hadde beskyttet med kroppen sin. Fotografiene som siden ble framkalt, viser oss både nærheten til det voldsomme naturfenomen – de gir et malerisk, nærmest sublimt uttrykk – men dokumenterer også et dødsøyeblikk.

To billedkunstnere og to forfattere bruker Landsburgs historie som prisme til å reflektere videre omkring hva det vil si å se, leve seg inn i og skape kunst der det egentlig befinner seg gapende tomrom.

Jørn H. Sværen peker i et av sine dikt, som utgjør utstillingens tittel, på sammenhengen mellom det skapte og det tapte, det utslettede og det spirende, det som først blir synlig når det har blitt ugjenkallelig.

Kunstnere er Ann Iren Buan, Johan Øvergård, Jørn H. Sværen og Magnus Dahlström, kurator er Eivind Hofstad Evjemo.

Utstillingen er en vandreutstilling som kommer til å reise fra Galleri 69, til Harpefoss hotell og til LevArt Levanger.

Kunstnergruppen Norwegian World Artists NWA: *Migrating Identities*

Installasjon, skulptur, foto og digitalkunst, materialbilder og tegning

Velkommen til utstillingsåpning fredag 20. januar kl. 19

med performance ved Wendelmoed van der Veen.

Galleriet er også åpent lørdag og søndag 21., 22., 28.. og 29. januar kl.12–16 og onsdag 25., torsdag 26. og fredag 27. kl.14–18

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

Bilde: Mamta B. Herland *Personality*. Digitalt behandlet foto og tegning.

I *Migrating identities* deltar kunstnere som alle i dag arbeider i Norge, men som har sterke bånd til andre land. Eva Jingsue har sin bakgrunn fra Kina, Mamta B. Herland fra India, Wendelmoed van der Veen fra Nederland og Sri Lanka, Grete Marstein er fra Norge, men har arbeidet mange år i Slovakia, Setsuko Kurioka med bakgrunn fra Japan, Kari Glomsaas med erfaring fra Tanzania og mange andre afrikanske land, Timur Bjerknes fra Indonesia, Jingxin Geng fra Kina og Irene Christensen fra USA.

Arbeidene til alle kunstnerne er på ulike sett påvirket av dype relasjoner med mange ulike kulturer, av deres felles erfaring av å befinne seg på reise mellom flere tilhørigheter. Utstillingen belyser hvordan denne fysiske forflytningen avspeiler seg i det kunstneriske uttrykket og hvordan denne mangekulturelle bakgrunnen for en kunstner representerer en styrke og rikdom.

Det som er verdifullt ved det som særpreger et sted og dets historier blir et grunnlag for å omfavne, endre, og gripe inn med et personlig samtidskunstuttrykk for å ta opp større globale spørsmål som kolonialisme, krig, hverdag og personlig historie.

Hvis migrasjon av kunstnere er noen tegn på hvor vi kan gå som samfunn, så minner disse kunstnerne oss om at lokal og individuell identitet er en levedyktig måte å motstå en kommersialisert globalisme.

Spesielt for deltakerne er at de alle behersker språk utenfor det germanske språkområdet og har erfart hvordan det å uttrykke seg på et språk fjernt fra sitt eget lærer en å se verden på en annen måte.

Med sin evne til å bevege seg flytende mellom kulturer, og å dra nytte av det unike i hver og en sin individuelle reise, viser kunstnerne hvordan deres identitet er en symbiose av erfaring, kunnskap og individuell skaperevne.

Kunstnergruppen Norwegian World Artists NWA:

Eva Jingsue, Mamta B. Herland, Wendelmoed van der Veen, Grete Marstein, Setsuko Kurioka, Kari Glomsaas, Timur Bjerknes, Jingxin Geng og Irene Christensen.

Velkommen!

Cecilie Lind: *Nimbu*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 18. november kl 19.00.

Utstillingen er også åpen 19., 20., 26., og 27. november kl. 12–16, eller etter avtale.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

”Jeg søker alltid etter å lage noe jeg aldri har sett før”.

Cecilie Lind viser en helt ny skulpturserie, bestående av sju surrealistiske porselensskulpturer, glassert i sitrongult. Skulpturserien er basert på hennes selvportrett, med påmonterte hender i ulike formasjoner på hodet. Det vises også en rekke mindre skulpturer av frukt og grønnsaker.

Nimbu er Hindi for sitron, og det som binder hele installasjonen sammen er fargen gul.

Lind tar i bruk hele galleriet, dekker vegger og gulv, for å gi publikum en helhetlig gul opplevelse.

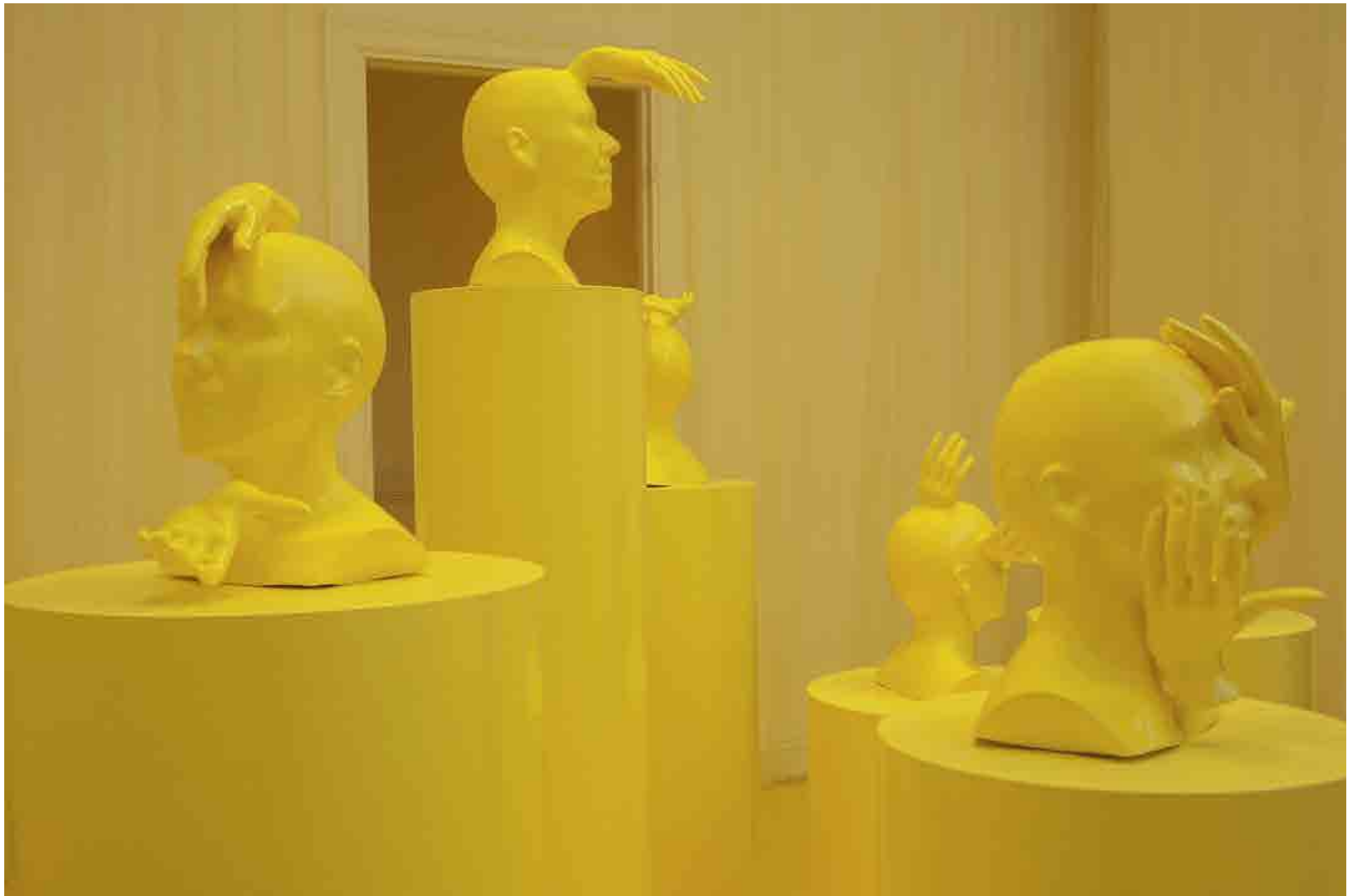
Lind sier selv: ”Alle farger påvirker oss på ulike måter. De har en historie og inneholder mye symbolikk som varierer ut fra hvor i verden en er. Dette prosjektet tar for seg noen av de sidene ved gult som har med persepsjon og symbolikk å gjøre, og installasjonen er en studie av fargen gul.

Det blir en forunderlig og merkelig sanseopplevelse, som vil trigge både assosiasjoner, følelser, undring og minner hos publikum.”

Cecilie Lind har mastergrad i Kunstfag fra Kunsthøyskolen i Oslo hvor hun ble uteksaminert i 2009. Hun har hatt en rekke utstillinger i inn- og utland, og debuterte på Høstutstillingen i 2013. I 2015 ble hun invitert til å delta på Banquet Selection på Grand Palais, i Paris, i regi av Norwegian Crafts.

For mer informasjon: www.cecilielind.no, cecilielind@hotmail.com.

Päivi Laakso: *Frie fabuleringer uten kontekst*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 14. oktober kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 15., 16., 22. og 23. oktober kl. 12.00–16.00
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

Skulpturell og tegnerisk installasjon, akvarell, porselen og skulptur.

Päivi Laaksos utstilling *Frie fabuleringer uten kontekst* på Galleri 69 består hovedsakelig av Laaksos arbeider, men vi finner også verk av Ryzard Warsinki. *Frie fabuleringer uten kontekst* er en separatutstilling men også en forlengelse av utstillingen *Sjelevenner på papir* som var på på Galleri Blomqvist tidligere i sommer og høst. Slektskap mellom disse to kunstnere blir undersøkt videre på Galleri 69. Hun viser akvareller i samspill med Ryzard Warsinskis tegninger.

Laaksos hovedverk på Galleri 69 er en installasjon som består av tegning og skulptur. Hun viser også en rekke enkeltarbeider i porselen og plast fra ulike perioder av hennes kunstnerskap. Päivi Laakso lanserer i disse dager sin nye roman *Myggfangerne* hos Cappelen Damm. I hennes nye roman finner vi betraktninger rundt kunstproduksjon som gjennspeiles i utstillingen:

“Når jeg greier å la hodet hvile, når jeg lar pensel og svart blekk leke, dukker det opp en hær av rare skapninger på papiret, med vinger føtter nebb og haler, de er en blanding av mennesker og dyr, de skriker, gurgler harker, spytter, promper, sloss, undrer, frykter, skurkler, kysser, uler og sikler. Ja svart er fullt av liv.”
– *Myggfangerne*, 2016 Cappelen Damm

Päivi Laakso er utdannet ved Statens kunstakademi, Oslo, Skulpturlinjen 1996-2000.

Statens håndverks og kunstindustrihøyskole (SHKS) 1990-95 med hovedfag fra Inst. for Farge. Hun har hatt separatutstillinger blant annet ved Blomqvist Kunsthandel, Vestfold kunstmuseum, Bjørnsonfestivalen, Steinkjerfestivalen, Finnskogutstillingen, Galleri Brandstrup, Galleri J. Aasen og Galleri Gann. Hun har utført en rekke utsmykninger og deltatt på en rekke gruppeutstillinger bla. Momentum, UKS og det kunstnerdrevne Oslogalleriet G.U.N.

Velkommen!

Marthe Karen Kampen: *ALT SKAL BLI BRUNT*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 16. september kl. 19.00.

Åpningen er en del av Oslo Kulturnatt 2016

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 17, 18, 24. og 25. september kl. 12 - 16.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Vi lever og dør om hverandre, faller på kryss og tvers, fysisk og mentalt. Fjellkjeder i undergrunnen holder jorda sammen. En flod av dritt skyller innover hvite strender og eksklusive svaberg. Rene farger prikker inn i øyet og åpenbarer sanser i svakt skjær av brune nyanser som ender i umbra. Soloppgangen er høydepunktet, du eksisterer, selv om du føler deg som en *brun dverg* som velter seg i caput mortuum. Gi liv til det der bak, inn i lyset hvor brunskogsneglen legger igjen slimet sitt, der hvor brun saus og brunost smelter sammen i skjønn harmoni. Ta en pensel, en øks, en motorsag og gni det inn, inn i treet som velvillig tar imot. Slå et slag for overskuddet, for det som er igjen, blir igjen, legges igjen. Gi det røkelse og myrra, gi det gull og silketekstiler, gi det håndlagede papirer og vakre farger. Gi det overskudd som dekker over dritten, gi det et smil, kjenn på jorda og fortreng at du snart skal ligge der, eller omfavn det, det skal alt bli brunt.

Marthe Karen Kampen f. 1986 i Oslo.

”Jeg skjærer i treplaten med motorsag, hugger i den med øks, lager avtrykk for hånd, risser inn tegninger/monotypier med hendene på baksiden av arket, kombinerer dette med bruk av billakk eller akrylspray. På kartong, papplater og lerreter jobber jeg frem komposisjoner ved å kombinere gamle og nye arbeider, tekstilelementer bruker jeg som fargeflater, akrykleber grafiske trykk og jobber over med fettstift, akryl og fluoreserende maling. I mine seneste arbeider forsøker jeg å kombinere grafikkens stramme vesen med en male-risk og mer frigjort tilnærming.”

Velkommen!

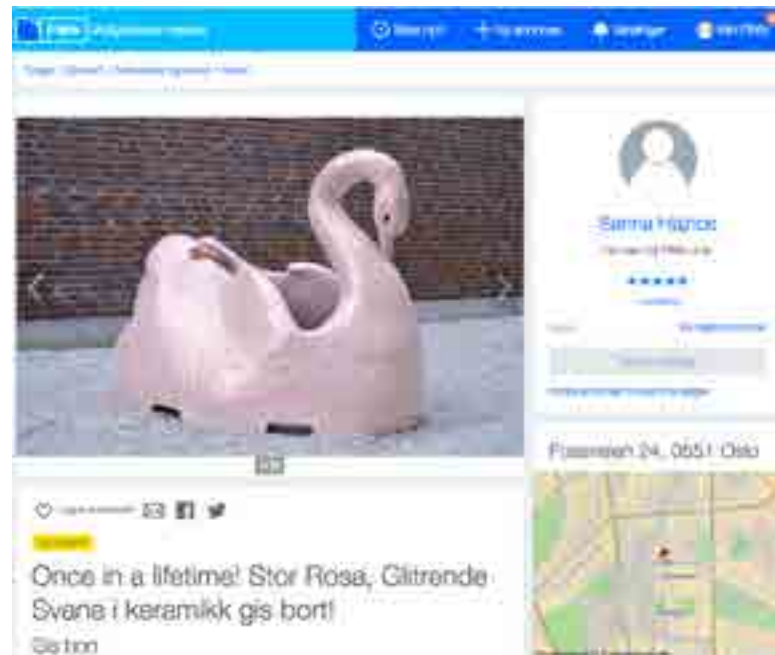

Once in a lifetime!

Stor, rosa, glitrende svane i keramikk gitt bort til Galleri 69
Velkommen til avduking og innvielse fredag 26. august kl. 19.00.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn Toftesgate 69 Oslo

Ifølge den tyske filosofen og kunstkritikeren Walter Benjamin tilbyr kitsch oss “en umiddelbar emosjonell tilfredsstillelse uten intellektuell innsats, uten krav om avstand, uten sublimering.”

Dette ville bety at når vi ser på Netflix, spiser godteri, har sex eller surfer på “gis bort” på finn.no, handler vi i en kitsch atferd; at kitsch ikke er et visuelt uttrykk, men en oppførsel – ofte nærmere vår egen kjerne enn vi vil innrømme.

Sanna Hedvig Hajnos (f. 1989) er utdannet på Kunsthøyskolen i Oslo, og Capellagården i Sverige. Hun arbeider med keramikk, tegning, installasjon og animasjon i ett uttrykk preget av en selvvalgt naivitet der intuisjon går foran intensjon og banalitet brukes som en styrke.

Den 200 kg. tunge svanepotten ble lagd som en del av hennes avgangsutstilling på Kunsthøyskolen i Oslo (2016). På grunn av mangel på plass og penger bestemte hun seg for å gi den bort på finn.no. Annonsen fikk over 7000 visninger og 100 henvendelser i løpet av de 24 timene annonsen var aktiv. Interessen kom fra et bredt spekter; alt fra kulturhus og kunstnere til privatpersoner med lange og personlige forklaringer om hvorfor deres hage, liv eller mamma trengte denne store rosa glitrende svanen. I gallerirommet blir det vist tekst og bilder fra henvendelsene på annonsen.

Svanen kommer till å stå i bakgården till galleri 69, Grünerløkka Lufthavn og MIR. Bakgården er åpen og tilgjengelig for allmenheten 24/7.

Galleri 69 inviterer deg til en kveld for å erkjenne vår indre smakløshet. **Velkommen!**

Lars Paalgard: *Umbra Penumbra – Antumbra*

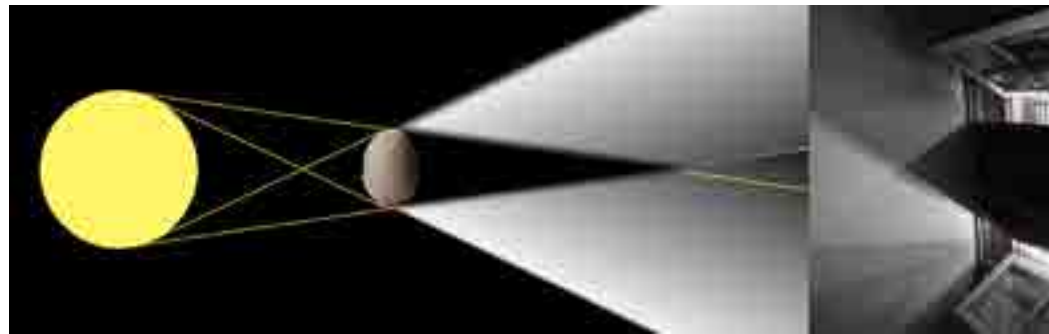

Installasjon: konseptuelt maleri og triviell arkitekton

Velkommen til utstillingsåpning fredag 20. mai kl. 19.00.

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 21., 22., 28. og 29. mai kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

Galleri 69 og Grunerløkka Lufthavn har den store gleden av å presentere den geniale og sympatiske multi-kunstneren Lars Paalgard. Mannen som har vært en forutsetning for at steder som det kunstnerdrevne galleri G.U.N. og baren, utstillings- og konsertstedet Sound Of Mu har eksistert i vårt nabolag. En lokal hverdags-helt som er så opptatt og populær at det tok hele åtte år fra han ble invitert til Galleri 69, før han fikk tid. For tiden har han låst seg inne på Galleri 69 der han arbeider og forsker frem sin utstilling med den vitenskaplige tittelen *Umbra Penumbra – Antumbra* – og forsøker å se lyset.

Om utstillingen sier Paalgard:

“Et forsøk på å vise så lite som mulig, men mer enn ingenting. Skygge og nesten skygge, men ingen antumbra. Konseptuelt maleri og triviell arkitekton.”

Paalgard er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim 1978–82, Maleri, Jan van Eyckakademie, Maastricht, Nederland, Maleri 1983–85. Han har blant en hel masse annet stilt ut ved Galleri Heer, Oslo Galleri F15, Jeløya, Hå Gamle Prestegård, Living Art Museum, Reykjavik, Bergen Kunstmuseum, Sørlandets Kunstmuseum, Haugar Vestfold Kunstmuseum, Trondheim Kunstmuseum, Galleri Rom for Arkitektur, Oslo, Mesna Bil, Lillehammer, Hennie Onstad Kunstsenter, Kunstbanken Hamar, Time Based Art, Amsterdam og Vestfossen Kunstlaboratorium. Han har undervist ved Nansenskolen, Kunstakademiet i Trondheim, Oslo og Bergen. Han har også hatt en rekke utsmykninger. Paalgard er musiker i bandet Lasso, som har spilt ved flere anledninger på Grünerløkka Lufthavns scene, Mir. Denne høsten blir det plateslipp med Hulkortensemblet fra Ringnesfestivalen 2016.

Han er for tiden aktuell med *The Humus Line Project* og *Kile* i utstillingen *Stille Revolt* på Museet for samtidskunst.

Helle Storvik: *I våre hender*

Velkommen til åpning av utstillingsåpning fredag 8. april kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 9., 10., 16. og 17. april kl. 12.00–16.00, samt torsdag 14. april kl. 14.00–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Helle Storvik viser videoarbeider og tegninger på Galleri 69 i perioden 8.–17. april.

I våre hender er tittelen på et av videoarbeidene og tegningene.

Det er så enkelt og så komplisert: Det er opp til oss selv hva vi gjør ut av situasjonen, øyeblikket, livet...

Det er her og nå som gjelder – de valgene vi gjør i dag får konsekvenser i fremtiden.

Vi kan lukke øynene i avmakt eller selvbedrag, men sannheten er at vi er medvirkende og har påvirkningskraft.

Refleksjon – Resonans, videoinstallasjon med lyd. I dette arbeidet rettes fokus mot nødvendigheten av å ta i bruk lovverk for at endringer i miljøpolitikken skal kunne skje. I Bolivia har man, med utgangspunkt i at mennesket bør leve i harmoni og balanse med naturen, nedfelt en nasjonal lov som gir naturen enestående juridiske rettigheter. ”Moder jords lov” på folkemunne; ”La ley de Pachamama”.

LEY No. 071 DE 21 DE DICIEMBRE DE 2010
“LEY DE DERECHOS DE LA MADRE TIERRA”
(Lov nr. 071 av 21. desember 2010 “Moder jords lov”)
Denne lovgivningen er historisk i sin erkjennelse av at “Jorda er alles mor” og gir rettigheter til naturen, som;

- retten til liv
- retten til å eksistere
- rett til å fortsette vitale sykluser og prosesser fri fra menneskelig inngripen
- retten til rent vann og ren luft
- retten til å være fri fra forurensning
- retten til å balansere forholdet mellom mennesket og naturen på en måte som gjør naturen i stand til å regenerere.

Dette er en lov som er helt på linje med livssynet til mange av verdens urfolk og et skritt i riktig retning for å sette fokus på hva som på både kort og lang sikt vil være bærekraftige verdier for oss mennesker og jorda vi lever på.

Helle Storvik er født i 1963 i Vesterålen, bor i Oslo, og arbeider der hun for øyeblikket befinner seg. Hun har bakgrunn fra Kunsthøgskolen i Oslo, har drevet kunstnersenteret Can Serrat (i samarbeid med flere andre), hun har stilt ut på bl.a. Galleri IKM i Oslo, Møre og Romsdal Kunstsenter, Nordnorsk Kunstnersenter og Samisk senter for samtidskunst.

Velkommen!

Johan Söderström: *A Crack In Everything*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 11. mars kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 12., 13., 19. og 20. mars kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

”There’s a crack in everything
that’s where the light shines in”

– Leonard Cohen

Johan Söderström har en konseptuell tilnærming til sitt arbeid, hvor prosessen og metoden er viktige elementer i de ferdige verkene. Materialenes egenskaper, i dette tilfellet sparkelens, dens masse, hvor den tørker og sprekker, er avgjørende for det endelige uttrykket. *A Crack in Everything* er en serie maleriarbeider, utført i sparkel innfelt i eikerammer. De fleste bildene representerer øyer eller øygrupper.

Hovedverket i utstillingen er et verk med fem paneler og den felles tittelen Lesvos. Den greske øya mottok i 2015 nesten en halv million flyktninger. Panelene i arbeidet er oppkalt etter forskjellige leire og landingssteder på øya. Det midterste panelet kalles *Moria*, som er selve hovedleiren, nåløyet alle flyktninger må passere for registrering, før de kan fortsette på sin reise videre inn i Europa.

Motivene med øyer og øygrupper kan kobles til eksistensielle problemstillinger som subjektets løsrivelse fra den omkringliggende virkeligheten. Likt øyer i et hav. Likevel blir livet uutholdelig hvis man ikke oppfatter seg selv som en del av en større helhet. Dagens situasjon med stor migrasjon i kjølvannet av krig, hungersnød og økonomiske kriser, fremtvinger en følelse av solidaritet og deltakelse. Den blir stadig vanskeligere å ignorere uten tap av verdighet og tap av subjektiv egenverdi. Disse grunnelementene trenger subjektet for å opprettholde en vellykket interaksjon med omverdenen. Intet menneske er en øde øy!

Johan Söderström har selv deltatt i hjelpearbeidet på Lesvos i Hellas. Han har tidligere vist arbeider ved blant annet Galleri LNM, Akershus Kunstnersenter og Kristiansand Kunsthall. Han jobber i Oslo og er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim.

www.jodsoderstrom.com

Velkommen!

Astrid Runde Saxegaard: *REST*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 19. februar kl. 19.00.

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 20., 21., 27. og 28. februar kl. 12.00–16.00
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Astrid Runde Saxegaard ble sist presentert som festspillutstiller ved Dei Nynorske Festspela sommeren 2015. Nå er hun tilbake i Oslo, og Galleri 69 er stolt av å invitere publikum til utstillingen *REST*, et rødt kammer.

Saxegaard benytter rester fra vår forbrukskultur som utgangspunkt i sin utvikling av det tekstile mediet. Vi finner laken fra Oslo Hospital, en anelig mengde fargede strømper og syntetisk trålegarn. Temaene på utstillingen *REST* er røde, humoristiske, sterke og urovekkende og kan knyttes til kvinnekamp fra Suffragette, rød-strømper og til nye kamper som må kjempes. Rosemotivet utforskes fra det erotiske til det morbide.

”... Valget av det tekstile mediet, samt den innholdsmessige vinklingen som omhandler en kjønnsrelatert tematikk danner en fellesreferanse i de mange av Saxegaards arbeider. Dette setter hennes kunstneriske praksis i relasjon til feminismeorientert kunst, der seksuell frigjøring og kjønnsproblematikk har utgjort et viktig omdreiningspunkt ...” *Janicke Iversen, 2007*

”... Å forholde seg til Runde Saxegaard’s kunstnerskap er ofte litt som å prøve å orientere seg i en jungel - der hvor du trækker kan enten noe gå i stykker, eller bite deg veldig hardt og pumpe deg full av gift. En type ubehag som er heller sjelden, siden den overhodet ikke bygger på sjokkeffekter eller gjør noen særlig bruk av populærkulturelle referanser ...” *Tommy Olsson, 2010*

Astrid Runde Saxegaard (f. 1968 i Volda) er utdannet ved Kunsthøyskolen i Oslo og ved Myndlista- og Handiðaskóli Íslands i Reykjavík, har gjennomført en rekke utstillinger det siste tiåret. Hun deltok i utstillingen *I tråd med tiden* ved Haugar Vestfold Kunstmuseum i 2013 og var representert på utstillingen *SOFT* ved Gustavsbergs Konsthall i Stockholm i 2013 hvor hensikten var å presentere norsk tekstilkunst. Hun er innkjøpt blant annet av Kunstmuseet KUBE i Ålesund og Sparebanken.

Velkommen!

Yngvild Anette Nergaard: *Midlertidig ordning*

Maleri og installasjon

Velkommen til utstillingsåpning fredag 8. januar kl. 19.00.

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 9., 10., 16. og 17. januar kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Det finnes mange midlertidige ordninger, store og små, plasseringen av et bilde eller valg av yrke, alt man ikke får gjort akkurat nå men som skal realiseres når tidspunktet er mer egnet. Det skal bare være for en periode, midlertidig.

Noen av disse ordningene viser seg å bli permanente, eller også er tanken om at noe er midlertidig en konstant måte å takle følelsen av egen utilstrekkelighet.

Jeg skal lese mer, rydde mer, ha mer tid og lage kunst om viktigere ting, men ikke akkurat nå.

Så akkurat nå er det like rotete hjemme hos meg, jeg har lest like få bøker og jeg har like liten tid som alltid.

Kunsten har jeg de siste to årene laget etter som ideene har kommet en etter en, uten noen plan eller retning.

Akkurat som tanker er disse arbeidene triste, morsomme, dumme, rare, private og universelle, like usammenhengende og allikevel i slekt siden de alle reflekterer det jeg har erfart og tenkt mens de ble til.

Jeg har bestemt meg for å omfavne, i stedet for å bekjempe, den evige tilstand av midlertidighet. Jeg kan gjøre viktigere ting siden.

SEMAPHORE – A silent speech act

AV KRISTIN VON HIRSCH

Velkommen til utstillingsåpning: fredag den 13. november klokken 19:00

Utstillingen er også åpen: lørdag 14. og søndag 15. november kl. 12–16

Lørdag 21. og søndag 22. november kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

Fotomontasjer og installasjon

“Hvordan ytre noe i det offentlige rom uten å gå om de etablerte kanalene for verbale uttrykk? Hvordan fremsi det enkle uten å bli platt? Som forfatter og aktivist jobber jeg verbalt og direkte, som billedkunstner/fotograf nonverbalt og indirekte. Med Semaphore undersøker jeg kombinasjonsmulighetene.

Tegn/kodesystemer/språk finnes overalt hvor mennesker ferdes. Det handler om kommunikasjon. Noen er selvforklarende, andre må læres. Noen er høylytte, andre tause. Noen er transparente, andre ugjennomtrenkelige. Uansett: Overalt og hele tiden tyder/leser vi – og blir lest, for det er igjennom denne utvekslingen at vi blir til – eller ikke.

Når ting skal sies, blir det enkle ofte en hemske. Enkle ytringer fremstår fort som banale klisjeer. Så hvordan beholde det enkle enkelt? Uten å gå veien om bannere eller haiku? Det lurte jeg ofte på. Derfor har jeg lett etter et eget språk for de enkle ytringene – som kanskje kan gi dem tyngde i stedet for å gjøre dem ubetydelige. Jeg fant Semaphore.

Semaphore er et visuelt språk, et ”universelt” tegnspråk med sterke tradisjoner for bruk helt tilbake til 1600-tallet. Det er skapt for å kommunisere kort og klart – på avstand. Flaggene som brukes er i hovedsak røde og gule og fungerer som forlengelse av et sett gitte armbevegelser. På grunn av digitaliseringen av verden er det i dag nesten glemt.

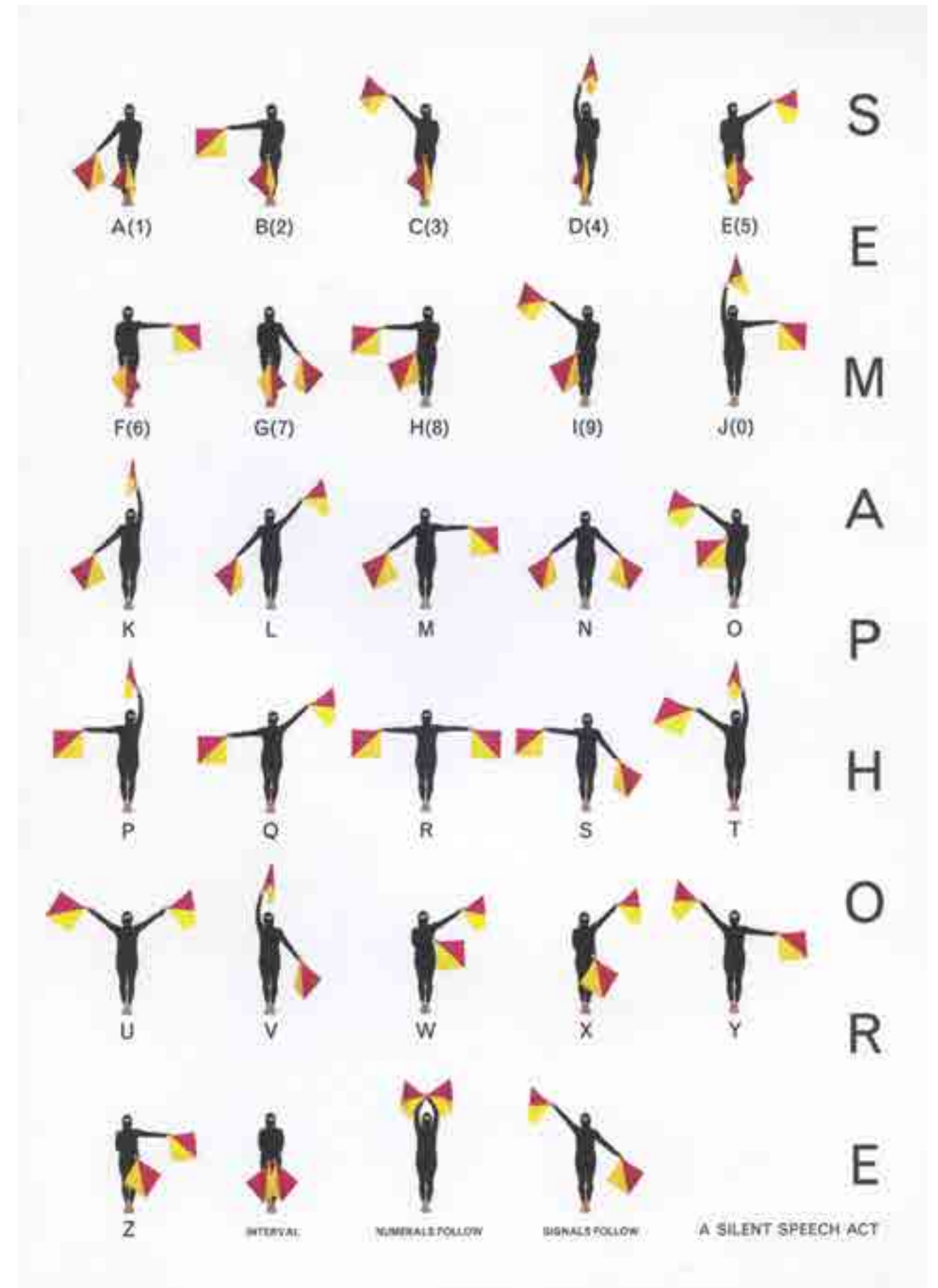
Spørsmål som har opptatt meg underveis: Om jeg omgår de allment kjente kodesystemene; er det likevel mulig å åpne for dialog/utveksling? Hvor mye har konteksten å si for ytringen – både den som finnes i det enkelte bilde, den som oppstår når flere bilder presenteres i et og samme rom, og den man tar med seg inn i rommet fra verden utenfor?”

Tegnforklaringer vil finnes tilgjengelige i utstillingslokalet.

Kristin von Hirsch (1961) er fotograf/billedkunstner og forfatter – født og oppvokst i Oslo.

Hun har praktisert siden 2001 og har deltatt på en rekke kollektiv- og gruppeutstillinger. Hun har også hatt flere separatutstillinger, sist på Galleri Storck, Oslo (2014) og kunstplass 5, Oslo (2013). Hun ga ut sin første bok, Hvem vet - om sannhetens utallige ansikter, i 2005.

www.kristinvonhirsch.no

Cathrine Constanse: Fru. Felgenutstillingen 2015

Velkommen til utstillingsåpning fredag 16. oktober kl 19.00.

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 17., 18., 24. og 25. oktober kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grunerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

Video, installasjon, objekter, gode (?) råd, levende bilde og kuriositetskabinett.

”Fru. Felgen kom hjem til meg høsten 2012. Hun påsto at jeg var hennes slektning, og at hun måtte bo hos meg. Familielikheten var slående, så jeg kunne ikke nekte. Hun satte seg til foran peisen og begynte å rydde opp i veska si. Hun gikk på slang i Botanisk hage og blandet seg en real drink. Felgen ble grepet av en slags vaskepsykose, hvor hun åpnet tette løp i en kjempestor haspipe-stein i Ekebergskogen som hadde blitt utsatt for vandalisme, og støvsuget i et skap med høyst privat innhold. Hun blandet seg inn i min egen utstilling med et helt fjernt Lill-Babs sitat:” *Jag er inte-lektuell*”, for så å dra på skattejakt i Karthago. Hun påberoper seg sågar å være Fristrikkerordenens overmesterinde, under slagordet *ius en iniuriam... En rett og en vrang*.

17. mai pakket hun inn kjevla, og gikk løs på blårusen, mens øreormen: *Singing in the rain* gikk henne til hodet. Dette påstår hun er en drøm. Ikke virkelighet. Rundt juletider forfalsket hun Frelesesarmeens uniform og logo, og tok seg grundig til rette. Dette var dråpen: jeg sendte henne til fjells, nærmere bestemt Skjolden, i håp om at den friske fjellufta kunne få henne på bedre tanker, slik virkningen var på Wittgenstein. Det så ut til å ha en god effekt på Fruen. Fru. Felgenutstillingen 2015 beskriver Fru. Felgens utvikling fra spontan og noe forvirret, til veloverveid og harmonisk. Nå er hun anbrakt på en liten hytte ved bygrensa, hvor det virker som hun har kommet på rett kjøl, enn så lenge.

For meg er det viktig å få en karakter inn i kunsten som verken er ung, stilig eller kul og helt uten fotnoter og andre henvisninger til akademia, Wikipedia og lignende. De fleste kjenner eller har kjent en Fru. Felgen.”
– Cathrine Constanse

Fru. Felgen vil ikke være til stede på åpningen.

Cathrine Constanse er billedkunstner, med bakgrunn fra Strykejærnet, Kuratorstudiet i Bø og produksjonsledelse på NISS. Hun er kurator på Galleri 69, var med i G.U.N. og Jan’s Constanseri. Hun har kuratert og produsert noen hundre utstillinger, og har hatt en rekke utstillinger i inn- og utland. Frode Sten Jacobsen påtok seg oppdraget med å lokalisere og video-dokumentere Fru. Felgens gjøren og laden de siste tre årene. Frode Sten Jacobsen har en Master of Art i videokunst fra Kent Institute of Art & Design 1997, og er videoredigerer og forfatter.

Velkommen!

Ingrid Askeland og Elin Aasheim: *Partners in crime and ceramic*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 18. september kl 19.00!

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 19., og 20., 26. og 27. september kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

Ingrid Askeland og Elin Aasheim har gjennom mange år delt atelier og interesser, og utstillingen på Galleri 69 er et samarbeidsprosjekt i keramikk. Der deres jevnaldrende tar grep om livet sitt og drar på treningssenteret, virrer de rundt som som patetiske 40-åringer utover de sene nattetimer.

Ingrid jobber med folkelige objekter som representerer samfunnets åndelige og moralske forfall, og som både deltaker og observatør tar hun utgangspunkt i sine hobbyer; fylla og TV-titting. Ølflasker forvandles til overdimensjonerte nipsfigurer i brukskunstmaterialet keramikk, og de transformeres til formidlere av snuskete historier gjennom selvbiografisk satire i samfunnskritisk kontekst.

Elin er opptatt av den narrative figuren, kommunikasjonen som oppstår, og hvordan man projiserer egne følelser inn i den. I figurene kombineres det morsomme med det triste.

Samarbeidsprosjektet består av tre deler: To signaturarbeider fra hver kunstner, arbeider hvor de forbryter seg på hverandres kunstneriske uttrykk, samt samarbeidet Forever Young.

Installasjonen *Forever Young* viser en brun barsituasjon med forskjellige karakterer sittende på høye barkrakker og liggende på gulvet. Hver gjest har sin egen individuelle tittel-låt fra sideprosjektet *Knullekassetten*. Dette er en opptakskassett med hits fra 80- og 90-tallet, tatt opp på gamlemåten fra Radio Norge.

Blant gjestene har de portrettert hverandre. Elin gir sin tolkning av Ingrid i “The Loner”, en lengtende og gitarrunkende ballade av Gary Moore. Dekadente og harry “Addicted to Love” av Robert Palmer har blitt til verket “The Lights Are On, But You’re Not Home”, der Ingrid portretterer Elin på fest. Vi møter i tillegg søkende “Hello”, puslete “Father Figure” og triste “I Would Do Anything For Love (But I Won’t Do That)” med flere.

Knullekassetten spilles i galleriet under utstillingsperioden.

Ved å forevige seg selv på en heller uflatterende måte, tonesatt til et utslitt, banalt og svulstig soundtrack fra den gang de var unge, udødeliggjøres karakterene til bittersøte ‘guilty pleasures’. Mørket lur, det er livet og døden.

“Vi er unge til krampa tar oss!”

Galleri 69s 10-års jubileumsutstilling

Grünerløkka Lufthavn i Toftesgate 69 fyller 20 år!

Gamle Svend Foyns tekniske borgerskole er fylt av kunst og musikk. Her jobber til enhver tid 150 kunstnere og musikere innen mulige og umulige sjangre, og scenen og cafeen Mir er verdensberømt. Da Grünerløkka Lufthavna fylte 10 år fant hun opp Galleri 69, så vi feirer dette 10-års jubileet også. Vi har invitert 69 + 10 geniale og sympatiske kunstnere som har stilt ut hos oss opp gjennom årene til å være med på jubileumsutstilling!

Siden starten har vi jobbet etter følgende formålsparagraf:

Galleri 69 viser et bredt utvalg kunstneriske uttrykk av høy kvalitet, utført av geniale og sympatiske kunstnere i alle aldre fra ulike miljøer, som beriker og begeistrer 69s gallerister og publikum. Galleri 69s utstillinger produseres spesielt for gallerirommet.

Derfor har vi hatt stor variasjon blant utstillerne våre hva gjelder, medie, miljø, alder, uttrykk og nasjonalitet. Vi er stolte av å presentere følgende bidragsytere som alle tidligere har stilt ut på Galleri 69 og som nå også er med på jubileumsutstillingen:

Guttorm Nordø, May Irene Aasen, Jannicke Schønning, Anita Hillestad, Kathleen Morley, Rachel Dagnall, Runa Sandnes, Vilde von Krogh, Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie, Frode Sten Jacobsen, Alexis Parra Pucho, Kristin Bergaust, Gard Frantzsen, Liv Reidun Brakstad, Åsa Maria Mikkelsen, Nina Meyer Jacobsen, Hanne Blæsterdalen, Janne Gill Johannesen, Hanna Høiness, Marte Hodne Haugen, Chris

Reddy, Cathrine Constanse, Hjørdis Kurås, Johanna Zwaig, Nina Torp, Lise Holm, Bjørn Tore Stavang, Samuel Olou, Marianne Brekke, Jeanett Godwin, Øivin Horvei, Ingebjørg Torgersen, Kari Glomsaas, Lise Bottolfs, Cristian Rieloff og Árni Gudmundsson, Stina Pehrsdotter og Niclas Hallberg, Ann Kristin Aas, Ingunn Oddny Myrland, Kristin Bergaust, Wendelmoed van der Veen, Roghieh Asgari Torvund, Trond Arne Vangen, Gunhild Bakke, Hanne Lydia Kristoffersen, Hanne Ekkeren, Siri Hjorth, Constanse Tenvik, Sebastian Makonnen Kjølaas, Anja Skjulstad og Gry Moen, Linda Karin Larsen, Marianne Bredesen, Feminist Pencil: Nadia Plungian og Vika Lomasko, Kasper Søyland, Astrid Runde Saxegaard, Michael O'Donnell, Gidsken Braadlie, Kjetil Skøien, Annicken Thrane- Steen, Åslaug Krokann Berg, Lisa Pacini, Kari Stenseth, Tanja Thorjussen, Thale Fastvold, Elin Aasheim, Ingrid Askeland, Ann Christin Billing, Marianne Heier og Fru. Felgen.

Vernisage 29. mai kl. 19

Marianne Heier holder åpningstale

Johanna Zwaig performance på Mir lørdag 30. mai kl.24.00

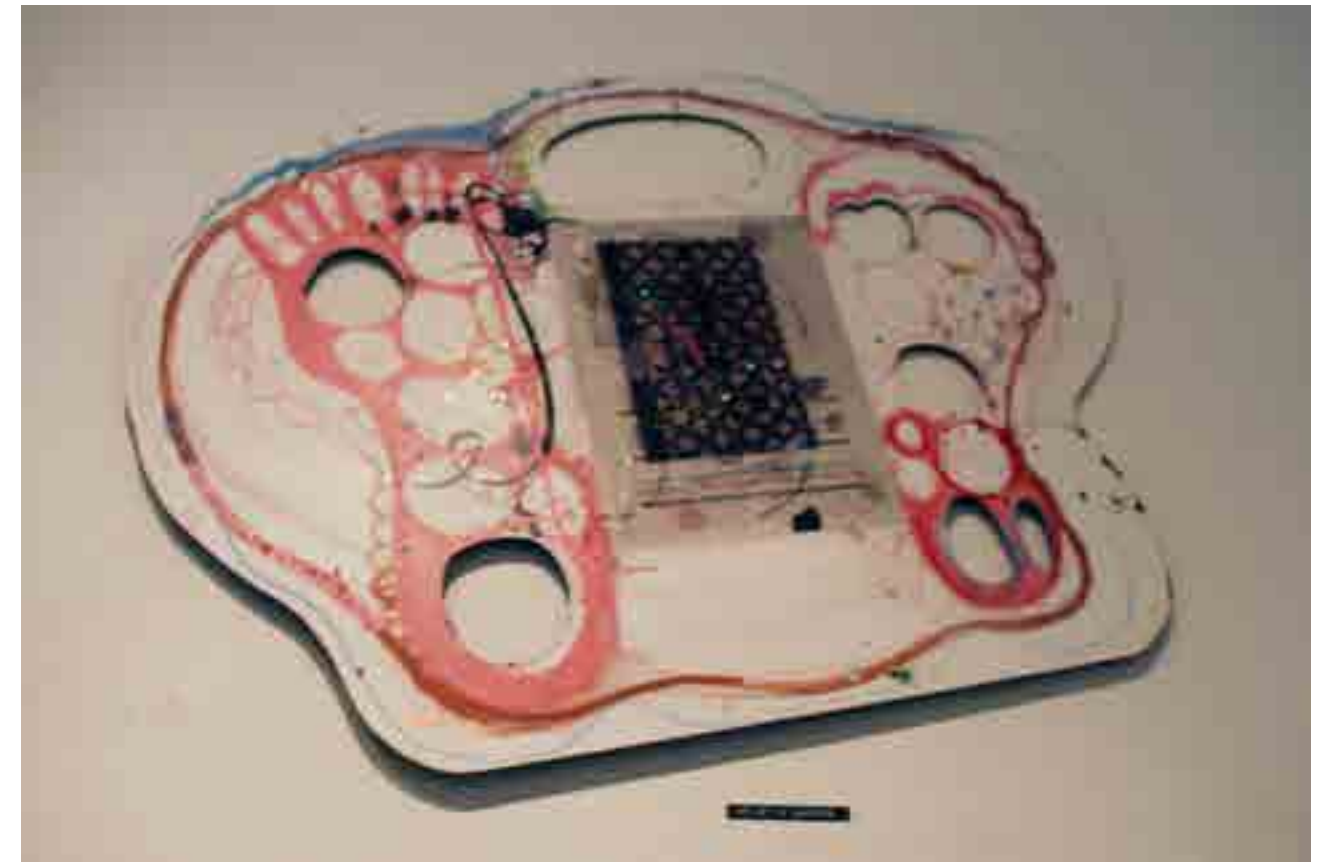
Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 30. og 31. mai, og 6. og 7. juni kl 12-16.

Hjertlig velkommen!

Cathrine Constanse Gjelsnes

Kurator

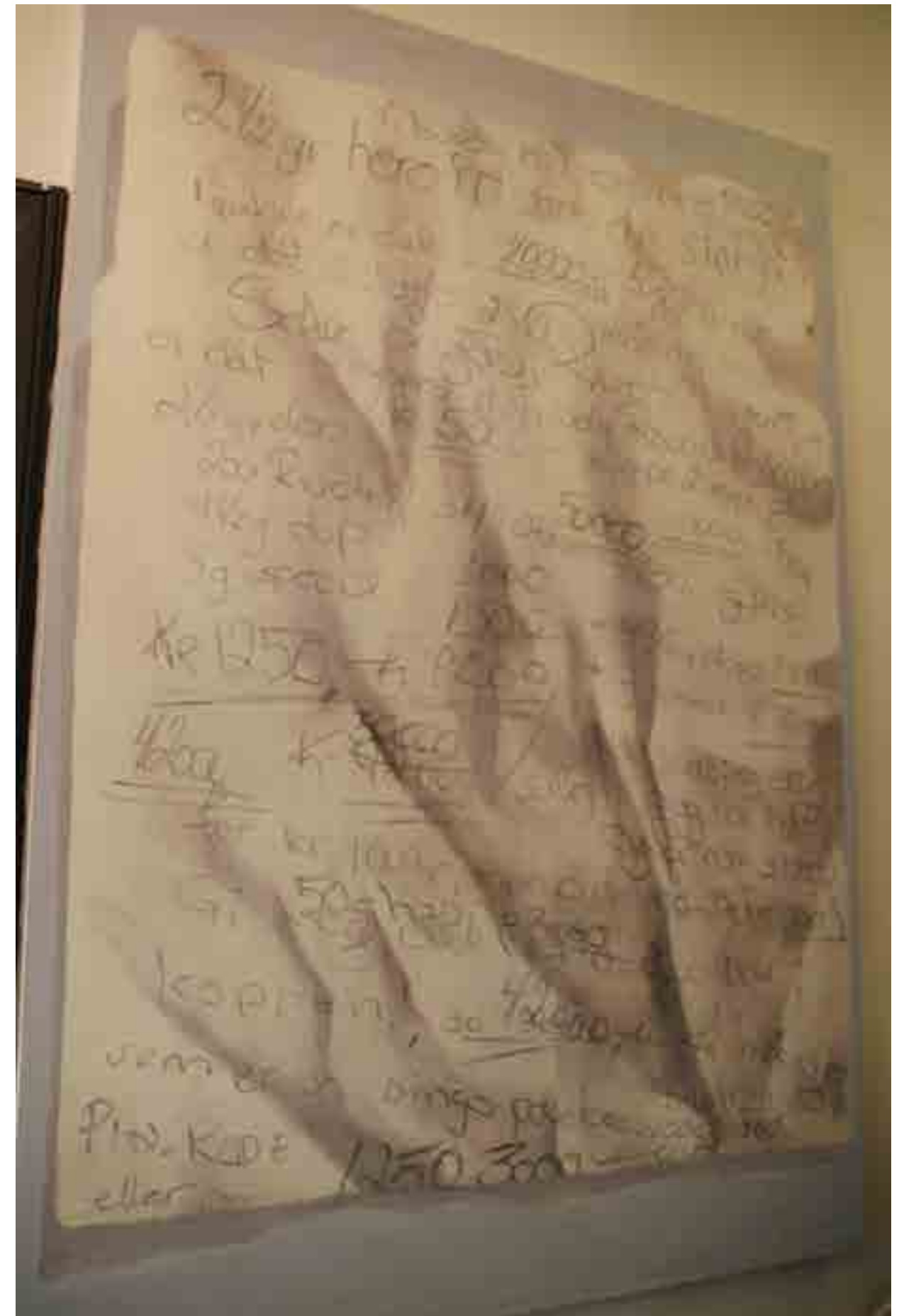

Åslaug Krokann Berg: *Blindefangeren*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 24. april kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 25., og 26., april og 2. og 3. mai kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grunerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Utstillingen består av videoarbeidet *Blindefangeren*, og installasjonen *media vita in morte sumus*

Blindefangeren – 2015

Video / full HD /11’53’’

Utgangspunktet for *Blindefangeren* er idéen om et møte mellom *Rottefangeren fra Hameln* og Peter Brueghels maleri *The parable of the blind*.

I et karrig, forblåst landskap møter vi en flokk blinde, som hver for seg utfører sine tilsynelatende absurde handlinger med det største alvor.

Plutselig høres lyden av munns spill. Et hode snur seg, lyttende til den uventede lyden. Noen følger lyden umiddelbart, mens andre er mer nølende i sine bevegelser. Skikkelsene følger etterhvert med, glade over fellesskapet og at noe skjer, uvitende om hva, hvor og hvorfor.

En rødkledd skikkelse går foran med sitt lokkende spill med flokken av de blinde som møysommelig beveger seg gjennom det golde, steinete landskapet.

Gradvis blir vi tilvendt nye rammer, hvor vi uten å vite det, flytter grensene våre for hva som er moralsk og etisk riktig for oss selv. Strømninger i tiden kan ubemerket gli forbi, før vi plutselig åpner øynene og blir konfrontert med det. I vår egen uvitenhet ser vi ofte ikke konsekvensene før det er for sent, kun oppslukt i vår egen tilfredshet her og nå. Vi følger de andre fordi de andre følger etter. Vi ser, men er likevel blinde. Hvem eller hva er *Blindefangeren* og de blinde i dag?

Media vita in morte sumus

Installasjon, ståltråd mm.

Media vita in morte sumus (Midt i livet er vi omgitt av døden), bygger videre på idéen om *Blindefangeren*.

Installasjonen er i stadig utvikling og under arbeid. Antallet vokser sakte men sikkert, og hvordan de vises, avhenger av rommet og sammenhengen de vises i.

Det er en skranglete og sammensatt samling skikkelser; noen nesten oppløste i sin egen form, som om de er i ferd med å bryte ut av kroppen og forsvinne i lufta. Andre mer konkrete og sterke.

Hver enkelt har forskjellig karakter, alle utsatte på sin måte, som vi alle er som mennesker. Variasjon i type ståltråd, hønsenetting og kombinasjonen av materialet, gir hver figur sin identitet.

Å jobbe med ståltråd, er som å tegne tredimensjonalt; streker og linjer tegnes ut i rommet i stadig forandring ettersom de beveger seg. Installasjonen vil være lyssatt, og figurene vil kaste flyktige skyggespill mot vegger og tak; som et grenseland mellom det fysiske og det oppløste. Lys er i seg selv en ikke-fysisk ting, og skygger oppstår kun i møte med det konkrete. Det danner et udefinert rom hvor tiden oppheves og blir et flyktig bilde på forgjengeligheten og det blaffet vi er i tiden.

Arbeidene til Åslaug Krokann Berg kretser ofte rundt menneskets ensomhet i forhold til seg selv, andre og omverdenen. I tilsynelatende absurde scener og handlinger, møter vi skikkelser som alle bærer med seg forgjengeligheten på sin vei gjennom livet, med døden som den uunngåelige slutt.

I forgjengeligheten finnes også lengselen etter- eller savnet av - noe som har vært, kunne vært eller kan bli. Sorgen over livet, sorgen over å miste. I denne skyggeverden hinsides fornuften, finnes likevel tilstedeværelsen av noe humant og gjenkjennelig. Det er et ønske om å vise respekt for sine medmennesker og gi plass for dem som faller utenfor.

Krokann Berg synliggjør mellomstedene og mellomtilstandene som kun anes, eller kan skimtes i korte glimt i vår ellers vante, synlige verden.

Åslaug Krokann Berg jobber i hovedsak med video, men har de siste ti årene også jobbet tredimensjonalt med ståltråd og plastelina.

Hun har stilt aktivt ut i inn- og utland siden midten av 90-tallet, og har hatt og har flere tverrfaglige samarbeidsprosjekter som inkluderer dansere, forfattere og musikere. Hun har mottatt Statens Garantiinntekt for kunstnere siden 2012.

<http://krokannberg.no>

Velkommen!

Roghieh Asgari Torvund: *Sakrament*

Velkommen til utstillingsåpning fredag 20. mars kl 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 21., 22., 28. og 29. mars kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftes gate 69 Oslo

“I utstillingen vil jeg vise noen av mine nye arbeider: maleri, tegning, skulptur og performancevideo.

Ved å bruke improvisasjon som kunstnerisk metode, har jeg undersøkt effekten av hindringer i våre liv – både hvordan vi slåss for å overvinne dem og formes av dem i prosessen. Ved å følge rytmen og sansene mine i stedet for bare rasjonell fornuft, åpner mine arbeider ulike emosjonelle aspekter.

Performancevideoen er en sakral handling der jeg undersøker interaksjonen mellom meg og stedet. Det kan sammenlignes med rituelle handlinger hvor man oppnår en følelse av å være del av noe større enn seg selv. Ingenting er planlagt og handlingen jeg utfører er ikke basert på mitt ego, men på det kroppslige, nærmest som en autonom prosess”.

– Roghieh Asgari Torvund

roghiehasgari.net

Velkommen!

Annicken Thrane-Steen: *Tvilens ensomhet*

Velkommen til vernissage fredag 6. mars kl 19.00

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 7., 8., 14. og 15. mars kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

I prosjektet viser Annicken Thrane-Steen videostills fra intervjuer med personer og levende bilder av samtaler. Litofaner benyttes som lerret på geometriske former, etter inspirasjon av Donald Judd.

Jeg finner det inspirerende å fange inn hvordan hendene og føttene beveger seg under en samtale og underveis oppdage utstrålingen av trygghet og utrygghet. Den enkeltes valg på ulike livsområder eller mangel på sådan, skaper en undertone som virker tiltrekkende.

Det har plaget meg at jeg ikke oppfatter de nyanserte bevegelsene i dialogen med folk. Øynene og munnen får mest oppmerksomhet. Men gjennom kameralinsens innramming trer rørelsene tydeligere frem, uforstyrret av et større bilde. Blikket mitt ledes mot de små bevegelsene.

– Annicken Thrane-Steen

Annicken Thrane-Steen er utdannet fra Kunsthøgskolen i Oslo fra 2013, og tok en master med fordypning i keramikk og video. Hun bor og arbeider i Oslo og har hatt flere utstillinger i regi av blant annet Østlandsutstillingen, Billedhoggerforeningen, Galleri A og Carl Berner Prosjektrom.

<http://www.annicken.com/>

Velkommen!

Kjetil Skøien: *Maleri 1987–2014*

Velkommen til vernissage fredag 9. Januar kl 19.00

GALLERI 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 10., 11., 17. og 18. januar kl. 12.00–16.00

Kjetil Skøien har siden midten av 80-tallet arbeidet med abstrakt oljemaleri, men er mest kjent for sitt arbeid med video, fotografi, performance og teaterregi.

I løpet av de siste to årene har han tatt for seg eldre malerier, fra 1987 og fram til i dag, skåret i dem med kniv, sydd i dem med ulltråd og delvis malt på dem igjen. Flere sekker med ullgarn fant han ved en tilfældighet utenfor Statens Kunsthåndverkskole, SHKS, i en søplecontainer da de skulle flytte fra sine lokaler og innlemmes i den nye Kunsthøgskolen. Dette satte i gang prosessen med å sy i maleriene.

Kjetil Skøien arbeider mest med video, fotografi og performance, men har årlig malt abstrakt i perioder siden midten av 80-tallet, hans malerier er innkjøpt av Nasjonalgalleriet, Norsk Kulturråd og Statens Konstråd, Sverige, og har vært vist bl.a. i Liljevalchs Konsthall, Stockholm, Århus Kunstbygning, Østlandsutstillingen, Galleri LNM, UKS og Møre og Romsdal Kunstnersenter.

Han har stilt ut fotografi, video og installasjoner på bl.a. ICA-London, Malmö Konsthall, Museum Moderner Kunst-Wien, Høstutstillingen, Kunsternes Hus, Stenersenmuseet, Sørlandets + Rogaland + Lillehammer Kunstmuseer, Living Art Museum-Reykjavik, Charlottenborg Kunsthall, København og Røda Sten Konsthall, Göteborg.

Han innehar Statens Garantiinntekt for kunstnere, og har arbeidet som kurator på bl.a. Nasjonalmuseet for Kunst, Kunsternes Hus, Stenersenmuseet, Bærum Kulturhus og Galleri F15. Han er også forfatter og kritiker.

Velkommen!

Kari Stenseth, Ibrahim Elkarim og Paul Brand:

INTERMEZZO

Åpning fredag 14. november kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 15., 16., 22. og 23. november kl. 12–16
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Idéen til denne utstillingen oppsto for ni måneder siden da Kari og Paul møtte Ibrahim i Stockholm. De forsto at deres veier hadde krysset hverandre i 1979/1980 på en utstilling i Kulturhuset, der alle var utstillere, på tre ulike utstillinger. Kari og Paul stilte ut på Galleri 69 for tre år siden, og nå stiller de ut alle tre på samme sted. De håper å kunne utvikle konseptet ved å invitere med en ny venn til hver kommende utstilling. Utstillingen INTERMEZZO knytter tre løse tråder sammen for å gi et glimt av hver kunstners fokus og uttrykk. Kari viser 2 × 2 fotoarbeider som relaterer til tidens ulike hastigheter, avtrykk i sand som raderes av tidevann og uthulinger på svaberg som stadig fortsetter å vokse.

Ibrahim viser fotografier i svart-hvitt fra ulike hjem i Stockholm, observasjoner av lys og mørke med fokus på det fraværende og ensomme. Mennesket er en figur i det tomme rom, rommet viser håpløsheten. Paul viser en svart papirskulptur av samme form gjentatt i ulik målestokk, på veggen en svart på svart komprimert skygge av skulpturen, som en komet på vei og en magisk kvadrat. En tegning konstruert av tallkoder fra 1 til 49 (= 7 × 7)

INTERMEZZO er et nytt møte mellom Kari, Ibrahim og Paul.

Velkommen!

Gidsken Braadlie: *Gjenkalling og erindring*

Installasjon med funnede objekter

Utstillingsåpning fredag 17. oktober kl. 19

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 18., 19., 25. og 26. oktober kl.12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

I psykologien er hukommelse prosessen der informasjon blir kodet, lagret og hentet opp igjen. Kodingen tillater at informasjon fra utsiden når frem til våre sanser i form av kjemiske eller fysiske stimuli. I det første stadiet omarbeider vi informasjonen slik at vi kan legge minnet inn i kodeprosessen. Lagring er det andre stadiet i hukommelsesprosessen. Dette innebærer at vi vedlikeholder informasjon over tid. Den tredje og siste fasen i prosessen er å gjenkalle informasjonen vi har lagret. Vi må finne den og bringe den tilbake til bevisstheten. Noen gjenvinningsforsøk kan være enkle på grunn av type informasjon.

(Wikipedia.org)

Utstillingen handler om hukommelsesprosessen; koding, lagring og gjenkalling. Alle dyr samler informasjon og erfaring gjennom hele livet, noe av det blir lagret permanent i hjernen. Det er vårt private arkiv som bare vi selv har tilgang til og kan hente fram som respons på en kode for en prosess eller aktivitet.

Vår familie har hatt en liten hytte i mer enn 50 år. Den er bygget av våre foreldre og besteforeldre. Symboler på og gjenstander fra deres liv, er lagret der. For oss som deler hytta og alle minnene, er dette et fysisk uttrykk for vår kodede informasjon om fortiden. Når vi deler det, blir det større og kanskje mer generelt. Dette er biter fra vårt hvelv med minner som jeg håper kan skape gjenklang hos andre.

På landsbygda er sagkrakken et viktig objekt. Den er litt usynlig, men kan likevel ha mange oppgaver. Selvsagt blir den brukt til saging, derfor navnet. Den kan også bli brukt som portabelt bord, stige eller en plass å rense penselen.

Den er sjelden fotoobjekt, ingen husker når den ble laget, men for oss betyr den mye. Vi fortsetter å reparere den hvert år. Den er et lite pretensiøst fysisk objekt det er enkelt å projisere våre minner på slik at den blir en bærer av vår felles historie. Det kan være fordi den reflekterer hvor vi kommer fra. I en norsk kontekst er dette et vanlig hjelpemiddel fra gamle dager som vi alle kan relatere til.

Den er også et bilde på svundne tider og våre felles røtter, som er så lette å glemme i et nyrikt land der man glemmer at fortiden var veldig fattig.

Gidsken Braadlie har hovedfag fra Statens Håndverks- og Kunstindustriskole. Hun har hatt separatutstilling på Galleri Ram, deltatt på gruppeutstilling i Notodden Fylkesgalleri. Samtidig har hun vært medlem (1998) og leder (2009) av styret i stiftelsen Grünerløkka Lufthavn. Hun er også med i The First Supper Symposium, som arbeider for like rettigheter for menn og kvinner i kunstverdenen.

For mer informasjon: <http://gidsken.com/> eller <http://www.thefirstsuppersymposium.org/>

Michael O'Donnell: *VICTIMS*

Skulpturell installasjon

Utstillingsåpning fredag 26. september kl. 19

Utstillingen er åpen 27. og 28. september og 4. og 5. oktober kl.12-16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

A secret punishment is a punishment half-wasted.¹

Victimhood would seem to be the most effective model for authority... It is not that the victim always gets to speak – far from it – but that the most highly valued speaker gets to claim victimhood.²

This is the final part of a series of three exhibitions in Oslo 2014.³ In brief, this series explores the following: the spectacle of capital punishment, the spiritual within that narrative, and now, at Galleri 69, the residue, which folds into the initial event of murder.

The point of departure for this work is the expanded notion of monument and, specifically, a group of privileged individuals who, unlike the rest of us, know in advance their exact time, date and year of death – and have the final word.

1. Michel Foucault, *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*, 1977.
2. Barbara Johnson, *Muteness Envy*, 1995.
3. The series opened at NoPlace in April and continued at Galleri Brandstrup in May.

www.odonnell.no

Astrid Runde Saxegaard: *Simsilisme*

Galleri 69 har gleden av å presentere nye arbeider av Astrid Runde Saxegaard i Oslo.

Vi ønsker velkommen til vernissage fredag 12. september kl. 19

Utstillingen er også åpen 13,14, 20. og 21. september kl. 12-16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

Foto: *Psyke & Returbukken*, 2014 h:150/b:400/d25 cm Foto: Bjørgli & Bergersen

Astrid Runde Saxegaard (f. 1968 i Volda) er utdannet ved Kunsthøyskolen i Oslo og har gjennomført en rekke utstillinger det siste tiåret. Saxegaard trekkes frem som en sentral aktør i utviklingen av tekstilkunsten på 00-tallet. Hun var en av fire kunstnere i utstillingen *I tråd med tiden* ved Haugar Vestfold Kunstmuseum i 2013, var representert på utstillingen *SOFT* ved Gustavsbergs Konsthall i Stockholm i 2013 hvor hensikten var å presentere norsk tekstilkunst og ble omtalt i Klassekampens artikkel “Tekst og stil i teksten” i april 2014.

Saxegaard arbeider hovedsakelig med storskalerte veggtekstiler. Disse kan som oftest betegnes som assemblager, ettersom tredimensjonale elementer føyes til den todimensjonale flaten. I tillegg uttrykker hun seg også gjennom installasjons- og objektkunst. I denne sammenheng innlemmes ofte andre medier som tegning, foto, tekst og video. Mens tidligere arbeider gjerne hadde en avklart symbolbruk, er dette de senere årene erstattet med en åpen og mer fabulerende symbolisme. Dreiningen viser en kunstner i kontinuerlig utvikling, der både den mediale tilnærming og innholdsmessige fortolkning gis stadig friere tøyler og sterkere brodd.

Kunstkritiker Tommy Olsson beskrev hennes arbeider slik i forbindelse med en tidligere utstilling ved Kunstmuseet KUBE i Ålesund i 2010: “... Å forholde seg til Runde Saxegaard’s kunstnerskap er ofte litt som å prøve å orientere seg i en jungel - der hvor du trækker kan enten noe gå i stykker, eller bite deg veldig hardt og pumpe deg full av gift. En type ubehag som er heller sjelden, siden den overhodet ikke bygger på sjokkeffekter eller gjør noen særlig bruk av populærkulturelle referanser. Heller er det denne usikkerheten ved noe fremmed som kan snike seg inn og destabilisere det du trodde deg å vite, et eller annet very alien som stadig er i brå bevegelse i kulissene i en kontinuerlig katt-og-mus-lek med publikum ....”

Den nye utstillingen som nå vises ved Galleri 69 bærer tittelen *Simsilisme*. Om utstillingen skriver

Saxegaard: ”Wikipedia: Simsilisme er en rolleforstyrrelse som rammer personer som befinner seg i mange roller. Enten selvpålagte roller, eller roller pålagt av andre. Diagnosen og navnet Simsilisme har samme opprinnelse som i dataspillet SIMS. Kjennetegnes av uro, rastløshet, fantasier, fascinasjoner, forelskelse, hjerte-bank, med stadig ønske om å starte nye roller og kontakter...”.

Åpningen er en del av Oslo Kulturnatt 2014.

Velkommen!

www.arsart.no

www.lufthavna.no

Den feministiske blyant, 10. mai

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn kl. 17.00

Feminist Pencil

presents

HEROINE OF OUR TIME

An exhibition of women's social graphic art

The main issue is the heroine of our time, not the hero.

Utstillingsåpning av *Den feministiske blyant*, en utstilling med flere russiske kunstnere som jobber i det grafiske feltet og tar opp feminisme og sosiale tema i Russland.

Kuratorer: **Nadia Plungian og Victoria Lomasko**

Kunstnere: Victoria Lomasko, gatekunstgruppa **Zoa Art**, gruppen **Gandhi**, **Street Art Faction of Feminist Initiative**, **Smart Mary (Umnaya Masha)**, **Yana Smetanina**, **Ilmira Bolotyan**, **Anna Repina**, **Hagra og Semolina (Mannaya Kasha)**.

Høsten 2012 ble utstillingen *Feminist Pencil* vist i Moskva som en av de første feministiske utstillingene etter Sovjetunionens fall i Russland. Utstillingen markerer seg som en viktig hendelse både i russisk samtidskunst og samfunn. Utstillingen viste grafikkbasert kunst i skjæringspunktet mellom feminisme og kunst, skapt av seks kvinnelige kunstnere. 10. mai åpner utstillingen på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn i Oslo. Dette skjer i samarbeid med The First Supper Symposium, 2014; Second Course.

www.thefirstsuppersymposium.org

I Oslo presenterer kuratorene Victoria Lomasko og Nadia Plungian en positiv versjon av

Den Feministisk Blyant: *HEROINE OF OUR TIME*

Utstillingen har en kompleks tilnærming til dokumentasjonen av russiske kvinners situasjon i dag: hvordan de lever både i byer og provinser, hvordan samfunnet behandler dem og hvordan de jobber for å både bli hørt og for politisk og sosial endring. Virkemidlene er stensiler, klistremerker, linosnitt, tegning, tegneserier, veggmalier m.m.

I form av grafiske reportasjer, formidler kunstneren **Victoria Lomasko** fortellinger om prostituerte kvinners hverdag i Nizhny Novgorod. En kritikk av det Russiske rettssystemet kommer frem gjennom disse fortellingene, og trekker sådan en parallell til kritikken **Pussy Riot** utøver etter selv å ha vært offer for en korrump rettsprosess. Gatekunstgruppen **Zoa Art** diskuterer i en serie stickers kvinners situasjon i alkoholisererte familier og fysisk vold utøvd mot kvinner av sin partner. Et stensilbasert verk av gruppen **Gandhi** tar for seg kvinners fravær i det offentlige rom, mens gruppen **Street Art Faction of Feminist Initiative** oppfordrer kvinner til å danne kollektiver for å komme ut av voldelige nære relasjoner. **Smart Mary (Umnaya Masha)** kommenterer dessuten Russlands LHBT-fiendtlige lover ved å se på noen av konsekvensene disse har for jenter på skolen, eldre kvinner og kvinner i politiet. Utstillingen viser også prosjektet til **Yana Smetanina**. Dette handler om de fortiede kvinnelige menneskerettighetsaktivistene og deres nærmest usynlige tilstedeværelse i media. **Ilmira Bolotyan** illustrerer sin venninnes historie, som omhandler livet som nonne i et russisk-ortodoks kloster. **Anna Repina** presenterer en plakatserie mot vold i nære relasjoner, mens **Hagra** viser plakater som kritiserer kvinners eksklusjon fra mannsdominerte sportsgrener. **Mannaya Kashas** verk, *Feminist Banner*, fungerer som en innledning til utstillingens prosjekt, ved å være et verk dedikert til kvinner fra alle sosiale lags kombinerte motstand.

Feminist Pencil er kuratert av kunsthistorikeren Nadia Plungian (Moskva), og kunstneren Victoria Lomasko. Lomasko er en av Russlands mest kjente kunstnere innenfor sitt medium. Kunstpraksisen hennes kjennetegnes av en grafisk og kritisk tilnærming til samfunnsmessige spørsmål. Hun er i tillegg aktivist, og har initiert utdanningsprogrammer i kunst for innsatte tenåringer og kuratert bl.a utstillingsprosjektet *Drawing in the Court*. Nadia Plungian forsker på bilder av kvinner i Sovjetunionen på tretti-, førti- og femtitallet. Hun har også breddekunnskap om ulike feministgrupper og deres manifestasjoner i sovjet-tiden.

Feminist Pencil har vært en del av *Media Impact* som ble nominert til den russiske prisen for innovasjon i året 2013. Deler har også blitt vist på Triennalen i Bergen; *Mandag begynner på lørdag* og på utstillingen *Reconstruction, documenting art scene of the 1990s* in Moscow. Utstillingen vil være åpen søndag 11, søndag 18, lørdag 24. og søndag 25. mai, samt lørdag 7. og søndag 8. juni kl. 12–16.

Mer informasjon om Feminist Pencil:

wordswithoutborders.org/

Informasjon om utstillingen *The Feminist Pencil 2*, vist i Russland.

english.mediaudar.net/

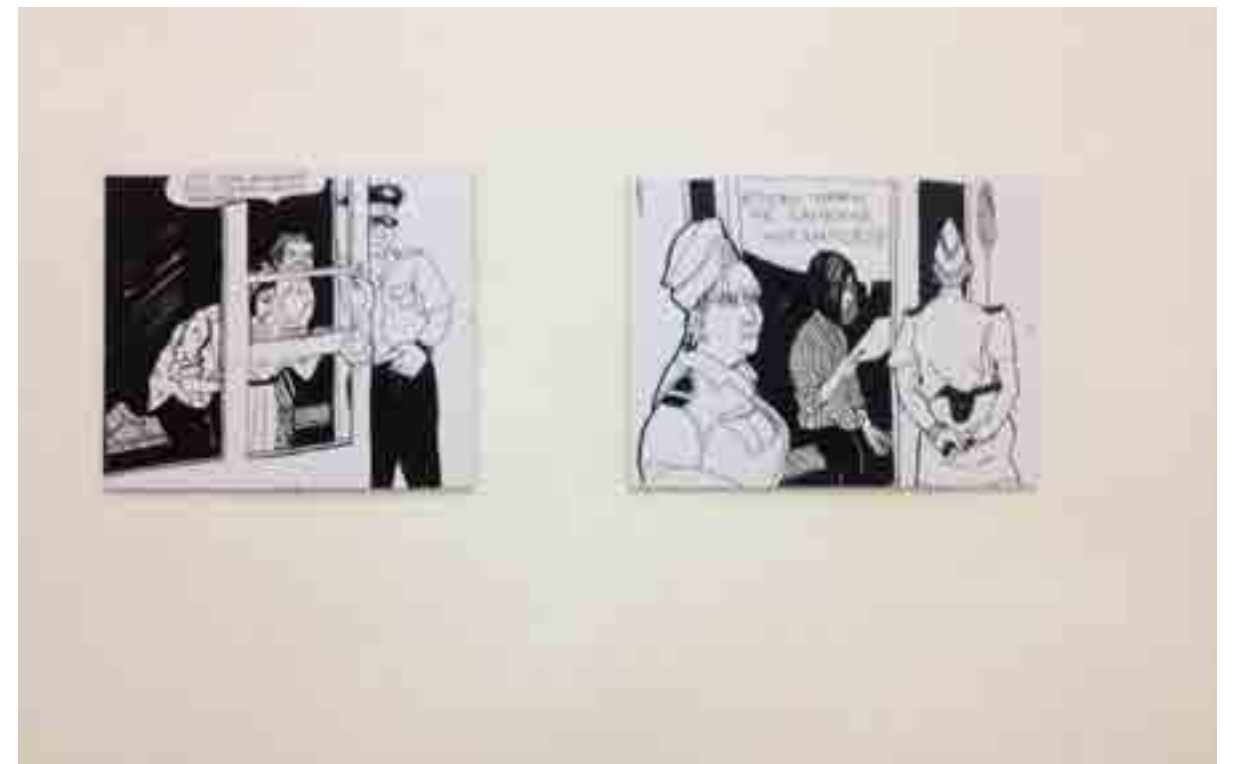
Lørdag 10. mai vises også Milo Raus film: *Moskva-prosessen* kl. 18.30 på Café Mir, Grünerløkka Lufthavn.

Filmen er en del av parallellprogrammet The First Supper Symposium; Second Course.

Søndag 11. mai er det artist talk og screening av Goshka Macugas film: *Non-Consensual Act* kl. 19.00 på Kunstnernes Hus.

Mandag 12. mai er det symposium i storsalen på Chateau Neuf: Pussy Riot møter Judith Butler sammen med Rosi Braidotti og Viktor Misiano.

Billetter, mandag 12. mai til salgs på billettservice.no

Signe Johannessen: *Bestiarium work in progress* 25.04.2014

En del av prosjektet *Bestiarium*.

Åpning fredag 25. april kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 26., og 27., april og 3. og 4. mai kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

I en verden karakterisert av store utfordringer og globale endringer stiller Signe Johannessen spørsmål om liv, evolusjon, teknikk, makt og moral. Eksistensielle spørsmål kokes ned til å gjelde det hverdagslige. Ut fra hennes egen historie nærmer hun seg klare hverdagsdilemmaer og science fiction-lignende verdener. Utvalget av arbeider som vises på Galleri 69 gir et innblikk i arbeidsprosessen «Bestiarium» som har pågått siden 2012.

Signe Johannessen viser videoen: «Möte med COE1910-1-8» som tidligere har vært vist under utstillingen *Contamination of evidence* på Historiska museet i Stockholm sammen med objektet *COE1910-1-8*. Hun presenterer også et utvalg tegninger som vises for første gang.

Prosjektet *Bestiarium* aktualiserer vårt eget framtidsscenario gjennom faktiske og mulige evolusjonære forskyvninger. Ut fra en akselerert transformasjon av naturfenomener og dyrekropper, som utslipp allerede i dag er opphav til, gestalter prosjektet hvordan dyr, hav og natur tilpasser seg mennesket. De forandringer vi påfører naturen og oss selv, og den moralpanikk vi parallelt lever i, skaper et monster. Tittelen «Bestiarium» stammer fra middelalderens nedtegninger av fabeldyr, og fra litteraturen som omhandler det stygge og det ukjente.

”Bestört betraktade man Doré som nu vände sitt snoriga ansikte mot skyn samtidigt som besten med sitt förunderligt klara lilla öga studerade honom; sidfenan hade åter börja fladdra matt och hon gav ifrån sig plågade ynkliga suckar och stönanden. Fram och tillbaka vaggade hon, som ville hon närma sig den snyftande lille svartklädde figuren utanför spjälorna.

Efter ett litet tag sänkte Doré motvilligt huvudet och stirrade med rödmosiga, söndergråtna ögon in i den lortiga träburen. Än en gång stack han in handen mellan spjälorna samtidigt som han lutade sig fram för att ömt viska Mor?”

Bestiarium – Mare Kandre, 1999

Arbeidene pendler mellom store og små perspektiver; faktiske og fiktive evolusjonære gjennombrudd løftes

fram for å si oss noe om hvor vi er på vei. Diskusjonen om hva liv er, og hvilket ansvar det innebærer å være menneske føres gjennom et blikk på både dyr, natur, mennesker og maskiner. Arbeidet beveger seg nærmest mot en naturvitenskapelig metode.

Signe Johannessen har gjort research på Naturhistoriska riksmuseet og Historiska museet og undersøker nærmere hvordan katastrofen «mennesket» ser ut fra Naturens perspektiv. Hun overlevde en syklon i India i 1991, hvor 15 000 mennesker mistet livet, og har i 2014 fulgt naturkatastrofenes spor i samfunnet blant annet gjennom samtaler med ansatte i oljeindustrien, meteorologer og marinbiologer.

Om videoen *Möte med COE1910-1-8*: Kunstneren Signe Johannessen har arbeidet nær arkeologene på Historiska museet i Stockholm i sin undersøkelse av det rituale hver ny historisk gjenstand som tas opp i museets samling gjennomgår. Gjennom å plassere fragmenter av et fiktivt objekt, en 3d-printet skulptur med ennå ukjent funksjon, i hendene på arkeologen, presenteres øyeblikket da vi utfordres til å forstå betydningen av det vi ennå ikke kjenner. Samtidig stilles spørsmål om utvalg, ekthet og samlinger, om museers og arkeologers makt og oppgave i samfunnet.

Signe Johannessen bor og arbeider i Gnesta, sør for Stockholm, der hun også er en av initiativtagerne til det Selvorganiserte Art Lab Gnesta.

Hun er utdannet ved Kunsthøyskolen i Oslo og Kungl. Konsthögskolan i Stockholm. Med bakgrunn i skulptur, arbeider hun også med tegning og video.

Teksten er basert på kurator Caroline Malmströms arbeid. Caroline har fulgt prosjektet *Bestiarium* fra starten.

www.artlabgnesta.se

www.signejohannessen.com

www.lufthavna.no

Galleri 69 presenterer:
ditt og mitt av Hanna A. Høiness

Åpning lørdag 8. mars klokken 19.00

Utstillingen er også åpen 9., 15., 16. mars og 5., 6., 12 og 13. april kl.12.00–16.00.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

ditt og mitt er en del av prosjektet *deg/meg*, hvor Hanna A. Høiness presenterer arbeider med utgangspunkt i aktmaleriet, og samtalen mellom kunstneren og modellen.

Gallerirommet 69 vil, som i utstillingen *deg/meg* i 2013, være omgjort til et atelier, men i utstillingen *ditt og mitt* er det fokus på arbeidene i det lille rommet, det som ligger innerst i galleriet. Her har kunstneren laget en fotoserie hvor hun viser det hemmelige, det som skal være diskret og skjult, sider som helst ikke skal sees eller vises frem.

Jeg ser deg som en helhet.

Bildene er tatt tett på. De viser rynker og sammenpresset hud, store porer og underlige former. Med humor viser hun oss den delen av selvbildet de fleste av oss helst vil gjemme unna.

Samtidig med utstilling og arbeid i atelieret på Galleri 69, viser hun klassiske aktmaleri fra serien *deg/meg* i Lørenskog Kunstforening.

Hanna A. Høiness har sin utdannelse fra Kunstakademiet i Oslo.

Hun er blant annet innkjøpt av Stortinget og har fått mange stipend, statlige og private.

www.hannahoiness.no

Velkommen!

Marianne Bredesen: *Corvus Cornix Conversation*

Skulptur, installasjon

Åpning fredag 17. januar klokken 19

Utstillingen er også åpen lørdag og søndag 18., 19., 25. og 26. januar kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Det er ti år siden første gangen jeg spurte Marianne Bredesen om hun ville stille ut i Galleri 69. Jeg var og er fascinert over hennes materialbruk og tematikk. Hennes elegante og finurlige metoder for å gi kjente objekter nytt liv og funksjon, alltid på en stillferdig måte. Virkelighet og uvirkelighet, synsbedrag og perspektivendring har alltid vært til stede i Bredesens kunstnerskap. Tid er også noe som går igjen i Bredesens arbeider, tidens historie, sykluser og gjentakelser som en evig, tidløs og universell problemstilling.

– Cathrine Constanse

Menneskets oppfatning av verden rundt dem er en subjektiv avspeiling av den objektive virkeligheten. *Corvus Cornix Conversation* er en samling av ulike observasjoner. Utstillingen består av flere forskjellige elementer som flettes sammen i en overordnet sammenheng; en undrende holdning til den vante virkelighetsoppfatning.

Marianne Bredesen er utdannet ved KHIO, avd. Kunstakademiet. Hun har stilt ut installasjonen *Fallen Tree* på Norsk Skogmuseum på Elverum, og på Kunstnernes Hus i Oslo. Hun har også deltatt på gruppeutstillinger blant annet på Tromsø Kunstforening, Festspillene i Nord-Norge og Museet for samtidskunst. Hun er styremedlem på Saltarelli Salong i Oslo og vært en av kreftene bak atelierfellesskapet Verksted Mandelbrot i Oslo.

www.mariannebredesen.com

«*It's like framing a motion of naturally occurring substances, part two*»

Galleri 69 har gleden av å presentere utstillingen *It's like framing a motion of naturally occurring substances, part two* av Marit Morell.

Åpning fredag 13. desember kl. 19.00, åpent lørdag og søndag 14. og 15. desember kl. 12–16.
Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Morell er en kunstner og musiker som bor og jobber i Oslo. Hennes uttrykk bærer ofte preg av lidenskap for det analoge og hun er tydelig inspirert av naturen. Hun fullførte i vår sin mastergrad ved KHIO og ved den avsluttende utstillingen presenterte hun arbeidet *It's like framing a motion of naturally occurring substances*. Verket var en hytte bygget av stammer, greiner og pinner hvor kunstneren holdt en musikalsk performance under åpningen.

På Galleri 69 tar Morell verket videre inn i en ny form ved hjelp av en arbeidsmetode hun mener er selve nerven i hvordan hun jobber. En metode som består i å koordinere tanke og handling på et intuitivt nivå.

<http://cargocollective.com/maritmorell>

Velkommen!

Galleri 69 har gleden av å presentere utstillingen *Territoire* av Samuel Olou

Velkommen til utstillingsåpning fredag 22. november kl. 19.00

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 23., 24., 30. november og 1. desember kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Territoire

Olou er født i Togo i Vest-Afrika og utdannet i Ghana og Norge. Han deltok nylig på årets Skulpturbiennale i Oslo med fem kiosker som har vært presentert forskjellige steder i Oslo, både i sentrum og i boligstrøk. I utstillingen *Territoire* viser han to av disse kioskene i galleriets uteområde, og inne i den ene vil det foregå en performance under åpningen. I gallerirommene viser Olou nye malerier, i tillegg til skulpturer som tidligere har vært vist i Algerie og Skien. Olous kunst tar blant annet opp problematikk rundt tilhørighet, globalisering, og det private kontra det offentlige.

“... Kioskene er designet som tradisjonelle ghanesiske kiosker. De er bygget i tre, og dekorert med ghanesisk graffiti og tradisjonelle adinkra-symboler og ordtak. I Ghana representerer slike kiosker en egen mikroøkonomi, hvor folk handler alt fra vann til kontantkort. Selv om de er ulovlige er de en integrert del av ghanesisk kultur og dagligliv. Kioskene er også en viktig arena for ulike visuelle ytringer, både i form av offentlig debatt, opplysning og reklame. ...“ skulpturbiennale.no

Velkommen!

Oslo apartment II

Velkommen til utstillingsåpning fredag 25. oktober kl. 19.00

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 26., og 27., oktober og 2. og 3. november kl. 12.00–16.00
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Galleri 69 har gleden av å presentere arbeider fra *Oslo Apartment* – et pågående prosjekt fra kunstgruppa “Art as agency”, som består av Grete Johanne Skibnes, Mari Østby Kjøll, Johanne Bøckmann og Signe Arnborg Løvaas. Utstillingen veksler mellom installasjon, video og todimensjonale verk. Skibnes, Kjøll og Løvaas tar mastergrad på KHiO, Bøckmann har bachelor fra KHiO og går nå på Arkitektthøgskolen.

“I dette prosjektet vil vi invitere publikum inn i det private hjem. Vi har blitt vant til en stadig mer radikal eksponering av det private og intime. Som gruppe er vi opptatt av å se på det som berører våre private liv, og undersøke grenser mellom individ og fellesskap. Det er viktig for oss å identifisere og innlemme våre personlige roller og liv i arbeidet vi gjør.

Kjente artefakter inngår i utstillingen, og vi tilfører alternative meningsinnhold til dem. Eksempelvis fotoalbumer, servise og kjøkkenartikler. Vi studerer stilleben av interiør fra ulike kunsthistoriske perioder i relasjon til vår egen tids bruk av fotografi, som et symptom på stillstand og resignasjon. Her tenker vi for eksempel på hvordan fotografiet brukes til å formidle spesielt utvalgte deler av privatlivet gjennom blogg og sosiale medier. Helheten spiller gjennomgående på premisset om at tilskueren befinner seg innenfor det private rom, hvor grenser mellom privat og offentlig diskuteres ut fra en forestilling om at individet inngår i en sammenheng og kan forstås som en agent i verden.

I utstillingen spør vi hvordan mennesket som agent forvalter sitt territorie, og sørger for at egen agenda opprettholdes og tas opp av andre igjen. Og med det, faren for å nulle seg selv ut i et kretsløp der man oppnår selvoppfyllelse av å absorbere hverandres liv.” Art as agency, 2013.

Velkommen!

Eirik Lyster med venner på Galleri 69

Åpning kl. 19.00 fredag den 13. september under Oslo Kulturnatt, Grünerløkka Lufthavn Toftesgate 69 Oslo

Eirik Lyster, Linda Karin Larsen og Cathrine Bjerga Dalglish

Tegning, skulptur/installasjon, peanøtter, lim og svart maling

Eirik Lyster blander kjente objekter fra popkulturen inn i sine egne landskap, der identitet er et sentralt tema, og tar i bruk tegning, skulptur, video og performance. Eirik Lyster har hatt en rekke utstillinger i hjembyen Stavanger, og viste både tegninger og performance i Astrup Fearnley Museet under åpningen av Oslo Fashion Week i år. Han har ved flere anledninger stylet pop electro-artist Sandra Kolstad i sin karakteristiske estetikk, en blanding av det vakre og det ubehagelige.

Linda Karin Larsen er opptatt av det som oppstår i møtet mellom to ulike kulturer og utforsker dette fra ett estetisk, historisk og politisk perspektiv. Hennes røtter i Nigeria og Norge gjenspeiles i flere av hennes arbeider og oljeindustriens rolle står sentralt i flere av hennes verk. Larsen unngår enkel kritikk og fokuserer heller på oljens rolle i en global sammenheng. Hennes valg av materialer veksler mellom det symbolske og det bokstavelig og har referanser til afrikansk og vestlig kunsthistorie og industri.

Cathrine Bjerga Dalglish blander tradisjonelle teknikker med referanser til høy-og lavkultur. Alt starter med materialet, ting funnet på gaten, på bruktmarked, magasiner, eller på nett. Hun finner noe interessant i materialet, samspillet mellom det og omgivelsene hun jobber i. Arbeidet i rommet er en viktig del av prosessen hvor halvarbeidede elementer kan tilrettelegges og installasjonen sakte faller på plass gjennom eliminering av ideer eller materialer. Prosessen er et forsøk på samspill mellom materialer og arkitektur.

Utstillingen er produsert spesielt for Oslo Kulturnatt og kan bare sees fredag den 13...

Velkommen!

Donald Woodman: *Gay Rodeo* og *The Therapist*

Velkommen til utstillingsåpning torsdag 23. mai kl 19.00!

Utstillingen er også åpen 25. og 26. mai, og 1. og 2. juni fra 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Donald Woodman f. 1945, er en kjent størrelse innenfor amerikansk fotografi, og har bred erfaring med både analoge og digitale teknikker. Han velger det medium han synes passer motivet best for å uttrykke sin idé og det han vil formidle. Den virtuose teknikken har gjort fotografiene hans ettertraktete i USA og nå også i Europa. Fotoprosjektene hans spenner fra arkitektur, himmellegemer og kjønnsproblematikk til indre granskning, og treffer derfor mange ulike grupper mennesker.

På Galleri 69 vil Woodman presentere to serier med fotografier, *Gay Rodeo* og *The Therapist*. *Gay Rodeo* viser bilder av mennesker i drag som driver med rodeo, og Woodman viser oss både personene og situasjonene.

Serien *The Therapist* er en intim øvelse i å utforske seg selv med mål om å bli en bedre person. Serien viser intime portretter av terapeuten og selvportretter av pasienten. Forholdet mellom terapeut og pasient fungerer som redskap for å utforske mellommenneskelige relasjoner og personlig identitet.

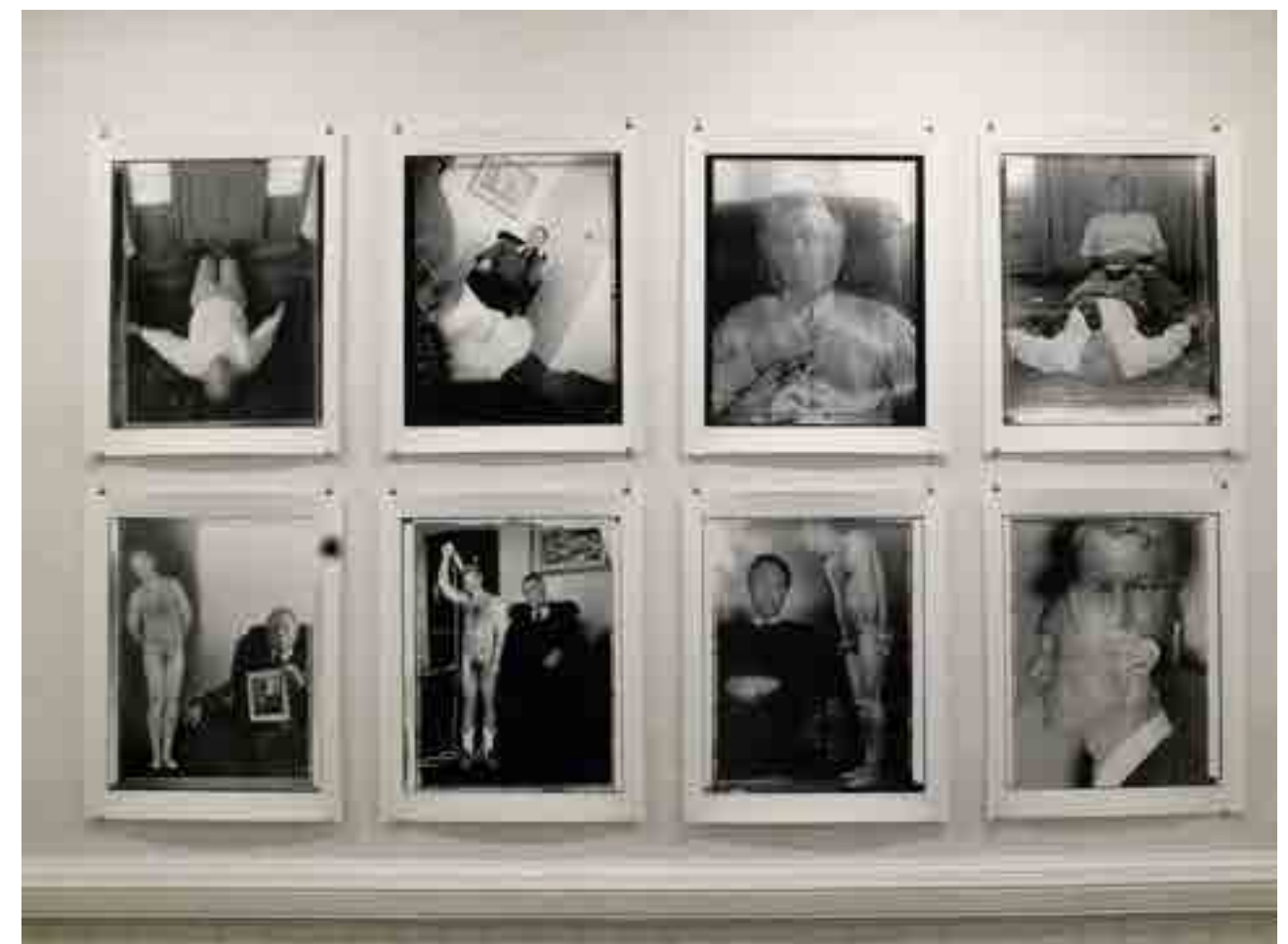
Woodman er utdannet arkitekt, men valgte heller å fotografere arkitektur. Han har finpusset sin teknikk ved å fotografere i et observatorium i New Mexico i flere år og veksler mellom ulike teknikker. Hans utstillingsliste er omfattende både når det gjelder separat- og gruppeutstillinger, og han har stilt på museer som New Mexico Museum of Art, Contemporary Art Museum, Kumamoto, Japan, The Museum of New Art, Parnu, Estland og Albuquerque Museum of Art & History.

Woodman er også kjent for sitt samarbeid og giftemål med den kjente feministkunstneren og ikonet Judy Chicago. Hun åpner utstilling på Oslo Kunstforening lørdag 25. mai og skal holde et foredrag om sin kunst på «The First Supper Symposium» søndag 26. mai. For mer informasjon om symposiet: <http://www.thefirst-suppersymposium.org>

Donald Woodman holder en forelesning om sitt kunstneriske virke på Fritt Ord i Uranienborgveien 2, torsdag 23. mai kl. 16.00.

<http://donaldwoodman.com/>

Velkommen!

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, 0552 Oslo.

Åpning 3. mai kl. 19:00, åpent lørdager og søndager 4. til 19. mai kl. 14:00–18:00

Ta oss ut av posen med en snurring edelgris, brun plata, forlat en oppløst fisk, kritisk pisk. Husk: en forbitret gryte må ikke koke lenge! Den skal heller ese og svi. Kladd i 4000 g brunet smør og tilsett 18 smuldrede Berthas rullekaker. Be gjerne om hjelp om du ikke er så sterk i klypa! Bland med en ts piffi og litt blodfarin! Nb. smak underveis. Mens du smatter på smørja, gratinerer du en bolle utbenede spurver. Serveres med en lett servelat. Det er ikke så farlig hvordan vi vrir og vender på det, så lenge vi husker å elte. Slipp løs fantasien i festlig lag og la utfloden komme. Vi er kontinentale; vi er nordens appelsin! Vakumkondenser helhet i raske vendinger. Glem ikke at karven fra en pultost kan brukes på en rekke friske måter. Legg farin og skolebrød på badevekta mens du rister skum. Alt kan pyntes med dill og marsipanlokk! Vær varsom med mandelessens – den kan virke dominerende. Samtidig som du venter på en primuskokende laksecompott, må du gjerne tørke hendene grundig eller presse en feta fri for olje. Her skal ingen sulte – ansett fler! Heng tørkede oksetunger i mikrobølgeovnen (dette er ikke hyggelig). Det renner ut av platen av seg selv. På sølvfat dasker vi ut essensen av lut og pæreskinke. Kvern et sort lite bjørnebær og la det puste. Lokaliser foodprosessoren. Sleng gladpack inn i ovnen og la det brenne! Dette forvirrer og forvitrer på samme tid. Ta en pust i bakken og en paracet. Nevrosen er påført og tillatt. 2 dl aromat må med! Her sparer vi ikke på noe – ikke engang tomatpuré! Gourmet er vi alle vant til. Hot tips: kjøp mat på Nille – der finner vi ekte oppdrett! Skattefritt og uten ben. Og så jukser vi litt i ca. et kvarter. Er det ikke en fryd? Dander populære, presise og minimalistiske gulrotterninger i sekvens, før alt legges på sprit. Hat og smelt på midterste rille (250 grader °C). Forlat ettersmaken og legg visjonene på hylla. Alt er tapt, og vi står ensomme igjen.

deg/meg: en maleri-installasjon av Hanna A. Høiness

Åpning fredag 12. april klokken 19, åpent lørdager og søndager i april, kl. 12.–16
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

deg/meg på Galleri 69 er en del av et prosjekt hvor Hanna A. Høiness viser aktmaleri, maleri av naken kropp. Galleriet er for anledningen omgjort til atelier hvor kunstneren vil arbeide i utstillingsperioden.

Prosjektet tar utgangspunkt i møtet mellom to mennesker, denne gangen to kvinner. Et møte mellom kunstneren og aktmodellen. Den ene er påkledd og den andre naken. Kunstneren betrakter og modellen blir studert og sett. Det synlige resultatet av dette møtet er malingen på lerretet og bildene, og det usynlige er samtalen, og stemningen. Hanna A. Høiness ønsker å vise oss dette møtet i *deg/meg*.

I 1998 gjorde Hanna A. Høiness noe lignende i utstillingen *Frie kunster* på Museet for Samtidskunst, kuratert av Karin Blehr. Her tok hun utgangspunkt i ideen om å finne seg en mann, og under utstillingsperioden inviterte hun menn til å komme inn i atelieret for å bli portrettert. Disse møtene ble kringkastet i Mamarazzi på P3 hvor Høiness var fast gjest.

Hanna A. Høiness har sin utdannelse fra Kunstakademiet i Oslo. Hun er blant annet innkjøpt av Stortinget og har mottatt mange statlige stipend.

hannahoiness.no/

Hanne Ekkeren / Arash Nejad: *Et annet sted Bispelokket*

Velkommen til utstillingsåpning 30. november kl. 19.

Utstillingen er åpen lørdag og søndag 1., 2., 8. og 9. desember kl. 12–16.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Utstillingen *Et annet sted* omhandler rivingsprosessen og avviklingen av trafikkmaskinen i Bjørvika kalt Bispelokket, et av de viktigste knutepunktene i Oslos hovedveinett. Rivingen startet høsten 2011 og vil bli fullført i løpet av 2012. Dette betyr slutten for et av Oslos en gang mest moderne og mest trafikkerte veikryss. Et tidstypisk monument over 60-tallets byplanlegging og ingeniørkunst. Det ble bygget i en tid da privatbilismen tok av. Her var det den funksjonalistiske planleggingen som rådet, med fokus på effektiv avvikling av trafikken, og man så det hele i et transportøkonomisk lys.

Prosjektet er et samarbeid mellom billedkunstner Hanne Ekkeren og fotograf Arash Nejad, og baserer seg på deres tilstedeværelse på stedet siden oktober 2011. Utstillingen viser en installasjon som består av objekter funnet på stedet, samt fotografier. Objektene er bearbeidet og satt sammen på nye måter, og viser avstøpninger i bivoks og betong. Ved å ta materialet ut av sin sammenheng og sette det inn i en ny, gjenspeiles den forandringsprosess som området gjennomgår. Fotografiene dokumenterer og viser den langsomme prosessen med å åpne landskapet, der den nye byen bokstavelig talt vokser fram fra ruinene. Det blir også presentert en postkortserie og en plakat basert på det fotografiske materialet i forbindelse med utstillingen.

Prosjektet kan sees på som en videreføring av et tidligere prosjekt av Ekkeren kalt *Bispelokket – rom til overs*. Det omhandler plassen under betongkonstruksjonen, som har tjent som oppholdssted for mennesker fra byens subkulturer. Rivingen av Bispelokket er en del av den store transformasjonsprosessen som skjer i det gamle havneområdet, og med den blir også rommet under brukonstruksjonen borte. Dette betyr at en gruppe mennesker mister et tilholdssted og må fortsette sin nomadiske vandring på jakt etter nye gjemmersteder. Endringene berører med andre ord ikke bare den fysiske utformingen av byen, men har også stor innflytelse på folks forflytningsmønstre og aktiviteter i området.

Hanne Ekkeren er utdannet ved Rietveldt Academie og Strykejernet tegne- og malerskole. Hun har stilt ut blant annet ved Kunstnersenteret i Buskerud, Tegnerforbundet, BOA og høstutstillingen flere ganger.

Arash Nejad har studert film ved Høgskolen i Lillehammer og er senere fotojournalist-utdannet ved Høgskolen i Oslo. Han har medvirket i flere dokumentar- og spillefilmer. Etter å ha jobbet som pressefotograf i Aftenposten i ti år, er han i dag medvirkende i bildebyrået nyebilder.no

www.hanneekkeren.com

Prosjektet er støttet av Billedkunstnernes Vederlagsfond.

Velkommen!

Cathrine Constanse Gjelsnes
Galleri 69
Grünerløkka Lufthavn,
Toftesgate 69,
0552 Oslo
Norge

Rapport fra Galleri 69s deltagelse på Belgrade art fair

Først og fremst vil jeg takke for ambassadens bidrag til gjennomføring av vår utstilling.

Som beskrevet i søknad tidligere dro vi til Beograd mandag 22. oktober, og kom frem sent om natten. På tirsdagen dro vi til Belgrade artfair og hadde et hyggeligt gjensyn med gamle kolleger. Vi ble sendt i en taxi med en lokal frivillige hjelper til en trelast et stykke utenfor byen. Der fant vi også en møbelsnekker som kunne kutte materialene i de dimensjonene vi har operert med i Norge. Dette var en utfordring og og en omstendig og tidkrevende prosess. Samtidig var det svært interessant å se hvordan man gjennomfører en slik prosess i Serbia

Onsdag hadde jeg et lite og hyggelig, og oppklarende møte med ambasaden. På ettermiddagen fikk vi trevirket levert, og monteringen var i gang. Vi hadde knapt tiden og veien, trevirket var hardt og stritt så bor og skruer knakk, men på torsdag var alt montert ferdig kl 1350 og pressevisningen begynte kl 1400. Da pressevisningen og utstillingsåpningen var over, hadde samtlige deltagere en kollektiv ”katarsis” på klubben, som har inngang gjennom universitetes bokhandel (der bodde det også en katt!).

Arbeidet fikk særdeles god respons både av publikum og arrangører, det skapte en interaksjon mellom kunst og publikum, og ble ved flere anledninger brukt som en performancearena av andre kunstnere.

Under hele utstillingsperioden var det møter og samtaler. En privat leilighet, ”The apartment”, ble brukt som møtested for messedeltagerne
Fredag ble jeg hentet av Selmann fra Third Belgrade. Han har jeg møtt tidligere på Supermarket artis-run art fair i Stocholm. Selmann tok med meg og en annen deltager fra Sarajevo på messen til sitt flotte galleri som er et slags utopi-kunstprosjekt helt nede ved elvebredden.

Vi var på middag med hele gruppen på Bristol hotell lørdag kveld. Det ble arrangert paneldebatt og seminarer hvor vi diskuterte problemstillinger som: hvordan vi kan organisere oss bedre? Hvordan kan vi dele våre erfaringer og kunnskap? Hvordan kan vi bruke de få (for det meste menneskelige) ressursene vi har mer effektivt? Vi var enige om å ha et møte i løpet av det neste året i et land med lavt prisnivå, slik at flest mulig skal kunne ha anledning til å delta.

Det var et høyt kunstnerisk nivå på messen. Vi knyttet kontakter med kunstnere og gallerier fra hele Europa. Dette er oppmuntrende for arbeidet fremover og fører bestemt til nye samarbeid og utstillinger i fremtiden. Vi har som kunstnere og deltakere på Galleri 69 sin stand på Belgrade art fair, blitt introdusert til et større nettverk som har gitt oss nye muligheter til å synliggjøre vårt arbeid i mange land.

Skulpturen *Fartøy* fikk en sentral plassering, direkte innenfor inngangspartiet, hvor publikum kom raskt i kontakt med den interaktive skulpturen, noe som gav en fin inngang til standen vår og resten av messen. Den var plassert ved et stort utstillingsvindu, slik at publikum på plassen utenfor kunne se skulpturen. Publikum i alle aldre prøvde husken, noen gjentatte ganger. Som en kuriositet må nevnes at en pensjonert filosofiprofessor tok en tur med huska, og i etterkant av dette hadde vi en hyggelig samtale om Arne Næss sin filosofi rundt det lekende mennesket (homo ludens). Tilbakemeldingen har vært overveldende og inspirerer til å jobbe hardt videre, når vi nå vender tilbake til hjemlandet.

Med på utstillingen var også Morten M.L. Hansen med syv stk dobbelte portretter i aquarell av macho arketyper. Disse var plassert på veggen som galleri 69 disponerte.
Ivan Johansson, deltok med verket *Risk Management*. Dette var utstilt i en litt annen del av messen.
Cathrine Constanse deltok også med et arbeide som var en kommentar til kunst og kapital.

Nok en gang vil jeg takke for ambassadens bidrag, og kanskje dere hører fra meg neste gang jeg drar til Beograd art fair.

Med vennlig hilsen

Cathrine Constanse Gjelsnes.
Galleri 69

Do you wish to attract an audience that is more affluent?

The renowned contemporary artist Cathrine Constanse is now launching her new collection, aimed at Art fairs and Museum shops. The design is a homage to the commercial artist Damien Hirst's redesign of the iconic VIPP trash bin, "The dotted VIPP bin", which was specifically produced for the opening of the new Astrup Fearnley Museum shop. Cathrine Constanse has redesigned an authentic dotted VIPP trash bin from 1952. The design is a true replica of Damien Hirst's, although, only with red sales dots. In the same series you can also buy a bread bin, teapot, cups, plates, salt holder and a night potty. It's handmade, shabby chic, retro, and above all ... out of Norwegian enamel! The products are exclusive, limited edition, and with a high price range.

By offering these products at your events, or museum shops, you will attract an audience that:

- Are affluent
- Wish to increase their cultural capital
- Will certainly purchase exclusive design products from your exhibitions
- Provide the exhibition organizers with an increase in profit

"I've always loved dots, playing with dots, and moving dots around. Designing a Vipp trash bin by using red sale dots, makes the Vipp trash bin joyful." Cathrine Constanse 2012

Hanne Lydia Opøien Kristoffersen: *the Other*

Galleri 69, 14. september kl. 19:00

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo Kulturnatt 2012. Videoprosas og tegning

Konsert med ASR på MIR, Grünerløkka Lufthavn, Kl. 2100.

Bare en annens formidling kan danne et individ som en Annen
Simone De Beauvoir

Kjenner vi hverandre? Kjenner vi de personene vi regner som nærmest oss? Vet vi noe om hverandre egentlig, eller er vi prisgitt våre egne oppfatninger og illusjoner som danner et bilde av den andre?

Videoverket **the Other** baserer seg på en egenprodusert tekst, der teksten både er rammeverk og en viktig visuell del av verket. Man følger en sengekant over et avgrenset tidsrom der valget av åsted skaper en kikkerlignende opplevelse. Sengen er en intimsone, dobbeltsengen er det ultimate eksempel på relasjonens union. Fokuset er på motsatte side og rettes kun mot sengens ene halvdel og i en tekst som skaper en ramme for historien. Teksten er subjektiv med observerende og katalogiserende kvaliteter og det er gjennom denne man kan danne et bilde av personen som er fysisk fraværende. Prosjektet er en parafrase over Simone De Beauvoir's teorier i Det annet kjønn (Le deuxième sexe, I, II, 1949) "Hun bestemmes og skilles ut i forhold til mannen, ikke han i forhold til henne: hun er det uvesentlige overfor det vesentlige. Han er Subjektet, han er Det absolutte: hun er Den Andre." Kvinnen som Subjekt observerer og betrakter mannen som den Andre. Verket blir blikket, gjennom å spillevende tesen konstrueres den Andre. Men prosjektet kan leses i en videre forstand der man stiller spørsmålet i en mer generell form; Hvilke hemmeligheter skjuler seg under fasaden hos en hjemmeboende voksen sønn? Hvilke tanker, planer og prosjekter skjuler personen ved siden av deg i sengen? Hvilke planer og tanker har din nærmeste venn? Hvilke spor omgir man seg med, og kan disse følges i noen retning? Har man som medmenneske rett til å vite dette?

I tegning er det tildekkede (selv)portrettet et gjennomgangstema. En referanse til den sterke kroppsfokuseringen i ulike kulturer og behovet for å tildekke og avdekke kroppen som uttrykk. Elementer som kamuflasjehetter, overlevningsdrakter, pels og annet tilbehør er brukt til å skjule deler eller hele ansiktsflaten, slik at portrettene dannet kart av kulturelle spor og referanser. Personen opptrer som tydelig og samtidig reservert, lukket inne i seg selv. Vedkommende poserer, miner og posisjoner referer til et samtidig fysiognomisk språk fra media. Det finnes referanser til en kunsthistorisk portrettradisjon der hodeplagg og bekleddning var en viktig del av kontekstualiseringen av objektet. Motivene er bygd opp fra negativt til positivt og uttrykket får derfor et dunkelt preg gjennom bruken av det sorte papiret, tildekkningen som mystifiserer personen og gjør dennes identitet uklar.

Kl. 21 vil utstillingen fortsette med en konsert ved Grünerløkka Lufthavn, der kunstneren har invitert rock/punk bandet Anti Social Rejects (ASR) til å fritt å tolke teksten fra verket "the Other". Urfremføringen av teksten vil skje på konsertscenen MIR, et stenkast fra Galleri 69. ASR vil etter urfremføringen holde en ordinær konsert. www.myspace.com/antisocialrejects

Hanne Lydia Opøien Kristoffersen er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim (KIT) og Konstfack i Stockholm. Kristoffersen arbeider innenfor tema som kjønn og identitet, og har har gjort seg bemerket gjennom tegninger og video. Kristoffersen mottok Håkon Bleken prisen i 2011, og har en lang rekke utstillinger bak seg; BELONGING, Gråmølne, Trondheim Kunstmuseum, RED, NO Gallery, New York, og Galleri BOA, Portraits of a young woman...i 2011. I 2012 viste hun utstillingen Back to nature ved Hå gamle prestegård samt deltok i utstillingen HIGHER GROUND ved Nordnorsk Kunstmuseum. Kristoffersen er innkjøpt av en rekke større institusjoner, sist Trondheim Kunstmuseum og Nordnorsk Kunstmuseum. Hun er også representert med et verk ved årets Høstutstilling. www.hannelydia.com

www.lufthavna.no/galleri
www.oslokulturnatt.no/

// **Lufthavna Performance**
/ **Laboratorium** //

Grünerløkka Lufthavn, Galleri 69 og MIR inviterer herved til Lufthavna Performance Laboratorium!

På lørdag den 8 september fra 13:00 til 01:00 får publikum muligheten til å oppleve ca. 40 ulike performancer, enten live, online eller via videoscreening.

Søndag 9 september viser vi videoprogram i Galleri 69 og inviterer til finnisage 14:00 -16:00

Kunstnere og kuratorer vil utforske og presentere performance kunst slik den er i dagens samtidskunst. Performance kunst er flyktig i sin form og etterlater ikke alltid spor eller objekter som kan vises for ettertiden slik foreksempel maleri kan. Vi ønsker med dette eksperimentelle laboratoriet å rette fokus mot denne kunstarten som er forholdsvis ung og ønsker deg velkommen til en utforskende og lærerik kveld.

Initiativtagere og kuratorer: Gudrun Flatebø og Tanja Thorjussen.

Lørdag ca program:

13:00-17:00 performance og videoprogram i Galleri 69, på Lufthavna kulturhus og i bakgården

17:00-22:00 performance, artist talk og Skype performance på Café Mir

22:00-01:00 konsert og DJ

Live Performance:

Ulrika Berge (SE)

Franzisca Siegrist (ES - CH)

Tegneklubben Afemme (NO)

Kompani iRo (NO)

Elisabeth Kjellesvik (NO)

Elisabeth Færøy Lund (NO)

Mia Øquist (NO)

Tonje Liebe (NO)

Rus Mesic (NO/BA)

Tone Gellein (NO)

Hugger-Mugger (NO/SE)

Dromedar (NO)

DJ M (NO)

Performance via Skype:

Bjargey Ólafsdóttir (IS)

Björk Viggosdóttir (IS)

Hilde Marstrander (NO)

Foredrag/Artist talk:

Ulrika Berge (SE)

Maria Veie (NO)

BBB Johannes Deimling (DE)

Kuraterte videoprogram:

Jonatan Habib Engqvist (SE)

Vandana Jain (US)

Art Screen (SE)

Tanja Thorjussen (NO)

For mer info om program og kunstnere kontakt:

Tanja Thorjussen 900 22 059

Gudrun Flatebø 994 49 329

epost: Galleri69@gmail.com

facebook & twitter: Galleri69

What A Mess!

Hydrogenfabrikken kunsthall, Fredrikstad
24.–26. august

Med messens tittel What A Mess! som inspirasjonkilde for valg av arbeider fra Galleri 69, presenteres Trond Arne Vangen interaktive skulptur *Fartøy* og Gunnhild Bakkes malerier *Toras veke* og *Regnskap*.

Alle arbeidene handler på en eller annen måte om at noen prøver å ta grep over situasjonen, og kanskje skape en slags orden i en ellers så dødsens kaotisk virklighet. :

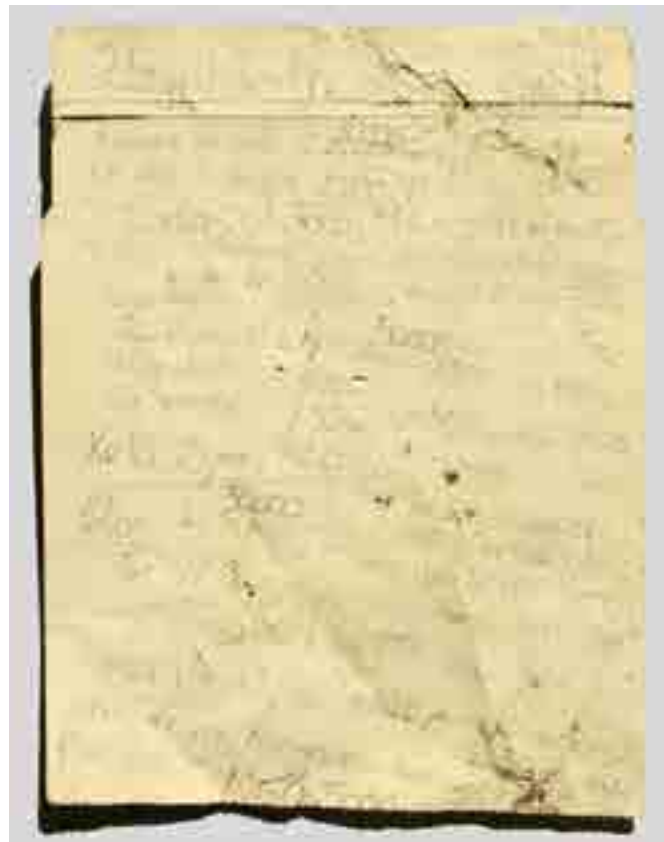
Bakkes maleri *Toras veke* er en nøyaktig gjengitt 20 år gammel lapp der hennes datter har forsøkt å lære ukedagene for å få en oversikt over tiden.

Maleriet *Regnskap* er en lapp funnet i bakgården til Galleri 69 hvor en narkoman, antageligvis jente, prøver å regne opp hvilket dop som er kjøpt, skal kjøpes, hvem som skylder hvem hva og også kanskje hva hun har av dop i kroppen.

Trond Arne Vangens *Fartøy* er en dobbelt galge hvor noen har tatt spaken til fallemmen og montert den gjennom løkkene i repet slik at den har blitt til en huske. Ved dette enkle grepet blir dødsapparatet omgjort til et lekeapparat. Publikum er velkommen til å huske på denne og kjenne hvordan det kiler i magen.

Vel vitende om at tilværelsen som menneske, kunstner, kurator og gallerist er en kaotisk og rotete tilstand, ønsker vi med Galleri 69s bidrag til What A Mess! å ta et aldri så lite grep om tiden, økonomien, rusforbruk, døden og livet.

Cathrine Constanse Gjelsnes
Seniorkurator Galleri 69

Alexis Parra Pucho: *Unrestricted free agent*

Åpning tirsdag 1. mai kl. 16.00

Utstillingen er åpen 5, 6, 12. og 13. mai kl.12.00-16.00

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn Toftegata 69 Oslo

“Unrestricted free agents” er spillere som ikke tilhører et lag. De har blitt frigitt fra klubben sin, eller kontrakten har gått ut uten at den ble fornyet. Slike spillere er fri til å ta imot tilbud fra alle andre lag og kan selv bestemme hvem de vil undertegne ny kontrakt med.

Alexis Parra Pucho er født i Havanna på Cuba i 1966. Han viser en installasjon med objekter og lys. Se:

<http://www.productframes.org>

<http://maleconfrio.blogspot.com/>

Vi holdt på å lage middag en kveld, og plutselig bestemte vi oss for at det var på tide å pusse opp kjøkkenet. Jeg visste ikke at det også var øyeblikket hvor ideen til min neste utstilling ble født. Dagene gikk fort med mye planlegging, arbeid og bygging. Etter to måneder var terrassen full av materiale som var blitt til overs: ubestemmelige små trebiter og underlige metalldele sammen med mengder av tilsynelatende ubrukkelig emballasje i kartong. Forskjellige småting med merkelige former som man ikke kunne vite hvor kom fra eller hvordan de skulle kunne brukes videre.

Da jeg så ut på alt avfallet ut mot skogen der jeg bor på Nesodden i Norge, tenkte jeg på produksjonen og markedet for alt dette: Kina og IKEA og det norske samfunn, bruksanvisninger, konsum, kjøpe, kaste og resirkulere. Hvor mange liv er pakket inn i IKEA?

Kartongen som flatpakket form inneholder en spennende, skjult overraskelse, mysteriet i å åpne og lukke, bygge opp og rive ned, følelsen av å åpne en innpakket presang, det å kaste og det å resirkulere. Forutsetningene lå der, oppskriften var i tingene. Men hvilket språk trenger vi for å bearbeide dette?

Selvfølgelig er arbeid internasjonalt! Alle kjenner det beste språket for å bruke verktøy... det er bare å sette i gang, og jeg kan finne bruksanvisningen.

Velkommen!

Trond Arne Vangen: *Tøys*

Skulptur/objekter og performance

Åpning fredag den 13. april kl. 19.00

Utstillingen er åpen 14, 15, 21. & 22. april kl. 12 - 16.

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn Toftesgate 69 Oslo

Trond Arne Vangen har de siste 20 årene arbeidet med konkrete objekter, skulpturer, installasjoner og performance. Til tider nådeløst direkte og brutale i sine kommentarer til sider av virkeligheten kan arbeidene hans trigge både gråten og latteren samtidig.

Utstillingen består av skulpturer/objekter satt sammen av ulike gjenstander, som sammen representerer et nytt kjent objekt. Gjennom sammenføyningen av objekter med ulike referanser skapes nye uventede referanser og doble bunner i den ferdige skulpturen. Personlige referanser knyttes opp mot den generelle referansen og det uventede i sammensetningen.

Til utstillingen *Tøys* i Galleri 69 har han undersøkt hva ordet tøy egentlig betyr.

Tøy defineres på mange måter: et redskap/utrustning, en mekanisme eller et sammensatt apparat, et sammensatt redskap eller samling av redskaper. Ordets flertallsform er tøys.

Trond Arne Vangen, Bachelor of Arts, Coventry University (1993-96). Aktiv i kunstnergruppene bak G.U.N., og G9 i Oslo. Han er mest kjent for det norske publikum for installasjonene *Originalen Bar og Pub*, *Premium Bananas Music Hall* og *Tre rom og bar* på Sound Of Mu, som han også er en av kreftene bak.

På åpningen vil Trond Arne Vangen ha en liten performance i tøysete tøy.

Velkommen!

Elin Drougge: *En slags uro*

Skulptur

Velkommen til utstillingsåpning fredag 9. mars kl. 19.00!

Utstillingen er åpen 10., 11., 17. og 18. mars, kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Elin Drougge arbeider med skulptur i ulike materialer som ofte er tilknyttet natur. Materialene i hennes arbeider har en visuell og sanselig egenverdi. De uttrykker temaer og motiver som knytter sammen natur og kultur. Dobbeltheten mellom det konkrete og det abstrakte ligger i bunnen av hennes kunstnerskap.

Hun bruker elementer fra hverdagslivet, som møbler, bygningsmaterialer og treverk. Dette blir satt sammen med trestammer, kvister og fotografier. Noen av disse elementene blir direkte brukt, andre bearbeidet.

Elin Drougge arbeider bevisst med formale og visuelle problemstillinger. Skulpturene kan virke skjøre samtidig som håndverksprosessene trer tydelig fram i arbeidene hennes. Hun arbeider intuitivt og fritt med materialene. Skulpturene bærer likevel preg av stor presisjon i materialbehandlingen.

Drougges arbeider kan ses som uttrykk for uro og fremmedgjorthet og uttrykker en skulpturell sårbarhet. Arbeidene er åpne for mange ulike tolkninger og assosiasjoner. Hennes kunst har i seg den samme følelsen man fra tid til annen kan få når man ikke helt husker. Som når noe ligger under overflaten av bevisstheten, men som man likevel ikke klarer å hente fram. Noe som er distansert, men likevel nært.

En slags uro ble vist i Bunkier Sztuki Krakow i Polen, juni 2011. Utstillingen var en del av prosjektet Economy of Loss, Joanna Pawlik (Polen) og Elin Drougge (Norge), med støtte fra EEA Financial Mechanism and the Norwegian Grants. Dette var et utvekslingssamarbeid mellom Bunkier Sztuki i Krakow og Galleri 69, Oslo.

Elin Drougge f. 1961 har deltatt på en rekke separat- og gruppe utstillinger og er innkjøpt av Kulturrådet, den olympiske samling og Asker Kommune.

<http://drougge.no>

<http://www.lufthavna.no/galleri>

Velkommen!

Roghieh Asgari Torvund: *Abstrakt/Absurd*

Maleri/Video

Velkommen til utstillingsåpning fredag 27. januar kl. 19.00!

Utstillingen er åpen lørdag 28. og søndag 29. januar, lørdag 4. og søndag 5. februar kl. 12.00–16.00.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Galleri 69 er stolte av å presentere Roghieh Asgari Torvund:

“I min kunst bruker jeg egenproduserte dokumentarfilmer kombinert med performance (hvor jeg er en aktiv deltaker i prosessen) som metode for å undersøke de tilfeldige øyeblikkene hvor mennesker skaper mening i livet. Gjennom mine videoarbeider har jeg også erfart at i de umiddelbare dokumentararbeidene har jeg selv vært en del av prosessen, en naiv deltager som er både bevisst og ubevisst tilstede. Jeg blir lett revet med i situasjonen og eksponerer meg for å kunne optimere opplevelsen. I slike situasjoner har jeg latt kamera være mitt vitne mens det som skjer er resultat av min tilstedeværelse og det min kropp opplever.

Disse erfaringene bringer jeg videre i maleriet. Maleriene vokser fram i prosessen som en slags organisk vekst. Komposisjonen eller strukturen i bildene har ikke noe sentrum, men den vokser i alle retninger og har ikke et klart opp eller ned. Det er en sammensmelting og bevegelse i labyrinter som ender med en trofé / suvenir som er resultatet av arbeidet. Jeg går over grensen fra ren observasjon og havner dermed inne i verket i en tilstand der grensen mellom objekt og subjekt er opphevet. Jeg ser en klar link mellom arbeidet med dokumentarfilm og maleri.”

Roghieh Asgari Torvund er født i Azerbajdsjan, oppvokst i Teheran, og kom til Norge som politisk flyktning i 1986. Hun har bakgrunn som journalist og fotojournalist, er utdannet ved Kunstakademiet i Oslo, og for tiden aktuell med deltagelse på utstillingen “Parallax views” på .NO i New York.

www.roghiehasgari.net

<http://www.lufthavna.no/galleri>

Velkommen!

urban kvae festival

17.–19. November–åpning 17. november kl. 19.00

En liten internasjonal kunst- og musikkfestival på Galleri 69 og Café Mir
Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo.

Kvae is the Norwegian word for amber, the natural resin that flows from coniferous trees. It is the tree blood. When kvae comes in contact with air, it begins a process of transformation.

kvae festival foregår om somrene, dypt inni de svenske skoger. Her møtes unge, kreative mennesker fra hele verden i fem dager for å utveksle og teste ut ideer innenfor frie rammer. Det er en festival av og for kunstnere.

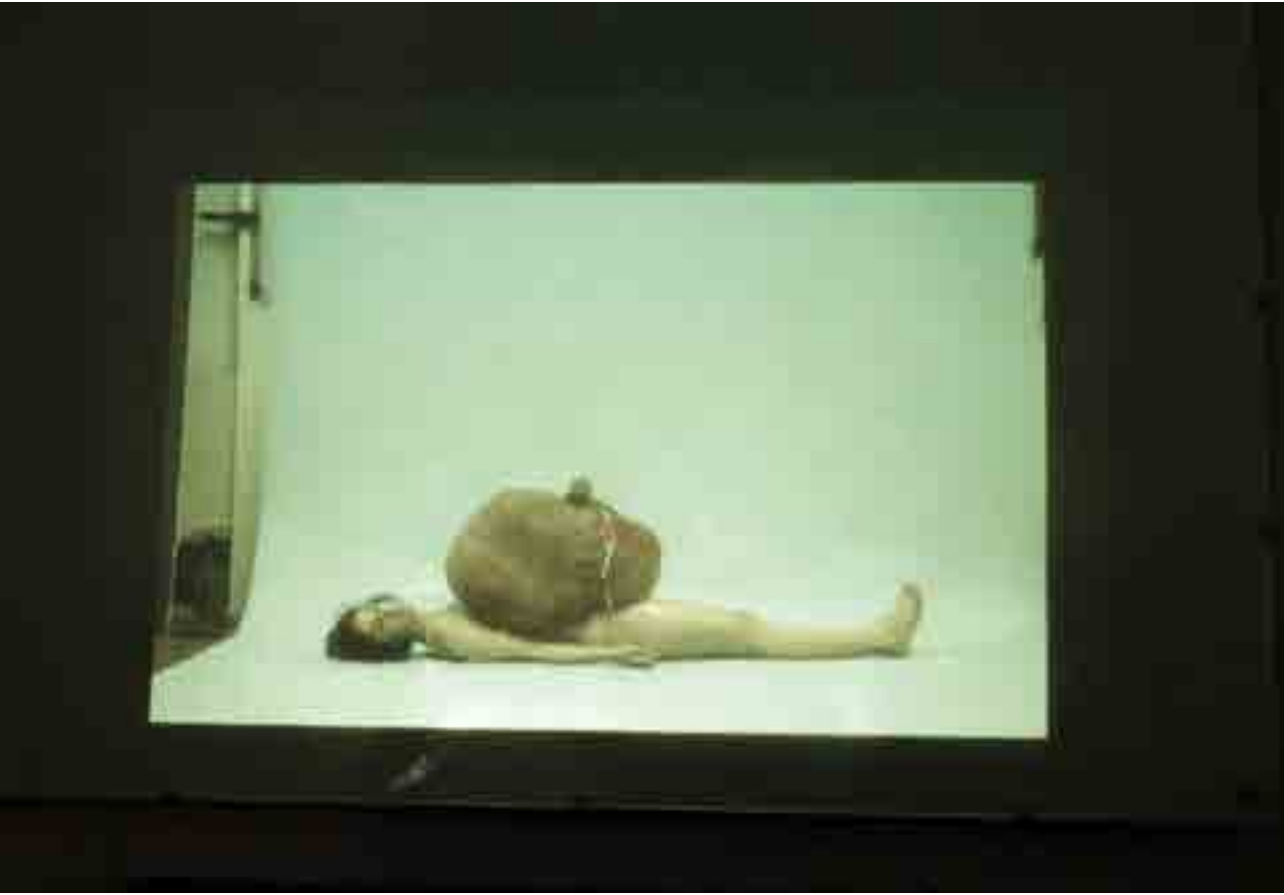
Under *urban kvae festival* vil deltakerne videreutvikle det som har oppstått av møter og ideer under kvae festival, og å la dette komme til uttrykk i byrommet. Ved å ta i bruk Galleri 69, Café Mir og deres felles bakgård, får deltakerne anledning til å eksperimentere videre under frie rammer, gjennom utstillinger og konserter.

Band/artister:
IZAKAYA HEARTBEAT, LE CORBEAU, SUCCUBA, BURNING MOTHERFUCKERS, FAR FROM TELLUS, EUROP EUROP, RADIO 9, THE UPTIGHTS, LACONIC ZERO, TUSMØRKE, ISELIN ANDRESEN, ØYVIND NOSTE, SOFI-LOFI + DJ SETS BY EUROP EUROP, SOFT AS SNOW, LEO AVANTI! FROM KOSMISCHE CLUB

Kunstnere:
Oda Egjar Starheim, Lotte Scott, Jason Ramanah, Verity Birt, Cheri Allcock, Mariko Takahashi, Beth Ka-Man Lau og Tal Regev (Goldsmiths, University of London), Franzisca Siegrist (Universidad de La Laguna, Universitat Politénica de Valencia), Susanne Irene Fjørtofft (Akademiet for Scenekunst), Rosie Holman (University of Wales Institute, Cardiff), Ross Robertson (Edinburgh College of Art), Miguel Guzman (Universidad Politécnica de Madrid – School of Architecture), Alexandra Jegerstedt Fiskum (Kunstakademiet i Trondheim), Ingrid Berge og Monica Fosser (Kunsthøgskolen i Oslo), Maria Jansson Lothe og Lilja Björk Haraldsdóttir (Skolen for Samtidsdans), Elisabeth Færøy Lund (Högskolan för Fotografi, Göteborgs Universitet), Gisa Pantel (Academy of Fine Arts Münster, Det Kongelige Danske Kunstakademi), Sindre Braathen (Strykejernet Kunstscole), Paul Mackilligin og Ask Vatne Brean.

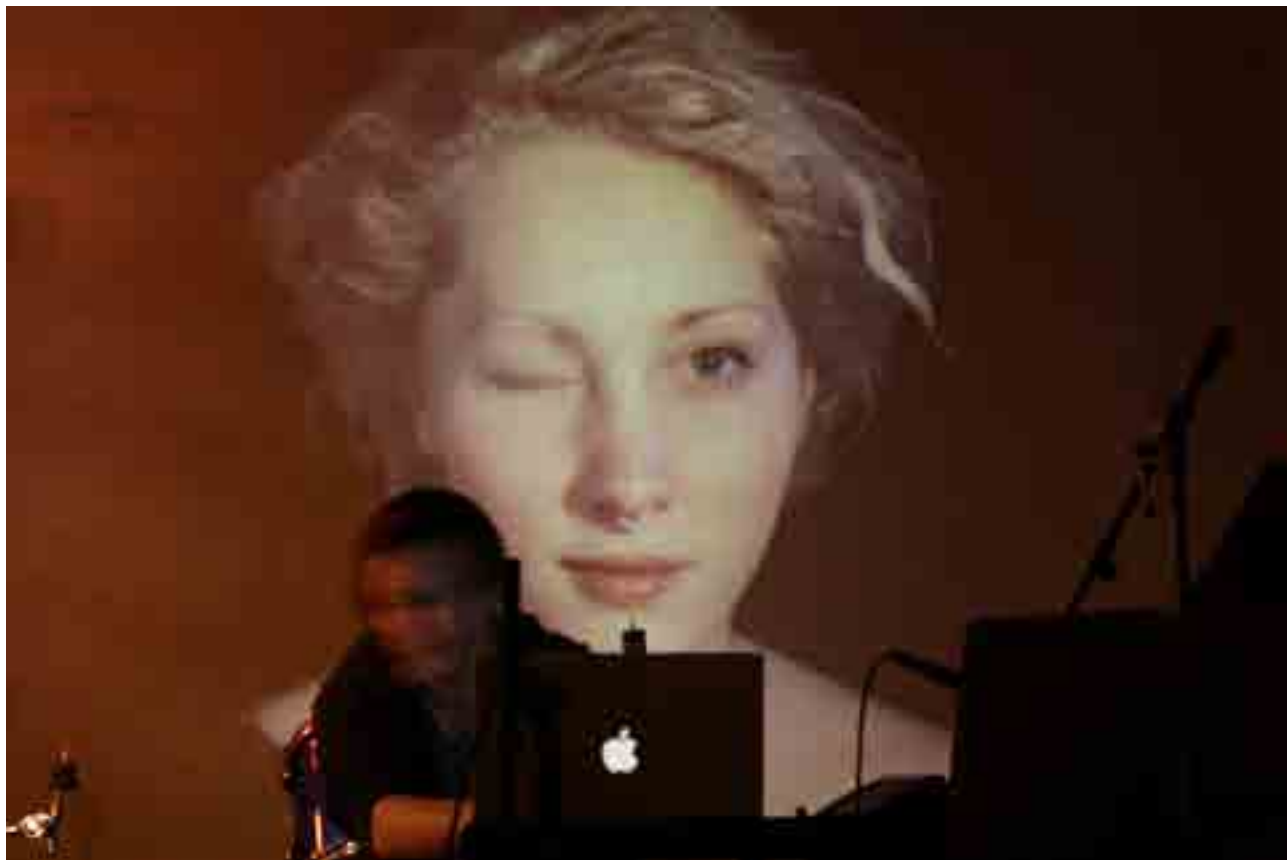
Kontakt: oda.egjar@gmail.com

Velkommen!
www.kvae.net
www.lufthavna.no

Jonathan Brewer

Velkommen til utstillingsåpning fredag 21. oktober kl. 19.00
Åpent 22., 23., 29. og 30. oktober kl. 12.00–16.00
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Ikke håndlagde malerier.

I Jonathan Brewers tidligere arbeider er det klare figurative elementer, men bildene er likevel ikke nettopp tradisjonelle med hensyn til hvordan de er laget. De er tvert imot ganske eksperimentelle ved at malingen nesten blir mast inn i “lerretet” med avkuttete pensler.

I de nye arbeidene har det formale fått mer rom, hvilket trekker bildene i retning av fargeabstraksjoner. Dette er gjort med enda mindre tradisjonelle arbeidsmetoder: Det er ikke lenger brukt pensel, men malingen er overført via en improvisert trykkteknikk.

Resultatet er bilder som ikke vil være ekspressive, men som tydelig kommer derfra, på en eller annen måte. Bildene er også ikke lette å tidfeste, merkelig nok. Og det er egentlig i seg selv uvanlig, i en tid som er så opptatt av at tiden er nå og at denne er den beste av alle tider.

Dette anti-maleriske maleriet ser ut til å være et resultat av et direkte forhold mellom den såkalte prosessen og de visuelle bildene. Allikevel blir bildene optisk veldig forskjellig, selv om de er fremstilt med lignende fremgangsmåter.

– Gard Olav Frigstad

Jonathan Brewer er utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo, Staatliche Hochschule für Bildende Künste Städelschule, Frankfurt og University of Colorado. Han har blant annet stilt ut i Tyskland, Norge, Island og Nederland. I 2012 stiller han ut på Museum of Contemporary Art i Havanna, Cuba.

Velkommen!

Wendelmoed van der Veen: *OUTSIDER*

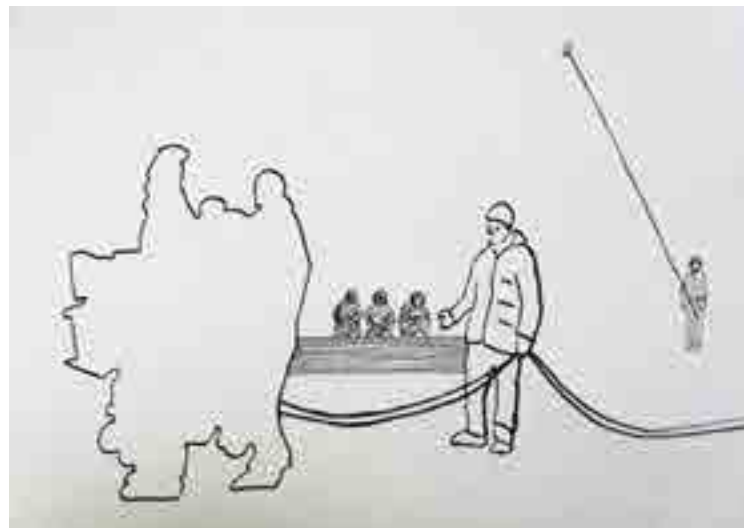
Installasjon med tegning og maleri

Velkommen til utstillingsåpning på Galleri 69 fredag 16. september kl. 19.00 under Oslo Kulturnatt

Åpent 17. og 18. september kl. 12.00–18.00 under Oslo Open

23, 24. og 25. september kl. 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Under arbeidet som statist i en spillefilm opplevde van der Veen filmsettet som en metafor for kunstverdenen: Noen få er i rampelyset men desto fler jobber i kulissene. Van der Veen ønsker med utstillingen *Outsider* å synliggjøre alle de som bidrar til at én enkelt person skal skinne. Statister, teknikerne og kostymeansvarlige, de som bidrar men som vanligvis ikke eksponeres, har fått hovedrollen i hennes utstilling, der hun selv er regissør.

I galleriets innerste rom inviterer Van der Veen publikum til å bruke lommelykt for å belyse arbeidene, og dermed velge hvem som skal fram i lyset.

Wendelmoed van der Veen har sin utdannelse fra Kunstakademi Minerva i Groningen i Nederland og Statens Kunstakademi Oslo. Hun har bodd og arbeidet i Oslo siden 1996. Van der Veen har tidligere stilt ut i Nederland, Danmark, Mongolia, Kina og Norge.

Utstillingen blir åpnet av den nederlandske ambassadøren Richard van Rijssen.

Velkommen!

<http://www.lufthavna.no/galleri>

Kristin Bergaust: *Empire og Recruits*

videoinstallasjon

Velkommen til utstillingsåpning på Galleri 69 fredag 26. august kl 19.00

Åpent 27, 28, august og 3. og 4. september kl. 12.00-16.00

Grünerløkka Lufthavn Toftesgate 69 Oslo

Med utgangspunkt i historiske fotografier viser Kristin Bergaust videoanimasjoner som med tilsynelatende enkle virkemidler assosierer til vår nære historie. Sammenstillinger av portretter og objekter, representasjoner av makt og skjønnhet blandes med visuell fantasi og lades emosjonelt. *Empire* bygger på allerede sterkt retusjerte fotografier av en av viktoriaidens prinsesser. Den videre bearbeidelsen av fotografiet tar i bruk tilsvarende digitale retusjerings- og manipulasjonsteknikker.

Recruits reflekterer over ungdomsfotografier av noen av forrige århundres diktatorer som Stalin, Mao, Mussolini og Kim Il Sung. Felles for arbeidene er at de tar opp det historiske fotografiets posisjon som formidler av den herskende politiske makt.

Dette er den andre utstillingen Bergaust har på Galleri 69.

Kristin Bergaust er en pionér innen videokunstheltet i Norge og var tidligere i år presentert på *Retrospektiv film- og videokunst i Norge 1960–1990* på Stenersen museet med et av sine tidlige videoarbeider. Hennes kunstprosjekter involverer digitale medier som video, foto, lyd, webstreaming, sosiale prosjekter, seminarer og workshops.

Bergaust er utdannet ved Universitetet i Oslo og Statens Kunstakademi. Hun ledet Atelier Nord medialab for kunstnere 1997–2001, var professor ved Kunstakademiet i Trondheim, NTNU 2001–2008 og er i dag professor ved Institutt for estetiske fag på Høgskolen i Oslo og Akershus.

Aktuelle nettsteder:

<http://www.wix.com/kbergaust/bergaustvideo>

<http://www.kristinbergaust.no>

<http://www.productframes.org>

The Intersection

av Ingunn O. Myrland og Ann Kristin Aas

Velkommen til vernissage på Galleri 69 fredag 6.mai kl. 19.00

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Utstillingen er åpen 7., 8., 14. og 15. mai kl. 12.00–16.00

IOMAKA er en kunstnerduo som består av Ingunn Oddny Myrland og Ann Kristin Aas.

Vi har det siste året samarbeidet rundt et tema vi begge interesserer oss for. Dette har resultert i prosjektet vi nå vil vise fram på Galleri 69.

The Intersection, en rominstallasjon bestående av flere tablåer – bearbeidede materialer iscenesatt med utgangspunkt i egne fortolkninger.

Vi jakter på det tvetydige, som følelsen av noe vakkert og samtidig ubehagelig. Ved å forsterke de assosiative egenskapene vi finner forsøker vi å fremheve referansene og de underliggende historiene.

Med innslag av enkel mekanikk som skaper lyd og bevegelse, inviterer vi publikum til å ta del i vår verden. Det livløse stillebenet våkner..!

I vårt laboratorium vokser ideene fram fra kasserte materialer. Vi er opptatt av nedbrytningsprosessene og de strukturelle endringene som skjer i naturen og i våre omgivelser: forråtnelse, forfall, oppløsning, forkulning, vannskade og rust. Vi benytter oss av materialer med synlige spor etter levd liv; menneskenes inngripen eller naturens påvirkning.

Vi arbeider innenfor et feminint landskap. Vi er opptatt av spørsmål knyttet til identitet og tilhørighet og arbeidene våre kan leses som ytringer til temaer om menneskelig tenkemåte og handling, med både positivt og negativt fortegn.

Materialer med ulike referanser forenes med hensikt å vekke nysgjerrighet og skape undring. Med tablåene ønsker vi å gjenspeile dobbeltheten som er tilstede i våre nære omgivelser.

Tematisk handler det om det å befinne seg i et skjæringspunkt, en mellomtilstand; mellom liv og død, det rene og det urene, det fruktbare og det ufruktbare, det unge og det gamle. Skjæringspunktet blir også et bilde på menneskekroppen, de ulike fasene vi går gjennom, noen mer voldsomme enn andre, noen mer sårbare.

Velkommen til en utstillingsåpning med innslag av film, musikk og interaktivitet!

Stina Pehrsson og Niclas Hallberg:

Inner Departure og *Portraits of...*

Velkommen til vernissage fredag 1. april kl. 19.00

Åpent 2., 3., 9. og 10. april kl. 12.00–16.00
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftegata 69 Oslo

Foto- og videoinstallasjon

Kunstnerne viser et todelt prosjekt:

Inner Departure er en fotoserie der kunstnerne plasserer seg i ulike situasjoner med utvalgte attributter forbundet med kunstnernes fantasier, begjær og drømmer. Serien *Inner Departure* er tidligere vist i Novi Sad og Beograd, Serbia, i Sofia, Bulgaria og i Sverige.

I den interaktive videoinstallasjonen *Portraits of...* monteres 45 videoverk i en stor mosaikk. Alle verkene er skildringer av kunstnerne i ulike situasjoner, hvor seksualitet spiller en viktig rolle. Verket har sterke erotiske toner som ikke bare kan sees som kunstnernes egne begjær og behov, men hvor betrakteren også kan lese inn egne personlige fantasier.

Videoinstallasjonen er produsert spesielt for utstillingen på Galleri 69. Videoen projiseres på en svart overflate, og publikum får tegne sitt eget selvportrett på hvitt papir som monteres på projiseringsflaten. På denne måten vil videoportrettene komme til syne under utstillingens gang.

Begge kunstnerne bor og arbeider i Sverige. De har hatt et stort antall utstillinger, både i Sverige og utenlands, men det er første gangen de presenteres i en separatutstilling for et norsk publikum. Begge er aktive på videokunstscenen, med deltagelse i flere internasjonale videosamarbeid. Akkurat nå vises deres videoperformance *Infectious Manipulation* på The George Waters Gallery i Elmira, New York.

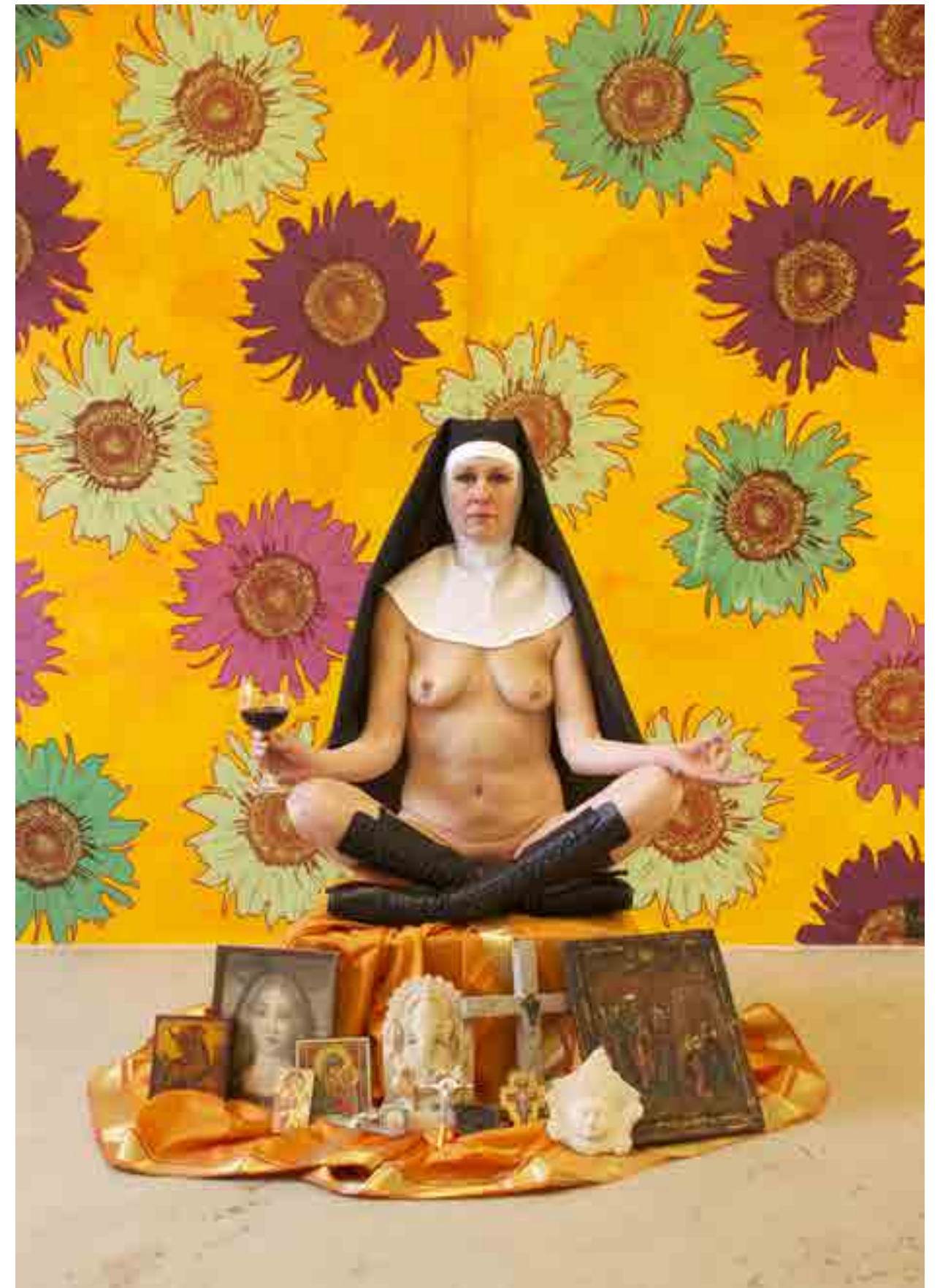
Stina Pehrsson (Sverige, 1966)

Kurator og kunstner, arbeider med video, foto, gatekunst, installasjon, objekter og performance, inspirert av menneskekroppen og dens omgivelser.

Niclas Hallberg (Sverige, 1965)

Kurator og kunstner, arbeider med video, foto, installasjon, performance og maleri. Hans tematikk kretser rundt spørsmål om identitet, maskulinitet og menneskelighet.

Stina Pehrsson og Niclas Hallberg er kunstnerne bak det ikke-kommersielle galleriet Formverk (art zone) i Eskilstuna, etablert i 2004. De produserer og arrangerer utstillinger og jobber med samarbeidsprosjekter nasjonalt og internasjonalt. <http://www.formverk.se/>

Joanna Pawlik: *Tapets økonomi*

Vernissage fredag 25. februar kl. 19.

Åpent lørdag og søndag 26. og 27. februar, 5. og 6. mars og 12. og 13. mars kl. 12–16

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Video, foto, tegning, objekter

I en alder av ti år, mistet jeg et ben. Siden har jeg spurt meg selv om igjen og om igjen: Hva skjedde med den delen av kroppen min som ble kuttet av?

Joanna Pawliks kunst er ekstraordinært intim; den berører en av hennes mest private opplevelser. Hennes kunst er et vitnesbyrd på hvordan man kan arbeide seg gjennom den kompliserte prosessen å akseptere en uvanlig form for død – tapet av et ben. Kunstneren konfronterer sin egen smerte og tar farvel med en del av sin egen kropp. Slik skaper hun en ny entitet i dets sted. Joanna Pawlik ønsker å bevise at tomrommet der benet var, har blitt en kilde til styrke.

Kunstneren observerer sin egen kropps handikap. Hun tester grensene for å overkomme dens begrensninger mens hun samtidig observerer sine relasjoner med omverdenen. Målet er å forstå hvilken innflytelse kontakten med andre mennesker har på henne. Hun definerer sin egen plass i verden. For Pawlik er kunst et rom for å uttrykke sine følelser, frykt og lidelse, men også et rom for å gjenoppbygge identiteten i lys av et fysisk handikap.

Pawlik bruker sin egen erfaring til å vise oss dilemmaet som oppstår mellom femininitet og det å være annerledes. Prosjektet er et forsøk på å redefinere denne problemstillingen. Mange kvinner i vårt samfunn kjenner på presset til å framstå som attraktive. Handikap brukes stadig – både direkte og indirekte – som unnskyldning for utestengelse og marginalisering. Derfor er handikap spesielt utfordrende for kvinner. Dette prosjektet viser

et dobbelt tap: både et manglende ben og opplevelsen av feminin ufullkommenhet.

Pawlik arbeider for å minske den intoleranse og utestengning som kan oppleves mange steder i dag. Hun fremstiller handikappede kvinner som selvstendige, sterke og modige; de framhever sin unikhhet og deres egen følelse av å strekke til. Pawliks performancearbeider beviser at identiteten ikke trenger å være handikappet dersom kroppen mangler et lem. Tvert imot – den får andre kvaliteter som bygger på aksept for alternative verdier.

Pawlik er utdannet ved Academy of Fine Arts i Krakow. Hun har blitt tildelt høythengende priser, utmerkelser og stipend som The Lexmark European Award 2003, en utmerkelse i den 37. Biennale Bielska Jesień i 2005, hovedprisen i Biennalen for ung kunst, Rybie Oko 5, i 2008. Joanna Pawlik bor og arbeider i Krakow. Utstillingen er del av prosjektet Economy of Loss, Joanna Pawlik (Polen) og Elin Drougge (Norge) med støtte fra EEA Financial Mechanism and the Norwegian Grants. Det er et utvekslingssamarbeid mellom Bunkier Zstuki i Krakow og Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Oslo. Drougge vil ha en returutstilling i Bunkier Zstuki som åpner 9. juni 2011.

Kurator for Bunkier Zstuki er Lidia Krawczyk, norsk samarbeidspartner er Galleri 69 ved Gidsken Braadlie.

www.bunkier.art.pl

www.pawlik.art.pl

Øivind Eriksen: *Milde Mongolia!*

Åpning fredag 28. januar klokka 19 .00.

Åpent lørdag og søndag 29. og 30. januar, og lørdag og søndag 5. og 6. februar klokka 12.00–16.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Øivind Eriksens intense interesse for Mongolia ble vekket allerede i historietimene på skolen. Litteratur om Gobiørkenen og Djengis Kahns erobringer forsterket fascinasjonen for menneskene, kulturen og det særegne landskapet. I 2008 reiste Eriksen for å oppleve dette selv. Han besøkte den tradisjonelle mongolske festivalen *Naadam* i Ulan Bator, med musikk, dans og konkurranser i bryting, riding og bueskyting.

Eriksen maler olje på lerret. På reisen til Mongolia sanket han inntrykk og bildemateriale som han tok med hjem og bearbeidet i sine malerier. Stilen er figurativ, motivene er montasjer der ulike elementer danner kontrastfylte tablåer. Scener fra *Naadam* og fra dagliglivet i vår tids Mongolia presenteres i samme billedrom. Eriksens narrative framstillinger beskriver en følelse av å stå med det ene benet i fortiden og det andre i nåtiden. Bildene uttrykker Eriksens undring over denne ambivalente tilstanden. Hans ektefølte kjærlighet til landet og folket gjenspeiles i den store detaljrikdommen. Øivind Eriksens Mongolia minner til tider om et surrealistisk drømmeland.

Øivind Eriksen (f. 1974) er autodidakt og virker for tiden i Oslo. Han er nylig tatt opp som medlem av Landsforeningen Norske Malere (LNM). Galleri 69 er stolt over å kunne presentere hans debututstilling. Kurator: Cathrine Constanse

Velkommen!

Av Paul Brand og Kari Stenseth: *No beginning no end*

Tegning, print på vinyl

Åpning fredag 12. november kl. 19.00

Åpent lørdag og søndag 13., 14., 20. og 21. november kl. 14.00–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

Paul Brand og Kari Stenseth møttes første gang i 1968. De møttes igjen i 2010, og *No beginning no end* er et resultat av deres felles tegneprosjekt denne sommeren.

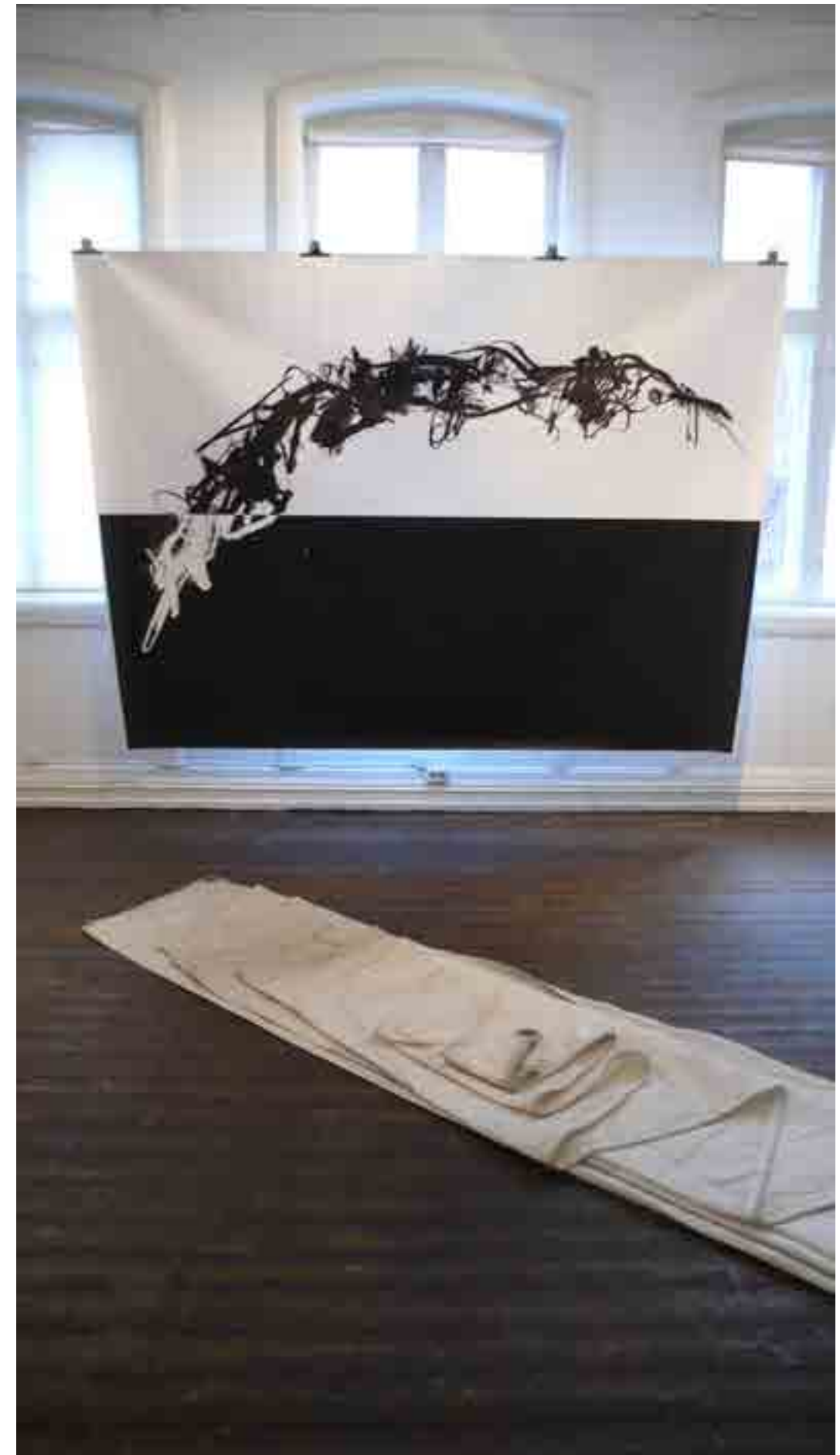
De har begge medvirket samtidig og i like stor utstrekning, og kan nok kun selv se hvem som har gjort hva. De har søkt etter linjer og former i alle retninger uten å vite hvor noe begynner eller ender.

Deres neste prosjekt er noe helt annet. Det vil mest sannsynlig handle om et ekorn som bor i en søppelbøtte på Djurgården i Stockholm.

Paul Brand er født i Sveits 1941 og har blant annet stilt ut ved Henie Onstad Kunstsenter i 1973 og Galleri F15 i 2005. Han har arbeidet som professor i maleri og skulptur 82–87 og 92–97 ved Kunstakademiet i Oslo og har siden 1992 arbeidet som professor ved NTNU, Institutt for byggekunst, form og farge. Kari Stenseth er autodidakt og pedagog, bosatt i Stockholm siden 1970.

Kuratert av Cathrine Constanse.

Velkommen!

Stilleben 2010, A portrait of masculinity

Foto, skulptur og video

Åpning fredag 24. september kl. 19.00

Utstillingen er også åpen 25. og 26. september og 2. og 3. oktober kl. 14.00–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Gjennom de siste 10 årene har Cristian Rieloff og Árni Gudmundsson hatt et nært kunstnerisk samarbeid med alt fra performance til organisering av utstillinger. *Stilleben* er den første utstillingen der de har produsert alle verkene sammen.

Før *Stilleben* bestemte de seg for å ta en tur gjennom mannlighetens landskap. På denne reisen møtte de ulike klassiske og moderne bilder av mannens prestasjoner, som for eksempel: helledåd, oppofring, seksualitet, intellektuelle gjerninger, enorme ugjerninger, erobringer, lederskap og skjønnhetsidealer.

De blander sammen og blander seg selv inn i de metaforer og sjablonger de har funnet. Deres ambisjon er ikke å konkludere. Én ting kan dog sies om det de har sett: Nemlig at de fleste bildene handler om en slags bekreftelse av en handling eller posisjon.

Cristian Rieloff, født 1962 i Santiago de Chile, og Árni Gudmundsson, født 1964 i Amsterdam, bor og arbeider i Stockholm, og er initiativtagere til det kunstnerdrevne galleriet ID:I i Stockholm. www.idigalleri.org

Cathrine Constanse møtte Cristian og Árni første gang ved Nordicliveart.org i Göteborgs Konstmuseum i 2003, og sist i 2010 ved Formverket art zone i Eskilstuna. De gjorde et uutslettelig inntrykk, og hun kunne ikke lenger la være å invitere dem til Oslo, Galleri 69s formålsparagraf tatt i betraktning:

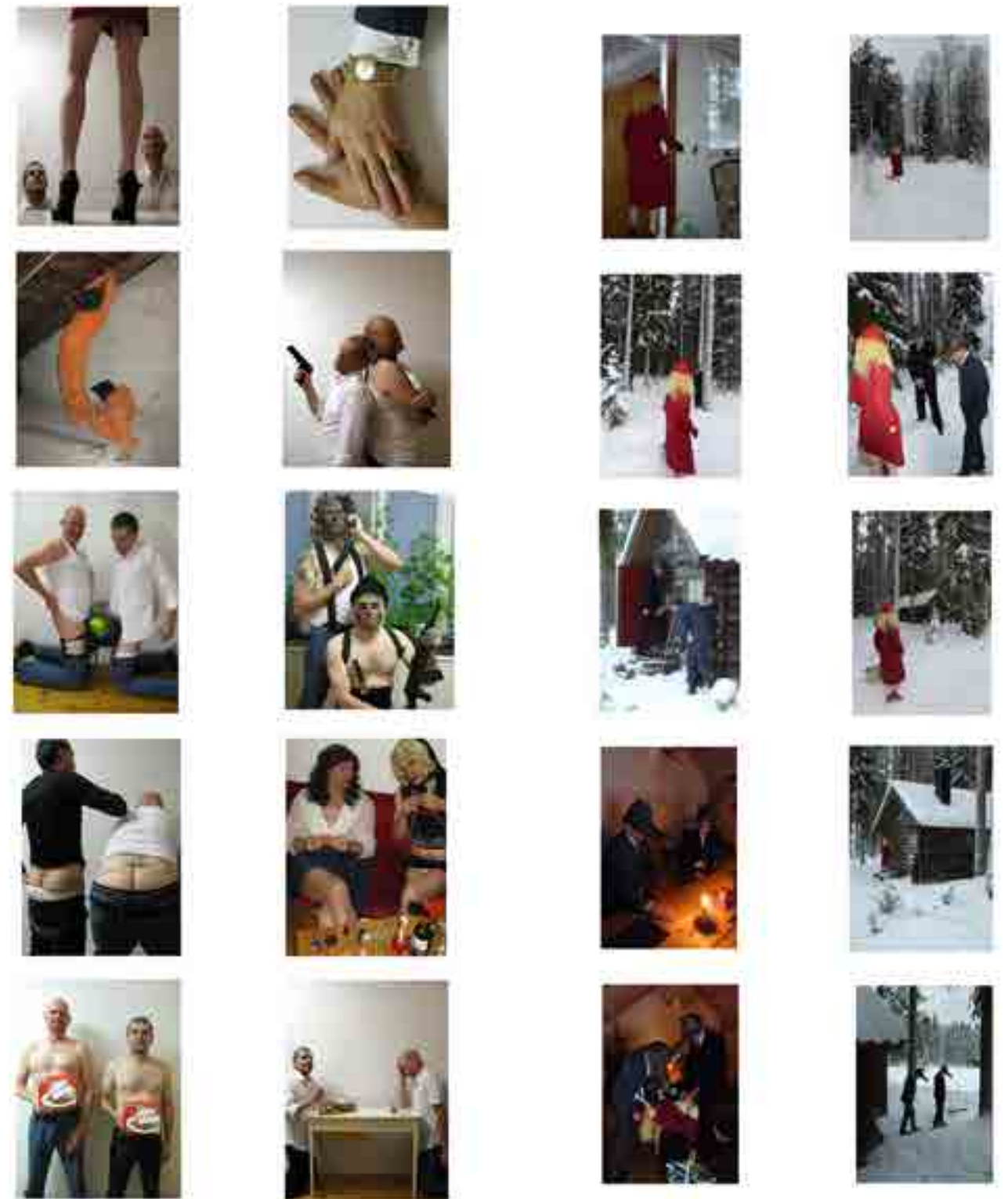
Galleri 69 viser et bredt utvalg kunstneriske uttrykk av høy kvalitet, utført av geniale og sympatiske kunstnere i alle aldre fra ulike miljøer, som beriker og begeistrer 69s gallerister og publikum.

Cristian Rieloff og Árni Gudmundsson vil varmt takke følgende personer for deres hjelp før utstillingen: Anna Karlkvist, Gosia Bojkowska, Love Hansson, Juha van Ingen, Daniel Westlund, Virgil Dejarv og alle kvinner som har donert sitt kjønnsår til deres skulptur, og alle som har støttet dem gjennom årene

Varmt velkomna!

Cristian och Árni

Kurator: Cathrine Constanse www.lufthavna.no/galleri

Til Utenriksdepartementet
v/ Mette Michelsen
7. juni-plassen/ Victoria Terrasse
Postboks 8114 Dep.
N-0032 OSLO

Oslo 27. oktober.

Deres ref: 08/06605-9

Rapport fra Galleri 69s deltagelse på utstillingen Alt_Cph In Space i Fabrikken for Kunst og Design i København, 17. -19. September 2010

ved Cathrine Constanse Gjelsnes og Gidsken Braadlie.

Først og fremst vil vi takke så mye for støtten vi fikk av Det Kongelige Norske Utenriksdepartement. Uten støtte hadde det vært vanskelig for oss å delta på dette arrangementet.

I det følgende beskrives Galleri 69s reise, montering, mottagelse og retur til Oslo i løpet av utstillingsperioden etter dato slik som hendelsene skred frem. Konklusjonen på prosjektet er at vi lyktes i å presentere et utvalg av Galleri 69 sine kunstnere og mange musikere knyttet til kulturstiftelsen Grünerløkka Lufthavn, som galleriet er en del av. Disse ble presentert for et større publikum som besøkte den alternative kunstmessen i København, men også en del som besøkte den kommersielle kunstmessen som ”vår” messe var et tillegg til. Galleriet knyttet også kontakter med flere andre kunstnerstyrte gallerier i Europa, noe som vi vil følge opp i den nærmeste framtid. Vi ser på vår deltagelse som et vellykket prosjekt som gir oss nye muligheter.

16. september.

Stasjonsvognen ble lastet med: grønnsaker, gryter, kjøleskap, kjøkkenmaskiner, kopper og skjeer, cavaglass, 3 ”sølvfat”, voks- og ”damaskduker”, campingskap, bord og stoler, 4 stk 15 liters tanker med vann fra Maridalen, Origanum Vulgaris fra Langøyene, krydder, kjøkkenhåndklær, grytekluter og skrubber, forklær, fakler, en projektor, en dvd-spiller, høytalere, metervis med skjoteledninger, 2 laptopper, lamineringsmaskin, printer, toner, Galleri 69s portofolio, en kasse CD’er med musikk av musikere på Grünerløkka Lufthavn, ringpermer, teoribøker, kataloger, et gammelt brev, tusj, tape, stiftemaskin, rull med tegnepapir, slagdrill og 2 verktøykasser, lyslenke og et par andre småsaker. Og så kjørte til Københavnerfergen.

Der startet Constanse umiddelbart å skrelle og hakke en sekk løk på dekk. Vi spiste middag og tok en tidlig kveld i høy sjø over Skagerak.

17. september

Vi ankom kongens by i strålende solskinn og dro direkte til Fabrikken for kunst og design. Der var det full aktivitet med utstillingsmontering, med kjente og ukjente kollegaer fra fjern og nær.

Og møtte utstillingsarrangørene, som var en smule nervøse fordi lokalet vi var tiltenkt var solgt, og det eneste alternativet de hadde funnet til oss var et nedlagt fritidshjem et par bussholdeplasser lengre opp i gaten, uten vinduer med innsyn og inngang fra gaten. Lokalet var enormt, og alle barnetegningene hang igjen, det var en litt ødslig atmosfære. Vi sperret av mesteparten av arealet, og i inngangspartiet stablet vi opp bord med damask, sølvfat og cava, med frukt og sjokolade.

Inne i vår valgte del av lokalet, la vi linser i vann, stekte og kokte den ferdighakkete løken, monterte projektor, installerte kjøkken og arkiv med en fancy belysning (!), bygget opp kontor og hang opp 69-skiltet på gateporten. Alt på ca. 3 timer.

Deretter bar det til Fabrikken hvor vi fikk med oss åpningstalen og promoterte utstillingen, for deretter å fyke tilbake til galleriet. Der putret suppa og vi ble puslende med finjusteringer av vår installasjon. Publikum lot vente på seg, de hadde det så fint på fabrikken og ute var det skikkelig drittvær. Kl. 20 stengte vi døren og gikk til Fabrikken og minglet med de andre utstillerne. De var sjokkerte over at vi hadde hatt 0 publikumere. Deretter bar det til etterfest for utstillerne inne i byen, og ryktet om 69s 0 publikumere spredte seg raskt.

18. september.

Stiv kuling og strålende sol, et ordentlig suppevær. Publikum kom hutrende og ble lenge og nøt suppen, video og gode samtaler om byutvikling, hemmelige ingredienser, presentasjon av Galleri 69 og Grünerløkka Lufthavn.

19. september

Vi tok en tur til den kommersielle kunstmessa Copenhagen Art Fair før vår egen åpningstid og fikk et overblikk over tendenser og trender i den delen av kunstverdenen samt et hyggelig møte med møte med våre kollegaer Blomstrøm og Viskum.

Fullt trøkk på publikumssiden i vårt relasjonelle suppekjøkken denne dagen, ryktet hadde spredt seg, og vi registrerer at våre gjester er mer interessert i drikke vårt medbrakte maridalsvann enn cava. Pakket ned og spiste en velfortjent bedre middag, der vi oppsummerte prosjektet.

20. september.

Innpakkingen inn i bilen kan sammenlignes med et slags tetris-spill for viderekommende. Leverte nøkler, fikk flotte kataloger (en stk vedlagt) og føk over Øresundsbroen i tåke. Gidsken er sjåfør og Constanse skriver rapport og mimrer over turen.

Installasjonen: Et kjøkken i en barnehage er en flott ramme for en leken og kommunikativ installasjon. Her var det stilleben av råvarer og kjøkkenutstyr i gilde farger stablet opp, med et campingmatskap av eldre dato for å underbygge de primitive forhold kunstnere arbeider i.

En større kvist i taket fungerte fint som oppheng for en aldrende lyslenke og var med på å skape en trivelig atmosfære sammen med de fargerike voksdukene.

Publikum: Utstillingen hadde et kvalitetspublikum, de tok seg god tid og var genuint interesserte i prosjektet. Det var en herre som ropte ut ”Å, jeg digger relasjonell estetikk!”

Suppa: Oi hva den er lekker! ble det sagt av et begeistret publikum, som gikk varm og mett derifra.

Kabakov arkiv: Verktøyet til arkivet ble anvendt som propagandasentral i arbeidet med å hanke inn publikum. Materialet ble samlet i perm sammen med bilder/utskrifter av steder i Oslo som har blitt gentrifisert av kunstnere eller andre aktører i samfunnet.

Brev: Constanses brev fra 1990 sendt til hennes foreldre etter å ha blitt arrestert i København da hun uheldigvis befant seg i et okkupert hus som ble stormet, ble laminert og hengt opp på veggen og fungerte som en conversationpiece over gentriferingsproblematikken. (kopi vedlagt)

Video: *In the soup* av Øivin Horvei, en av kunstnerne på Grünerløkka Lufthavn. Videoen viser hans karakter Angelo, som går igjen i malerier og akvareller. Angelo er i rollen som tv-kokk på et primitivt og fargerikt kjøkken der han demonstrerer koking av linsesuppe med flash-animasjoner. Med denne montert inne i vårt fargerike provisoriske kjøkken ble det hele ganske absurd, og publikum koste seg med suppe på det provisoriske suppekjøkkenet mens de så på Angelos provisoriske kjøkken hvor han kokte suppe.

Performance: Den suppekokende, forklekledde, imøtekommende og snakkesalige vertinne og gode moder forklarer kunstteorien bak suppekoking mens hun sjarmerer publikum i senk. Der oppstår dialoger om mat, hemmelige ingredienser, sosial kunst, sympatisk kunst, kunst som vare kontra opplevelse og mye, mye mer.

Maridalsvann: Dette var i utgangspunktet tatt med for å lage god suppe. Københavns vannet smaker fy, og vi syntes det var for galt å bruke det. Det ble en snakkis ut av at vi hadde så godt vann, og publikum drakk rikelige mengder av dette. Vi forærte en kvinne som pleier å ta med seg vann når hun reiser tilbake fra Norge til København en 15 liters dunk, og hun ble kjempeglad. Det norske publikumet ble også svært begeistret for få en smak av hjemlandet.

Kontakter og nettverksbygging:

Formverk (art zone), Eskilstuna, Sverige. Kommer til 69 i april 2011.

Rosa Luxemburg Stiftung i Beograd med Vladan Jeremic, undersøker om det er mulig å gjøre en utveksling sommeren 2011.

Crymo Galleri Island inviterte 69 til å stille ut 2011.

De fleste gjestene skrev seg opp på vår mailingliste og ville gjerne ha mer informasjon om galleriet.

Vennlig hilsen

Cathrine Constanse Gjelsnes

og

Gidsken Braadlie

Juan Andres Milanes B.:
Speed is directly proportional to forgetfulness

Åpning fredag 3. september kl. 18.00

Utstillingen er også åpen 4., 5., 11. og 12. september kl. 14–18

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn, Toftegate 69 Oslo

Juan Andres Milanes B. arbeider med urbane uttrykk, og er kjent for performance og installasjoner i det offentlige rom. Han henvender seg til vår kollektive bevissthet ved å ta hverdagslige objekter og hendelser ut av tradisjonelle sammenhenger, og presentere dem på en ny måte i byrommet. Slik inviterer han til sosial assosiasjon og refleksjon, som igjen byr på muligheten til å se hverdagen med nye øyne.

Speed is directly proportional to forgetfulness er Milanes første separatutstilling på Galleri 69. Denne gangen tar han med en bit av byen inn i gallerirommet. Han presenterer deler av sin egenproduserte grave-maskin i polyester på en måte og i et miljø som frarøver maskinen dens opprinnelige funksjon. Den absurde presentasjonen får tankene til å flakke: Står vi foran deler av en livløs maskin, eller levningene etter en utdødd art?

Juan Andres Milanes B. er opprinnelig fra Cuba, men bor og arbeider i Norge. Han vakte oppsikt på Høstutstillingen 2008 med sin installasjon *The Route*, og var ferdig utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo 2009. Han har deltatt på en rekke utstillinger i Skandinavia og i Latin-Amerika.

Utstillingsåpningen er en del av Grünerløkka Lufthavns 16-års jubileum SUPER STRANGE SIXTEEN!

Velkommen!

Mai 2010:

Art Happens Formverket (Art Zone)

I forbindelse med Nordisk Kunstriennale på Eskilstuna konstmuseum var jeg, sammen med et kunstnerdrevet galleri fra hvert av de nordiske landene, invitert til å stille ut min egen kunst. Det var et av poengene ved utstillingen at kunstnere som driver galleri skulle synliggjøre sine egne kunstnerskap fremfor å kuratere andre.

Her lagde jeg prosjektet *Dannelse* i samarbeid med Øivin Horvei med bakgrunn i Lars Vilks sitat i boken *Hur man blir samtidskonstnär på tre dagar*, i kapitlet *Beteende*, “Var inte for trevlig, då kan man verka oseriös”, lagde vi to verk. I verkene blir glade, naive blomster til abstraherte, sorthvitt bilder i firkantet format, ved hjelp av utdaterte maskiner som et overvåkingskamera, en projektor som bare går i sorthvitt og opp ned og en gammel fax maskin. Disse kan sees som samfunnets og utdannelsessystemets behov for å modifisere og omforme det vitale og naive mennesket til en sorthvitt skygge i et håndterlig firkantformat.

Utstillingen ble godt tatt imot både av publikum, avisene og til og med i svensk radio i “kulturnyhetera”.

Lise Bottolfs: *Splatter – klysete moro. Splatt 1 til 9*

Åpning fredag 14. mai klokka 19.00

Utstillingen er også åpen 15., 16., 22. og 23. mai kl. 14.00–18.00

Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn, Toftegata 69 Oslo

I sin siste serie arbeider tar Lise Bottolfs for seg av populærkulturelle referanser: Tyggegummiaktige, flatklemte betongklumper kleber seg til gallerirommets overflater som om vi har trådt inn i en tegneseriestripes rosa versjon av en splatterfilm som involverer Barbapappa og en foodprocessor.

Splatterfilmen viser en overinteresse for den menneskelige kroppens sårbarhet og det teatraliske ved dens lemlestelse. Sjangerens villighet til å vise bilder resten av samfunnet finner sjokkerende, gjør at splatterfilmen deler noe av den samme grunnideologien som transgressive kunstretninger, eksempelvis Dada, Surrealisme og Fluxus. Her finner vi kunstformer som søker å overskride skikker eller moralske forestillinger i samfunnet. Slik kunst kjennetegnes ofte av et ønske om å sjokkere og forulempe, psykologisk forvridding, det groteske og mentalt ustabile.

I så måte bygger *Splatt 1 til 9* videre på Lise Bottolfs' tidligere arbeider: organisk masse og dens manipulasjon, det uklare skillet mellom naturlig og kunstig liv samt samspillet mellom det heslige og det vakre. Men der hvor tidligere arbeider tar opp relativt tunge biologiske problemstillinger, er den nye serien befriende tom for slike. Her finnes ikke sjokk, horror eller ubehageligheter: Dette er avtrykk av myk masse som har landet på noe hardt, verken mer eller mindre. Bottolfs utforsker formene i seg selv, løssluppet og lekent, og formenes relasjon til utstillingsrommet. Med utgangspunkt i tilfeldige og virkelige "flekke" har Bottolfs med serien *Splatt 1 til 9* skapt en serie skulpturelle former med fokus på estetikk som spiller persepsjonen vår et puss: De er harde der vi forventer noe mykt og plastisk, konstruerte og plasserte der vi forventer tilfeldighet. Med *Splatt 1 til 9* inviterer Bottolfs til en humoristisk og upretensiøs kunstopplevelse. Så enkelt kan det gjøres, faktisk.

Lise Bottolfs er født i 1973 og utdannet billedhugger ved Kunstakademiet i Bergen. Hun har hatt en rekke utstillinger og offentlige utsmykningsoppdrag.

www.bottolfs.com

BAOBAB av Kari Glomsaas

Åpning 9.april kl. 19.00

Utstillingen er også åpen 10., 11., 17. og 18. april kl. 14.00–18.00.
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo
Tegning, grafikk, installasjon, tekst, baobab-produkter og bøker.
Lysbilder tatt i ulike afrikanske land fra 1977 til 2010.

Sang og musikk ved Karoli fra Kenya på åpningen, servering av baobabsaft.
Kastanjen i bakgården vil i utstillingsperioden bli tillagt baobabens spirituelle egenskaper.

Dette prosjektet har tatt lang tid, det startet i 1977 hvor Kari Glomsaas lot seg inspirere av Baobabtreet for første gang. Siden har hun fotografert og tegnet dette i en rekke land over en periode på 33 år. Dette kan virke svært lenge på en kunstscene der dette er gjennomsnittsalderen på utstillerne, men i forhold til baobabtreet er det en dråpe i havet – trærne kan bli flere tusen år gamle. I løpet av tiden Kari har arbeidet med prosjektet, har hun sett hvordan treets status har forandret seg i takt med den teknologiske utviklingen. Disse kjempetrærne som står uten blader mesteparten av året, er opptil 20 meter høye, 47 meter i omkrets, og kan anta de mest groteske former. Treet er ofte hult, og dette rommet blir brukt til blant annet gravplass, pub, fengsel og, for Karis del, atelier. De fins bare i Afrika sør for Sahara, i India og i Det indiske hav. Baobabnøtter er en tradisjonell reiseproviant, og det er afrikanske slaver som har sørget for spredning av treet utenfor det afrikanske kontinentet. Folk har i alle år utnyttet baobabtreet, til mat, fargestoff, krydder, drikke, medisiner, såpe, tekstiler, flettearbeider, honningsanking, drikkekar, instrumenter – og ikke minst som vannreservoar – alt dette uten at treet har tatt skade. Først når treet var dødt, utnyttet man trevirket. Baobaben trues i dag av veientreprenører fra Europa og Østen som bulldoser ned disse myteomspunnede trærne. Så seint som på 1990-tallet var slikt utenkelig, da ble veier som en selvfølge lagt rundt trærne, den gangen vernet myter og legender om treet. Nylig har oppdagelsen av at baobabens blad og frukt har et svært høyt innhold av antioksidanter, mineraler og vitaminer, gitt små lokale foretak muligheten til salg av baobabprodukter også utenfor deres egne markeder. Dette gir folk kjærkomne inntekter, og planting av baobabtrær som skjer som følge av disse prosjektene, bidrar til å demme opp for fortørkningen.

Kari Glomsaas (f. 1935), debuterte i Nationalgalleriet i 1946 (premierte barnetegninger).
Hun har deltatt på en rekke utstillinger i inn- og utland, blant annet på East Africa Art Biennale, Tanzania i 2007.

SAVAGE ISLAND

Crymo Galleri, Reykjavík på Galleri 69 og MIR 26. februar

Crymo Galleri:

Þorgerður Ólafsdóttir, Una Björk Sigurðardóttir, Kristin Rúnarsdóttir og Arna Óttarsdóttir

Erla Silfá Hordvík Þorgrímsdóttir kurator Crymo Galleri

Cathrine Constanse kurator Galleri 69

Ápning kl.18.00 og artist talk kl.19:00 på Galleri 69.

Utstillingen på Galleri 69 er også åpen 27. og 28. februar og 6. og 7. mars kl. 14.00-18.00

Konsertstart kl. 20.00 på Mir:

Burt Rocket's One Man Gangbang, Cyrano Armageddon og Sky Barstow. *Gratis inngang!*

Savage Island

Temaet som kunstnerne har lagt vekt på er *musikk*, som fungerer som stedsbestemt tilnærming til Grünerløkka Lufthavn. I dette prosjektet er kunstnernes utfordring å relatere ulike aspekter ved temaet *musikk* til sitt kunstneriske arbeid.

Musikk er et begrep de har tolket på forskjellige måter, noen mer åpent enn andre.

Ideen til dette prosjektet startet med interessen for den gjensidige påvirkningen kunst og musikk har på hverandre.

Noen ganger begynner et kunstverk med en sang man har på hjernen, slik som i Ólafsdóttirs verk *You are the view*, som omhandler minner og hvordan de kun eksisterer i våre hoder, i sin egen virkelighet. Et minne krever alle våre sanser for å samle inntrykk fra omverdenen, så vel om det er en sang vi husker, en lukt, en følelse eller et landskap. “The view of the landscape that we know only exists inside our minds, so outside of people the view is invisible. The sound is also always in the mind so outside of people sound is silent.”

Sigurðardóttir har blant annet fokusert på kroppen som noe rytmisk i arbeidet sitt *Pulse*. Hun snakker om kroppens innvendige musikk.

“The objects and the video have a rhythmic quality, the dancing spider and the pulsing feeling of organs carry a notion of internal music. The body and its function is rhythmic, all is beating as long as it's living.”

Rúnarsdóttir jobber med elektrikteip for å kartlegge og lage nye systemer i rom og på flater. I verket *On Teip* bruker hun teipen som en slags opptaker for å registrere rommet.

Óttarsdóttir sammenligner diskoteket med spiritistiske seanser, og musikkopplevelser med åndelige opplevelser. Begge har det til felles at man kan komme i kontakt med nye steder og rom. I hennes femdimensjonelle tegning *Á diskótekinu/At the discotheque* er den femte dimensjonen følelse.

I tillegg til eget materiale vil musikerne danne nye sammensetninger hvor de kan improvisere. Det vil eksistere en dialog mellom musikerne og kunstnerne. Det kan komme til uttrykk gjennom installasjoner gjort på scenen av musikere, og performance fremført av kunstnere. Fra mandag 22. februar til åpningen 26. februar vil kunstnerne komme til Oslo og starte sluttfasen av sitt arbeid samt møte musikerne for første gang.

Velkommen!

Galleri 69
Grünerløkka Lufthavn
Toftesgate 69
0552 Oslo

Oslo 29.03.2010

Rapport etter Supermarket Art Fair, Kulturhuset i Stockholm 19-21 februar 2010.

Tusen takk for støtten til deltakelse på Supermarket 2010! Det ga oss muligheten til å produsere og presentere prosjektet vårt for et stort publikum, og å treffe et internasjonalt miljø av kunstnerdrevne gallerier.

Bakgrunn.

Vi viste en installasjon med et videoprogram hvor vi presenterte norsk samtids videokunst på VHS i et palassmuseums kontekst. Videoene var tidligere vist i Galleri 69 i 2008 og 2009 i forbindelse med ulike utstillinger. Til denne utstillingen konverterte vi DVD-filene til VHS-taper selv, og filmen om dette arbeidet ble også vist.

Vi blandet tid og rom, utstillingsscenografi og innhold, og lekte med ideen om at videokunsten er et klassisk medium på linje med maleri og skulptur. Vår utstilling besto av et pompøst og gammelmodig inventar inspirert av Nasjonalgalleriet, hvor vi viste nåtidig videokunst på VHS-bånd.

Ved å skape en dialog om nye kontra gamle media, hvit kube kontra palassmuseum, over- og undergrunns-visningssteder, spurte vi om kunsten kun dreier seg om kontekst eller om publikums evne til å tolke kunstneriske uttrykk i ulike sammenhenger. Vi undersøkte publikums reaksjoner på denne problemstillingen. Er det nye av året fortsatt moderne når teknikken er foreldet og konteksten museal?

Vår stand.

Vår stand skilte seg tydelig ut på Supermarket ved den pseudo-museale bakveggen med gullramme, hvor vi viste vårt videoprogram. Vi hadde også med en liten tv med integrert VHS-spiller hvor publikum selv kunne velge en VHS-kassett fra vårt videotek, og se hver enkelt video med lyden i øretelefoner.

Gullmalte ølkasser fungerte som pedestaller og stoler, og bandt sammen uttrykket fra kunstnerdrevne gallerier og palassmuseets overdådighet.

Standen fungerte som planlagt, publikum var med på notene, de opplevde rommet som en kontrast til resten av utstillingen, og tok poenget med vårt konteksteksperiment på strak arm.

VHS

Vi startet med ideen om at det å gå bakover i uttrykksform og teknologi ved visning av videokunst også var en måte å kommentere samtidens teknologiske rotterace på, og en lengsel etter det fysiske formatet symbolisert ved kassetten.

Vi la merke til at flere av utstillerne brukte gammelt utstyr, som båndopptakere, tv-apparater, lp-plater og kassetter, så vi var ikke alene om vår kjærlighet til eldre formater og deres tydelige ikonografi.

I vår romantisering av VHS-kassetten hadde vi rent glemt ulempene ved denne teknologien. Vi måtte spole tilbake og skifte kassetter ustanselig. Supermarket hadde åpent i 37 timer over fire døgn, og vi hadde to VHS-spillere som måtte passes på. Vi fikk dermed en konstant arbeidsoppgave med å sørge for kontinuerlig videovisning å passe på at skjermene ikke var tomme i åpningstiden.

Filmene.

Alle filmene på programmet har vært vist i Galleri 69 de to siste årene, som en del av tematiske utstillinger eller som del av et videoprogram. Å presentere filmene samlet som et videoprogram uten annen fellesnevner enn dette, kan virke som et lettvint kuratorisk grep, men ga samtidig et stort spenn i uttrykkene.

Rommet fikk utvidede tolkningsmuligheter ettersom de ulike filmene ble vist. Fordi filmene er så forskjellige i både tematikk og uttrykk, registrerte vi hvordan utstillingen skiftet mening etter hvilken film som ble vist. Vi registrerte hvordan publikums opplevelse og stemningen i rommet ble påvirket av de forskjellige filmene.

Filmen *Plassen på jordet* av Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie, en parodi på *American Gothic* av Grant Wood (1930), ble forsterket til en superestetisk klisjé.

Tetris the Movie av Marte Hodne Haugen, en satirisk dataspillfortelling om en kvinnes liv, var en publikumssuksess og en total kontrast til vår museale utstillingsscenografi med sitt spillehalluttrykk.

Snowlife av Frode Sten Jacobsen, Cathrine Constanse og Ingebjørg Torgersen, en slow motion film av hvitkledd kunstnere som leker i snøen, fungerte som et meditativt pusterom for et overstimulert publikum.

In the Soup av Øivin Horvei viser en tv-kokk med hode av pappmache på et primitivt og fargerikt kjøkken, der han demonstrerer koking av linsesuppe med flash-animasjoner.

Filmen underbygde den upretensiøse ”gjør det selv”-holdningen» i vårt prosjekt, og sjarmerte publikum på en leken måte.

Vår egen film *Rewind conservator!*

Vi produserte en film om vår konvertering av videokunst fra DVD til VHS, og tok rollen som baklengskonserverer. Filmen skildrer en arbeidsdag hos konservatorene som er satt ut av tid og rom. Vi benytter oss av stumfilmens virkemidler, som sorthvitt, fast forward og kun musikk som lydspor. Tekstplakater beskriver konservatoryrket på en noe pompøs måte. Teksten er sakset fra Wikipedia og Institute for Conservation, med våre egne tilføyinger om at det hele foregår bakover i tid og teknologi.

Selve prosessen med å fremstille denne filmen var med på å underbygge poenget med VHS-prosjektet. Lydsporet er fra en 50 år gammel lp, og ble tatt opp direkte i rommet fra platespiller til mp3-spiller, med høyttalerne pakket inn i lyddempende molton for å fjerne noe av diskanten. Mp3-fila ble importert til pc og lagt som lydspor på filmen, som opprinnelig kom fra en hi8-digitalkassett. Bildet ble påført et ”very old movie filter” og brent på DVD, for så endelig å overføres til VHS.

Publikum.
Supermarket var et stort arrangement med lange køer av betalende publikummere, som var nysgjerrige på de kunstnerdrevne galleriene og deres prosjekter. Mange av dem hadde først vært på den kommersielle Market-messen, og så på Supermarket som et supplement til denne, noe den også er ment som.

Market er den internasjonale kommersielle kunstmessen som først og fremst selger kunst, mens Supermarket ble initialisert av kunstnere som jobber med kunst uten salget som drivkraft. Her ble det lagt vekt på nettverksbygging, diskusjoner og utveksling av erfaringer og prosjekter.

Forskjellen på messene var tydelig: Market hadde stor flatkunst i flotte rammer og kjekke gallerister i dress/drakt, mens Supermarkets stands lignet mer på atelierer med trash-tegninger montert med knappenåler, mye teknisk utstyr og performance, presentert av kunstnerne fra de aktuelle galleriene.

Kjøttbollene på broen.
Rammen vi viste video i på bakveggen er kjøpt på loppemarked for 50 kroner og inneholdt et amatør-maleri fra 1939. Motivet er et fjellandskap med en bro over en elv. På broen ligger kampesteiner som minner mistenkelig om kjempestore kjøttboller. Etter at vi hadde montert rammen på veggen, ble selve maleriet stående igjen; vi hang det opp på veggen tvers over vår egen stand og ga det tittelen *Kjøttbollene på broen*. Bildet fikk mye oppmerksomhet, og man kunne høre publikum si at dette bildet var mye bedre malt enn et amatør-maleri. Noen lo godt, og det fungerte som en ”conversation piece” på messa og aktiverte dialog om kunst og kontekst.

Bildet fikk også forandret sin status da det ble brukt som supporterplakat for Niclas Hallberg, Formverk art zone Eskilstunas deltager på Galleri Carravansarais ”The first annual Turkish-Swedish meatball eating contest”.

Galleri 69 deltar i mai 2010 på Formverk art zones utstilling *Art Happens* i Eskilstuna konstmuseum, på Nordic Art Triennial, med blant annet det anvendelige *Kjøttbollene på broen* og dokumentasjonen av dets klassereise i kunstverdenen. Maleriet har nå fått oppgradert sin status fra loppemarkedsvare til et konseptuelt kunstverk.

Konklusjon.
Publikum på Supermarket var svært så kompetente og åpne for ideer, de forsto vårt utstillingskonsept godt, og tolket og diskuterte ny og gammel teknologi, amatør-maleri kontra genierklærte klassikere og de forskjellige kretsløpene i kunstverdenen. Vi ble overrasket over hvor stor glede publikum hadde av å tolke våre grep og å se flere sammenhenger og referanser enn det vi selv hadde sett i videoene og i vår egen presentasjonsform.

Gullinnramming av videokunsten ga verkene en høyere status heller enn å få dem til å virke gammeldagse, og fungerte egentlig bedre enn en ordinær videoprojeksjon eller flatskjerm ved å invitere til refleksjon rundt kunsthistorien og ulike visningssteders regimer.

Det å presentere videoprogrammet på VHS virket heller ikke negativt inn på publikums opplevelse av filmene, fordi kvaliteten på bildet ble såpass god at det utdaterte formatet ble glemt underveis i filmen. Vår trang til å gå bakover i tid og teknologi ble mottatt som ganske sympatisk, og som en alternativ og vennlig vri på en til tider altfor utilnærmelig og teknologisk jålete kunstscene.

Vi konkluderer med at videokunsten ikke tok skade av å bli presentert som et maleri, men at verkets egenart avgjør hva slags assosiasjoner det gir, og i hvor stor grad presentasjonsformen underbygger videoens opprinnelige uttrykk og mening.

På grunnlag av dette kan vi vel hevde at publikum og Supermarket i seg selv var supert!

Vennlig hilsen

Cathrine Constanse Gjelsnes, kurator Galleri 69
Anja Skjulstad, daglig leder Grünerløkka Lufthavn

Galleri 69
Grünerløkka Lufthavn
Tlf: 22 38 00 28
www.lufthavna.no
lufthavna@lufthavna.no

Galleri 69 VHS-program Supermarked 2010

Wise Guys Guide to Parking	Christian Glaeser	3,0 min
I Want to be a Wise Guy	Christian Glaeser	3,0 min
In the Soup	Øivin Horvei	17,00 min
The Green monstrum Towers	Cathrine Constanse og Anja Skjulstad	3,14 min
Tetris the Movie	Kristin Bergaust og Alexis Parra	2,25 min
Snowlife	Marte Hodne Haugen	never ending!
	Frode Sten Jacobsen, Cathrine Constanse og Ingebjørg Torgersen	
Jeg, en fredsnasjon?	Ingebjørg Torgersen	9,30 min
I versus I	Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie	11,00 min
Amnesia	Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie	11,00 min
Plassen på jorden	Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie	infinite...
Rewind conservator!	Anja Skjulstad, Gry Moen, Gidsken Braadlie og Cathrine Constanse	2,30 min

LOCUS presenterer: Liminal Chiasma på Galleri 69

Utstillingsåpning: Fredag 15.01.10 kl 19.00 på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn Toftesgt. 69 Oslo.

Utstillingen er også åpen: 16., 17., 23., 24., 30. og 31. januar kl. 14.00–18.00 eller ved avtale.

LIMINAL CHIASMA

Utstillingens tema er liminale krysningspunkter, der noe uventet når som helst kan skje og ingenting er permanent. Det er steder fulle av uvisshet, hvor du kan forvente å møte det farlige, fascinerende og inspirerende.

Thale Fastvold og Tanja Thorjussen / LOCUS

LIMINOIDS av Thale Fastvold og Tanja Thorjussen.

LIMINOIDS er et samarbeidsprosjekt mellom Fastvold (polaroid fotografi) og Thorjussen (tegning), som ble påbegynt i 2008. I tillegg inneholder utstillingen lysbilder og video (Fastvold) og tegning/veggcollage/instal-lasjon (Thorjussen).

Definisjon av liminalitet:

Liminalitet kan forstås som grenselandet mellom verdener, steder og tilstander. Liminalitet er en term oprin-nelig hentet fra sosialantropologi, og i rituelle sammenhenger befinner deltagerne seg ofte i det liminale rom/liminale tilstander. Ufødte barn er for eksempel i en liminal tilstand, og i mange kulturer kommer ikke sjelen til barnet før etter et visst tidspunkt. I islam kommer en engel og blåser livets pust inn i fosteret etter den den fjerde måneden i graviditeten, mens ifølge Balinesisk hinduisme er spedbarnet liminalt i den for-stand at sjelen ikke har “satt seg” til den 105. dagen etter fødselen. Sykehus, flyplasser og gravlunder etc. er liminale steder, da mennesker alltid er der i transit. I myter og sagn/folklore er det liminale stedet overgan-gen mellom to verdener. Spøkelser er liminale, da de er ”frosset” i en forbigått tid. Liminale tider kan være morgengry og skumring, hvilket også er de tidspunktene liminale skapninger oftest vil vise seg.

Definisjon av Chiasma:

Chiasma kommer fra den greske termen χίασμα, som er relatert til bokstaven X og betyr kryss/krysningspunkt.

LOCUS er en kunstner- og kuratorgruppe etablert i 2006 av Thale Fastvold og Tanja Thorjussen.

www.locusart.org

www.lufthavna.no/galleri

***THE BORDER OF PARADISE* av Paul Brand**

Installasjon

Åpning fredag 11. desember kl. 19.00

Åpent lørdag og søndag 12. og 13. desember kl. 14.00–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

På en kaffebar på Grønland i Oslo tidligere i høst møtte vår kurator en begeistret Paul Brand, som med stor entusiasme kunne meddele at han hadde funnet et gammelt kart over paradis! De ble enige om at dette måtte deles med allmennheten, og bestemte seg for å lage en utstilling på Galleri 69.

Paul Brand: Paradis: på gresk ”paradeisos” og på persisk ”pairidaeza”, betyr en oase omgitt av murer. Den tidligste kjente beskrivelse av paradiset er av Xenofon ca. 400 år før vår tidsregning, Paradis er også nevnt som hage av Cyrus og Sardis. Referansen i min installasjon er paradiset mellom Eufrat og Tigris i Mesopotamia. Eden i nærheten av Babylon er i dag et ørkenlignende nedslitt, landskap omringet av destruktive prosesser.

Installasjonen er et gulv på 320 cm × 320 cm av 64 filtkvadrater påtegnet et sisyfosmønster i kritt med en calcittkule som kan rulle langs den påtegnede, uendelige veien forbi alle mulige paradiser.

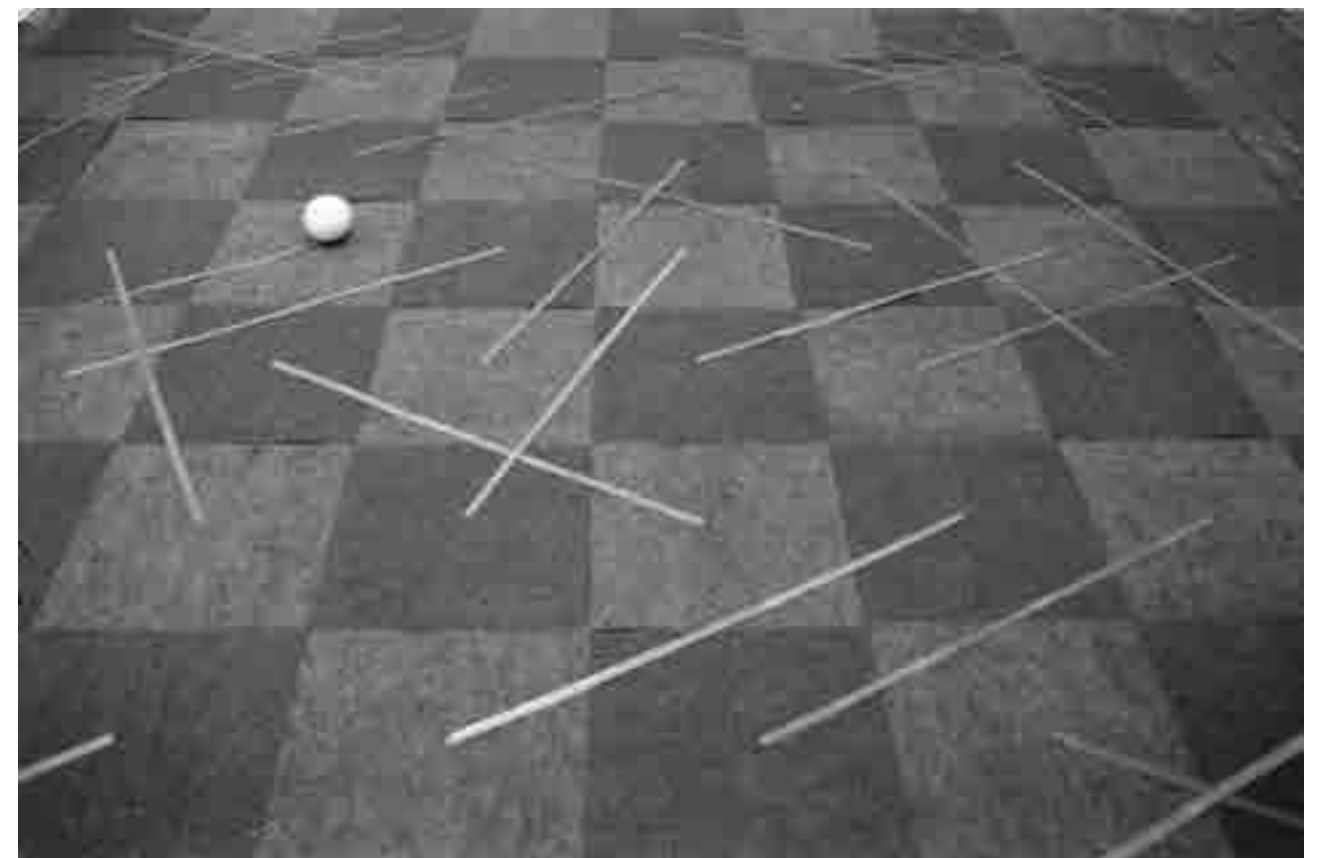
Paul Brand er født i 1941 og har blant annet stilt ut ved Henie Onstad Kunstsenter i 1973 og Galleri F15 i 2005. Han har arbeidet som professor i maleri og skulptur ved Kunstakademiet i Oslo i 1982–1987 og 1992–1997, og har siden 1992 arbeidet som professor ved NTNU, Institutt for byggekunst, form og farge.

Kuratert av Cathrine Constanse.

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn er støttet av Kulturetaten Oslo Kommune.

www.lufthavna.no/galleri

Velkommen!

***KOM,
en fornemmelse av uro.***

av Hanna Høiness

Maleri

Åpning fredag 13. november kl. 19.00

Åpent 14., 15., 21. og 22. november kl. 14.0–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

Hanna Høiness benytter, i utstillingen KOM i Galleri 69, utstillingsrommets arkitektoniske karakter slik at maleriene oppleves som kontekstuelle. Denne gang møter vi en utstilling hvor hun tar tak i temaer som indre uro, begrunnet og ubegrunnet frykt, og fysisk og mental flukt.

Tittelen KOM skildrer godt det flertydige og følelsesmessig ambivalente i bildene og opphengingen hennes. Ordet er både inviterende og kommanderende alt etter hvor vi står, våre referanser, dagsformen, hvem som sier KOM og måten det sies på. Denne dobbeltheten i følelsene, selve vendepunktet der det gode snur til det vonde eller omvendt, er noe av det Hanna Høiness vil løfte fram for oss. Er det ikke nettopp i det farlige at håpet og det forlokkende ligger?

Kuratert av Cathrine Constanse.

Takk til Esther M. Bjørneboe og Astrid Loraas.

Velkommen!

The Super Fantastic Happy Hour.

Åpning fredag 23. oktober kl. 19.00
23. oktober–8. november, åpent lørdager & søndager kl. 14–18.
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Sigbjørn Bratlie og Arne Langleite samler kollegaer og samarbeidspartnere fra inn- og utland til sin fjerde utstilling på Galleri 69. The Super Fantastic Happy Hour viser i alt 8 videoverker. Utstillingen er en euforisk feiring av de tidløse temaene kjærlighet, melankoli, vold og makt.

Med: Arne Langleite, Sigbjørn Bratlie, Askild Vik Edvardsen, Christian Glaeser og Matteo Peretti.

Bill. mrk. *Elvis er død*
10 minutter. Av Sigbjørn Bratlie og Askild Vik Edvardsen, i samarbeid med Henrik Skram.
En kontaktannonse tuftet på løgn, skryt, forstillelse og latinamerikanske kjærlighetsserenader.

The Wise Guys Guide to Parking og I Want to be a Wise Guy
To filmer à tre minutter. Av Christian Glaeser.
Et minimalistisk og et i bunn og grunn Wittgensteinsk blikk på mafiasjangeren, filmet med Super 8-kamera.

Amnesia
11 minutter. Av Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie.
En berømt skulptør som er rammet av totalt hukommelsestap, pusler sammen bitene i sitt tidligere liv ved hjelp av Wikipedia og artikler og anmeldelser i *Art Forum*.

Almost Perfect
4 minutter. Av Matteo Peretti. Musikk av Radiosa Romani.
En kjærlighetshistorie fra Praha som involverer en vakker pike og en knakende kjekk mann av plastikk.

I versus I
11 minutter. Av Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie. Musikk av Christer Løvold.
En stumfilm basert på tegneserien X & Y, (*Spy versus Spy* i originalversjon)

Onsdag Ettermiddag
4 minutter. Av Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie.
En hyllest til Gilbert & Georges video *Gordon's Makes Us Drunk* fra 1972.

The Poet (Pilot Episode)
13 minutter. Av Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie.
An anti-sitcom, filmed in front of a live studio audience.

Velkommen!

HOUSE PARTIES FOR HOPE

På Gandhis 140-årsdag, fredag 2. oktober, arrangerer organisasjonen Kids with Cameras en verdensomspennende visning av filmen *Born Into Brothels*. Prosjektet kalles House Parties for Hope, og er et veldedig arbeid for barn i Calcuttas Redlight-district.

Born Into Brothels er en dokumentarfilm om barn av prostituerte mødre som vokser opp i Calcuttas Redlight-district. For de aller fleste av dem finnes det ingen fremtid utenfor bordellene.

Fotografen Zana Briski ønsket å dokumentere barnas tilværelse, men skjønner underveis at barna selv er de som best kan dokumentere sin virkelighet.

Hun utstyrt barna med pocketkameraer og lærer dem om fotografi.

Livet i bordellet sett med barnas øyne blir en unik dokumentasjon av en virkelighet de færreste har innsikt i. For noen av barna blir fotograferingen en sjanse til å komme seg ut av bordellene og skape seg et nytt liv.

I Oslo kan du se filmen på alle Kinotekene til Deichmanske bibliotek.

Visningene er gratis, men vi håper du vil være med å støtte prosjektet ved å donere penger på KwCs nettside.

Les mer om Kids with Cameras og Hope House-prosjektet på www.kids-with-cameras.org.

Filmen vises på Kinotekene på Hovedbiblioteket, Majorstua, Grünerløkka, Røa, Oppsal og Bjørnholt kl. 14.00, og på Furuset kl. 11.00. Anbefalt aldersgrense er 15 år.

Bakomfilm og barnas bilder fra prosjektet vises på Galleri 69 på Grünerløkka Lufthavn i Tofte's gate 69 kl. 19.00–22.00. Fra kl. 21.00 er det fest med DJer på Café Mir.

Velkommen!

Jeg, en fredsnasjon? av Ingebjørg Torgersen på Galleri 69

Kuratert av Cathrine Constanse

Film og Installasjon

Åpning 11. september kl. 19.00

Åpent 12., 13., 18. og 19. september kl. 14.00–18.00

27. september kl. 12.00–18.00 (som en del av Oslo Open)

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

”Jeg, en fredsnasjon?”

–”Alle så nær som a’Ingebjørg for hu hadde kysst’n før”, synger han, igjen og igjen. Han hopper opp og ned. Jeg slår ham hardt i hodet med en stein. Jeg er fem år og angreir ikke. [...] Blodet smaker søtt. (Ingebjørg Torgersen)

Billedkunstner og filmskaper Ingebjørg Torgersen er utdannet fra Den Danske Filmskole i København, hun er manusforfatter, regissør og skogeier. På Hafstein gård utvikler hun film, teater og trær.

I 2008 var Norge FNs syvende største finansielle bidragsyter i absolutte tall, samtidig som vi var verdens syvende største våpeneksportør. Hvordan er jeg en del av denne ”norske fredsnasjonen”?

Utstillingen består, som Galleri 69, av to rom: rommene Innenriks og Utenriks.

Innenriks – Det politiske rom – Inspirert av vår eksport av bistand og våpen blir ekte vafler supplert av vafler støpt i bly. Et håndstrikket gulv suppleres av en strikket Kalasjnikov (AK-47). Norske, ”fredelige” aktiviteter som vafler og strikketøy danner en hule av ambivalent imøtekommenhet.

Utenriks – Med verden under armen: I 2005 reiste Ingebjørg Torgersen til Sudan for å følge gjennomføringen av fredsavtalen mellom Nord- og Sør-Sudan etter en 21 år lang borgerkrig. Filmfragmentet fra Sudan viser geriljasoldaten med sin Kalasjnikov sammen med regissøren med sitt filmkamera og oppblåsbare verdensbilde.

11. september 2009, åtte år etter at flyene traff World Trade Center, åpner utstillingen med innslag av Martin Slåtto (scenekunstner), Bjarne Larsen (musiker) og KP (stuntpoet).

www.lufthavna.no/galleri

Martin Slaato med Skavanken på Kulturnatt

God bedring av Anneke von der Fehr

Installasjon

I Radovan Karadžićs fotspor av Janne Talstad

Foto og videoinstallasjoner

Kuratert av Jonas Eggen

Åpning fredag 8. mai kl. 19.00 Åpningstider: 9., 10., 16., 17., 23. og 24. mai kl. 14.00–18.00

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69, Oslo

God bedring

Anneke von der Fehr er utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo, avd. Statens Kunstakademi. Etter dette har hun hovedsakelig arbeidet med iscenesatte videoer og installasjoner.

Med fokus på trivialiteter, hverdagslige hendelser og problemer kommenterer hun i sine arbeider våre felles myter, idealer, roller og symboler. Von der Fehr tilnærmer seg fortellingene på en humoristisk og leken, men likevel var måte. Med dette ønsker hun å trekke publikum inn i en ellers ofte tung og vanskelig materie, og å vekke følelser og mane til ettertanke. Dette grepet benytter hun også i installasjonen *God bedring* på Galleri 69.

I dette verket tar Von der Fehr utgangspunkt i mellom-menneskelige relasjoner og kommunikasjon på ville veier. Installasjonen består av tekst, lyd og en gyngestol, som sammen danner et poetisk og uttrykksfullt bilde.

I Radovan Karadžićs fotspor

Janne Talstads nye Foto og videoinstallasjoner framstår som dokumentariske bilder fra et sivilisasjonssammenbrudd nær vårt eget samfunn.

Talstad har fysisk fulgt sporene etter psykiateren og poeten Radovan Karadžićs kamp for sin etniske gruppes overherredømme i Bosnia under krigen i 1992–1995 som kostet over 100 000 mennesker livet. I hennes tredvetalls fotografier og to videoinstallasjoner fra en reise i Bosnia

lar hun oss studere sporene etter overgrepene.

Psykiateren Karadžić var i mange år en framgangsrik ressursperson i den fredelige multi-etniske storbyen Sarajevo. Men som middelaldrende, på toppen av sin karriere, valgte han å lede et krigsmaskineri som myrdet mennesker han tidligere hadde hatt som pasienter, og som hadde lest bøkene hans. Over 40 000 kvinner ble voldtatt i en kampanje som til slutt førte til at nesten to millioner mennesker flyktet fra sine hjem.

I denne utstillingen viser Talstad bilder som kan virke velkjente fra medias reportasjer fra krigen på Balkan, men som ved nærmere øyesyn inneholder visuelle erkjennelser som er fjerne fra medias forenklede gjengivelser av en svært komplisert konflikt.

Hennes reise i etterkrigstidens Bosnia har fulgt i Karadžićs fotefar. Vi ser den tidligere boligen hans i det den gang fredelige Sarajevo, men også de senere slagmarkene, der mennesker som tidligere hadde levd side om side i generasjoner kjempet mot hverandre. Karadžić var ansvarlig for en planlagt forbrytelse mot menneskeheten som raskt ble kjent under begrepet “etnisk rensing”. Talstad forsøker ikke å relativisere de groteske forbrytelsene begått av Karadžićs milits i samarbeid med det tidligere Jugoslavias hær. Hun er også klar over de andre gruppene forbrytelser, i en konflikt der deltakerne delvis ble stedfortredere for større makter. Ikke minst må NATOs, og Norges, rolle undersøkes i en krig som bidro til strategisk maktforskyvning i det sør-østlige Europa.

Bildene er ikke anklagende, og de gir seg ikke ut for å være mer empatiske enn andre bilder. De kan framstå som distanserte, men er ladet med visuelle historier som Talstad har personlig kjennskap til.

Hun bruker de samme strategiene som journalister på langvarige oppdrag, men velger å ta i bruk et bevisst, subjektivt blikk for å berette om hendelser som ofte forsvinner i den store sammenheng.

Talstad lar seg bevege av åstedenes alvor, og forsøker å gjengi sine opplevelser slik hun oppfatter virkeligheten.

Janne Talstads prosjekt er støttet av: Billedkunstnernes Vederlagsfonds prosjektstøtte. **Velkommen!**

Galleri 69 har gleden av å presentere:

An Agreeable Kind of Horror av Nina Torp

Kuratert av Lita Ellingsen

Åpning fredag 27. mars kl. 19.00

Åpningstider: 28. og 29. mars og 4. og 5. april kl. 12.00–16.00

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

”Et sted er noe man er i, et landskap er noe man ser på.”

Det romantiske synet på landskapet har aldri dødd helt ut i Norge. På godt og vondt – vi nordmenn har en hang til å identifisere og uttrykke oss gjennom vårt forhold til naturen.

Kunstneren Nina Torp har latt seg fascinere av kulturen rundt denne dyrkingen av landskapet, og utforsker fenomenet i utstillingen *An Agreeable Kind of Horror*.

Tittelen refererer til et utsagn av den engelske skribenten Joseph Addison, en ung mann som foretok sin dannelsesreise i Europa i året 1699. Han beskrev sin opplevelse av Alpene med en skrekkblandet fryd som var representativ for oppfattelsen av naturen på denne tiden, som noe skremmende, vilt og utemmet. Uttalelsen peker dermed også mot den kommende romantiske epoken som oppsto i europeisk åndsliv på slutten av 1700-tallet.

Utstillingen er en installasjon. Et scenario bestående av noe som ser ut som vulkansk stein eller meteoritter, men som i virkeligheten faktisk er biter av industrielt avfallsprodukt. I samspill med fotoprojeksjon, akryltråd og sort strikk utfordres tilskuerens opplevelse av materialene (– hva i all verden er det for noe), og det stilles spørsmål ved hvordan naturen fremstilles i kunsten.

Om kunstneren:

Nina Torp er født i 1970, og bor og arbeider i Oslo. Hun har sin utdanning hovedsakelig fra England, fra Kent Institute of Art & Design og Royal College of Art i London. I løpet av det siste året har hun, i tillegg til flere gruppeutstillinger, hatt separatutstilling i Sandnes Kunstforening, og høsten 2009 skal hun ha separatutstilling på Galleri LNM i Oslo. Hun mottok Statens treårige Arbeidsstipend i 2008.

Om kuratoren:

Lita Ellingsen er født i 1968 og har hovedfag i kunsthistorie fra Universitetet i Tromsø. Hun bor i Oslo og jobber til daglig på Vestfossen Kunstlaboratorium.

Galleri 69s formålsparagraf:

Galleri 69 viser et bredt utvalg kunstneriske uttrykk av høy kvalitet, utført av geniale og sympatiske kunstnere i alle aldre fra ulike miljøer, som beriker og begeistrer 69s gallerister og publikum. Galleri 69s utstillinger produseres spesielt for gallerirommet.

Grünerløkka Lufthavn er støttet av Kulturetaten Oslo Kommune.

Velkommen!

Pressemelding *Other works* på Galleri 69.

Øivin Horvei
Jeanett Goodwin
Gard Andreas Frantzsen

Video, installasjon, fotografi, maleri, soup, tekstil.

Åpning fredag 30. januar kl. 19.00.

Utstillingen er åpen 31. januar, 1., 7., og 8. februar kl. 14.00–18.00
Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo.

Frantzsen, Goodwin og Horvei stiller ut nye arbeider på Galleri 69.

Utstillingens overhengende tematikk er produksjon, men kunstnernes virkemidler og tilnærming er høyst forskjellig. Deres ulike tilnærminger forenes samtidig gjennom symbiotiske kunstproduksjoner. Produksjon og tilvirkning er altomfattende i dagens samfunn og kunstneren er i høyeste grad også en produsent. Med *Other Works* forsøker kunstnerne å utforme verk som tematiserer selve produksjonen eller som belyser produksjonen av produksjon.

Øivin Horveis videoinstallasjon *In the Soup* viser karakteren Angelo som tilbereder suppe på et kjøkken som gir assosiasjoner til et noe uvanlig fjernsynskjøkken. Soup vil bli servert på åpningen.

I *Industrial Reduction* av Jeanett Goodwin har et eldre fotografi fra Audax/Textielmuseum/Tilburg (Nederland) blitt digitalisert og vevd på museets digitale jacquard-vev. Overføringen av piksler fra fotografiet til vev gjør at bildet nesten oppleves som abstrakt. Skikkelsene man aner ser ansiktløst i retning av betrakteren og vitner om en tid da industriell produksjon hvilte på andre kriterier enn i dag.

Goodwin og Frantzsens installasjon *Editing Room* i galleriets bakerste rom viser en serie lysbilder av fragmentert tekst, hentet fra Felix Guattari og Gilles Deleuzes bok *Anti-Oedipus*. Sammen med et lydopptak sjonglerer verket med setningenes betydninger og sammenheng med hverandre.

Jeanett Goodwin (f. 1981) er Masterstudent i Kunst ved Kunsthøgskolen i Bergen. Hun har tidligere stilt ut på Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim, Galleri Norsu i Helsinki og ved Byrom i Portrom 08 i Oslo.

Gard Andreas Frantzsen (f. 1976) er utdannet ved University of Westminster, London og Kunsthøgskolen i Bergen. I fjor stilte han ut på blant annet Norske Bilder på Rådhusgalleriet, Podium galleri og 0047 Oslo.

Øivin Horvei (f. 1977) er utdannet ved Imaginary School of Art & Illusions, og har tidligere samarbeidet med Gard Frantzsen om flere prosjekter, deriblant International Fukt & Grønt på Podium galleri i Oslo.

☐ Cubism	☐ Fauvism
☐ Realism	☐ Symbolism
☐ Neo Conceptualism	☐ Contemporary art
☐ Dadaism	☐ Fluxus
☐ Post-Modernism	☐ Pop Art
☐ Modernism	☐ Performance art
☐ Surrealism	☐ Folk art
☐ Russian Constructivism	☐ Arte Povera
☐ Abstract Expressionism	☐ Installation art
☐ Futurism	☐ Minimalism
☐ Mistakeism	☐ Abstract art
☐ Impressionism	☐ Conceptual art
☐ Expressionism	☒ Other works

Coded Campaigns – Kodede Kampanjer

Kristin Bergaust og Alexis Parra på Galleri 69

Velkommen til åpning fredag 28. november kl. 19.00

Utstillingen er åpen 29. og 30. november, og 6. og 7. desember kl. 14.00–18.00

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69

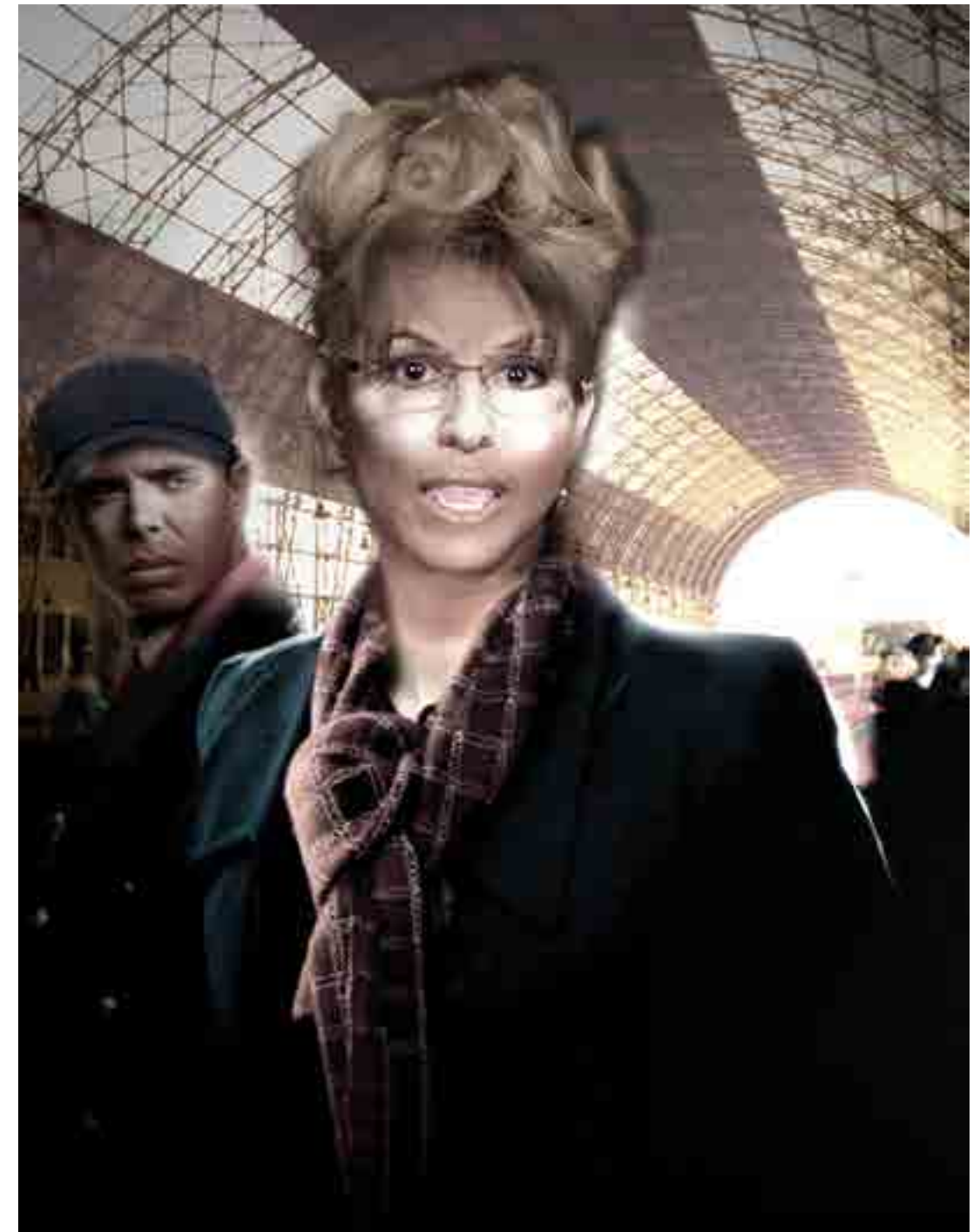
Hva slags bilder møter vi i offentligheten? Hva slags informasjon representerer de? Bildene vil oss noe. Omgivelsene og mediene vrirler av ulike framstillinger i markedsføring, profilering og informasjonsmateriale.

Kristin Bergaust og Alexis Parra har hentet tekst og bilder fra ulike offentligheter, fra ”prensa plana” (planlagt presse) på Cuba, til pressebilder av kjente personer og børsinformasjon slik den synes i gatebildet i New York. Dette materialet har de bearbeidet på forskjellige måter, fra animasjon og digital billedbehandling til tegning på aviser med tusj og fargeblyanter. I bearbeidelsen har de gitt bildene nye uttrykk og funksjoner og satt dem inn i en ny sammenheng av plakater, video og tegning. I Galleri 69 viser de en installasjon av dette materialet.

”Kodede Kampanjer” begynte som en del av deres samarbeid om prosjekter som har dreid seg om cubansk immigrasjon, der de har brukt mye dokumentarisk materiale. Denne gangen bruker de materialet på en annen måte. Mens de har arbeidet med dette, har presidentvalget i USA med valget av Barack Obama og den internasjonale finanskrisen påvirket dem.

Kristin Bergaust og Alexis Parra har arbeidet sammen siden 2004 og laget en rekke utstillinger og prosjekter.

Se www.productframes.org

Galleri 69 presenterer Marianne Brekke

Direkte lys stille sekunder

Installasjon, veggmaleri og maleri på lerret.

Velkommen til åpning fredag 19. september kl.19.00

Utstillingen er åpen 20., 21., 27. og 28. september kl. 14.00–18.00

Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Direkte lys stille sekunder #4

Cathrine Constanse, Galleri 69:

Det er med stor begeistring vi presenterer Marianne Brekkes stedsspesifikke verk i vårt galleri.

Marianne Brekke arbeider med to forskjellige språk: modernismen og det formale.

Utfordringen er å få disse til å snakke sammen og fungere som en helhet.

I denne utstillingen bruker hun gallerirommet som lerret, og gjør det todimensjonale bildet tredimensjonalt.

Marianne Brekke sier selv:

Utgangspunktet for maleriene mine er naturen i møte med det formale.

Når trærne utenfor vinduet lager skyggespill på atelierveggen min, opplever jeg det som

både forstyrrende og fascinerende, og på denne måten oppstår fargene i arbeidene mine.

I *Direkte lys stille sekunder* utnytter jeg mulighetene som ligger i selve gallerirommet;

ved hjelp av farge arbeider jeg med opplevelsen av rommets størrelse og begrensning.

Galleri 69s formålsparagraf:

Galleri 69 viser et bredt utvalg kunstneriske uttrykk av høy kvalitet,

utført av geniale og sympatiske kunstnere i alle aldre fra ulike miljøer, som beriker og begeistrer

69s gallerister og publikum. Galleri 69s utstillinger produseres spesielt for gallerirommet.

Kurator Cathrine Constanse

Kontakt: marianne.brekke@yahoo.no

VELKOMMEN!

LOCUS presenterer: *YONDER*

**15. August – 7. September 2008 på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn
Toftes gate 69, Oslo, Utstillingsåpning fredag 15. August kl.19:00**

Anitra Haendel (USA) maleri / vegginstallasjon

Yuka Kinoshita (Japan) installasjon

Samuel Olou (Togo) installasjon

Seldon Yuan (USA) foto / digital giclée trykk / installasjon

Utstillingen *YONDER* kretser rundt temaet migrasjon som følge av kjærlighet. Kjærlighet i utvidet forstand, kjærlighet til sted, idé, drøm og virkelighet. Kunstnerne har tatt for seg migrasjon og forflytning ut ifra et personlig, men samtidig omsvøpsløst perspektiv. Både den fysiske forflytning og en mer mental reise blir utforsket i verkene.

Idéen om hjemlandet, drømmen om det forjettede land, det ukjente eller det projiserte landskap – som kun befinner seg i tankene – er utgangspunkt for den følelse av kjærlighet man kan ha til et sted.

Yonder er stedet mellom hist og her, et sted som kan skimtes eller visualiseres og beskrives, men aldri fysisk nås, det har ingen definitiv destinasjon eller utgangspunkt. *Yonder* kan være i rommet ved siden av, over åsene *der borte*, eller i et fremmed land.

Utstillingen er kuratert av kunstner- og kuratorgruppen LOCUS

Utstillingen er åpen lørdag og søndag kl. 14.00–18.00, hverdager etter avtale.

Thale Fastvold og Tanja Thorjussen / LOCUS ©

Kontakt: locuspost@gmail.com

Pressemelding

Galleri 69 presenterer Bjørn Tore Stavang.

Maleriinstallasjon

Velkommen til åpning torsdag 1. mai kl. 16.00

Utstillingen er åpen 2., 3., 4., 10. og 11. mai kl. 14.00–18.00
Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69 Oslo

Galleri 69 er stolte av å presentere Bjørn Tore Stavangs maleriinstallasjon.

Galleri 69 jobber med kunstnere som tar utgangspunkt i galleriets rom. Det gjør vi også denne gang, men på en litt uvant måte.

Ved første blick på Stavangs malerier slår det oss at han faktisk har malt galleriets døråpninger og rom uten noensinne å ha vært der.

Hvordan kan det ha seg? Har han drømt? For oss er dette i alle fall en drøm som går i oppfyllelse!

Stavang sier selv om sine arbeider:

”Utgangspunktet for maleriene er foto av rom satt inn i foto av døråpninger som ikke nødvendigvis har sammenheng eller samme perspektiv / størrelsesorden. Ved å bygge opp formatene etter dørenes omriss har jeg fokusert på å dra bildene lengst mulig fram i det virkelige rommet, for å effektivisere spenningsforholdet mellom disse to. Dørene representerer maleri, som objekt for transformasjon og går direkte til kjernen av maleriets natur som illusjon av rom.

Bildenes innhold har ingen handlingsforløp, og historiske, personlige, og funksjonelle effekter er for det meste fjernet. Dette skaper et tidløst, drømmeaktig og psykologisk ladet nærvær som blir en forlengelse av det virkelige rommet.”

Kurator Cathrine Constanse

VELKOMMEN!

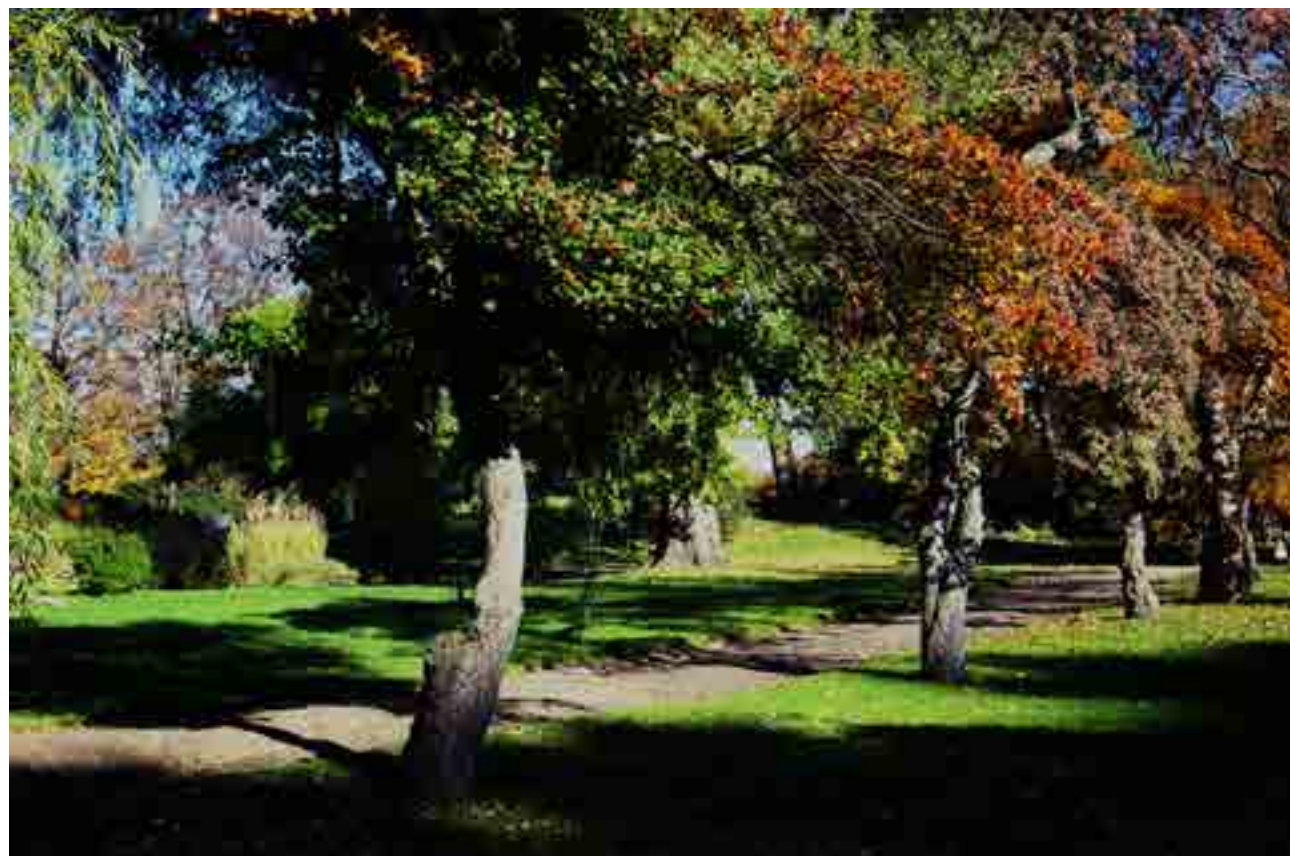
Utstilling på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgt.69

Fotoutstilling av Lise Holm

Lise Holm har arbeidet med fotografi i en årrekke, og har utviklet sin egen måte å tilnærme seg det enkelte fotografi på. I bildene hennes finner en elementer av naturen og det organiske. Bildene vender seg mer mot det ekspressive enn det tradisjonelle landskapsfotoet. Som hun sier selv:

I fotografiene forsøker jeg å etablere et nytt ”HER”, som er selve bildet. Det er ikke det dokumenterende eller fortellende i disse fotografiene som interesserer meg, men de valgene jeg tar når det gjelder å stå midt i verden med en visuell oppmerksomhet – som å tråkke ut i verden og bare forsyne seg av den. Jeg motsetter meg prosjektene og ideene og gjør meg mottagelig for det visuelle gjennom summen av mine kunnskaper, erfaringer, idealer og valg. Og der arbeider jeg med fotografiet.

Pressemelding

Galleri 69 presenterer LOCUS *Blackening*

Thale Fastvold og Tanja Thorjussen (LOCUS) kuraterer video/film/performancekunstevent på Galleri 69 Grünerløkka Lufthavn den 7. mars 2008 kl 20.00.

Med kunstnerne:

Inger Lise Hansen (NO) / Paddy Jolley (IR) / Rebecca Trost (GE)

Hjørdis Kurås (NO)

Johanna Zwaig (NO)

Kveldens program består av tre verk, som alle beveger seg rundt temaet blackening/alkemi. Hvert verk blir vist kun én gang. Ved å vise verkene som et program ønsker LOCUS å rette fokus mot opplevelsen av det enkelte kunstverk.

”Blackening” er andre event i en rekke på tre, som tar for seg renselsesprosessens tre stadier i alkemi.

LOCUS presents Blackening.

The Great Work In Alchemy (Latin: Magnum opus), is a term which originated in medieval European alchemy which refers to the successful completion of the transmutation of base matter into gold. The Great Work, mystic interpretation of its three stages nigredo(-putrefactio), blackening(-putrefaction): individuation, purification, burnout of impureness; albedo, whitening: spiritualisation, enlightenment rubedo, reddening; unification of man with god, unification of the limited with the unlimited.

Programmet starter kl. 20.00 fredag 7. mars på Galleri 69.

Hvert verk vises kun en gang.

LOCUS / Thale Fastvold & Tanja Thorjussen

Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgt. 69, kontakt: lufthavna@lufthavna.no

LOCUS kontakt: Locuspost@gmail.com

Pressemelding *Transformers* på Galleri 69.
Med kunstnerne:
Marte Hodne Haugen, Siri Berqvam, Chris Reddy og kunstnergruppen Text Fukkens

Kuratert av KUBETRIKS

Velkommen til åpning torsdag 7. februar kl. 19.00,
performance av kunstnergruppen Text Fukkens på MIR kl 21.

Galleri 69 presenterer den nyetablerte kuratorgruppen KUBETRIKS sin første produksjon. Utstillingen begeistrer og beriker 69s gallerister og høyst sannsynlig dets publikum!

Tittelen på utstillingen *Transformers* spiller på hvordan kunstnerne ved å forandre på kjente konsepter gir en ny og annerledes opplevelse av det kjente. Arbeidene til kunstnerne i denne utstillingen uttrykker alle en lekenhet, men også det alvorlige i innholdet. Ved enkle virkemidler og en noe satirisk holdning leker kunstnerne seg med sine respektive medier. De tar opp vidt forskjellige temaer, som kommersialiseringen av samfunnet, vår streben etter det perfekte liv, apartheid og verdenspolitikk. En kan se verkene som forskjellige karikaturer av virkeligheten, der poenget blir tydelig understreket.

Haugen bruker mørk humor for å illustrere det tragiske ved det repetitive mønsteret i hverdagen. I *Tetris the movie* tegner hovedpersonen seg de tingene som er forventet i et vellykket liv, for deretter å miste alt igjen. Berqvam karikerer hverdagslige objekter for at vi som tilskuere skal bli mer oppmerksomme på tingene vi omgir oss med, og hva de representerer. Hun produserer alt selv, og ser det som viktig i et kommersialisert samfunn å ta seg tid til å gjøre ”de meningsløse” tingene, som å strikke en vaskemaskin eller brodere en suppeboks. For henne representerer dette en stille protest mot presset om effektivitet. Reddy arbeider med tegninger i form av friser. Han er opptatt av frisen i en historisk og maktstrukturell kontekst. Han tar opp forskjellige politiske og filosofiske problemstillinger som er viktige for han. Formspråket Reddy bruker minner om tegneseriens, noe som myker opp det alvorlige temaet. Text Fukkens bruker forskjellige kunstteoretiske tekster og transformerer dem til fengende sangtekster, deres performance blir en satire over kunstteorien.

Utstillingen er også åpen: lørdag–søndag 9. og 10., 16. og 17., 23. og 24. Februar. Kl. 14–18. Toftesgate 69, det lille huset i bakgården.

Galleri 69 presenterer Arne Langleite og Sigbjørn Bratlie

Vanlagnad

Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie
Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn,
Toftes gt. 69, 16. til 25. november 2007
Vernissasje fredag 16/11 kl. 19.00

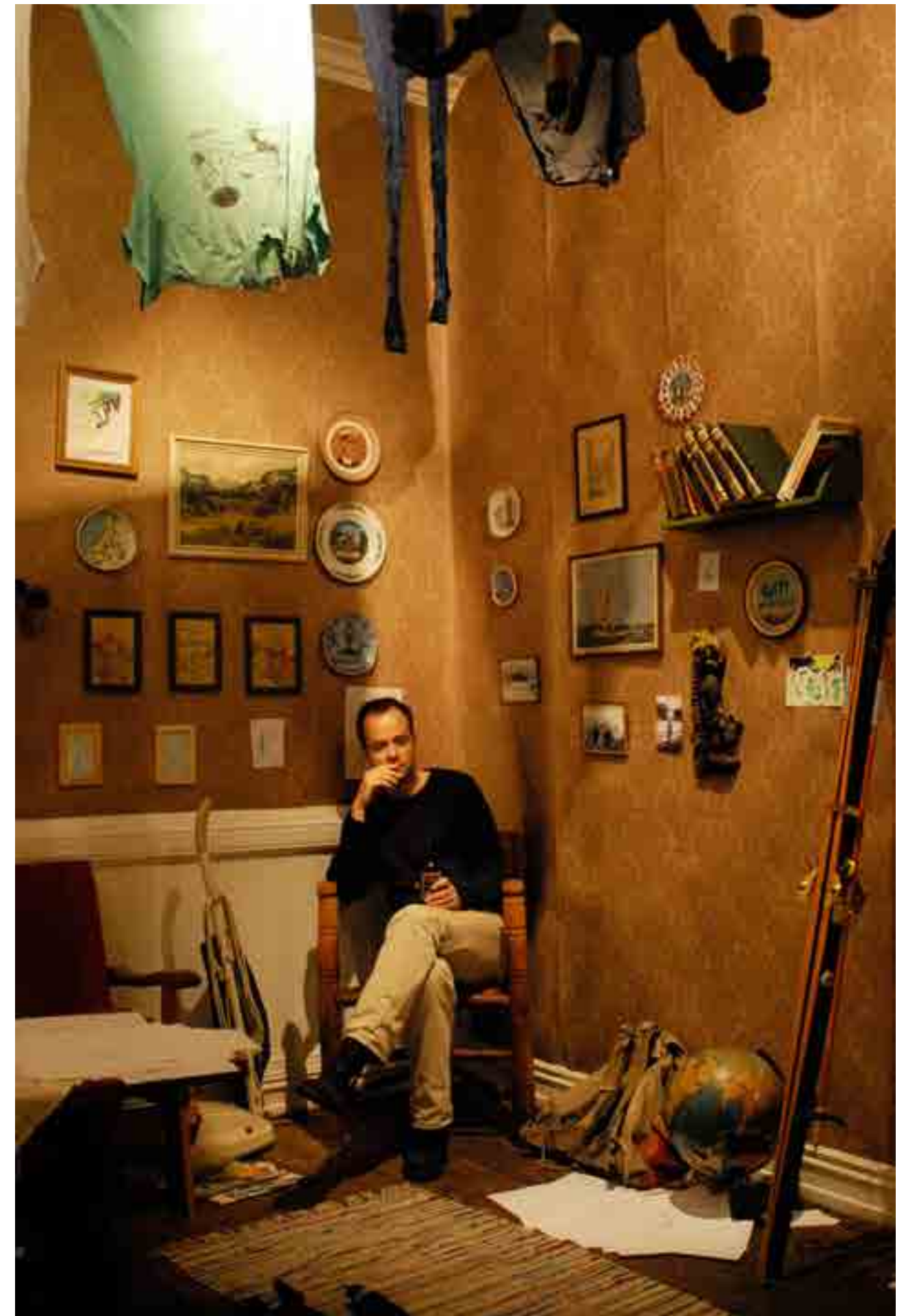
Utstillingen «Vanlagnad» gjenskaper dikterboligen til livskunstneren og ørretfiskeren, esoterikeren og brøytebilsjåføren Mikkjel Plassen. Plassen skildret i en årrekke hjemtraktene sine i skarpe, naturlynske dikt, og han gav kunstnerisk form til naturen i hjembygda gjennom pregnante, formfullendte og dyptfølte svart-hvitt akvareller. Det er derfor en uhørt stor glede for oss å kunne presentere—som en hommage til dette underkjente geniet, dette kunstnerskapet som så altfor tidlig satte sitt aller siste punktum—Plassens samlede ōuvre.

Galleri 69 vil i sin helhet bygges om, og vil i to uker huse en eksakt replika, tro til minste detalj, av Plassens hjem og arne, hans focus domi. Inneholdende alt hans møblement, fra skrivemaskinen hans til den høyt elskede gyngestolen der han så ofte satt og kontemplerte—“tung i hugen og full av grunsemid,” slik han pleide å uttrykke det.

“Vanlagnad” er den sjette utstillingen i det pågående samarbeidet mellom kunstnerne Arne B. Langleite og Sigbjørn Bratlie. Siste utstilling var «Tinnitus» ved Kunstnersenteret i Buskerud i april og mai 2007, neste utstilling vil bli ved VKS i januar 2008.

Åpningstider:
fredag 16. november Vernissasje kl. 19.00
lør 17. søn 18. kl. 12 – 17
ons 21. tor 22. fre 23. kl. 15–19
lør 24. søn 25. kl 12 – 17

Invitasjon til utstillingsåpning Kristin Aarnes på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn Oslo.

Maleri-installasjon.

Åpning fredag 19. oktober kl. 19.00 i Toftesgt. 69, i det lille huset i bakgården.
Utstillingen er også åpen 20–21 oktober og 27–28 oktober kl. 14.00- 18.00.

Galleri 69 vil i tiden fremover presentere kunstnere som lager utstillinger med utgangspunkt i gallerirommet.

Kristin Aarnes har i en årrekke jobbet med stedsspesifikke arbeider, med en allsidig materialbruk, organiske former, sterke farger og et dypt personlig og åndelig innhold. Det er derfor med stor glede vi presenterer hennes nyeste maleri-installasjon.

Selv sier hun følgende om sine arbeider:

”Jeg har alltid hatt opplevelsesrøttene mine i dype arketypp-rom, mye sånt er stumt i kulturen vår nå. Reisene mine i India har revolusjonert kunstarbeidet mitt, jeg opplever at andre kulturer har bedre bilder og mer språk rundt noen av de sterkeste opplevelsene mine. Så jeg plukker og låner – litt sånn som små jenter samler på skatter og knar det sammen med materiale fra dagliglivet her. Vi lever i et postpostmoderne spor- og språk-mylder, og alle må vi gjøre integrasjonsarbeid.”

Velkommen!

PRESSEMELDING

Gull av glimmer

Hanna A. Høiness på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn.

Åpning fredag 7. september kl. 19.00 i Toftesgt. 69.

Utstillingen er åpen 8., 9., 15. og 16. september kl. 14.00–18.00.

Høiness' prosjekt på Galleri 69 består av tradisjonelt maleri, hvor hun fokuserer på det vakre og estetiske. Det vakre omfatter her også det misforstått vakre, det moteriktig vakre, det tradisjonsbundne vakre og det naturlig vakre. Maleriene i det første rommet er sirlig utført på 70-tallets mye omstridte "koreapanel". Her har hun benyttet seg av spesialbestilt og nyprodusert panel fra Indonesia, som er dekorert med sirlig malte duer i flukt. I det innerste og delvis lukkede rommet har hun benyttet seg av slitte og hullete paneler funnet i diverse containere. Disse har blitt pusset opp med kremhvitt veggmalings. Deretter har hun malt magnolia-blomster oppå, med store, energiske strøk. Begge typer maleri skal kunne fungere som tradisjonelt maleri; det røffe utført med store pensler og rennende maling, annet malt sirlig, nitid med liten pensel.

Verdien av dette estetiske arbeidet kan kanskje synes liten, men er ment som en ny måte å tenke veggkunst på.

Høiness prøver å lage gull av glimmer og samtidig vise at alt ikke er gull som glimrer.

VELKOMMEN!

PRESSEMELDING.

69 presenterer: Grünerløkka Lufthavn

Et hjerte av tull

03.05–13.05. 2007

Velkommen til åpning torsdag 3. mai kl. 19.00 i Toftesgt. 69!

«Den tillit vi er villige til å møte tull med, er et av de store mysterier for meg».
(69)

69s kunstnere har i en serie prosjekter utforsket det retoriske grepet tull med særlig vekt på kunstnerrollen og kunstnermyten, men også hvordan det moderne samfunn legitimerer makt og maktutøvelse gjennom tull. Som naturfenomenet hjerte, fungerer også tull som en tildekking eller fordunkling av det naturlige eller virkelige, argumenterer de.

I *Et hjerte av tull* forvandler kunstnerne Grünerløkka Lufthavns lokaler til et mytisk landskap. Her konfronterer de det bibelske, politiske og kunstneriske tull og stiller spørsmål ved menneskets eller publikums tilsynelatende evige godvilje overfor fenomenet. Også den mening vi tillegger et kunstverk, er en form for tull, mener de – en tillitserklæring basert på velvillighet. Gjennom sine arbeider ønsker de å analysere eller å objektifisere tull og dermed avdekke og avmystifisere nettopp det tullete.

Ifølge 69s kunstnere bør kunstneren problematisere sitt eget uttrykk – det skal være «tullete» og de ser med skepsis på det formale som kunstnerisk hovedinteresse. På denne måten retter de et institusjonskritisk blikk på dagens kunstnersubjekt og kunstnerens rolle, samtidig utfordres religiøse og sekulære institusjoners intensjon om å formidle helhet og utføre tillitstransaksjoner.

For mer info om *Et hjerte av tull* se www.lufthavna.no

Takk til UKS for pressemelding, vi har nesten bare erstattet ordene patos og tåke med tull og hjerte.

Grünerløkka Lufthavn
Toftesgate 69
0552 Oslo
lufthavna@lufthavna.no

Galleri 69
Grünerløkka Lufthavn
3. mai Åpning kl. 19.00 | Toftesgt. 69
Prisutdeling og stipender
på minst kr. 100,-

ET HJERTE AV TULL

Åpningstider:
4 & 11 mai kl. 16-19
5, 6, 12 og 13 mai kl. 12-18

Med:

- Hanne Blæsterdalen
- Rachel Dagnall
- Nina Meyer Jacobsen
- Kristin Bergaust
- Thomas Alexis Parra
- Gry Moen
- Tona Gulpinar
- Øivin Horvei
- May-Irena Aasen
- Cathrine Constanse
- Anja Skjultad
- Guttorm Norda
- Gidsken Braadlie
- Liv reidun Brakstad
- Gard frantzsen

Mir 3. mai
uteservering og grillmat
I bakgården kl. 16- 20
Sannergata Soundsystem
& dj. Sissyfus
Konsert inne kl.22:
Girl from Saskatoon

Pressemelding *Vinnerutkast*
Christian Hoel Skjønhaug på Galleri 69,
Grünerløkka Lufthavn.

Christian Hoel Skjønhaug følger opp bidraget fra årets Momentum-festival med utstillingen *Vinnerutkast* i **Galleri 69** på Grünerløkka Lufthavn. Her viser han en serie tegninger og malerier i post-Ferdinand Finne-stil, hvor gutterommets idéer om skjønnhet og storhet er revurdert og fornyet.

Christian Hoel Skjønhaug mottok maleren Ambrosius Egedius og hustrus legat for 2006, utdelt av styret i UKS.

Galleri 69 ligger i Toftes gate 69, i det lille huset inne i bakgården.

Utstillingen åpner fredag 3. november kl. 19.00.

Den er også åpen lørdag 4. nov, søndag 5. nov, lørdag 11. nov. og søndag 12. nov. kl. 12.00–16.00.

Sniff

lufthavna@lufthavna.no, post@skjoenhaug.com
Se også www.skjoenhaug.com.

Åsa Maria Mikkelsen

– *FREUDIAN SLIPS* –

Fotografier

Åsa Maria Mikkelsen viser seks fotografier i Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, i perioden 6.10.–15.10.

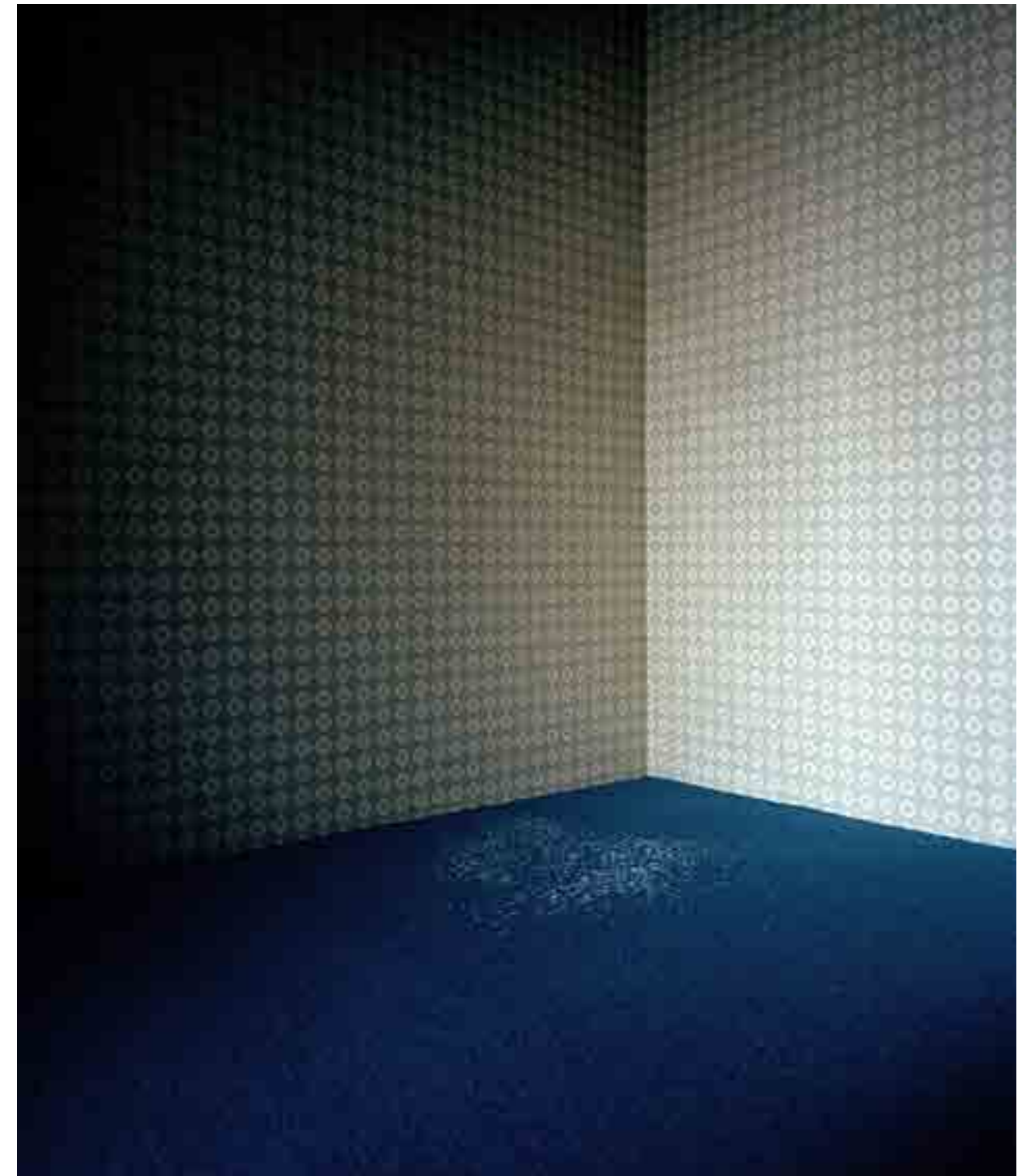
Mikkelsen (f. 1972) er født og oppvokst i Trondheim, men bor og arbeider i Oslo. Hun har billedkunstutdanning innen fotografi fra The Arts Institute at Bournemouth i England.

Billedserien bærer tittelen Freudian Slips, og består av interiørbilder av konstruerte modeller i liten skala. Bruken av modeller utforsker fotografiet som redskap for illusjon og muligheten for representasjon av arkitektoniske rom. Bildene spiller på konvensjonell arkitekturfotografi komposisjonsmessig og ved fraværet av mennesker. De konstruerte rommene bærer i seg en stemning av filmisk spenning, hvor intense farger og mønstre inspirert av britisk kultur skaper en særegen atmosfære. De estetisk forførende bildene inviterer tilskueren til å bruke sine egne erfaringer og fantasi.

Adresse:
Galleri 69, Toftesgate 69

Åpningstider:
Man stengt
Tir–tor 14–18
Lør–Søn 12–17

Kontakt :
lufthavna@lufthavna.no
mikkelsen@asamaria.com

Grünerløkka Lufthavna

Fra: Grünerløkka Lufthavna [lufthavna@lufthavna.no]

Sendt: 8. september 2006 16:36

Til: anja

Emne: Pressemelding "Dannelse" Sigbjørn Bratlie og Arne Langleite på Galleri 69

"Dannelse"

Sigbjørn Bratlie og Arne Langleite på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn.

14.9-24.9.2006

Åpning torsdag 14. september kl. 19.00. Toftesgt. 69.

Utstillingen 'Dannelse' er vår andre ved Galleri 69 og Grünerløkka Lufthavn. Den viser noen av våre respektive arbeider innen fotografi og maleri, pluss to samarbeidsprosjekter: En rominstallasjon og en videoprojeksjon.

'Dannelse' dreier seg i all hovedsak om generell ubehøvelighet, utskjelling, banning, slåssing og raseri.

Man kan likevel vente seg noe ganske annet enn provoserende og grovkornede verker som krever 18-årsgrense. Tonelaget i verkene er i tråd med vår forrige utstilling "I've been killing spiders since I was thirty" som så på kunstneren som en antihelt. Det er altså ikke det subversive, men den fattige tilgang på virkemidler, eller den infantile måte å være provoserende på som gjelder.

Utstillingen handler om muligheten til, og behovet for, å få uttrykt seg, men å mangle midler. Behovet for å si ifra, ønsket om å rope høyt og stygt, men ikke vite hvem man skal skjelle ut, eller hvorfor man er forbanna.

"I fought the Law and the Law won" (Sonny Curtis)

Sigbjørn Bratlie er utdannet i Birmingham, Lyon og London og jobber med maleri, installasjon og tekst.

Arne Langleite er utdannet i Birmingham, Wien og Glasgow og jobber med foto.

Pga. en sammenfallende interesse for å spille på slurva, selv om ingen hører på, har de funnet det best å lage en serie med utstillinger og arbeider sammen.

Åpningstider: 14.9 kl. 19.00, 15, 16, 17, 22, 23 og 24.9 kl. 12.00-17.00. 20 og 21.9 kl. 14.00-19.00.

Kontoret

Et portrett

fargefotografier av
Jon Wang

fre 20.10 – fre 27.10

vernissage kl. 19:00

galleri 69 Grünerløkka lufthavn
Toftes gt. 69, 0552 Oslo

åpningstider: lør - søn 12 - 17
tir - fre 17 - 19

Pressemelding Ida Nove *TRANS FORM* på Galleri 69, Grünerløkka Lufthavn, Toftesgate 69

Åpning fredag 29. september kl. 19.00.
Utstillingen er også åpen lørdag 30. september og søndag 1. nov. kl. 12.00–17.00,
mandag 2. og tirsdag 3. nov. kl. 15.00–19.00.

Urd, Verdandi og Skuld

Ida Nove arbeider med form i forandring, og eksperimenterer med materialer som gips, skumgummi, kobber, tegning og fotografi.
”TRANS FORM” viser ulike teknikker og materialer brukt på utradisjonelle måter, der hendene uttrykker den konkrete handlingen og brukes i flere former som redskap for transformasjon.

Ida Nove er utdannet ved Tasmania School of Fine Art, Australia.

Liv Reidun Brakstad: *ALT i Bilder*

Under utstillingen viste jeg bl.a. malerier og personer som hadde en visuell kontakt gjennom fargevalgene på klærne.

Dette er vesentlig i måten jeg både tenker, leker og befinner meg i livet på.

Når vi åpner øynene og ser oss rundt, er faktisk ALT bilder, og vi setter selv grensene for hvordan vi opplever og tolker disse, og for om det blir kunst først når det blir vist i gallerier og utstillinger.

For min egen del blir livet og hverdagen både mer spennende og rik, og det viser seg at synkronisiteten blomstrer og viser de morsomste sammentreff og uvanlige bilder både titt og ofte.

Vedlegger et foto fra siste ferie på Kreta i okt. i år som en bekreftelse på hva jeg mener.

Takk for at jeg fikk vise en snev av dette i Galleri 69!

Liv Reidun Brakstad

Gard Andreas Frantzsen: *The most magical sense is seeing*

Fotografiene i serien *The most magical sense is seeing* utforsker det meningsbærende i omgivelsene rundt oss og fokuserer på arkitektur, billedrepresentasjoner, natur og språk. Bildene analyserer forestillinger som er en del av det moderne menneskets hverdagsverden.

I konstruksjonen av vår hverdagsverden naturaliseres kulturelle fenomener. Postmoderne tenkere er skeptiske til slike presentasjoner der menneskeskapte produkter fremstår som størknet natur. Men slik skepsis blir selv raskt et dogme, der kulturen er formbar, mens naturen er uberørt og uforanderlig. Naturen er på flere måter mer formbar enn kulturen. Det er f.eks. enklere å rive ned fjell enn å endre patriarkalske verdier. Forestillinger om egen identitet er vanskeligere å rykke opp med rota enn å fjerne trær. Vi ser natur som kultur, vi ser kultur som natur.

Vibeke Sjøvoll og Eli Kjøsberg: *Found objects, found feelings*

Øyvind Horvei: *Sad Bird*

REVOLUCION ENERGETICA-INSTALLATION BY ALEXIS PARRA (PUCHO)

Opening in Galleri 69, Toftes gate 69 in Oslo, Norway on Friday 21st 2006 at 20h.

The exhibition is open Saturday 22nd and Sunday 23rd from 12 to 18h.

Alexis Parra (Pucho) invites the audience to experience aspects of Cuba different from the picturesque rendering of his island home often presented in Europe. The 11 million inhabitants of Cuba are accustomed to a reality where shortage of food and daily necessities is the norm. Daily life is influenced by the ideology of the Revolution of 1959, as well as afro-Cuban religion and culture.

Pucho's installation "Revolucion Energetica" is based on the current official campaign to save energy. Electricity is an unstable commodity as it is, and the efforts to save are met by a certain public irony. Pucho adapts a metaphorical view on the subject as well as documenting the campaign when it reached his home in Havana. He places photographs from his own family's life into an atmosphere of propaganda and religion creating an environment reflecting his view on life in Cuba today.

Religion, electricity and pork – a view on culture, information and emotion

Interview with Pucho by Kristin Bergaust

Pucho, what are the elements of your installation?

P: It is a construction of many different materials that represents diverse sentiments from my daily environment. My Orisha Santo is invented by me, with reference to my experience of my African grandmother as a child and what I see around me in Havana today. The image of El Senor (The Lord) is connected to this, as another reference from my background. Also my family is present through photos from my home, old and new, and lamps with energy-saving bulbs. Of course the television is an important feature in my installation, as in many Cuban homes.

You present a mix of religious beliefs by combining the Santo and Jesus Christ?

P: It is more about a mix of culture. In one sense it is my personal mixed view on my background. I know I have one African grandmother and one Indian indigenous grandmother, maybe mixed with some Spanish. I put them both in this installation. As to religion, I was born in the Revolution and lost some of the beliefs that are not shared by it. My parents on the other hand got a new life from the Revolution and they believe in this ideology which seems to produce a quite

moralistic attitude to life. Even if I don't engage directly in practicing it, I live in between different experiences and understandings of religion and other values.

Is religion important to contemporary Cubans?

Religion has always been a vital part of Cuban identity. But now many seems to want to be part of religion as a kind of signifactor of new individual identities, people choose between many different practices regardless of tradition or background. Some are practising afro-Cuban religions, but also Evangelic or Chatolic, Jehova's witnesses, and also Eastern practices and philosophies. Maybe to better their life situations, people search for some meaning or change in their life. It can be understood as some antidote to what society is offering.

What is the government's position on this?

This is confusing, just as this eclectic practice. The Revolution has had different periods in relation to religion. In the early stages, until the 1980s, religious practices were censored. When the economy went down as a result of the downfall of the Soviet Union, the system changed and both religion and dollar were legalized. And don't forget that the pope John Paul visited Cuba in 1998 and Fidel on that occacion installed the celebration of Christmas by giving people time off work on the 25th of December.

Another important feature in your installation is electricity. Why are you so interested in this?

P: I was trained as an electrician many years ago, but apart from that, the function and malfunction of electricity has been a central problem of our daily life – in the life of the family – as long as I can remember. Even in the central part of Havana where my family live the supply of electricity is very unstable. Along with keeping up sugar production this has been the problematic area in the economy. I have so much experience from being without light and electricity, eating without seeing, with no TV or radio possible. You need a little light to enjoy life. The food is not too good, and not so much, and you feel the water running from the refrigerator on your feet as you cross the floor. The streets are dark, public life is closed as well.

People do not live from bread alone, and the unstable supply of electricity is also a metaphor for spending your human energy in trying to survive.

From what I know of you and other Cubans, you are all occupied, not to say obsessed with food and eating. Your installation has a perspective on food that is partly hidden to us. I think about the photo of the dead piglet in your fridge. To Scandinavians this seems a grotesque image, even if the dead little pig seems to smile?

P: To us it represents affluence and high status. We sometimes say that we suffer from ancestral hunger. The pig is the main image of the Cuban food. We have rice and black beans, but when we have some pig as well it is happiness. With a leg of pig you have a big party.

Why do you use your family photos as part of the installation?

I always worked with them. My family resemble any other family, and I think I can transfer my experience with them to others.

Cuando mi amo me trata bien me tiene vendido o me quiere vender.

So you are putting together some important elements of your reality in creating this work?

P: I don't think it is reality. I am only moving pieces of information and have the opportunity to transfer these elements into something that carries emotions that I want to present to other people.For me it is now possible to say "you" in my bad English instead of "companero" como se dice en espanol (comrade, as it is called in Spanish).

I am not going to ask you what will happen when Fidel dies. What do you think of this?

P: Thank you Kristin for not asking me this question.The first time I left Cuba at the age of 38, a lot of people in Europe asked me this question. I don't know the answer of course, but I read that somebody said something about this: I suppose somebody will bury him.

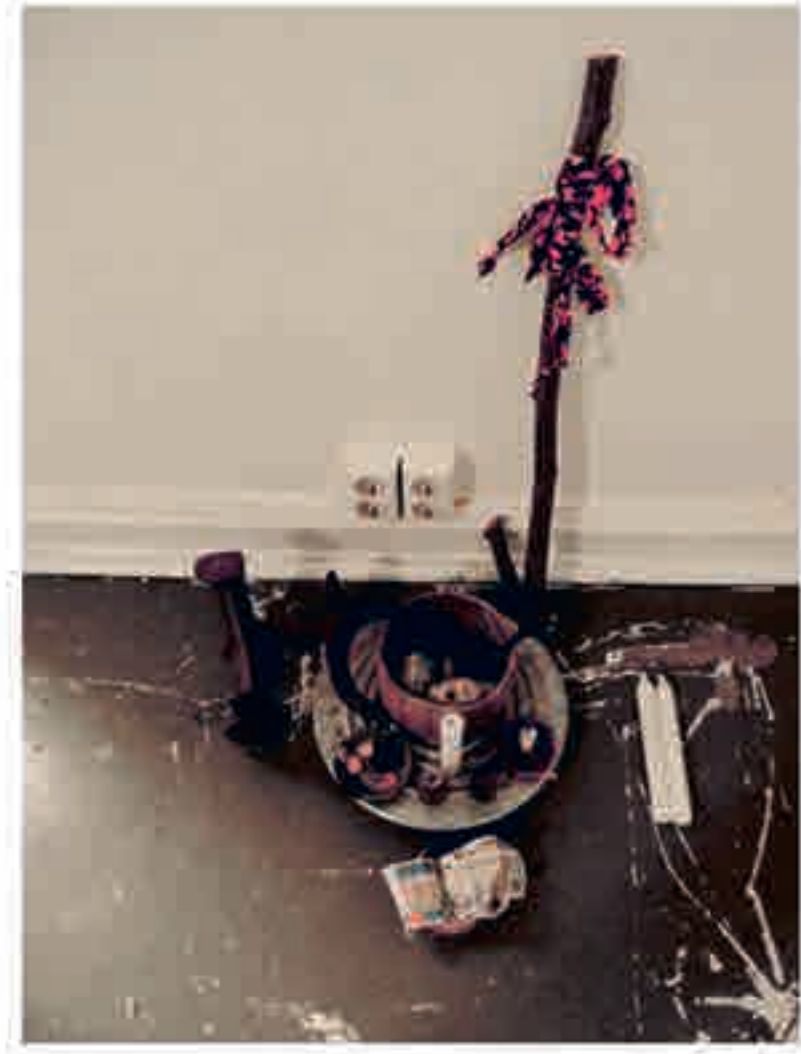
"La fiesta estaba mortal, habia una pierna de puerco".

The party is deadly, when you have a leg of pork (popular expression).

"Si dios fuera negro mi compay, todo cambiaria, fuera nuestra raza la que mandaria".

If God was black my friend, everything would change, our race would manage everything (Cuban song).

Oslo 16th of April 2006

Santos being developed

Presseskriv.

Celledeling

Maleri og installasjon

Tona Gulpinar

Velkommen til åpning fredag 24. mars kl. 19.00
Galleri 69
Grünerløkka Lufthavn
Toftesgate. 69

Tona Gulpinar arbeider med maleri i store formater, og i mangfoldige materialer, fra de tradisjonelle, som olje og akryl, til de utradisjonelle, som jord, tjære, ull og ulike tekstiler.

Bildene er lagvis bygget opp av de ulike materialene, noe som gir levende overflatestrukturer og bringer maleriene over mot det tredimensjonale. De tekstile og oppbygde flatene befinner seg i et spenningsfelt; de ”vil ut” av flaten, samtidig som fargene skaper dybder som bærer innover.

Både teknisk og tematisk beveger bildene seg mot liv, i vid forstand. Gjennomgangsmotivet er den første cellen og delingen av denne, men det er uvisst i hva slags organisme denne celledelingen foregår. Cellene er uansett på vei, de presser seg uvegerlig fram mot en videre deling, et videre liv.

Utstillingen er også åpen lørdag 25. mars og søndag 26. mars.
kl. 11.00–17.00

Janne Gill Johannesens motiv – kopper, senger og hverdagslige bruksobjekt – har både vært utgangspunkt for installasjon og maleri. Hun har i en periode utelukkende arbeidet med maleri. Her vises en serie malerier som nærmer seg det hvite, og under utstillingen vil hun at betrakteren skal tre inn i et rom fra disse bildene.

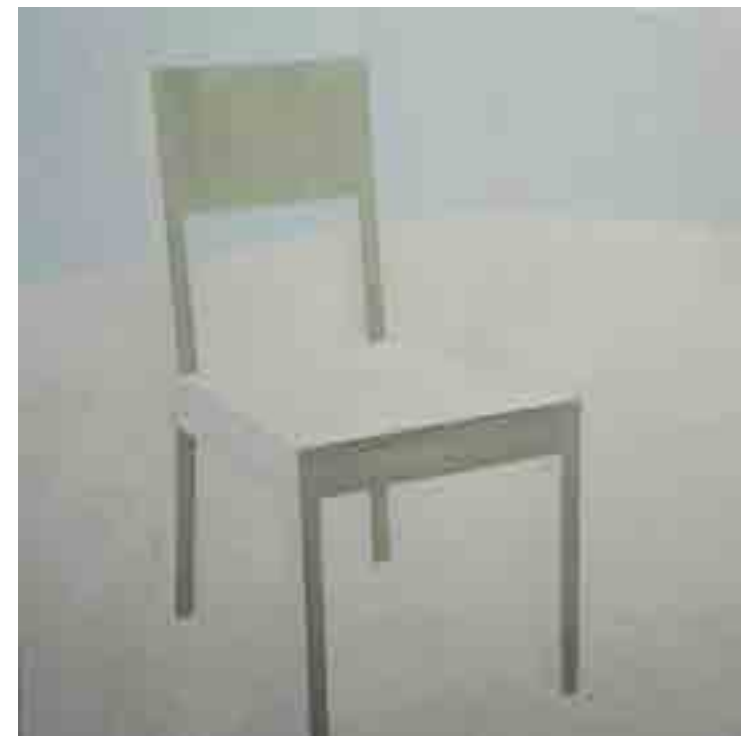
Utstillingen består av maleri og installasjon.

Janne Gill Johannesen er født i Bergen 1972 og har utdanning fra Kunstakademiet i Trondheim, Bildkonstakademien i Helsingfors samt Kunstsolen i Bergen. Hun har tidligere deltatt på kollektivutstillinger i Norge og Finland og hatt separatutstillinger i Oslo, Haugesund og Molde.

Utstillingen er også åpen søndag 5. mars kl.12.00–16.00, tirsdag 7. mars 14.00–19.00 og fredag, lørdag, søndag, 10–12. mars kl. 12.00–19.00.

En invitasjon til kaffe.

Velkommen!

Frode Steen Jacobsen: *Urban natur*

16.–22. desember 2006

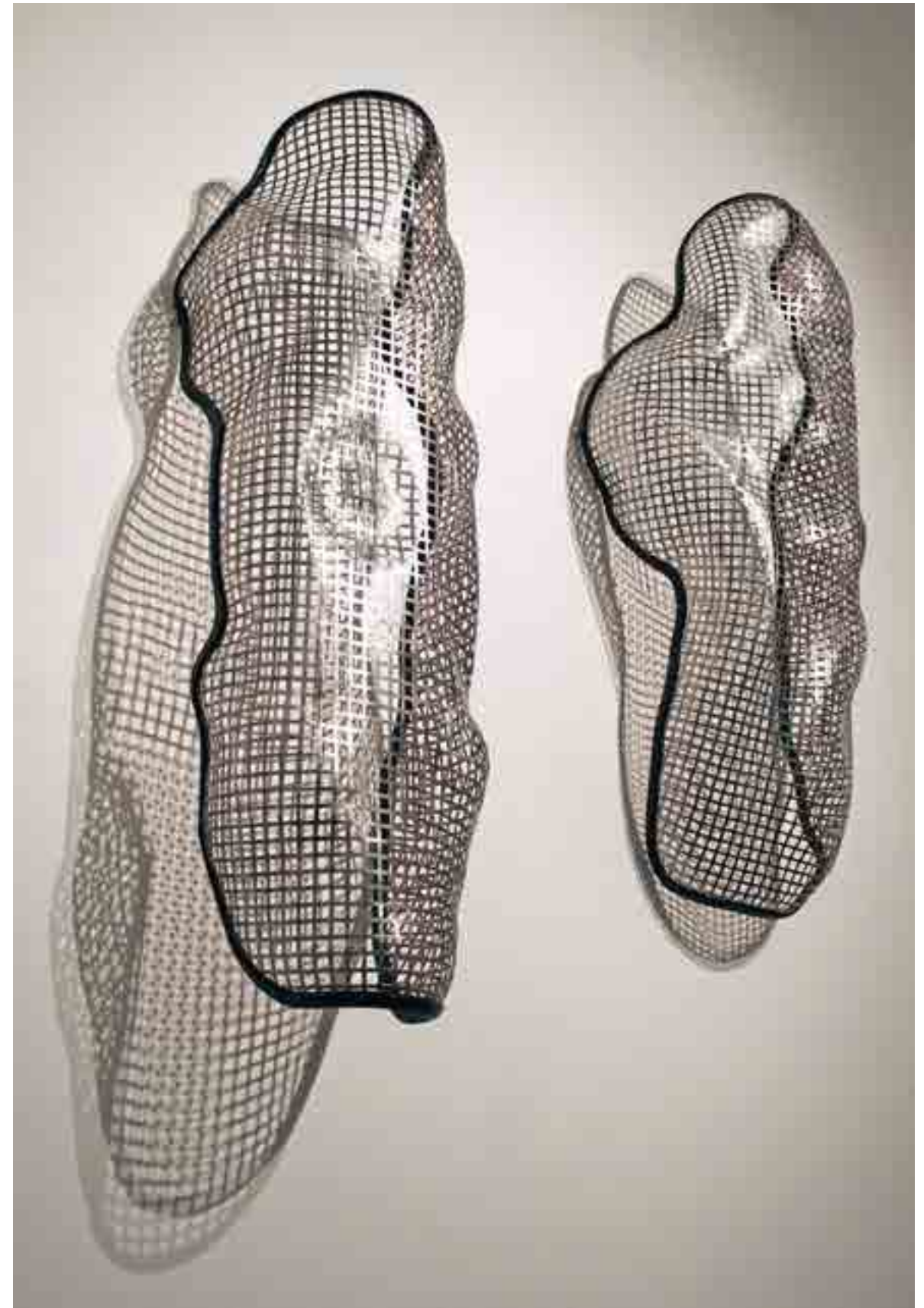
Under arbeidet med prosjektet har kunstneren blitt bevisst sitt forhold til naturen i byrommet, og han ønsket å bringe mer av dette inn i sitt private liv i form av steiner og pinner og alt han ellers kunne finne som hadde en organisk særegenhet.

Den frie naturen, det levende livet, leken og alt som ikke er satt i system blir undertrykket eller regulert, men naturen finnes i våre byrom, vakre scener i parker; små detaljer langs veikanten. Det finnes tydelige spor av naturen, levd liv og organiske materialer overalt, i en ellers teknologisk og målbar hverdag.

"I've been killing spiders since I was thirty"

Kunstneren som antihelt

Tittelen til utstillingen er et sitat fra Woody Allens film "Annie Hall". Lagt i munnen på en av vår tids kanskje mest kjente antihelter, faller replikken i det Woody Allen går inn på badovroloset varpet med et balltre:

"Are you gonna be alright?" spør Diane Keaton.

"Hey, don't worry, I've been killing spiders since I was thirty," svarer han.

Sitatet er valgt fordi det umiddelbart høres ut som om det bugner av selvsikkerhet, målrettethet og autoritet, mens det øyeblikket etter avslører en total mangel på sådan; en pyse, en lafali personlighet plassert i en i bunn og grunn hjelpeles situasjon.

Denne indre dobbeltheten, en holdning eller tilnærming delt i to bakanforliggende lag, viser måten vi har forsøkt å tenke på når vi har satt sammen dette konseptet. Ved å lansere skaperen av verkene i utstillingen som en antihelt, har vi funnet en for oss riktigere vinkling på prosessen med å lage kunst, på måten vi kan gripe an kunstnerrollen.

Kunstneren som pingle

Den i første omgang niseriose holdningen verkene tilkjennegir, verkene presentasjon i gallerirommet og hvordan kunstneren bak verkene og hans personlighet trer frem med macho-lignende autoritet, inneholder på samme tid kinten til en uungåelig fiasko. På overflaten er alt ment å se tillitsvekkende silsikkert ut, men bak den glossy overflaten avslører kunstneren imidlertid en ganske annen, langt mer desperat usikkerhet. Hva i all verden skal jeg egentlig lage kunst om?

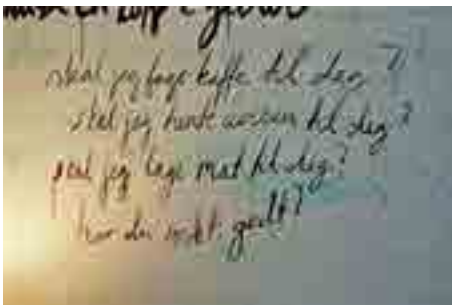
I essens er det dette mange av verkene iscenesetter, en forlapt kreativ situasjon, men også mulige veier ut. Vi liker å spille det spillet vi gjør; med humoristiske, selvironiske eller selvpårodiske håndgrep er det mulig å blande kjernesunn entusiasme og ansvarstungt tenkearbeid med en ustoppelig trang til å si noe damn seriøst og meget essensielt, uten å glemme at man i furton kan komme til å dumme seg loddrett ut.

Lutgangspunktet vil vi vise seks arbeider, snitt opp parvis:

.....INVITASJON.....

Ny utstilling i Galleri 69, Toftes gt. 69, fredag 20. mai kl 1900–2100

Eskild Johansen::::BREAKING WAVES::::Kameraløst fotografi

Eskild foretrekker å kalle seg selv ”digital fotografiker”, med 17 års erfaring i faget, både som analog og digital fotograf.

Sin fotografiske utdannelse fikk han ved Instituto Superiore di Fotografia i Roma på begynnelsen av 1990-tallet, og rett etter endt utdannelse arbeidet han som personlig assistent for den anerkjente italienske fotografen Pino Settanni, og fikk slik et inngående, personlig kjennskap til den tidens vitale italienske kunstscene.

Han har spesialisert seg innen nye media, og utnytter mulighetene innen tradisjonell og digital design i kombinasjon med fotografiske teknikker. Han er også utdannet innen alt av print-teknikker, design og fargestyring, og har i løpet av livet utviklet og produsert foto og design til kunst- og kommersielle utstillinger, i tett samarbeide med omtrent alt som kan krype og gå av norske fotografer.

Han har også laget omslag til bøker og cd’er, og vært en ivrig dokumentarist av Grünerløkkas konsertliv.

Eskild Johansens utstilling i Galleri 69 består av nye, fotografiske arbeider, som er blitt tilvirket utelukkende ved hjelp av PhotoShop, uten at ett eneste knips er gjort med fotoapparatet.

Dette kan trygt kalles datagenerert billedkunst, i sin mest rendyrkede utgave.

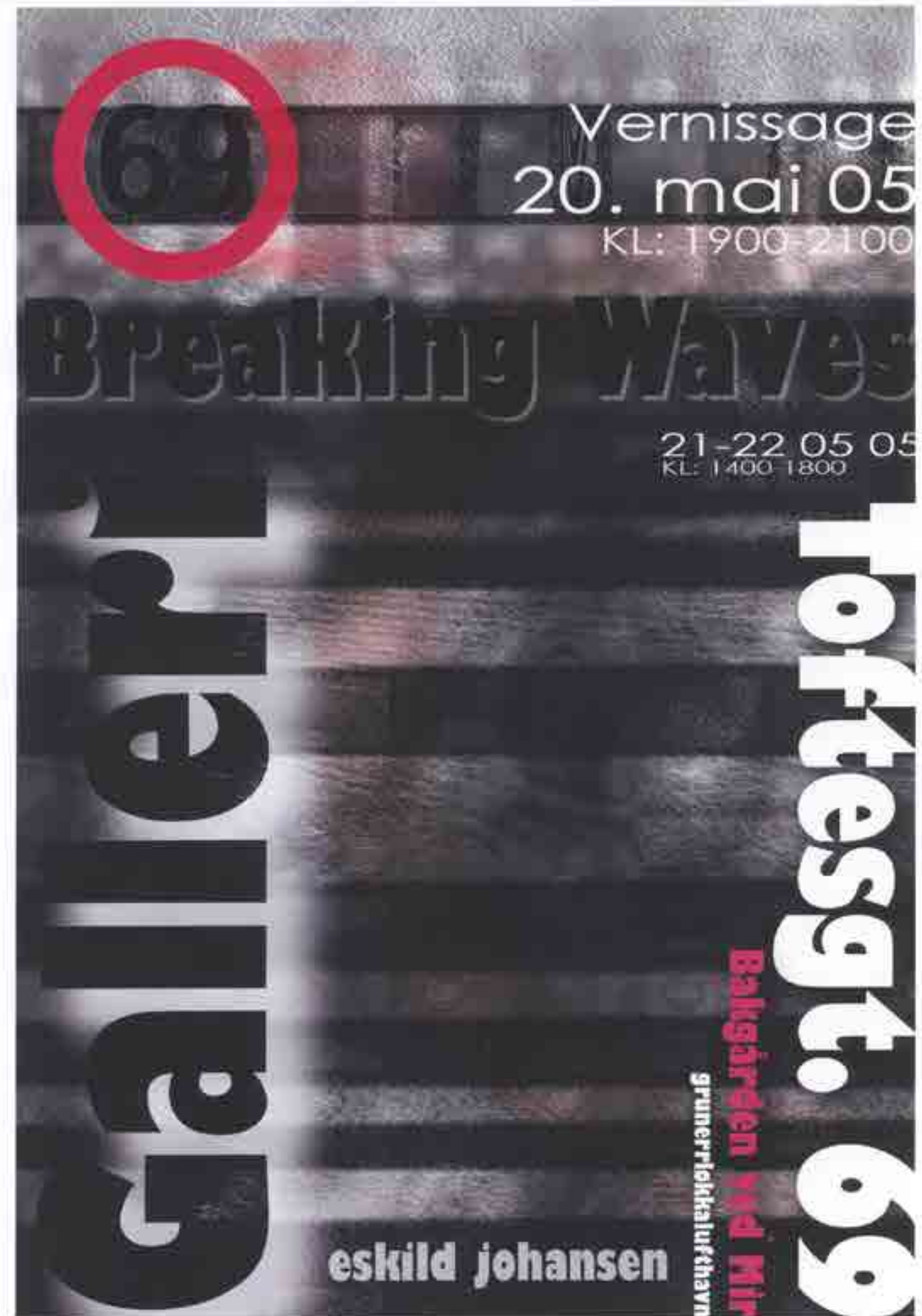
Uttrykket i Eskild Johansens fotografier ligner en mikstur av science fiction-landskaper, med delikate fargelag og variable, skumle dybder, alt holdt sammen av en streng geometrisk, matematisk formsans.

Breaking Waves, utstillingens tittel, spiller på fotografiens krav til en konsentrasjon av lys. Og samtidig speiler Eskild Johansens bilder et menneskefortolket kosmos, hvor alt er drevet frem av bølger.

Utstillingen i Galleri 69 er hans første separatutstilling i Norge.

Velkommen til åpning fredag 20. mai kl. 19.00

Utstillingen er også åpen lørdag 21. og søndag 22. kl 14.00–18.00

Babelsk bibliotek

KUNST

Yusuf M. Mersian

What's the best way to get the most out of your training?

anmeldelse

Milena Toyohiko Nergami
stiller at stammegutten
slappemattene med
medisinske og
fysioterapeutiske
behandlinger.

[illegible]

Yogesh Narpat has a doctorate in the liberal arts from the University of North Carolina, and is currently a senior research advisor at the Center for Strategic Studies, University of North Carolina. He has been a frequent speaker at various international conferences and seminars.

[illegible]

Myxosporeozoans are the most diverse of the phagotrophic ciliates, and are found in almost every aquatic habitat. They are the most common ciliates in the pelagic zone of the ocean, and are also found in freshwater and soil. They are characterized by the presence of a large, central, contractile vacuole, and by the presence of a large, central, contractile vacuole. They are also characterized by the presence of a large, central, contractile vacuole, and by the presence of a large, central, contractile vacuole.

[illegible][illegible]

about halfway up the mountain, some 100 ft. from the top, a large, dark, jagged rock formation, possibly a remnant of the original mountain, was visible. The formation was a large, dark, jagged rock formation, possibly a remnant of the original mountain, was visible.

Weggen er berøstet gjennom å
gjennomsøke eksisterende (eller
bortkaldt) livs- og helseforløp i
helsetjenester, og deretter er det i
dag som vanligvis ved 18 år
gjennomført en helseundersøkelse.
Alle kommuner i landet har

stærkt og æstetisk. Alligevel forblev det ikke uopmærksomt på miljøvenlige kvaliteter. På den måde vil den grønne økonomi blive et bæredygtigt koncept, og den vil være i stand til at overleve.

[illegible]

Velkommen til furuhelvetet

Copyright Clearance Center, Inc., 222 Rosewood Drive, Danvers, MA 01923. 0896-6460/96 \$05.00 + \$00.00.

Pave, ategh ehe hary?
 Kumbonah Yopel hanta
 Morgant daga: hat na-
 ma hura-jemah tak na
 ma na na na (singing) w...

SUSAN HOFFERMAN

Unterstützung. Ich habe immer noch
einen guten Kontakt zu ihm. Er ist
sehr glücklich, wenn ich mal wieder
in sein Büro komme. Die Zusammenarbeit
hat sich immer verbessert, ist jetzt
unvergleichlich angenehm.

ng (maka). Jika semua sumber
keuangan yang sudah terkumpul telah di-
gunakan untuk pengembangan, maka
kegiatan ini akan berakhir dengan se-
lesai. Hal ini menunjukkan bahwa, pada
akhirnya, kegiatan ini akan berakhir.
Hal ini menunjukkan bahwa, pada
akhirnya, kegiatan ini akan berakhir.

14. *Why do you think the author chose to write this story in the first person?*

They have been used in a number of ways, including as a substitute for wood in construction, as a substitute for oil in the production of plastics, and as a substitute for coal in the production of electricity.

am 1.3.2006 wurde eine weitere
pandemische Grippeart von
Asien kommend in China er-
reicht. Diese Grippe ist
schwerer als die Grippe von
1968.

[illegible][illegible]

«Hustre», vilje på platt. Fyrstene
bærer små moderne sliske kasketter
på grebene.

«Et furuhjem»
på Løkka

Det handler mye om vår tilknytning til furu i Yngvild. Anette Nergaards maleriutstilling «Et furuhjem», sun åpner på Galleri 69, Grünerløkka, 11. mars kl. 19.

THEWLEF ANDERSEN

– I moderens mine jobber jeg med både det ytre og det indre rom. De som betrakter bildene, er ikke alltid sikre på om det de ser er uti eller inne. Her på «Hautre» i øje på plate ser du at forutsett har små modernistiske kunstus på grenene, slik kunstneren, som var ferdig utdannet i 1997. Hun har bachelor fra Glasgow og master fra London.

Yngvild Anette Nergaard (37) bringer inn et sosiodantropologisk moment i sin fortolkning av det hjemmelige i form av hus, rom og interiør. Ved å trekke inn det allment gjenkjennelige funksjonsette betoner innlæren et symbolveordt som et knyttel til en forestilling om norsk identitet.

- Hvorfor denne kunstneriske interesse for alkohol tum?

- Det er interessant som fenomen. På 1970-tallet ble den rene furten brukt for å skape frivillige, rammte hjem. Furten var etableret på trykkeset. I dag synes noen at furtenemmet er klandrosfobisk, men det er like fullt symbolisk. Også utad er furten blitt et typisk bilde på det skandinaviske interiøret. Det opplevde jeg i England hvor jeg bodde i flere år.

På utstillingen i Tofftegata 69 vil de fleste av Nergaards arbeider være alle på leirret, men også ett eller to i alle på plekkglass, montert inn i en lysboks. Prisene på bildene varierer fra 8000 til 35 000 kroner.

About claiming some space

Utstillingsåpning: Fre. 18/2 kl. 19.00. **69** (Toftesgt, 69) Grünerløkka Lufthavn.
Foto, Video, Tekst, Lyd, Installasjon. T.o.m. 25/2. Kl. 14.00 - 18.00.

OVERLEVELSESSTRATEGENE

.....kanskje du
kan hjelpe oss å finne
leiligheter
leiligheter?

Vi trenger et sted å bo - inn ganske raskt hvis det dukker opp noe som passer. Bydel og pris er gunstige. Men, uansett - vi har et ønske om å finne:

- husleie 6 - 10 000 kr (bør inkl. v.v. & oppvarming)
- fluselagt bed m varmekabler & et funksjonelt, pent kjøkken
- utv. i dette ønsker vi bare greie naboer og ryddige leiligheter.

Vi er et par i 30-årene med stabil inntekt, kreative jobber, mange interesser og sosiale antenner. Det er [redacted] eller [redacted].

Kontakt oss på telefon: [redacted] eller [redacted].

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

Åpning: Fre. 18/2 kl. 19.00
69 (Toftesgt, 69)
Grünerløkka Lufthavn

ÅPNER ROM: – Vi vil gjøre rommet større, både for samkvem og for kunst. Det er en utfordring, sier Ann Christin Billing (til venstre), Mari Sundnes og Kathrine Mørley. Sammen med «OverlevelsesStrategiene» viser hun en utstilling om hjem, hjemløshet og okkupasjon.

Myteknuserne

Hva er et hjem? – Det handler slett ikke om interiør, men om livsprosjekter, sier billedkunstner Ann Christin Billing. Sammen med «OverlevelsesStrategiene» viser hun en utstilling om hjem, hjemløshet og okkupasjon.

KUNST

Av Marte Støbbervold Eilisen (tekst) og Jøanne Lindgren (foto)

– Vi ønsket å gjøre en utstilling som tematiserte staket, avmakt og muligheten. Resultatet er utstillingen «About Claiming Some Space», der vi krever rom på ulike måter, og ting er det vanlige boligmarkedet, som skviser folk ut på gata. Noe annet er muligheten for å ytre seg i offentligheten. Vi vil gjøre rommet større, sier billedkunstner Ann Christin Billing.

Besøkerne møter kunstnere Ann Christin Billing, Mari Sundnes, Kathrine Mørley, Siri Skjervevold og Rolf Dagmull. Utgjør hun gruppen «OverlevelsesStrategiene», et kunstnerkollektiv opprettet som en motvekt til det selvopptatte og byråkratiske kunstlivet.

– Vi tar kunsten ut på gata, eller til alternative gallerier som Høstmannia, No 8 eller her på galleri 69, sier Billing.

Galleri 69 er en del av artinstallasjonen «Grønneblått Luftbuss» i Oslo. Her jobber over 70 kunstnere hver dag med blant annet musikk, billedkunst, film og tekst. Tiden er å gi menneskene større ut-

trykksforhold, og de ønsker seg visningssteder, et lite galleri fullt av kunstnere og en kafe med scene.

Okkupasjon

Anita Hillestad bekirer til utstillingen er en lysbildeokkupasjon i Oslo, som i løse tider hjelper på på Bjørns, Brudekattbygget i Gamlebyen og Vestbredden/Hausmannsgate 40 i Oslo Sentrum. Bistressen har så få avtale med kommunen, og skal bli et by-psykologisk senter i hovedstaden.

– Tiden er å kunne møte myter. Mange går rundt og tror at husokkupanter utelukket er løstere eller userie-

se dagdrivere. Det er ikke sant. Gjennom bildene viser jeg dagliglivet i bollelskapet, med allmøter, husmøter, vedlikehold og ulike aktiviteter. Noen bor slik fordi de ikke har råd til å bo annesteds, andre okkuperer av politiske årsaker eller ønsker en annen livsstil. Spesielt har jeg vært opptatt av de gravide kvinnene som bor på denne måten, barna som kommer til verden – og deres selvfølgelig plass i bollelskapet, sier Hillestad.

Hun legger også vekt på den spesielle estetikken, enten det er i Christinia i København eller i Hausmannsgate i Oslo, er det de samme symbolene og fargebruken som går igjen.

– En annen ting er hva okkupanter gjør for nærmiljøet sitt, lager kaffi og foredrag og filmkvelder. Dette er mennesker som ønsker en forandring, og som jobber aktivt for det, sier Hillestad.

Verdighet og kjærlighet

Ann Christin Billing har over langre tid utforsket hva et

hjem er for oss.

– Enten jeg snakker med bildelese eller folk som har i hus, er det ikke nødvendigvis internt de snakker om, men trygghet, verdighet, kjærlighet – basen for ulike livsprosjekter. Hjemmet blir et sted for de små utgangspunkt, et slags eksistensielt utgangspunkt. For de jeg har snakket med som ikke bor i hus, men i tett, står dette ut i en mangel på rettigheter i storsamfunnet. Uten adresse er det knapt noe menneske, ingen – i alle fall ikke offentlige instanser – vil fortsette seg til slutt, sier Billing. Det som skilte ut de tre ulike feltene i en bollelskapet.

Mari Sundnes bidrar med en dokumentasjon av en performans fra London Underground.

Jeg innreiset med gitar og plater, bod på kaffe og te, for å bryte den sluttne stemningen på t-banen. Men så var interessant i å snakke med meg. De fleste hadde vært rundt 200.

Marte Støbbervold Eilisen og Jøanne Lindgren

Fatcap magazine, 15 års jubileumsnummer **Release og utstilling. Fredag 15 okt. kl 1800**

Galleri 69, toftesgt.69 (i bakgården til grünerløkka lufthavn/MIR)

Fatcap, har som den eneste norske graffitipublikasjonen tatt for seg den norske og den internasjonale graffitiscenen de siste 15 årene. Med base i oslo, blir Fatcap distribuert i hele verden og har aktivt tatt del i dokumenteringen av graffitiens utvikling. I år kommer Fatcap ut med et 124 siders nummer som tar for seg temaet: "Letters vs. Characters" (Bokstaver vs. Figurer). Bokstaver har i alle år blitt sett på som den "ekte" formen for graffiti, og figurer har bare blitt sett på som "tilbehold". Med dette tema som utgangspunkt, har begge sidene av kulturen blitt satt opp mot hverandre. Dette blir illustrert med hovedfokus på All In One crew, som har vært et av skandinavia's ledende crew gjennom hele 80- og 90 tallet. En presentasjon av 3 kjente norske "figuralere" Sean66, Ease og Coderock med intervjuer og Bilder.

De sterkeste meningene om temaet ble uttalt av Doc TC5 fra New York og ble publisert i franske "Molotov cocktail" på midten av 90-tallet. Utdrag fra dette er her gjengitt for å sette lys på temaet med kommentarer fra bla. Goal AIO, Sean og Coderock.

Releasen/utstillingen vil bestå av utdrag fra magasinet og en presentasjon av kunstnerne som har bidratt til jubileumsnummeret.

Utstillere: Gard Andreas Frantzen, er fotograf og har dokumentert graffiti i en årrekke.

Goal AIO, Writer/kunstner. Har vært en av de (eller den) ledende skikkelsen i det norske graffiti miljøet siden tidlig 80-tallet og er en høyt profilert maler ved en over. Vi viser et utdrag fra hans tidligere utstillinger.

Coderock: Viser et utvalg av sin mangfoldighet.
Og evt. flere kunstnere, med bidrag fra oslo's gater.

Det vil selvfølgelig være mulig å kjøpe magasinet og inntektene går til å dekke trykkkostnader o.l.
Vi åpner kl. 18.00 fredag 15.okt. Musikk spilles av Dj Ribz Forever, og det vil bli servert en smakebit på en ny norsk graffiti film. Galleriet vil og være åpent lørdagen og søndagen fra kl. 1400- 1800.

Velkommen velkommen velkommen!! Mvh Fatcap crew!!

10 år

I LØSE LUFTA!

Grünerløkka Lufthavn feirer 10-årsjubileum 3. – 5. september

Tilførsel: 69

Plateslipp

Åpning av Lufthavnas nye galleri med husets kunstnere!

VELKOMMEN!

Marked/Servering/Bar

Konsserter ute og inne

Ute: fredag: 16.00-21.30

Ute: lørdag og søndag: 14.00-21.30

Konsserter inne på Café MIR cc: 50,- (søndag gratis!)

21.00 – 23.00

Åpen bar til 00.30

Fredag 3. september:

På utescenen:

American Suitcase

Odd&Eirikband

Grünerløkka Hardkor

På Mir:

This Sect

Oddpopp

Lørdag 4. september:

På utescenen:

Kabelkrøll

Drunk

På Mir:

Girl from Saskatoon

Rex Rudi

Søndag 5. september:

På utescenen:

DJ Stress

På Mir:

Metronomicon audio/ Koppen

Takk og bukk til:
Norsk kulturråd
Bydel Grünerløkka

radiOrakel

for 99,3

★

Alternativ kunstfest

De eksperimenterer og driver risikokunst. For andre år på rad arrangeres Oslo Art Festival med ung og lysten samtidskunst.

MONA LARSEN

mona.larsen@dagbladet.no

Oslo Art Festival II opptrer på tre arenaer til og med søndag. I går åpner gruppeutstillingen «... or vice versa?» i No. 9 - Visningsrom for Samtidskunst i Langes gate 9. I dag åpner det nystartede galleriet «69» i Oslo Lufthavn på Grünerløkka, og i morgen åpner kulturhuset Hansmania utstilling av videokunst i sitt galleri «Badet». Festivalen vår ønsker å presentere og feire den alternative kunstscenen i Oslo. I 1990-årene var det en positiv utvikling for ung kunst, men den ble gradvis borte. Nå tar vi kunstrommet tilbake - unge kunstnere vil bestemme sjøl, sier initiativtaker Vilde von Krogh, som driver No. 9 i Langes gate. Hun viser vei ned i kjelleren, der det er hektisk aktivitet med montering i alle rom og kroker, og bistand fra galleri «Badet» ved Fredrikke Bendixen og galleri «69» ved Cathrine Constanse.

HURTIGKUNST

Utstillingen «... or vice versa?» presenterer Bård Ask, fotomontasjer, Unni Askeland, malerier, Per Heimly, fotografier, Hjørdis Kurås, tegninger og videoer og Ole-Mads Vevle, videofilmer. Jone Kvin har laget ei webside med utstilling av to kunstnere under tittelen «Schugacube». På www.vincent-lunge.com presenteres Randi Strand og Ane Graff.

- Lokale våre innbyr kunstnere til å lage noe annet enn de vanligvis gjør. Dette er en undergrunnsscene som er i ferd med å våkne, sier Vilde von Krogh, og legger til at det ikke er lett for unge kunstnere å slippe til i gallerier eller på andre arenaer.

- Her får de utfordringen til å være med uten langt forvarsel. Kunstnerne må snu seg fort rundt - noen fikk spørsmål for under ei uke siden om de ville delta, forteller von Krogh.

Unni Askeland stiller ut sin versjon av Edvard Munchs Madonna.

Ole-Mads Vevle har laget kosestemning rundt et tv-apparat, der han viser en «Film som handler om». I filmen beskriver sju personer ideen til en film de gjerne vil se på kino. Vevle deltok tidligere i år på Momentum i Moss, og arbeider blant annet med kortfilm og sceneframføringer.

KONTROVERSIELT

Unni Askeland deltar med et av sine kontroversielle «Munch-malerier, «Madonna. Munch-adopsjon». En litt annerledes, mer vovet og sladdet variant enn de Madonna-bildene vi kjenner til.

Lokalene våre innbyr kunstnere til å lage noe annet enn de vanligvis gjør. Dette er en undergrunnsscene som er i ferd med å våkne

Vilde von Krogh, initiativtaker til Oslo Art Festival

Hjørdis Kurås viser operavideo i tillegg til tegningen på veggen.

- Dette kaller vi «det kjønnslige rommet», sier Vilde von Krogh muntert med forventninger til Per Heimlys fotografier som også skal på plass her. Hjørdis Kurås har dekorert en vegg; i tillegg viser hun en video om operaen i Bjervika som hun har lånt fra nettet. Her får operaen marmor på vinyl. Tegningen på veggen er etter en japansk treskjering fra 1600-tallet. Kurås er også aktuell på en utstilling i Oslo Kunstforening.

NYSTARTET PÅ LØKKA

Dagens åpning skjer på Grünerløkka, der det nystarte-

de galleriet «69» åpner sin utstilling. Galleriet holder til i det alternative kulturkollektivet Oslo Lufthavn. Her presenteres 13 kunstnere, som alle har vært med på å starte galleriet og har hatt atelieret der i flere år.

De som stiller ut på Løkka er Jonas Eggen, Ivan Setek, May Irene Aasen, Gidsken Braadlie, Guttorm Norda, Maria Bjørkheim, Tori Gulipar, René Hammel, Cathrine Constanse og Øyvind Horvei.

Søndag åpner galleri «Badet» i Hausmanns gate 34 dørene for en rekke videokunstnere fra inn- og utland.

Ærede billedkunstnere på Grünerløkka lufthavn!

Vi har endelig fått et rom til galleridrift i bakgårdshuset til venstre i 1etg. Ideen med dette rommet er at billedkunstnerne på huset skal ha en mulighet til å vise sine arbeider, og ha tilgang på et prosjektrum. For at det skal bli mest mulig demokratisk ber vi alle på huset som arbeider med billedkunst og har lyst til å drive galleri om å komme på møte onsdag 25 august kl 1800. Vi møtes i galleriet for å komme frem til en modell for driften.

Send en sms eller ring Constanse [redacted] og gi beskjed om du kan komme eller ei.

Kontrakt mellom 69. og [redacted]

[redacted] stiller ut på 69. Toftesgt. 69. i perioden 09.- 17. april 2005, med monteringsstart 1. april.

69. tar 10% provisjon av eventuelt salg. [redacted] bekoster selv produksjonsutgiftene i sin helhet, og tar selv ansvar for vakthold hele utstillingsperioden.

69. holder:

- Husleie og strøm kr 3.600.- pr. mnd.
- 1 stk. VHS spillere, 1stk. TV, samt standard monteringsutstyr.
- Er behjelpelig med montering etter avtale, og besørger baren åpningskvelden.
- Gjør noe pressearbeid hvis utkast til pressemelding er gitt pr. e-post innen
- Kopimaskin og papir til flyere og plakater i A4.
- 69. har ikke anledning til å trykke og sende ut invitasjoner pr. post, men er behjelpelige med egen mailingliste.

Utstillingen må være nedmontert [redacted]
Galleriet må leveres tilbake i den stand som det var i da kunstneren ankom.

Viktig!
Fellesarealer inkludert gang, kjøkken og toalett må holdes rent og ryddig hele utstillingsperioden og vaskes etter endt utstilling.
Det er ikke tillatt å oppbevare gjenstander i fellesarealene.

Ha en god utstilling!

Oslo [redacted]

[redacted]

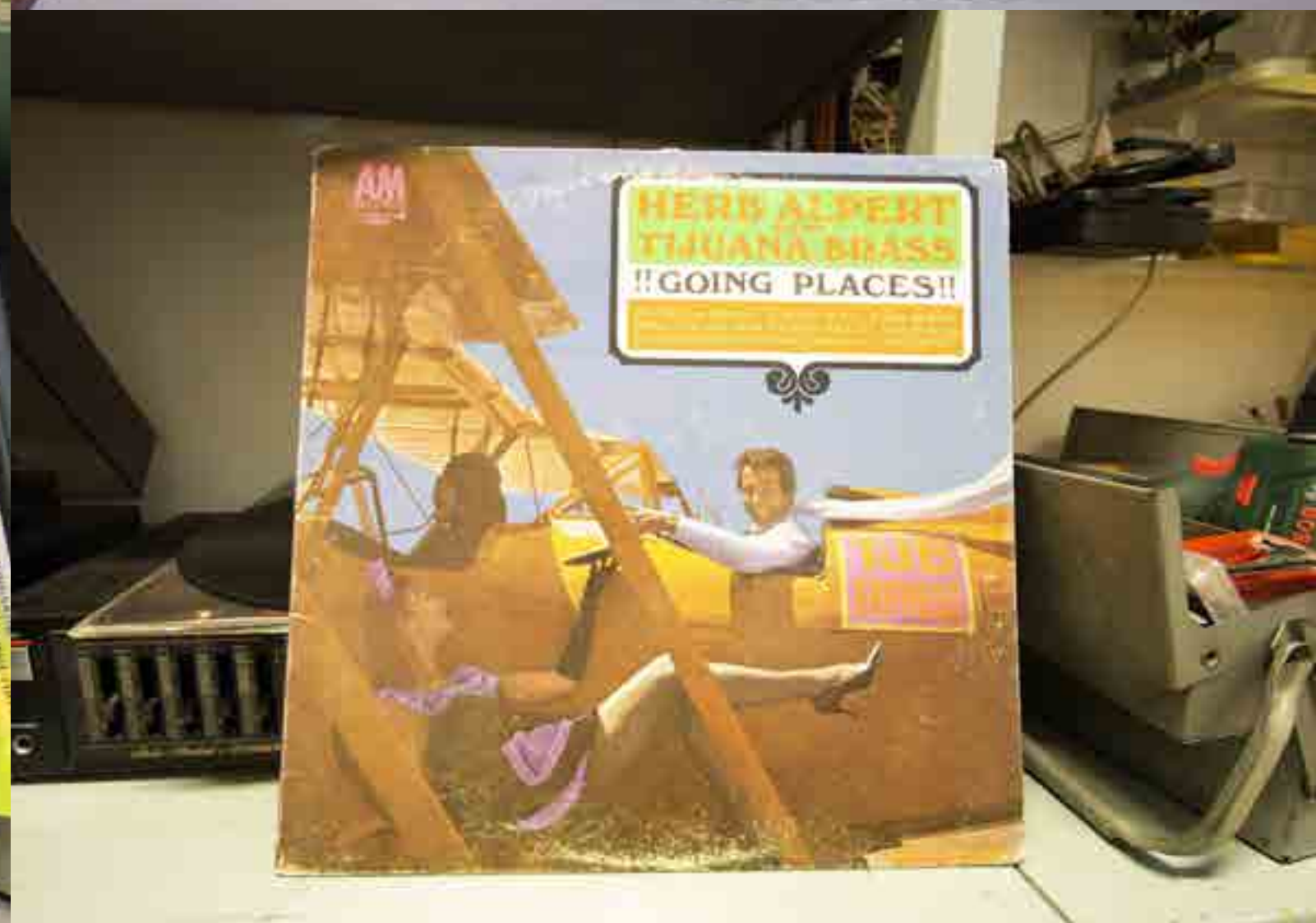

Vernissage.

Se det for deg, gjemt bak en massiv fasade ut mot gaten. På fortauet 69, insisterende på at det er noe bakenfor.

Åpent
omgitt av store trær gjemmer det seg
jeg går heller hit
enn dit

Du må gjerne være utenfor og likevel slippe inn
over en lav terskel
inn i et kaos som hele tiden søker orden

Lyden omringer deg, du kjenner det på kroppen, beveger deg trangt blant menneskene med all luften mellom deg og taket. I det minste rommet blir man avlang, rommet kryper inn i deg. For ikke å snakke om inngangspartiet. Der kurator står med et bredt smil blant jordbær og høye glass. Armene generøst spredt utover. Det betyr noe at akkurat du kom i kveld.

C har tatt oppstilling. Vi venter i spenning på rekken av assosiasjoner og digresjoner som løfter stemningen ennå et hakk.

Den røde løperen
er klippet i to
den ble for lang å bære

Over gaten
i eksil
på vent

Til Sinatras toner
igjen siver ut fra
kontoret til C
og lokker inn til

fortsettelsen.

Hanne Ekkeren

